

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน:
กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา

The Integration of English Textbook with the Contents Regarding Culture, Ways of Life, and Identity of Muslim Community in Three Southern Border Provinces for the Grade-4 Primary School Students towards The Asian Community Preparation:
A Case Study of Islamic Private School in Yala Province

ชุดโครงการวิจัย

พัฒนาภาษาและฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นชายแดนใต้

โดย

ดร.นุรียะห์ แมกกอง และคณะ

มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

สิงหาคม 2560

สัญญาเลขที่ RDG5610046

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยเรื่อง

“การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา”

ผู้วิจัย

สังกัด

ดร.นุรีเยาะห์ แมงกอง

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

นางสาวธูนาดี มะสีละ

ศูนย์ภาษาอังกฤษ สถาบันภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

ดร.มะพลี แมงกอง

สาขาวิชาภาษาอาหรับ คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

งานวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา”

โดย ดร.นุริย๊ะห์ แมงกอง และคณะ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นสิ่งที่สำคัญและควรได้รับการพัฒนาในหลายๆด้าน เช่น การพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของผู้ใช้ การแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้แล้วแต่มีความสำคัญที่ควรได้รับการส่งเสริม เนื่องจากผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยในปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรด้วยสาเหตุในหลายๆประการ สาเหตุประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้นก็คือภาษาที่นำเสนอในรูปแบบเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนำเสนอเนื้อหาที่ไกลตัวผู้เรียนทำให้เกิดข้อจำกัดในการเรียนรู้ในหลายๆด้าน ดังนั้นการผลิตสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้ามอีกประการหนึ่ง เนื่องจากเป็นการเร่งส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นที่ก่อให้เกิดผลดีในหลายๆด้าน เช่นการบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ของชุมชน เป็นการสร้างจิตสำนึกและความภาคภูมิใจของชุมชนในท้องถิ่น และยังเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้การเรียนรู้โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยในชีวิตประจำวันกลายเป็นสื่อกลางในการสื่อสารสิ่งที่อยู่รอบๆตัวของผู้เรียน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่ควรได้รับการสนับสนุนในการศึกษาวิจัยอันจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อชุมชนในท้องถิ่น ประเทศไทย และประเทศในกลุ่มอาเซียน และการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนใต้ ถือเป็นนวัตกรรมใหม่ที่เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั้งในประเทศไทยและประเทศกลุ่มอาเซียนที่สามารถนำมาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร และเป็นแนวทางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตที่เหมือนและแตกต่างกัน แสดงความคิดเห็น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในหลายๆด้าน ทั้งนี้และทั้งนั้น การออกแบบพัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ถือเป็นสิ่งที่ต้องศึกษาอย่างเร่งด่วน และควรได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังเพื่อให้ได้รับมาตรฐานเทียบเท่านานาชาติ และควรได้รับการสนับสนุน

จากหลายฝ่ายเพื่อการพัฒนาให้มีคุณภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น นอกจากการสร้างคุณภาพภูมิใจในอัตลักษณ์ของชุมชนในพื้นที่แล้ว วิจัยในครั้งนี้ยังมีเป้าหมายการศึกษาที่เน้นเรื่องการสร้างแรงจูงใจที่ดี ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของเยาวชนในท้องถิ่นตลอดจนเกิดการพัฒนากิจกรรมต่างๆทางภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) เพื่อทดลองใช้และตรวจสอบผลของการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อผู้เรียน
- 3) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้องในชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นในการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษ

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีแบบผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และนำเสนอเป็นกรณีศึกษา ในจังหวัดยะลา เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งหาแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อสร้างแบบเรียนและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และสรุปผลการทดลองใช้ โดยมีกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งหมด 40 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเป็น 2 กลุ่มคือ 1) เก็บข้อมูลโดยการจัดเวทีเสวนาซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาจำนวน 30 คน และโดยการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องนอกสถานศึกษา จำนวน 10 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณโดยเก็บข้อมูลโดยการทดลองใช้แบบเรียนฯ ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั้งหมด จำนวน 57 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มทดลองประกอบด้วยนักเรียน 25 คน และ 2) กลุ่มควบคุม 32 คน กลุ่มทดลองจะใช้แบบเรียนบูรณาการฯในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนกลุ่มควบคุมจะใช้แบบเรียนปกติที่ทางโรงเรียนเลือกใช้ ระยะเวลาในการทดลองคือ 16 คาบ มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและสัมภาษณ์ผู้เรียนหลังการทดลอง

3. ผลการศึกษา

1. ในการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อ

เตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา
ควรคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างแบบเรียนฯดังต่อไปนี้

- 1.1) สภาพปัญหาของแบบเรียนภาษาอังกฤษ และสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับ
ประถมศึกษาในปัจจุบัน
- 1.2) ความจำเป็นของการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน
- 1.3) เนื้อหาที่ควรสนับสนุนให้มีในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรมวิถี
ชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 1.4) ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในปัจจุบันและเอกสารอื่นๆ
- 1.5) แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์
ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 (ฉบับร่างเพื่อ
การตรวจทานและการศึกษานำร่อง)
- 1.6) แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์
ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 (ฉบับจริงเพื่อ
การใช้ในการทดลองจริง)

2. ผลจากการทดลองใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณี
วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อผู้เรียน กรณีศึกษา
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลาประกอบด้วย 3 ส่วนดังต่อไปนี้

- 2.1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
เมื่อเปรียบเทียบจากผลสอบก่อนและหลังการทดลอง พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้แบบเรียน
บูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมสามจังหวัดชายแดนใต้ มีการพัฒนาทักษะ
ทางภาษาอังกฤษหลังการทดลอง คือ 25.04 สูงกว่าก่อนการทดลองคือ 15.6 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบ
หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสอบหลังการ
ทดลองคือ 25.04 สูงกว่าผลสอบของนักเรียนในกลุ่มควบคุมคือ 22.75 จากคะแนนเต็ม 30 และจากผลของ
การหาค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
พบว่าผลการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้ ANCOVA โดยตัวแปรร่วมคือคะแนนการทดสอบก่อน
เรียนไม่มีอิทธิพลต่อคะแนนสอบหลังเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่ม

ทดลองที่ใช้แบบเรียนบูรณาการฯ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนโดยใช้แบบเรียนปกติ จึงสรุปได้ว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้นทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนดีกว่าการใช้แบบเรียนปกติ

2.2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์ทดลองสอนแบบมีส่วนร่วม พบว่าการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการฯนั้นต้องคำนึงและเข้าใจถึงความแตกต่างทางพื้นฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ความจำเป็นของกิจกรรมละลายพฤติกรรมและการสร้างความพร้อมก่อนเรียน และปัญหาที่มักเกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและแนวทางแก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนหลังทดลอง พบว่านักเรียนทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่ชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะสนุกและได้ทำกิจกรรมมากมาย นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่ยากถ้าอ่านได้ กิจกรรมที่นักเรียนหญิงชอบคือกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกอ่านออกเสียงพยางค์และสระในภาษาอังกฤษ ผู้เรียนชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องของ Amir and Basir และนักเรียนชายชอบทำกิจกรรมเกี่ยวกับบัตรคำ และเล่นเกมแข่งขันเป็นกลุ่ม และชอบเรื่องผลไม้เพราะผลไม้บางอย่างมีที่บ้านและใกล้บ้าน และเมื่อถามว่ากิจกรรมใดบ้างที่ไม่ชอบ นักเรียนชายส่วนใหญ่จะเงียบ ไม่ตอบ และนักเรียนหญิงตอบว่าไม่มีเกี่ยวกับเนื้อหาที่นักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าง่าย และเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาโดยเฉพาะเมื่อได้อ่านเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง Amir and Basir และนักเรียนบอกว่าเวลาเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบเรียนบูรณาการฯ จะทำให้เข้าใจและจำความหมายของคำศัพท์หลายคำเช่น Assalamualaikum, Waalaikumusalam, Al-Qur'an, prayer rug, reciting และอื่นๆ และเมื่อถามว่านักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อได้เรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวเขานักเรียนส่วนใหญ่ตอบด้วยสีหน้ายิ้มแย้มว่ามีความสุข ชอบและอยากให้ทีมวิจัยมาสอนพวกเขาอีก นักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าเข้าใจมากกว่าที่เคยเรียนในแบบเรียนที่โรงเรียนจัดให้ ส่วนนักเรียนผู้หญิงเสนอว่าอยากให้เนื้อหาในซีดีที่ทางวิจัยนำมาใช้ในการสอนนั้นควรเป็นแบบสี ไม่ใช่ขาวดำ และอยากให้เล่นเกมส์มากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับบริบทในท้องถิ่นนั้นควรได้รับการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในเรื่องของแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรแกนกลาง การวัดและประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่น และการบูรณาการควรเน้นทั้งแบบเรียนและวิธีการ หรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้และควรมีการนำเสนอเกี่ยวกับเนื้อหาในบริบทของสังคมพหุวัฒนธรรมในแบบเรียน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความดูแลและความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจากผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัยทุกคน

ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียน นักวิชาการมุสลิม ศึกษาพิเศษเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดยะลา คณะครู ภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา ผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน ปราชญ์ผู้รู้ และผู้ปกครองนักเรียนในท้องถิ่น ที่ได้ แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับงานวิจัย ตลอดจนขอขอบคุณผู้ช่วยนักวิจัยทุกท่านที่มีส่วนร่วม ในการให้ความร่วมมือในงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิของ สกว. ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น คำเสนอแนะที่เป็นประโยชน์และมุมมองที่ หลากหลายสามารถนำมาปรับปรุงงานวิจัยทำให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ งานวิจัยจะไม่สามารถสำเร็จได้เลย หากขาดการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย นอกจากผลการวิจัยที่บรรลุวัตถุประสงค์แล้ว นักวิจัยยังได้ประสบการณ์และได้รับการพัฒนา ทักษะซึ่งเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการทำงานวิจัยคณะผู้วิจัย ใคร่ขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

โดย ดร.นุรีย์ฮ์ แมงอง และคณะ

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ	RDG5610046
ชื่อโครงการ	การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา
ชื่อนักวิจัย	นางนุรีย์๊ะห์ แมกกอง สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี นางสาวสุนาดี มะสีละ ศูนย์ภาษาอังกฤษ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี นายมะพลี แมกกอง สาขาวิชาภาษาอาหรับ คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
E-mail address:	Nureeyahmae@gmail.com
ระยะเวลาโครงการ	ตุลาคม 2556 – กันยายน 2560
	งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) เพื่อทดลองใช้แบบเรียนฯและตรวจสอบผลการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 3) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้องในชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นในการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษ
	งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งหมด 40 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างคือ โดยการจัดเวทีเสวนาประกอบด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา จำนวน 30 คน และโดยการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องนอกสถานศึกษา จำนวน 10 คน และ การวิจัยเชิงทดลองประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 57 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน และ กลุ่มควบคุม 32 คน
	ผลการวิจัยพบว่า การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งและมีแนวทางในการปฏิบัติและข้อควรคำนึงในการบูรณาการหลายประการ และผลจากการนำแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปใช้ พบว่ากลุ่มทดลองที่ใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีผลคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้แบบเรียนของเจ้าของภาษา และการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษฯดังกล่าวควรใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมและสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
คำสำคัญ	การบูรณาการ แบบเรียนภาษาอังกฤษ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ มุสลิมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Abstract

The Integration of English Textbook with the Contents Regarding Culture, Ways of Life, and Identity of Muslim Community in Three Southern Border Provinces for the Grade-4 Primary School Students towards The Asian Community Preparation:
A Case Study of Islamic Private School in Yala Province

The objectives of this research are 1) to create English textbook integrated with the contents regarding culture, ways of life, and identity of Muslim community in three Southern border provinces for the grade-4 primary school students, 2) to investigate the effects of experimenting the textbook and 3) to encourage the collaboration among the related people in the Muslim community in creating the textbook.

This research employs the mixed-method research design; quantitative and qualitative. The samples were selected for the quantitative and qualitative designs. The qualitative design consisted of 40 samples; 30 people from educational personnel and 10 people from Muslim community. The samples for quantitative design were 57 primary school students from grade 4: 25 students for experimental group and 32 students for control group.

The results from the study revealed that the integration of English Textbook with the contents regarding culture, ways of life, and identity of Muslim community in three southern border provinces was really necessary and required. The integration of English Textbook with the contents regarding culture, ways of life, and identity of Muslim community in three southern border provinces was required and many considerations in applying. The findings from experimenting the textbook revealed some positive effects on students' English performances. The experimental group, used the English textbook, gained the posttest score higher than the control group, used the English textbook from native speakers. The implementation of textbook needs the variety of learning activities to create the student's readiness in using English language and enhance their English proficiency consistently.

Keywords: Integration, English Textbook, Culture, Way of Life, Identity, Muslim Community, Three Southern Border Provinces

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
บทคัดย่อ.....	ฉ
Abstract.....	ช
สารบัญ.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	7
สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา.....	11
ความหมายและความสัมพันธ์ของประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์.....	13
วัฒนธรรมอิสลาม.....	17
วัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	36
บทบาทวัฒนธรรมกับการสอนภาษา.....	39
ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ทางภาษา.....	45
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทอาเซียน.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	49
การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการออกแบบแบบเรียน.....	50
การออกแบบเครื่องมือวิจัย.....	52
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	54

ศึกษานำร่อง (Pilot Study).....	55
การทดลองใช้แบบเรียน.....	56
ประเมินผลการทดลอง.....	59
จัดเวทีเพื่อนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัย.....	59
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ขั้นตอนที่ 1.....	60
ขั้นตอนที่ 2.....	79
บทที่ 5 บทสรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	100
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	108
บรรณานุกรม.....	110
ภาคผนวก.....	114

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทมากในโลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มุ่งเน้นการพัฒนาเยาวชนในสังคมไปสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล การติดต่อสื่อสาร การได้มาซึ่งข้อมูล ข่าวสาร และการเผยแพร่ของสื่อต่างๆในสังคม รวมทั้งการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ก็ล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีทักษะที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการของไทย ได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนระดับประถมศึกษาเป็นการเตรียมความพร้อมของเด็กไทย เพื่อการปรับตัวในการอยู่ร่วมกับประชาชนของประเทศต่างๆในประชาคมอาเซียนปี 2558 ทางสำนักงานคณะกรรมการได้กำหนดคุณลักษณะของเด็กไทย 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ ด้านเจตคติ และในด้านทักษะพื้นฐานนั้น เด็กไทยควรสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศในอาเซียนอย่างน้อยอีกหนึ่งภาษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ: 2554 หน้า 5)

ดังนั้นการมีทักษะที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาของประเทศในด้านต่างๆให้เทียบเท่าประเทศต่างๆในประชาคมอาเซียน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้นยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก และไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยมีระบุในวิจัยที่ศึกษาโดย Arunee Wiriyachitra (2011) เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย จากผลสอบของคะแนน TOFEL ที่ผ่านมาพบว่าเด็กไทยมีประสิทธิภาพในภาษาอังกฤษต่ำกว่าบางประเทศในเอเชีย เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ และ ฟิลิปปินส์ การศึกษาสาเหตุของปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยพบว่ามีปัญหาหลายๆด้าน ทั้งในด้านผู้สอน ผู้เรียน และอื่นๆอีกมากมาย โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมและมัธยม ผู้เรียนโดยส่วนใหญ่คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่แปลก และไกลตัวสำหรับพวกเขา ไม่น่าสนใจและทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จึงเป็นเรื่องยากที่ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะต่างๆในการใช้ภาษาอังกฤษ และไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องรู้ และอีกหลายๆปัญหา ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะหรือแนวทางมากมายที่ประเทศไทยกำลังวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษ แนวทางแก้ไขประการหนึ่งที่ที่น่าสนใจคือครูผู้สอนจะต้องออกแบบเนื้อหาหลักสูตรเฉพาะของตนที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนในสังคมของตน

ขจิต ฝอยทอง (2010) ได้นำเสนอการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งชุมชน และได้กล่าวถึงผลดีของการจัดการเรียนรู้จากแหล่งชุมชน ว่าเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ โดยกล่าวว่า “การสอนภาษาอังกฤษควรใช้แหล่งการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่น และได้เรียนรู้เรื่องที่อยู่ใกล้ตัว นอกจากนี้ยังเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ในชุมชนแก่ผู้สนใจด้วย” ในต่างประเทศ อย่างเช่นประเทศสิงคโปร์ อินโดนีเซีย และ มาเลเซีย ได้มีการบูรณาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับผู้เรียนโดยนำเอาเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิต ประเพณีวัฒนธรรม และหลักปฏิบัติทางศาสนามาสอดแทรกในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และพบว่า มีผลดีต่อผู้เรียนและผู้สอนหลายประการ อย่างเช่นงานวิจัยของประเทศมาเลเซีย ศึกษาโดย Khairiyah (2011) เกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วรรณกรรมตะวันตกมาสอน และบูรณาการหลักความเชื่อทางศาสนาของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนให้ความสนใจในบทเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนและตอบสนทนงครูในทางบวก

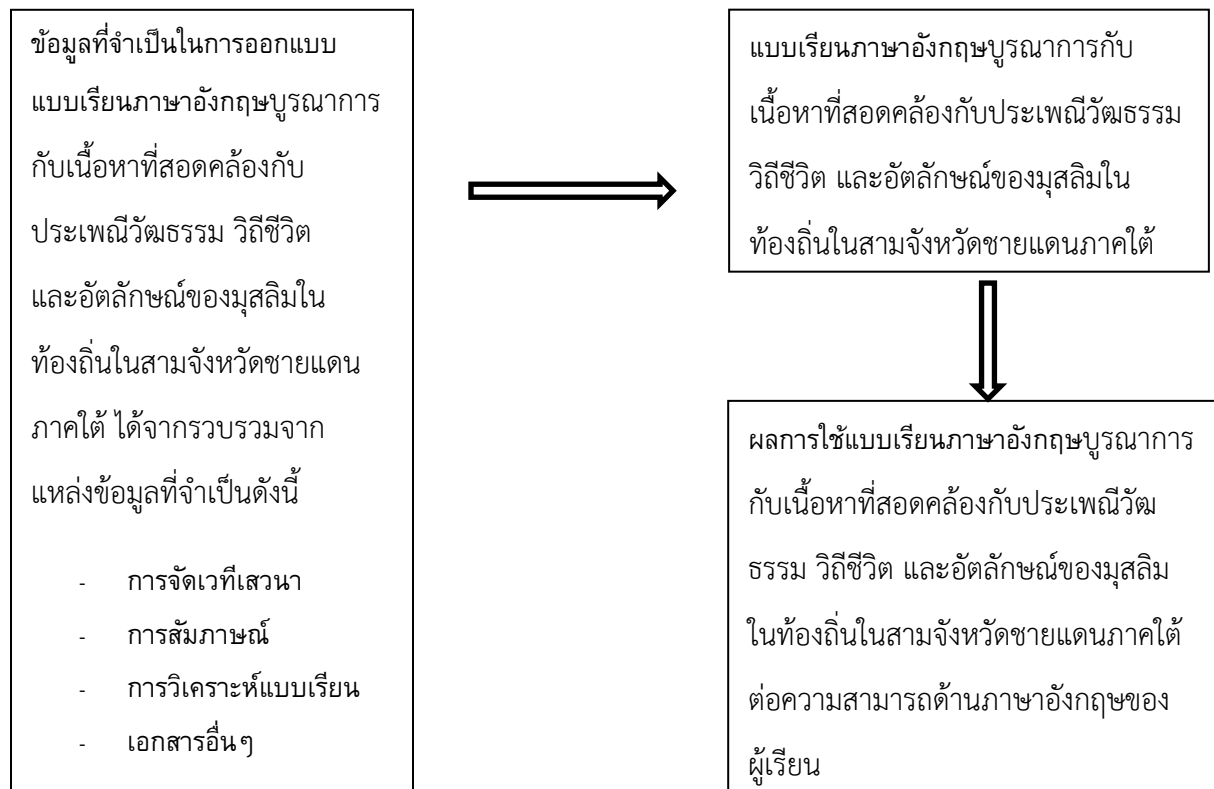
ในส่วนของประเทศไทยโดยเฉพาะในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ถือว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษในลักษณะดังกล่าวยังไม่มีการสร้างและทดลองใช้ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ไกลตัวผู้เรียนและ จำเป็นที่จะต้องได้รับการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนจากหลายๆ ฝ่าย ในการปรับปรุงพัฒนาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จากรายงานพิเศษเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2555 เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ ในการส่งเสริมผลักดัน เตรียมการในการให้ความรู้ จัดอบรมพัฒนาและส่งเสริมการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับคนไทยในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนตลอดจนสามารถก้าวทันและแข่งขันกับนานาชาติได้ ได้เร่งการส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับครูจังหวัดชายแดนภาคใต้ เตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน “.....นายอานาจ วิทยานวดี ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือ สพก.จชต. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ สพฐ. เปิดเผยว่า สพฐ. ได้เร่งจัดอบรมภาษาอังกฤษให้ครูประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเตรียมความพร้อมก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพราะเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมทางด้านภาษา ศาสนา วิถีชีวิตที่จะเชื่อมโยงไปสู่ประเทศอาเซียน ตั้งแต่ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้.....”

จากความสำเร็จเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้นนั้น การเร่งส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นมุสลิม เช่นการบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ของมุสลิมในชุมชนถือ

เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ในการสร้างจิตสำนึกและความภาคภูมิใจของชุมชนในท้องถิ่น และยังเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มประเทศมุสลิมในประชาคมอาเซียน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร จึงเป็นแนวทางที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่ควรได้รับการสนับสนุนในการศึกษาวิจัยอันจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อชุมชนในท้องถิ่น ประเทศไทย และประเทศในกลุ่มอาเซียน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่น ถือเป็นนวัตกรรมใหม่ที่เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับมุสลิมทั้งในประเทศไทยและประเทศกลุ่มอาเซียนที่สามารถนำมาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร และเป็นแนวทางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ความสัมพันธ์ที่ดี และ อีกหลายๆด้าน ทั้งนี้ และทั้งนั้น การออกแบบ พัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ถือเป็นสิ่งที่ต้องศึกษาอย่างเร่งด่วน และควรได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังเพื่อให้ได้รับมาตรฐานเทียบเท่านานาชาติ และควรได้รับการสนับสนุนจากหลายๆฝ่ายเพื่อการพัฒนาให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากการสร้าง ความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของชุมชนในพื้นที่แล้ว วิจัยในครั้งนี้นี้ยังมีเป้าหมายการศึกษาที่เน้นเรื่องการสร้างแรงจูงใจที่ดี ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของเยาวชนในท้องถิ่นตลอดจนเกิดการพัฒนากิจกรรมต่างๆทางภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) เพื่อทดลองใช้และตรวจสอบผลของการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อผู้เรียน
- 3) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้องในชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นในการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษ

คำถามวิจัย

- 1) การบูรณาแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นควรเป็นอย่างไร
- 2) การนำแบบเรียนภาษาอังกฤษ บูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มาใช้มีผลต่อนักเรียนอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยประกอบด้วย 2 ด้านคือ 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา บทเรียนและ 2) ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

- 1) **ด้านเนื้อหาบทเรียน** คือ ศึกษาและวิเคราะห์ความคิดเห็นและความต้องการในการบูรณาการสอนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตัวอย่างกรอบหัวข้อเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

หัวข้อใหญ่	หัวข้อย่อย
1) ครอบครัวและเพื่อนบ้าน	1.1สมาชิกในครอบครัว
	1.2การปฏิบัติตนต่อเพื่อนบ้าน
2) วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน	2.1อาหารและผลไม้ประจำท้องถิ่น

	2.2การแต่งกาย
3) การละเล่น	3.1 การเล่นกระโตกยาง
	3.2 การเล่นหมากขุม
	3.3 การเล่นซ่อนหา
	3.4 การเล่นว่าว
4) วันสำคัญและประเพณีวัฒนธรรม	4.1 วันรายออีดิลฟิตรี
	4.2 วันรายออีดิลฮัจญฮา
5) สำนวนสุภาษิตคำสอนของคนในท้องถิ่น	5.1 เกี่ยวกับการทำความดี

2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร บุคคลที่เกี่ยวข้องในและนอกสถานศึกษาในจังหวัด

ยะลา

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามวิธีการ

ดำเนินการวิจัยคือ

2.2.1 วิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการเสวนาคือ ตัวแทนจากเขตการศึกษาจังหวัดยะลา 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 2 คน ผู้ดำเนินรายการ 1 คน ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 20 คน นักวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัย 6 คน รวมทั้งหมด 30 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการสัมภาษณ์ คือ ผู้นำศาสนา 2 คน ประชาชนผู้รู้ 2 คน และผู้ปกครองของนักเรียน 6 คน รวมทั้งหมด 10 คน

2.2.2 วิจัยเชิงปริมาณ โดยการนำวิจัยกึ่งทดลองมาใช้ คือเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกันโดยดูจากผลของคะแนนสอบปลายภาคของภาคการศึกษาที่ผ่านมา จำนวน 40 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 20 คน คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบเรียนภาษาอังกฤษ คือแบบเรียนที่นำไปใช้ประกอบการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา

ประเพณีวัฒนธรรม คือแบบของความเชื่อ ความคิด การกระทำ ค่านิยม ทัศนคติ ศิลธรรม จารีต ประเพณี ระเบียบแบบแผน และเป็นสิ่งที่ปฏิบัติและเชื่อถือกันมานาน รวมทั้งเป็นแบบอย่างหรือวิธีการดำเนินชีวิตที่ปฏิบัติกันมาตั้งแต่อดีตจนเป็นที่ยอมรับของชุมชนมุสลิมในปัจจุบัน

วิถีชีวิต คือความเป็นไปหรือกิจกรรมต่างๆในการดำเนินชีวิตโดยกระทำกันอย่างต่อเนื่องจนติดเป็นนิสัย จนกระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต

อัตลักษณ์ คือลักษณะเฉพาะของชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือกลุ่มคนมุสลิมที่อาศัยอยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ที่มี ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ที่คล้ายคลึงกัน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม คือโรงเรียนเอกชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้รับใบอนุญาต และเปิดสอนวิชาศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญ ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) ได้สร้างเครือข่ายการพัฒนาแบบเรียนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับผู้เรียนในชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) นักเรียนมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ดีขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา” คณะผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอในประเด็นต่างๆดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา
3. ความหมายและความสัมพันธ์ของประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์
4. วัฒนธรรมอิสลาม
5. วัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
6. บทบาทวัฒนธรรมกับการสอนภาษา
7. ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ทางภาษา
8. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทอาเซียน
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จากการค้นพบในการศึกษาวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 นั้น ได้มีการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้รับการปรับปรุงนั้นมีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในปัจจุบันถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน เนื่องจากภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และมุมมองของสังคมโลก ทำให้ได้รับมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระ

การเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งถูกกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ ตามความเหมาะสม

ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 ของการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวง ศึกษาธิการได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งประกอบไปด้วยสาระการเรียนรู้ที่สำคัญดังต่อไปนี้

- 1) **รู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร** คือ การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- 2) **สาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ ภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- 3) **สาระการเรียนรู้ ภาษากับความสัมพันธ์กับการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ** คือการใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
- 4) **สาระการเรียนรู้ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** คือการใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานใน การศึกษา ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แต่ละสาระการเรียนรู้ประกอบไปด้วยมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้คือ

1) สาระการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานที่ 1 เข้าใจและตีความเรื่องที่อ่านและฟังจากสื่อประเภท

ต่างๆและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆที่ฟังหรืออ่าน
2. อ่านออกเสียงคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจหวัะถูกต้องตามหลักการ อ่าน

3. เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆที่ฟังหรืออ่าน
4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนาและนิทานง่ายๆ

มาตรฐานที่ 2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูด/เขียนในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตต่างๆ
3. พูด/เขียน แสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ
4. พูด/เขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว
5. พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆตามแบบที่ฟัง

มาตรฐานที่ 3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
2. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูดแสดงความคิดเห็นง่ายๆเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัว

2) การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ 1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ต่างๆของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ 2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างกันระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย
2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

3) สารการเรียนรู้ ภาษากับความสัมพันธ์กับการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ

มาตรฐานที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน
ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

4) สารการเรียนรู้ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นได้เน้นเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มากกว่าสารการเรียนรู้ด้านอื่นๆ ซึ่งสังเกตได้จากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปีจะมีมากกว่าสารการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม สารการเรียนรู้ภาษากับความสัมพันธ์กับการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ และสารการเรียนรู้ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ซึ่งจะเห็นได้จากสารการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นประกอบไปด้วย 3 มาตรฐานและ 12 ตัวชี้วัด ในขณะที่สารการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมประกอบไปด้วย 2 มาตรฐาน 5 ตัวชี้วัด สารการเรียนรู้ภาษากับความสัมพันธ์กับการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ ประกอบไปด้วย 1 มาตรฐาน 1 ตัวชี้วัด และสารการเรียนรู้ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกประกอบไปด้วย 2 มาตรฐาน 2 ตัวชี้วัด และหลักสูตรสารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นจะเน้นสารการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งประกอบไปด้วยมาตรฐานความสามารถ

เกี่ยวกับการนำทักษะภาษาทั้ง การพูด ฟัง อ่าน และเขียนไปใช้ในการสื่อสารด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ดังนั้นการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องเน้นกิจกรรมหรือทักษะทางภาษาอังกฤษที่มีเป้าหมายเพื่อให้ นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และการออกแบบ แบบเรียนภาษาอังกฤษจึงต้องคำนึงถึงกิจกรรมและทักษะทางภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนทางด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นหลัก และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะต้องประกอบไปด้วยทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งสี่ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นั่นก็คือผู้เรียนจะต้องมีความสามารถฟังให้เข้าใจ พูดสื่อความหมายได้ อ่านและเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นเขียน และเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจตรงวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532: 74) ดังนั้นการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษจะต้องมีความรอบคอบเพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหาและกิจกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งสี่ทักษะที่กล่าวมาข้างต้น

2. สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของเด็กไทย

ประเทศไทยได้เริ่มต้นตัวในการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น หลังจากที่ได้มีการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 เนื่องจากประเทศต่างๆ ในอาเซียนได้รวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ดังนั้นประชาชนในแต่ละประเทศจะต้องติดต่อสื่อสารกันในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และอื่นๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องของการทำงานในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตร อาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติไว้ว่า “The Working language of ASEAN shall be English” ดังนั้นวงการศึกษาก็มีการตื่นตัว และเตรียมพร้อมกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างมาก นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นอย่าง กว้างขวางในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชน และคนทำงานในประเทศไทยโดยมุ่งเน้นว่าพลเมืองทุกคนในประเทศต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากสภาพปัญหาหลายๆอย่างที่ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในโรงเรียนซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรนั้น ส่งผลต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังที่ มีงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่า

ปัญหาที่สำคัญมากปัญหาหนึ่งคือสื่อการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ครูภาษาอังกฤษมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากภาระงานสอนมากเกินไป ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สื่อไม่เหมาะสมกับวิชาที่สอน ครูขาดความคล่องในการพูดภาษาอังกฤษ ครูขาดความชำนาญในการสอน และขาดงบประมาณสนับสนุน เนื้อหาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน คุณวุฒิครูไม่ตรงเอก (ทิพาชา นวลหลง : 2558) ผลการวิจัยที่ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาและ ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูในระดับประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือตอนบน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในปี การศึกษา 2553 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันในระดับมากไม่ได้เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการสื่อสาร เช่น ให้นักเรียนเปิด หาความหมายจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ครูอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ละยกตัวอย่าง แล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ส่วนการประเมินผล ครูให้คะแนนชิ้นงานและใช้แบบทดสอบ ในการสอบ ท้ายบทหรือสอบปลายภาค และมีการจัดให้มีป้ายคำศัพท์และรูปภาพในห้องเรียนหรือบริเวณรอบ ๆ เพื่อเอื้อหรือสร้างบรรยากาศที่เป็นภาษาอังกฤษ ด้านปัญหาที่พบมากคือนักเรียนขาดแรงจูงใจและไม่ เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และความต้องการที่ครูต้องการมากที่สุด คือ การสนับสนุนด้านการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ลลิตา ภูทอง, 2552)

ปัญหาเหล่านี้มักจะส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ระดับ ความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาสเขต 2 พบว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงอย่างยิ่ง และงานวิจัยยังค้นพบอีกว่า โดยภาพรวมแล้วระดับ ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่สอนโดยครูที่จบเอกหรือโทภาษาอังกฤษกับครูที่สอนที่จบจากสาขาอื่น ๆ นั้นไม่ได้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($t=1.75$) และสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนนั้นต้องได้รับการปรับปรุง และยังมีความสัมพันธ์กับความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน (สิตีคอลลีเยาะ มะยูโซ๊ะ, 2557) และปัญหาของผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาอังกฤษนั้นมีหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งอาจเป็นอุปสรรคหนึ่งที่ขัดขวางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นตามมา จากงานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตุมวิทยาจารย์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี ค่าเฉลี่ยร้อยละ 56 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดคือร้อยละ 70 ปัญหาที่พบคือนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำศัพท์ไม่ถูกต้อง เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้องตามพจนานุกรม ส่วนใหญ่ไม่กล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีความบกพร่องด้านการอ่านออกเสียง การสะกดคำ การฟัง การอ่าน และการเขียน การบอกความหมาย และการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ (โรงเรียนชุมชนบ้านตุม วิทยาจารย์, 2554, หน้า 9) ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้วิเคราะห์ สภาพการณ์ของการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตุม วิทยาคาร พบว่าปัญหาในการอ่าน ภาษาอังกฤษไม่ได้หรือไม่ถูกต้องนั้นมีหลายสาเหตุ คือ นักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระ ไม่รู้ หลักเกณฑ์ทาง ภาษา อ่าน เขียน สะกดคำไม่ถูกต้องเพราะไม่มีความรู้พื้นฐานในการสะกดคำ ครูผู้สอนใช้สื่อ การเรียนรู้น้อยเกินไป จัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูเคยชินกับการสอน แบบเดิมโดยยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก ขาดการตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐาน (โรงเรียนชุมชนบ้านตุมวิทยา คาร, 2554, หน้า 5)

ดังนั้นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรได้รับการสนับสนุนจากหลายๆฝ่ายและใน หลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นด้านหลักสูตร ความเข้าใจในหลักสูตรภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษ ความชำนาญ ด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษของครูที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ สื่อ การสอนที่เพียงพอและเหมาะสม และการสนับสนุนจากหลายๆฝ่ายเช่นผู้บริหารโรงเรียน และองค์กรต่างๆที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในพื้นที่ ตลอดจนกระทรวงศึกษาธิการในการสนับสนุน งบประมาณเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกๆด้าน อย่างไรก็ตามกระบวนการและขั้นตอนใน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละท้องถิ่นนั้นจำเป็นที่ผู้เกี่ยวข้องจะได้ทราบข้อมูล เกี่ยวกับท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อง่ายต่อการเข้าถึงการพัฒนาอย่างเต็มรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนนั้นๆ และที่สำคัญสภาพปัญหาด้านการศึกษาของคนในท้องถิ่น ซึ่ง ระบบการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จ.ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส อยู่ในภาวะวิกฤติมาโดย ตลอด ท่ามกลางสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องยาวนานเกือบ 1 ทศวรรษ โดยเฉพาะในแง่ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่อยู่ในลำดับท้ายๆของประเทศ มีอัตราการออกกลางคันและตกหล่นของนักเรียนใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานค่อนข้างสูง ขณะที่อัตราการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (นาซือ เราะ เจาะฮะ, ปกรณ์ พึ่งเนตร: 2555) ดังนั้นการเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัต ลักษณ์ของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จ.ปัตตานี ยะลา และนราธิวาสอาจเป็นพื้นฐานที่ดีใน การออกแบบแบบเรียนเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทของคนในพื้นที่

3. ความหมายและความสัมพันธ์ของประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์

โดยทั่วไปแล้ว คำว่า ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ นั้นมีความหมายที่สัมพันธ์และ เชื่อมโยงกันและบางคำอาจมีความหมายที่แตกต่างกับอีกคำ อย่างไรก็ตามแต่ละคำนั้นเป็นส่วนหนึ่งของคำใด คำหนึ่ง ดังที่ได้อธิบายในความหมายของแต่ละคำดังต่อไปนี้

ประเพณี

ความหมายของประเพณีนั้นมีความหลายหลายและส่วนใหญ่จำกัดความหรือความหมายของคำว่า ประเพณีนั้นมีความคล้ายคลึงกับความหมายของคำว่าวัฒนธรรม ประเพณีในภาษาอังกฤษเรียกว่า **tradition** ซึ่งมีความหมายตามพจนานุกรมแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย คือ ประเพณี ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ธรรมเนียม ขนบธรรมเนียมประเพณี (NECTEC's Lexitron Dictionary) และในพจนานุกรม ของ อ. สอ เสถบุตร ได้ให้ความหมายของ **tradition** ว่า เก่าแก่ ประเพณี สืบเนื่องกันมา ดังนั้นความหมายของคำว่าประเพณีตามพจนานุกรมก็คือ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่เก่าแก่และสืบทอดกันมา

และยังมีความหมายของประเพณีในของลักษณะของการปฏิบัติ นั่นก็คือ ประเพณี คือ ความประพฤติที่ชนหมู่หนึ่งอยู่ในที่แห่งหนึ่งถือเป็นแบบแผนกันมาอย่างเดียวกัน และสืบต่อกันมานาน ถ้าใครในหมู่ประพฤติกรรมนอกแบบก็ผิดประเพณี หรือผิดจารีตประเพณี (พระยาอนุমানราชธนะ: 2514) และ Graburn (2006) ได้ให้คำจำกัดความของประเพณีว่า คือลักษณะทางวัฒนธรรม ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และที่ท่าและคิดกันมาอย่างต่อเนื่อง อนุรักษ์ไว้และไม่สูญหาย ดังนั้นคำว่าประเพณีโดยรวมแล้วจึงหมายถึง ลักษณะทางวัฒนธรรมที่หมู่ชนใดหมู่ชนหนึ่งถือปฏิบัติกันมา สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่มีการอนุรักษ์ไว้ไม่ให้สูญหาย และถ้าหากใครคนใดคนหนึ่งในกลุ่มชนประพฤติกรรมหรือกระทำการใดที่ออกนอกแบบแผนที่ตั้งไว้ ก็ถือว่าผิดประเพณี หรือผิดจารีตประเพณี

วิถีชีวิต

วิถีชีวิต ในภาษาอังกฤษ คือ **lifestyle** ซึ่งมีความหมายตามพจนานุกรมแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย คือ วิถีทางการดำเนินชีวิต ลีลาชีวิต รูปแบบการดำเนินชีวิต (NECTEC's Lexitron Dictionary) และสำหรับคำจำกัดความของคำว่า วิถีชีวิต นั้นคือ รูปแบบเฉพาะของการดำเนินชีวิต ที่ไม่ใช่สิ่งที่ได้มาจากการสืบทอดหรือมรดก แต่เป็นสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ และมีความคล้ายคลึงกับวิถีชีวิตของผู้อื่น (Uth: 1996) และยังมี ความหมายหนึ่งนั่นก็คือ ข้อมูลหรือความเป็นจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพในแต่ละวันของมนุษย์ รวมทั้งความรู้สึก ทศนคติ ความคิด และความสนใจของพวกเขา (Krishnan: 2011) ดังนั้นคำว่าวิถีชีวิตโดยรวมแล้วจึงหมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิต ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม บุคลิกภาพในแต่ละวัน และยังรวมไปถึง ทศนคติ ความคิด และความสนใจ ซึ่งทั้งหมดนี้ได้จากการเรียนรู้ ไม่ใช่จากการสืบทอดกันมาเป็นมรดก ซึ่งมีความแตกต่างจากความหมายของคำว่าประเพณี

อัตลักษณ์

อัตลักษณ์ ในภาษาอังกฤษ คือ **identity** ซึ่งมีความหมายตามพจนานุกรมแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย คือ บุคลิกลักษณะ ลักษณะพิเศษ ลักษณะเฉพาะ เอกลักษณ์ (NECTEC's Lexitron Dictionary) คำจำกัด

ความของคำว่า อัตลักษณ์ คือ ลักษณะเฉพาะ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม บทบาท และ ความเป็นสมาชิกทางสังคม ซึ่งสามารถที่จะเจาะจงความเป็นตัวตนของคนๆหนึ่งในแต่ละช่วงเวลาเช่น ความเป็นตัวตนของเขาในอดีตที่เคยผ่านมา ความเป็นจริงของเขาในปัจจุบัน และคาดหวังหรือปราศณาที่จะเป็นในอนาคต หรือลักษณะเฉพาะที่จำเป็นที่จะต้องพยายามให้เป็น และความกลัวที่เขาอาจจะต้องเป็น (Leary และ Tangney : 2012) จากความหมายดังกล่าวคำว่าว่าอัตลักษณ์จึงมีความสัมพันธ์กับทั้งคำว่าประเพณีและวิถีชีวิต นั่นก็คือลักษณะเฉพาะของประเพณีและวิถีชีวิตทั้งในแง่ของพฤติกรรม ทศนคติในการดำเนินชีวิต ที่ได้จากการสืบทอดกันมาหรือเรียนรู้ และอาจจะเหมือนหรือไม่เหมือนกับผู้อื่น

วัฒนธรรม

คำว่าวัฒนธรรมนั้นมีความหมายที่ครอบคลุมและสัมพันธ์กับประเพณี วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น และวัฒนธรรมในภาษาอังกฤษคือ **culture** มีความหมายตามพจนานุกรมแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย คือ การพัฒนา การปรับปรุง ค่านิยมและความเชื่อ และวัฒนธรรม (NECTEC's Lexitron Dictionary) และในพจนานุกรมของ อ. สอ เสถบุตร คือ การเพาะ การอบรม พฤติกรรม และวัฒนธรรม

Belshek (2006) ได้อธิบายว่าวัฒนธรรม นั้นมีหลายความหมาย และมีอิทธิพลต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้ปฏิบัติในสังคมของเขา เนื่องจากความคิด คุณค่า ทศนคติของเขา และ รูปแบบพฤติกรรมที่ขาดหวัง

Tylor (1871) ได้อธิบายวัฒนธรรมว่าเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ที่ประกอบไปด้วย ความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ คุณธรรม กฎหมาย สิ่งที่กำหนดขึ้นมา และอื่นๆ เช่น ความสามารถ นิสัย ที่มนุษย์ได้มาจากการเป็นสมาชิกของสังคมใดสังคมหนึ่ง ดังนั้นวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้

Linton (1968) ได้อธิบายคำว่า วัฒนธรรมคือผลรวมทั้งหมดของความรู้ ทศนคติ รูปแบบพฤติกรรมที่เป็นนิสัย ที่สามารถทำร่วมกันและถ่ายทอดโดยสมาชิกของสังคมเฉพาะกลุ่ม

พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ คำว่า “วัฒนธรรมคือ” หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์ สืบสาน ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุอย่างสันติสุขและยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2553)

อมรรัตน์ เทพกำปนาท กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม (2551) ได้อธิบายว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต (The Way of Life) ของคนในสังคม นับตั้งแต่วิถีกิน วิถีอยู่ วิถีแต่งกาย วิถีทำงาน วิถีพักผ่อน วิถีแสดงอารมณ์ วิถีสื่อความ วิถีจราจรและขนส่ง วิถีอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ วิถีแสดงความสุขทางใจ และหลักเกณฑ์การดำเนินชีวิต โดยแนวทางการแสดงถึงวิถีชีวิตนั้นอาจมาจากเอกชน หรือคณะบุคคลทำเป็นตัวอย่าง แล้วต่อมาคนส่วนใหญ่ก็ปฏิบัติสืบทอดกันมา วัฒนธรรมย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขและกาลเวลา เมื่อมีการประดิษฐ์หรือค้นพบสิ่งใหม่ วิถีใหม่ที่ใช้แก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของสังคมได้ดีกว่า ซึ่งอาจทำให้สมาชิกของสังคมเกิดความนิยม และในที่สุดอาจเลิกใช้วัฒนธรรมเดิม ดังนั้น การรักษาหรือธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมเดิม จึงต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาวัฒนธรรมให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ จึงมีความสัมพันธ์กันอย่างเห็นได้ชัด และในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาอธิบายรวมกันได้ภายใต้คำว่า “วัฒนธรรมเฉพาะ” ที่รวมทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นลักษณะเฉพาะของคนที่อยู่ในกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อ คุณค่า ทศนคติ ความคิดเห็น ความสนใจ พฤติกรรม วิธีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ซึ่งมนุษย์ได้มาจากการสืบทอดกันมาเป็นมรดก หรือจากการเรียนรู้และการฝึกฝนในสังคมนั้นๆ และอาจมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับการนำไปปฏิบัติของคนในแต่ละชุมชน

ดังนั้นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของวัฒนธรรมในทัศนะที่หลากหลายสามารถเล็งเห็นถึงความสำคัญและบทบาทของวัฒนธรรมต่อชุมชนหรือสังคมได้ วัฒนธรรมถือเป็นเครื่องกำหนดวิถีชีวิตของคนในสังคม เป็นมรดกทางสังคมอันเกิดจากการสั่งสมและการเรียนรู้เป็นศูนย์รวมของความคิด โลกทัศน์ และค่านิยมทางสังคม และเป็นตัวกำหนดมาตรฐานของพฤติกรรมในสังคมเดียวกัน ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญแก่มนุษยชาติทุกเผ่าพันธุ์ รวมถึงมีหน้าที่ต่อสังคมในภาพรวมและระดับครอบครัวหรือวัฒนธรรมในส่วนย่อยของแต่ละสังคม และเนื่องจากวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งแต่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาซึ่งเป็นผลมาจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมวัฒนธรรมของมวลมนุษยจึงมีการผสมผสานโดยพยายามไม่ให้เกิดการสูญเสียเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (เสาวภา ไพทยวัฒน์, 2538, อ้างถึงใน ทศนวัตี แก้วสนิท, 2552)

วัฒนธรรมในประเทศหนึ่งมักประกอบด้วยวัฒนธรรมย่อยๆ ไม่ใช่วัฒนธรรมเดี่ยวๆ ที่คนในชาติยึดถือปฏิบัติร่วมกัน ซึ่งเรียกว่าวัฒนธรรมหลักหรือวัฒนธรรมชาติ (Macroculture) ขณะที่กลุ่มคนหรือสังคมน้อยๆ ก็จะมีวัฒนธรรมเฉพาะเป็นของตนเอง จึงเรียกว่าวัฒนธรรมรอง (Microcultures) ซึ่งในชาติหนึ่งอาจมีจำนวนวัฒนธรรมรองมากน้อย แตกต่างกันไปตามคุณลักษณะของประชากรที่อยู่อาศัยในประเทศนั้นๆ สำหรับ

ประเทศไทยประกอบด้วยประชากรหลากหลายชาติพันธุ์ หลักๆ ได้แก่ คนไทยพื้นเมือง คนไทยเชื้อสายจีน คนไทยเชื้อสายมลายู คนไทยภูเขา เป็นต้น ซึ่งคนไทยเหล่านี้จะมีวัฒนธรรมหลักร่วมกัน เช่น การใช้ภาษาไทยใน การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน การเคารพในสถาบันพระมหากษัตริย์ การปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับเดียวกัน เป็นต้น ขณะที่คนไทยในแต่ละชาติพันธุ์ก็จะมีวัฒนธรรมย่อยแตกต่างกันไป เช่น คนไทยเชื้อสายมลายูส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษามลายู มีการแต่งกายและวิถีชีวิตเป็นแบบมลายู คนไทยเชื้อสายจีนก็จะปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม ประเพณีดั้งเดิมของตนเช่นพิธีไหว้เจ้าในวันตรุษจีน ส่วนคนไทยพื้นเมืองก็จะมีวัฒนธรรมเฉพาะของ ตนเอง เช่น คนไทยภาคเหนือก็จะใช้ภาษาไทยเหนือในการติดต่อสื่อสาร การนิยมรับประทาน ข้าวเหนียว การแต่งกายพื้นเมือง รวมทั้งผลงานศิลปะก็จะมีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง (บัญญัติ ยง่วน,2551)

4. วัฒนธรรมอิสลาม

วัฒนธรรมอิสลามจึงเป็นวัฒนธรรมเฉพาะอีกวัฒนธรรมหนึ่งและมีคำจำกัดความของคำว่าวัฒนธรรมที่หลากหลาย วัฒนธรรมโดยทั่วไปในทัศนะของศาสนาอิสลามนั้นมีความหมายที่หลากหลาย ดังที่มุสตาฟา มุศัลลิม และ ฟัตฮี มุฮัมหมัด อัชชะมีย์ (2007) ได้อธิบายว่าคำว่าวัฒนธรรมที่มีความหมายที่ใกล้เคียงกับคำในภาษาอาหรับคือ “อัชชะกอพะฮฺ” (الثقافة) และคำว่า “อัชชะกอพะฮฺ” มาจากรากศัพท์ของคำว่า “ซอกอฟา” (تَقَفَّ) จะมีความหมายอยู่หลายความหมายด้วยกัน เช่น ดัดให้ตรง (تقويم) เข้าใจ (الإدراك) เฉลียวฉลาด (الحذق) ชัยชนะ (الظفر والتمكن) ทำให้ตรง (التسوية) การปรับปรุง (الإصلاح) มีอำนาจเหนือ (الغلبة) และอื่นๆ (อะฮฺมัด อิบน์อุสมาน อัลมะซิด และ เพื่อนๆ, 2012) จากความหมายเหล่านี้สามารถสรุปได้ว่า ความหมายในเชิงภาษาของคำว่า อัชชะกอพะฮฺ นั้นมีความหมายที่กว้างขวางมาก หลากหลายและมีความสัมพันธ์กันกับความหมายทางด้านความรู้ และด้านความประพฤติหรือพฤติกรรม (السلوكي)

อับดุลลอฮ์ อิบน์ อิบรอฮีม อัฏฏอริฟี และกลุ่มคณาจารย์เฉพาะทาง ทางด้านวัฒนธรรมอิสลาม (1996) ได้อธิบายความหมายเชิงวิชาการของคำว่า “อัชชะกอพะฮฺ” นั่นคือ ความรู้ที่มีความเที่ยงตรงตามหลักสูตอิสลามที่มีความสมบูรณ์และมีความสัมพันธ์ด้านคุณค่า กฎระเบียบ ความคิด พร้อมกับการวิจารณ์มรดกของมนุษย์ที่มีอยู่ในทุกๆด้านที่ได้กล่าวมาข้างต้น และอีกความหมายหนึ่งที่มีความครอบคลุมกว่า คือ กลุ่มความรู้ และข้อมูลต่างๆที่เป็นทฤษฎี ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติที่ได้เรียนรู้และถอดบทเรียนออกมาจากคัมภีร์อัลกุรอานและอัลหะดีษที่มนุษย์ได้กระทำและปฏิบัติพร้อมกันได้กำหนดทิศทางด้านความคิดและหลักสูตรด้านการใช้ชีวิตบนโลกนี้

จากทั้งสองความหมายในเชิงวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คำว่า “วัฒนธรรม” ในทัศนะของศาสนาอิสลามนั้นคือ ความรู้หรือข้อมูล คุณค่า กฎระเบียบ ทั้งที่เป็นทฤษฎีและประสบการณ์การ

ปฏิบัติที่สืบทอดกันมาที่ได้เรียนรู้หรือถอดบทเรียนจากหลักคำสอนที่ปรากฏทั้งในคัมภีร์อัลกุรอานและวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด (ซล.) ดังนั้นวัฒนธรรมที่แท้จริงในมุมมองของศาสนาอิสลามนั้นจะสอดคล้องกับหลักคำสอนในคัมภีร์อัลกุรอานและอัลหะดีษ หมายความว่าถ้าวัฒนธรรมใดที่ขัดแย้งกับหลักคำสอนของอัลกุรอานและอัลหะดีษ ถือว่าวัฒนธรรมดังกล่าวไม่ใช่วัฒนธรรมอิสลาม และถ้าผู้ใดนำมาปฏิบัติก็ถือว่าไม่ถูกต้องกับความหมายที่แท้จริง ซึ่งการปฏิบัตินั้นก็จะได้ไม่ได้รับผลบุญจากพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)

วะฮ์บะฮ์ อัซซุฮัยลีย์ (1997) ได้อธิบายว่าวัฒนธรรมอิสลามหรือคำว่า “อัซซะกอฟะฮ์” จะมีความหมายที่ใกล้เคียงกันกับภาษาอาหรับอยู่สองคำด้วยกันคือคำว่า “อัลอาดะฮ์” และ “อัลอูรฟุ” ดังที่ได้มีการอธิบายต่อไปนี้

1. ความหมายของ “อัลอูรฟุ” ทางภาษามีความหมายอยู่หลายความหมายด้วยกันคือ

1.1 ความเคยชินที่ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี

1.2 สูงที่สุดดังที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานซูเราะห์ อัลอะร็อฟ (อายะฮ์ที่ 46)

1.3 สิ่งที่เกิดขึ้นต่อกันมาหรือมีความต่อเนื่องดังที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานซูเราะห์มูรซาลาต (อายะฮ์ที่ 1)

1.4 การยอมรับ

ดังนั้นความหมายต่างๆของคำว่า อัลอูรฟุ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น สามารถที่จะสรุปเป็นประเด็นออกมาเป็นสองประเด็นใหญ่ๆด้วยกันคือ

ประเด็นที่หนึ่ง หมายถึง ความต่อเนื่องและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างกัน

ส่วนประเด็นที่สอง หมายถึง ความสงบนิ่งซึ่งบ่งบอกถึงการยอมรับกับสิ่งนั้นฉะนั้นความหมายทางภาษาของ อัลอูรฟุ จึงมีความหมายว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่บุคคลนั้นๆรู้ว่าเป็นสิ่งที่ดีพร้อมกับมีความรู้สึกดีต่อสิ่งนั้น

และความหมาย อัลอูรฟุ ทางวิชาการนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า อัลอูรฟุเชิงวิชาการ อัลญูรญานีย์ได้ให้ความหมายอัลอูรฟุว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่บุคคลนั้นๆมีความรู้สึกดีต่อสิ่งนั้นบนพื้นฐานของความคิดของตนเองและได้รับการยอมรับจากธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ ท่านอัซซุฮัยลีย์นักวิชาการร่วมสมัยท่านหนึ่งได้ให้ความหมายของคำว่า อัลอูรฟุ ว่าสิ่งที่มนุษย์ทำมาอย่างต่อเนื่องและดำเนินต่อไปบนเส้นทางนั้นกับทุกการกระทำที่เป็นที่รู้จักกันดีในบรรดาพวกเขา หรือทุกคำที่มีความหมายเฉพาะที่ภาษาไม่ได้ระบุไว้และพวกเขาเข้าใจกันและใช้กันมาอย่างต่อเนื่องและเมื่อคนอื่นได้ยินคำดังกล่าวจะมีความรู้สึกที่ไม่คุ้นเคยและจะไม่เข้าใจกับคำนั้น

2. ประเภทหรือชนิดของอัลอูรฟุ

นักวิชาการมุสลิมได้แบ่งอัลอูรฟด้านการใช้คำหรือด้านการกระทำออกมาเป็น 4 ชนิดใหญ่ๆด้วยกัน ดังต่อไปนี้

2.1 อัลอูรฟที่เป็นคำพูดและอัลอูรฟที่เป็นการกระทำ

อัลอูรฟที่เป็นคำพูด หมายถึง กลุ่มคนที่รู้ถึงความหมายของคำที่ผู้พูดกล่าวออกมาแล้วจะไม่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างอื่นนอกจากความหมายอย่างนั้น เช่น คำว่า “อัดดิรฮัม” มีความหมายคือ สกุดเงินทั่วไป

ส่วนอัลอูรฟที่เป็นการกระทำ หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์ปฏิบัติกันมาต่อกันในชีวิตของเขา เช่น การซื้อขายแบบการแลกเปลี่ยน

2.2 อัลอูรฟแบบทั่วไป และอัลอูรฟแบบเฉพาะ

อัลอูรฟแบบทั่วไป คือ สิ่งที่มีมนุษย์ทั่วไปรู้จักกันดี เช่น ผู้ชายคนหนึ่งสาบาญที่จะไม่ก้าวขาของเขาเข้าไปในบ้านของเพื่อนเขา ฉะนั้นอัลอูรฟแบบทั่วไปจะหมายถึง การเข้าบ้าน

ส่วนอัลอูรฟแบบเฉพาะ คือ สิ่งที่คนทั่วไปจะไม่รู้สิ่งนั้น แต่บางกลุ่มเท่านั้นที่รู้ถึงอัลอูรฟนั้น เช่น คำว่า “อรรฟอ” ที่ใช้กันโดยบรรดานักไวยากรณ์ภาษาอาหรับ

2.3 อัลอูรฟที่ถูกต้องและอัลอูรฟที่ไม่ถูกต้อง

อัลอูรฟที่ถูกต้อง คือ สิ่งที่มีมนุษย์คุ้นเคยเป็นอย่างดีและสิ่งนั้นจะไม่ขัดกับบทบัญญัติของอิสลาม ไม่นำสิ่งนั้นเข้ามาเพื่อผลประโยชน์หรือนำเข้ามาเพื่อทำลายบางอย่าง เช่น วัฒนธรรม (อัลอูรฟ) การมอบของขวัญจากเจ้าบ่าวให้กับเจ้าสาวและนั่นไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินสอด

ส่วนอัลอูรฟ (วัฒนธรรม) ที่ไม่ถูกต้อง คือ สิ่งที่ขัดกับบทบัญญัติอิสลาม เช่น การทำสัญญาที่มีดอกเบีย

2.4 อัลอูรฟ (วัฒนธรรม) ที่ไม่เปลี่ยนแปลงและอัลอูรฟที่เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลงหมายความว่า สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา สถานที่ บุคคล และสถานการณ์ เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติมนุษย์ที่ได้ถูกลิขิตมาแล้ว เช่น ชอบทานอาหาร ชอบดื่ม มีความรู้สึกเศร้าใจ ดีใจ และได้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลงก็คือวัฒนธรรมของบทบัญญัติอิสลามซึ่งหมายถึงสิ่งที่บังคับโดยอิสลาม และได้กำชับให้กระทำ ให้หยุด หรืออนุญาตในสิ่งนั้น

ส่วนวัฒนธรรม (อัลอูรฟ) ที่เปลี่ยนแปลง หมายความว่า สิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ เช่น การที่ไม่โพกผ้าบนหัว (เพศชาย) เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับผู้ที่มารยาทงามในประเทศแถบตะวันออกกลางและมันไม่เป็นที่รังเกียจสำหรับกลุ่มประเทศตะวันตก ดังนั้นวัฒนธรรมอิสลาม (อัลอูรฟ) นั้น หมายถึงว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่จะได้ชื่อว่าวัฒนธรรมอิสลามนั้นมีเงื่อนไขอยู่ข้อเดียวเท่านั้น คือ วัฒนธรรมดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของอิสลาม มิเช่นนั้นจะไม่ถือว่าเป็นอัลอูรฟ (วัฒนธรรม

อิสลาม) เช่น วัฒนธรรมการกวาดอาซุรในวันอะรอฟะฮ์. การแต่งตัวของสตรีที่เห็นสัดส่วนหรือการทำสัญญาที่มีดอกเปีย ฯลฯ

สรุปแล้ววัฒนธรรมอิสลาม (อัลอูรฟ) สามารถที่จะแบ่งได้อีก 3 ชนิดด้วยกัน

ประการแรก คือ วัฒนธรรม (อัลอูรฟ) ที่มีหลักฐานมาสนับสนุน เช่น ความเหมาะสมระหว่างฝ่ายชายและหญิงในการแต่งงาน เป็นต้น

ประการที่สอง คือ วัฒนธรรม (อัลอูรฟ) ที่มีหลักฐานมาปฏิเสธ เช่น วัฒนธรรมก่อนอิสลามที่มีการแต่งตัวที่เห็นสัดส่วนของร่างกาย การหมุนรอบกะบะฮ์ที่เมืองเมกกะแบบเปลือยกายหรือการแต่งงานกับสตรีที่เป็นพี่และน้องรวมกัน อย่างนี้เป็นต้น

ประการที่สาม คือ วัฒนธรรมที่ไม่มีหลักฐานมาสนับสนุนหรือมาปฏิเสธ เช่น การให้ค่าใช้จ่ายจากสามีแก่ภรรยา

วัฒนธรรมอิสลามที่ได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติและละเว้น มีหลักฐานระบุชัดเจนในคัมภีร์อัลกุรอานและวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด (ซ.ล.) มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

1) หลักศรัทธาในอิสลาม

อิสลามได้กำหนดให้มุสลิมศรัทธาดังต่อไปนี้

- 1.ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
- 2.ศรัทธาต่อบรรดารอซูล (ศาสนทูต)
- 3.ศรัทธาต่อคัมภีร์ของอัลลอฮ์
- 4.ศรัทธาเรื่องมะลาอิกะฮ์ (เทวดาของอัลลอฮ์)
- 5.ศรัทธาเรื่องกอลูอกอดร์ (การกำหนดความดีและความชั่วของอัลลอฮ์)
- 6.ศรัทธาเรื่องวันกิยามะฮ์ (กาลอวสานและวันฟื้นคืนชีพ)

การศรัทธา 6 ประการที่เป็นหลักข้างต้นนี้ มีหลักฐานจากคัมภีร์อัลกุรอาน และหะดีษของท่านนบีมุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮอะลียะฮ์ซัลลิม ดังนี้คือ

"รอซูลนั้นศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมายังท่าน จากองค์อภิบาลของท่าน และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหมดต่างก็ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ มะลาอิกะฮ์ ของพระองค์ คัมภีร์ของพระองค์ และรอซูลของพระองค์" (อัล-บะกอเราะฮ์:285)

"หาใช่เป็นความดีแต่อย่างไรในการที่พวกเจ้าผินหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออกและตะวันตก หากแต่ความดีนั้นคือ ผู้ที่ศรัทธาต่อ อัลลอฮฺ, ศรัทธาเรื่องวันอาสาน, มะลาอิกะฮฺ, คัมภีร์, และศรัทธาต่อบรรดานบี" (อัล-บะกอเราะฮฺ:177)

จะเห็นได้ว่าอัลกุรอานทั้ง 2 आयะฮฺ ข้างต้นนั้นบอกถึงจำนวนการศรัทธาไม่ตรงกัน โดยในอายะฮฺแรก กล่าวไว้เพียง 4 ประการ คือ ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ มะลาอิกะฮฺของพระองค์ คัมภีร์และรอซูลของพระองค์ ส่วนในอายะฮฺที่ 2 กล่าวไว้ 5 ประการคือ การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ วันอาสาน มะลาอิกะฮฺ คัมภีร์ และการศรัทธาต่อบรรดานบี ที่เป็นเช่นนี้เพราะอัลกุรอานแต่ละอายะฮฺถูกประทานลงมาไม่พร้อมกัน โดยพระองค์อัลลอฮฺได้ให้ "ญิบรียล" หยอมนำมาให้แก่ท่านนบีเป็นช่วงๆ ตลอดระยะเวลา 23 ปีที่ท่านนบีประกาศอิสลาม

ส่วนการศรัทธาในเรื่อง "กอฎอออกดัร" (การกำหนดความดีและความชั่ว) นั้น พระองค์อัลลอฮฺได้ทรงกล่าวไว้ในอัลกุรอานหลายอายะฮฺ ด้วยกัน เช่น

"และ (อัลลอฮฺ) ได้สร้างทุกสิ่ง แล้วพระองค์ก็ทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎ" (อัล-ฟุรกอน:2)

เพราะฉะนั้น เราสามารถกล่าวได้ว่า หลักการศรัทธา 6 ประการ มีระบุไว้ในอัลกุรอานอย่างครบถ้วน แต่หากจะมีผู้ถามว่า เรื่องอื่นๆก็มี ระบุไว้ในอัลกุรอานเช่นเดียวกัน ทำไมถึงไม่นำมาเป็นหลักในการศรัทธาด้วย? ขอตอบว่า การที่จะนำเรื่องใดมาเป็นหลักในการศรัทธา นั้นมิได้เป็นความคิดของผู้ใดหรือคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด โดยเฉพาะ แต่หากท่านนบีผู้มีอำนาจ คืออัลลอฮฺอะลยฮฺวะซัลลิม เป็นผู้ร้อยเรียง หลักการศรัทธา 6 ประการนี้ให้ผู้ศรัทธาได้ยึดถือ

"ถ้าเช่นนั้นได้โปรดบอกฉันถึงเรื่องอีหม่าน ท่านนบีตอบว่า คือการที่ท่านจะต้องศรัทธาต่ออัลลอฮฺ มะลาอิกะฮฺของพระองค์ คัมภีร์ จองพระองค์ รอซูลของพระองค์ และวันอาสาน อีกทั้งการที่ท่านจะต้องศรัทธาต่อการกำหนดความดีและความชั่วของพระองค์" (รายงานโดยท่านอุมร์ บันทึกลงโดยมุสลิม กิตาบุลอีหม่าน บทที่ 1)

ด้วยเหตุนี้บรรดาผู้ศรัทธาบรรดาผู้ศรัทธาจึงเชื่อมั่นอย่างสนิทใจ และยึดถือ 6 ประการ ข้างต้นนี้เป็นหลักหรือรากฐานทางการศรัทธา เหมือนกัน ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ใดก็ตาม หรือจะอยู่ในยุคใดก็ตาม

2) หลักปฏิบัติในอิสลาม

หลักปฏิบัติ 5 ประการ สำหรับชาวมุสลิมมีหลักฐานระบุในหะดีษของท่านนบีนี

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنَبِيِّ الْإِسْلَامِ عَلَيَّ خَمْسٌ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ

ความว่า

“ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า อิสลามตั้งอยู่บนรากฐานห้า ประการคือ การปฏิญาณว่า ลาอิลาฮาอิลลัลลอฮ์ และ มุฮัมมาตุรรอซูลุลลอฮ์, การดำรงละหมาด, การจ่ายซะกาต, การทำฮัจญ์ และการถือศีลอดเดือนรอมฎอน” บันทึกโดยอิหม่ามบุคคอรีย์ ฮะดีษเลขที่ 7

1. การปฏิญาณตน คำกล่าวที่ว่า **“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และมุฮัมมัดเป็นบ่าวและศาสนาทูตของอัลลอฮ์”** ในการปฏิญาณนี้คือ การยอมรับ ยอมรับงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับอิสลาม ทุกอย่างที่มาจากคัมภีร์อัลกุรอานและอัลหะดีษ คือซุนนะฮ์ที่มาจากท่านนบีนี ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินชีวิต ศาสนาอิสลามมีพระเจ้าเพียงองค์เดียว ห้ามสักการะในสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาและห้ามกั้มกราบมนุษย์ด้วยกันเอง

2. การละหมาด ซึ่งในภาษาอาหรับเรียกว่า **‘อัศเศาะลาฮ์’** คือการเข้าเฝ้าอัลลอฮ์ เป็นการสรรเสริญยกย่อง เกียรติคุณ การวิงวอนขอพรและขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ การรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตลอดเวลา ด้วยอิริยาบถที่ถูกต้อง บัญญัติด้วยการยืน การโค้งคำนับ การกั้มกราบ(สุญูด) เป็นการแสดงความใกล้ชิดกับพระองค์ภายใต้ความนอบน้อม ความตั้งใจแน่วแน่มั่นคง ซึ่งทำให้ผู้ที่ละหมาดได้ทำการขัดเกลาและชำระจิตใจให้สะอาดเป็นการแสดงความจงรักภักดี และหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่พึงมีต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพ อันเป็นการปลุกฝังจิตใจให้เกิดความยำเกรงต่อพระองค์ ตลอดจนรู้สึกละอายใจที่จะกระทำการที่ขัดต่อบัญญัติศาสนา โดยมุสลิมต้องทำการละหมาดวันละ 5 เวลา การละหมาดได้ถูกบัญญัติไว้แก่บรรดามุสลิมทุกคน เมื่อบรรลुरुศาสนาแล้วดั่งที่มีหลักฐานจากคัมภีร์อัลกุรอานความว่า

“จงดำรงละหมาดไว้ตั้งแต่ตะวันคล้อยจนพลบค่ำ และการอ่านยามรุ่งอรุณ แท้จริงการอ่านยามรุ่งอรุณนั้นเป็นพยานยืนยันเสมอ” (Al-Quran 17:78)

3. การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน คือการงดการกิน ดื่มและงดการมีเพศสัมพันธ์ การงดเว้นในการทำความชั่วทางกาย วาจา ใจ ทุกชนิด ตั้งแต่ช่วงเวลาประมาณ ตี 4:50 ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงเวลาประมาณ 6:20 ช่วงดวงอาทิตย์ตกดิน โดยประมาณ 29-30 วัน และสามารถดำเนินชีวิตปกติควบคู่กับการทำงานได้ เมื่อถึงเดือนที่ 9 ตามจันทรคติ ผู้ที่เป็นมุสลิมและบรรลुरुศาสนาแล้ว จะต้องปฏิบัติ ถือเป็นหน้าที่และความ

รับผิดชอบ การถือศีลอดนี้ต้องปฏิบัติทั้งคนรวยและคนจน เป็นการฝึกความอดทน และสอนคนรวยให้เข้าใจคนจนที่ขัดสนนั้นมีความรู้สึกอย่างไร ความรู้สึกที่สะท้อนกลับมาหาตัวของมนุษย์ เพื่อให้เพื่อนมนุษย์รู้จักแบ่งปันเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจซึ่งกันและกัน พระองค์อัลลอฮ์ทรงใช้สอนมนุษย์ โดยการทดสอบจิตใจและร่างกาย ด้วยความรู้สึกหิว กระจาย และยังมีการถือศีลอดในวาระต่าง ๆ ที่ศาสนาสันนิษฐานแต่ไม่บังคับ บทบัญญัติเกี่ยวกับถือศีลอดมีหลักฐานระบุในคัมภีร์อัลกุรอานคือ

“บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้ว เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง” (2:183)

4. การจ่ายชะกาต คือการจ่ายเงินจากส่วนหนึ่งของเงินสะสมที่มี ผู้ที่จะจ่ายชะกาตคือ ผู้ที่มีเงินสะสมเทียบเท่ากับทองคำประมาณ 6 บาท เงินจำนวนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับภาษีหรือการบริจาคทานใดๆ เป็นเงินที่ทุกคนจะต้องรับผิดชอบให้สังคม ในการจ่ายชะกาตคิดคำนวณจาก 2.5 % ของเงินเก็บที่มีและทรัพย์สินที่มีอยู่ เมื่อครบรอบปี จ่ายให้กับบุคคล 8 จำพวก คือ คนยากจน คนขัดสน คนเดินทางไกล คนทำงานในหนทางศาสนา คนที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว ผู้ที่รับนับถืออิสลามใหม่ เจ้าหน้าที่เก็บรวบรวมชะกาต ทาสที่ต้องการไถ่ตัวเองเป็นอิสระ และส่งเสริมให้จ่ายชะกาตให้กับผู้ที่ใกล้ชิดก่อน การจ่ายชะกาตนั้นมีหลักฐานปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานคือ

“พวกเขาจะถามเจ้า (มุฮัมมัด) ว่าพวกเขาจะบริจาคสิ่งใดบ้าง? จงกล่าวเถิดว่า คือทรัพย์สินใดๆ ก็ตามที่พวกท่านบริจาคไป ก็จงให้แก่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดและแก่บรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาคนยากจนและผู้ที่อยู่ในการเดินทาง และก็ความดีใดๆ ที่พวกท่านกระทำอยู่นั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี” (2:215)

“บรรดาผู้บริจาคทานทั้งหลาย! จงอย่าให้บรรดาทานของพวกเจ้าไร้ผล ด้วยการรำลึกและการก่อความเดือดร้อน เช่นผู้บริจาคทรัพย์ของเขาเพื่ออวดอ้างผู้คน และทั้งเขาก็ไม่ศรัทธาอัลลอฮ์ และวันปรโลก ดังนั้นอุปมาเขาผู้นั้นตั้งอุปมาหีนเกลี้ยงที่มีฝุ่นจับอยู่บนมัน แล้วมีฝนหนักประสพแก่มัน แล้วได้ทิ้งมันไว้ในสภาพเกลี้ยง พวกเขาไม่สามารถจะได้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งที่เขนขวายไว้ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงไม่แนะนำแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา” (2:264)

“บรรดาผู้ที่ตระหนี่ และใช้ผู้คนให้ตระหนี่และปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์นั้น (แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล) และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอับยศ แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย” (4:37)

“และพวกเจ้าจงดำรงซึ่งการละหมาดเถิดและจงชำระชะกาตเสีย และความดีใดๆที่พวกเจ้าได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติกันอยู่” (2:110)

5. การประกอบพิธีฮัจญ์ เป็นภารกิจหลักที่มุสลิมทุกคนที่มีความสามารถทั้งสภาพร่างกายและทรัพย์สินต้องปฏิบัติ ตลอดชีวิตของมุสลิมนั้นจำเป็นที่จะต้องทำฮัจญ์เพียง 1 ครั้ง การทำฮัจญ์นั้นเป็นพิธีที่ปราศจากการแยกชั้นวรรณะทุกคนเท่าเทียมกัน ณ ที่อัลลอฮ์ แสดงถึงความเป็นเอกภาพของประชาชาติมุสลิมที่มาร่วมชุมนุมกัน ณ อัลกะอ์บะฮ์ นครมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย การประกอบพิธีฮัจญ์มีขึ้นในช่วงต้นเดือนที่ 12 ของปฏิทินอิสลาม หลักฐานที่อิสลามส่งเสริมให้มุสลิมทำฮัจญ์คือ

“ในบ้านนั้น มีหลายสัญญาณที่ชัดเจน(ส่วนหนึ่ง) คือมะกะอมอิบรอฮิม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น เขาก็เป็นผู้ปลอดภัยและสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่นุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ และผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึงประชาชาติทั้งหลาย” (3:97)

3) การทำอากีเกาะฮ์

การทำอากีเกาะฮ์ (الحقیقة) ในศาสนาอิสลามเป็นสิ่งที่อิสลามสนับสนุน อากีเกาะฮ์ คือ สิ่งที่จะถูกนำมาเชือดในวันที่ 7 ของเด็กแรกเกิด โดยจะเชือดให้กับเด็กผู้ชายคือแกะ 2 ตัว และให้กับเด็กผู้หญิงคือแกะ 1 ตัว อากีเกาะฮ์ตามหลักภาษาแล้ว คือชื่อของเส้นผมที่อยู่บนหัวของเด็กแรกเกิด และความหมายของอากีเกาะฮ์ตามหลักนิติบัญญัติ คือ ชื่อของสิ่งที่จะถูกเชือดในวันที่ 7 ของเด็กแรกเกิด ซึ่งเป็นวันที่มีการโกนผมไฟ

อากีเกาะฮ์เป็นสุนนะฮ์ (แบบฉบับของท่านนบี) ซึ่งได้มีหลักฐานในการทำอากีเกาะฮ์จากหะดีษของท่านนบีโดยมีรายงานจากพระนางอาอีชะฮ์ และฮาดีษ จากท่านอื่นๆ เช่น

ฮาดีษของท่านสัมเราะฮ์ ได้กล่าวว่า

قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ((الغلامُ مُرْتَهَنٌ بِعَقِيْقَتِهِ يُذْبَحُ عَنْهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ ، وَيُحْلَقُ رَأْسُهُ وَيُسَمَّى)) رواه الإمام أحمد والترمذي وصححه الحاكم وصححه إسناده

ความว่า: ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ได้กล่าวว่า

“เด็กนั้นถูกประกันด้วยกับอากีเกาะฮ์ของเขา ซึ่งอากีเกาะฮ์ของเขาจะถูกเชือดแทนเขาในวันที่ 7 (ของวันที่เด็กเกิด) และเด็กจะถูกโกนผมไฟ และถูกตั้งชื่อ (ในวันนั้น)”

การทำอากีเกาะฮ์นั้นคือการเชือดให้กับเด็กผู้ชายด้วยกับแกะ 2 ตัว และให้กับเด็กผู้หญิงแกะ 1 ตัว ดังที่มีรายงานจากอุมมูกัรซุ ว่า

أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ ((عَنِ الْغُلَامِ شَتَاتَانِ وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَأَةٌ)) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ

ความว่า: “แท้จริงท่านนะบี ได้กล่าวว่า จะแทนเด็กผู้ชาย 2 ตัวแกะ และจะแทนเด็กผู้หญิง 1 ตัวแกะ”

และได้มีฮาดีษ จากพระนางอาอีชะฮ์ว่า

أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ نَعُقَّ عَنِ الْغُلَامِ بِشَاتَيْنِ وَعَنِ الْجَارِيَةِ بِشَأَةٍ ((رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ وَابْنُ حَبَانَ فِي صَحِيحِهِ))

ความว่า: ”ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ได้สั่งใช้เราให้ทำอากีเกาะห์ให้กับเด็กผู้ชายด้วยกับแกะ 2 ตัว และให้กับเด็กผู้หญิงด้วยกับแกะ 1 ตัว”

4) การแต่งงาน

ในอิสลามความเป็นคู่สามีภรรยาจะไม่เกิดขึ้นนอกจากด้วยการแต่งงานเท่านั้น ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ทรงชี้แจงด้วยคำตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า “และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมต่อ(สิทธิต่างๆในการแต่งงานของพวกเจ้ากับ) ภรรยาที่เป็นเด็กกำพร้าได้ตั้งนั้นจงแต่งงานกับสตรี (อื่น) ที่พวกเจ้าพึงพอใจ สองคน หรือสามคน หรือสี่คนแต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรม (ให้กับบรรดาภรรยาเหล่านั้น) ก็จง (มีภรรยา) แต่เพียงคนเดียวเท่านั้นหรือไม่ก็ (อยู่กินกับ) หญิงทาสที่พวกเจ้าครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกว่าเพื่อไม่ให้พวกเจ้าปฏิบัติการอยุติธรรม (คือไม่ลำเอียง)” (สุเราะฮ์ อันนิสาฮ์ 4 : 3)

จากอายะฮ์อัลกุรอานนี้ทำให้เราเข้าใจว่า

๑. อิสลามได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อปัญหาเด็กกำพร้า

โดยเฉพาะเด็กหญิงที่กำพร้านับตั้งแต่เธอเริ่มกำเนิดออกมาจนกระทั่งบรรลุนิติ (ทางศาสนบัญญัติ) ทั้งนี้เพื่อให้พวกนางได้รับการเอาใจใส่อย่างยุติธรรมจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้เป็นสามีของนาง

๒. อิสลามได้สั่ง (อนุญาต) ให้ผู้ชายแต่งงานกับบรรดาสตรี

ที่เขาพึงพอใจ ไม่ว่าจะสองคน สามคน หรือสี่คน ถ้าหากเขาสามารถให้ความเป็นธรรมแก่คู่ครองเหล่านั้นได้ และถ้าหากเขาไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่บรรดาคู่ครองเหล่านั้น อันเป็นเงื่อนไขสำคัญในการมีคู่ครองสองคน สามคน หรือสี่คน อิสลามก็ไม่อนุญาตให้เขามีภรรยามากกว่าหนึ่ง

ผู้ใดก็ตามที่จำเป็นต้องมีภรรยามากกว่าหนึ่ง เพราะมีอาจอดกลั้นต่อความต้องการของนัฟซู (อารมณ์) ในขณะที่เขารู้ว่าตนไม่สามารถให้ความเท่าเทียมกันระหว่างภรรยาของเขาได้ กรณีนี้อิสลามไม่อนุญาตให้เขามีภรรยา มากกว่าหนึ่งเช่นกัน เว้นแต่ว่าเขาจะหลับนอนกับภาสหญิงของเขาในขณะที่เขามีภรรยาเพียงคนเดียว เพราะ การหลับนอนของภาสหญิงไม่จำเป็นต้องมีพิธีการแต่งงานและไม่จำเป็นต้องให้ความเป็นธรรมระหว่างศรีภรรยา กับบรรดาภาสหญิงเหล่านั้น

๓. อิสลามต่อต้านความอยุติธรรม และยืนยันให้มีความ

ยุติธรรมในครอบครัว และระหว่างสามีกับบรรดาภรรยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภรรยาที่กำลังทำพร้าและอ่อนแอ

ดังนั้นคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นได้อนุญาตให้ผู้ชายมีภรรยาหลายคนได้ พร้อมกับเงื่อนไขสำคัญในการมี ภรรยา มากกว่าหนึ่ง นั่นคือต้องสามารถยืนหยัดในความเป็นธรรมในทุก ๆ ครอบครัว อันเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการ พัฒนาสังคมที่ผาสุกและประเทศชาติที่เจริญรุ่งเรือง นอกจากนี้ อัลลอฮ์ ยังทรงกำชับให้ปกครองจัดการแต่งงาน ให้กับผู้ชายทุกคนที่ยังไม่มีภรรยาและสตรีทุกคนที่ยังไม่มีสามี ด้วยคำตรัส ความว่า “และจงจัดการแต่งงาน (ไ้ บรรดาผู้ปกครอง) ให้กับบรรดาชายหญิงที่ยังเป็นโสด (ไม่มีคู่ครอง) ในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ศอลิหะฮ์ (ผู้มี คุณธรรม) ในหมู่ภาสชายหญิงของพวกเจ้า หากพวกเขาอยากจน แน่นอน อัลลอฮ์จะทรงทำให้พวกเขา ร่ำรวย ขึ้นด้วยความโปรดปรานของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพบูลย์และรอบรู้อยิ่ง (เกี่ยวกับเรื่องราวของบ่าว ของพระองค์) (สุเราะฮ์ อันนุร 24 : 32)

จากอายะฮ์ข้างต้นทำให้เราเข้าใจว่า

๑. อัลลอฮ์ทรงสั่งกำชับให้ผู้ปกครอง ทั้งที่เป็นบิดา ปู่ พี่น้อง ตลอดจนผู้ปกครองของแต่ละประเทศ เพื่อจัดการแต่งงานให้กับชายหญิงทุกคนที่อยู่ภายใต้การปกครองดูแลของเขา ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็น คนยากจนก็ตาม

๒. ความยากจนของผู้ชายแต่ละคนไม่ได้เป็นอุปสรรคในการแต่งงานแต่อย่างใด แต่ทว่า การแต่งงาน นั้นกลับเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะนำมาซึ่งความร่ำรวยสู่ครอบครัว

ด้วยเหตุนี้ท่านอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮู อันฮู จึงกล่าวว่า

“จงแสวงหาความร่ำรวยด้วยการแต่งงานเถิด (มุคตะศ็อร ตัฟสีร์ อิบนิ กะซีร์ 2/604)”

และอิบนุ อุมร์ เราะฎิยัลลอฮู อันฮูมา กล่าวว่า

“ฉันแปลกใจต่อผู้ที่แสวงหาความร่ำรวยโดยปราศจากการแต่งงาน (ตัฟสีร์ อัลบะฆะวะวี 3/342)”

5) การเข้าสู่ันัต (คิดาน)

คิดานในอิสลาม คือการขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ การทำคิดานของผู้ชายเป็นวาญิบ (ต้องปฏิบัติ) ตามทัศนะที่ชัดเจนของอุละมาฮ์จำนวนมาก ด้วยเหตุผลดังนี้

๑. การคิดานเป็นหนึ่งในแบบฉบับ ที่เรียกว่า สุন্নัน อัลฟิฏเราะฮฺ หมายถึง แบบฉบับบางประการ ที่ทำให้ผู้ปฏิบัติมัน เกิดความสมบูรณ์ในตนเอง และสอดคล้องกับธรรมชาติ ที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงวางไว้ ซึ่งเป็นสุนนะฮฺดั้งเดิม ที่บรรดานบีต่างๆ ได้ปฏิบัติ ดังที่มีรายงานหะดีษจากอับดุลลอฮฺเราะฮฺ ว่า ท่านเราะฮูล คือลลลลอฮฺ อะลัยฮิ วะ สัลลิมได้กล่าวว่า

أَفْطَرَهُ خَمْسٌ: الْخِتَانُ وَالِاسْتِحْدَادُ وَقَصُّ الشَّرَابِ وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ وَتَنْفِالِ الْبَابِ

หมายความว่า

“ห้าประการที่เป็นสิ่งสอดคล้องกับธรรมชาติ ได้แก่ การคิดาน การโกนขนลับ การขลิบหนวด การตัดเล็บ และการถอนขนรักแร้ (รายงานโดยอัลบุคอรีย)”

6) การทักทายด้วยการให้สลาม

การทักทายของชาวมุสลิมด้วยการให้สลามเมื่อพบปะมุสลิมด้วยกันนั้นเป็นสิ่งที่ศาสนาอิสลามสนับสนุนให้ปฏิบัติและการปฏิบัตินั้นจะทำให้ได้ผลบุญหรือผลตอบแทนจากพระองค์อัลลอฮฺ (ช.บ.) ดังที่มีหลักฐานปรากฏในวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัดนั้นก็คือ

“อิมรอน บินสุคัยน รอกฎัยลลลอฮฺอันฮฺ กล่าวว่า มีชายคนหนึ่งได้มาหาท่านนบีหรือศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.) แล้วกล่าวว่า “อัสลามุออลัยกุม” ท่านนบีจึงตอบรับคำสลามของชายผู้นั้น และชายผู้นั้นได้นั่งลง ท่านนบีจึงได้บอกชายผู้นั้นว่า เขาได้ผลบุญเท่ากับสิบผลบุญ ต่อมามีคนอื่นมาหาท่านนบีและกล่าวว่า “อัสลามุออลัยกุมวะเราะหฺมาตุลลอฮฺ” ท่านนบีก็ตอบรับคำสลามของชายผู้นั้น และชายผู้นั้นได้นั่งลง ท่านนบีจึงได้บอกชายผู้นั้นว่าเขาได้ผลบุญเท่ากับยี่สิบผลบุญ ต่อมาก็มีคนอื่นมาหาท่านนบีและกล่าวว่า “อัสลามุออลัยกุมวะเราะหฺมาตุลลอฮฺวะบะรอกาตุฮฺ” ท่านนบีก็ตอบรับคำสลามของชายผู้นั้น และชายผู้นั้นได้นั่งลง ท่านนบีจึงได้บอกชายผู้นั้นว่าเขาได้ผลบุญเท่ากับสามสิบผลบุญ” (หะดีษศอฮีห์ บันทึกโดยอับดุลลอฮฺ: 5195, ตีรมีซี: 2689)

7) การเรียนรู้และการอ่านอัลกุรอาน

อัลกุรอาน คือพระ คำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด คือลลลลอฮฺ อะลัยฮิ วะ สัลลิม ผ่านมลาอิกะฮฺญิบรีล เป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายของอัลลอฮฺสำหรับมนุษยชาติ เพื่อเป็นทางนำสำหรับมนุษย์ไปสู่การมีชีวิตที่มีความสงบสุขในโลกนี้และโลกหน้า อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا (سورة الإسراء: 9)

ความว่า

“แท้จริง อัลกุรอานนี้ นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่งและแจ่มชัดแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขานั้น จะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่” (อัล-กุรอาน สูเราะฮ์ อัล-อิสรออ: 9)

การเรียนรู้หรือการอ่านอัลกุรอานนั้น เป็นสิ่งที่ศาสนาอิสลามสนับสนุนให้ปฏิบัติอีกประการหนึ่งดังที่มีปรากฏในวจนะของท่านบีว่า (خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) หมายความว่า “ผู้ที่ดีเลิศคือผู้ที่เรียนและสอนอัล-กุรอาน” และอีกหลักฐานหนึ่งคือ รายงานจากท่านอัลดุลลอฮ์ บุตรของมัสนูดได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานเพียงอักษรเดียว เขาจะได้รับ หนึ่งความดี และหนึ่งความดีนั้นเขาจะได้รับผลบุญเท่ากับสิบเท่าฉันไม่ได้กล่าวว่า อลิฟ ลาม มีม เป็นอักษรเดียว แต่อลิฟอักษรหนึ่ง ลามอักษรหนึ่ง และมีอีกอักษรหนึ่ง” (บันทึกโดยอัสดีรมิซีย์ และอัสดีรารีมีย์ และเชคอัลบานีย์ได้กล่าวว่า เป็นหะดีษซอหิฮ)

และยังมีรายงานจากท่านอับดุลลอฮ์เราะฮ์ว่า ท่านบี กล่าวว่า

“ไม่มีกลุ่มชนใดที่รวมชุมนุมในบ้านหลังหนึ่งจากบรรดาบ้านของอัลลอฮ์ (มัสยิด) ซึ่งการชุมนุมกันนั้นเพื่ออ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และเพื่อเรียนรู้คัมภีร์ของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) ระหว่างพวกเขา (แต่ทุกคนก็หาความเข้าใจในอัลกุรอานซึ่งกันและกัน) ไม่มีกลุ่มชนใดทำเรื่องดังกล่าว นอกจากความสงบจะลงมายังพวกเขา ความเอ็นดูเมตตาจะปกคลุมพวกเขา และบรรดาหมาอิกะฮ์จะห้อมล้อมพวกเขา และอัลลอฮ์จะทรงกล่าวถึงนามพวกเขา ณ ผู้ที่อยู่กับพระองค์ (หมายถึง บรรดาหมาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิด)” (บันทึกโดย อิมามอบูดาอูด อิบน์มาญะฮ์ และอะหมัด)

8) การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน

บทบัญญัติการถือศีลอดในเดือนรอมฎอนนั้น เป็นสิ่งจำเป็น (วาญิบ) ที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งมีหลักฐานยืนยันจากทั้งคัมภีร์อัลกุรอานและวจนะของท่านบีมุฮัมมัด (ซ.ล.) และบรรดานักวิชาการทางศาสนาอิสลาม (อุละมาอ)

หลักฐานที่มาจากอัลกุรอานคือ คำตรัสของอัลลอฮ์ (ซ.บ.) ในซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 183 และ 185 ที่ว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (١٨٣)

ความว่า "โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! การถือศีลอดได้ถูกบัญญัติแก่พวกเจ้า ดังเช่นได้ถูกบัญญัติแก่
ประชาชาติก่อนหน้าพวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง" (2/183)

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

ความว่า "เดือนรอมฎอนนั้นเป็นเดือนที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา เพื่อเป็นแนวทางที่ถูกต้องสำหรับ
มนุษย์ และเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งจากแนวทางที่ถูกต้องและเป็นการจำแนกกระหว่างความจริงกับความ
เท็จ ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปรากฏอยู่ในเดือนนั้น ก็จงถือศีลอดของเดือนนั้น" (2/185)

ส่วนหลักฐานที่มาจากวจนะของท่านบี ก็คือ มีรายงานจาก अबดุลลอฮฺ อิบน์อุมร์ ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุม่า แจ้ง
ว่า แท้จริงท่านนะบี คือลัลลอฮฺอะลียะฮิซะซัลลิม กล่าวว่า

رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ (وَإِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِنْتِائِ الزَّكَاةِ ، وَحَجِّ الْبَيْتِ وَصَوْمِ رَمَضَانَ)
بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ،

ความว่า "อัลอิสลามตั้งอยู่บนหลักการ 5 ประการคือ การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
อัลลอฮฺ และแท้จริงมุฮัมมัดเป็นร่อซูลของอัลลอฮฺ การชำระไวซึ่งการละหมาด การบริจาคทานชะกาต
การประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บ้านของอัลลอฮฺ และการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน" บันทึกโดย อัลบุคอรี
และมุสลิม

และมีรายงานจากอะบุมุฮะเรซ ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ แจ้งว่า ท่านร่อซูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺอะลียะฮิ
วะซัลลิม กล่าวว่า

(.. أَنَا كُمْ رَمَضَانَ شَهْرٌ مُّبَارَكٌ فُرِضَ عَلَيْكُمْ صِيَامُهُ)
الْحَدِيثُ رَوَاهُ أَحْمَدُ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ

ความว่า "เดือนรอมฎอนได้มาหาพวกท่าน เป็นเดือนอันประเสริฐ การถือศีลอดของมันได้ถูกบัญญัติแก่
พวกท่าน" อัลหะดีษบันทึกโดย อะหมัด ด้วยสายสืบที่ศ่อฮิฮฺ

และบรรดาอุลมะมาอามีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่า การถือศีลอดในเดือนรอมฎอนเป็นสิ่งจำเป็น และว่าเป็นหลักการปฏิบัติหนึ่งของอิสลาม ผู้ใดปฏิเสธ หรือไม่ยอมรับว่าเป็นวาญิบ เขาผู้นั้น คือผู้ปฏิเสธศรัทธา (กาฟิร) และออกนอกอิสลาม (มูรตัด)

9) การเฉลิมฉลองในวันรายอหรืออีด

การเฉลิมฉลองในวันรายอหรืออีด คือวันที่ศาสนาอิสลามส่งเสริม ให้มีคือ 2 วัน วันอีดอัล-ฟิฏรฺ และอีดอัล-อัฎฮา ดังที่มีหลักฐานปรากฏในวจนะของท่านนบีคือ

عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا، فَقَالَ : «مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ؟» قَالُوا : «كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا : يَوْمَ الْأَضْحَى وَيَوْمَ الْفِطْرِ

หมายความว่า จากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่า ท่านรอซูล คือลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เดินทางมาสู่มะดีนะฮฺ ชาวมะดีนะฮฺสมัยนั้นมีสองวันที่พวกเขาละเล่นรื่นเริงกัน ท่านจึงได้ถามว่า “สองวันนี้เป็นวันอะไร?” พวกเขาตอบว่า “พวกเราเคยรื่นเริงกันมาในสองวันนี้ตั้งแต่สมัยเก่าก่อน” ท่านรอซูล คือลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวตอบว่า “แท้จริงอัลลอฮฺได้เปลี่ยนมันด้วยวันที่ดีกว่าทั้งสองวันนั้น นั่นคือวันอีดอัล-ฟิฏรฺ และอีดอัล-อัฎฮา” (รายงานโดย อับู ดาวูด หมายเลข 959 ดู เศาะฮิหฺ สุนัน อับิ ดาวูด หมายเลข 1004 เป็นหะดีษเศาะฮิหฺ)

10) กิจกรรมหรือการละเล่น

กิจกรรมที่ศาสนาอิสลามส่งเสริมคือการยิงธนู การขี่ม้า การปล้ำ การแข่งขัน และการว่ายน้ำ ดังคำกล่าวของท่านศาสนทูตความว่า

“แท้จริงสิทธิของพวกเขา (ลูกๆ) ที่มีเหนือบิดาของพวกเขาคือ การสอนคัมภีร์ของอัลลอฮฺ การยิงธนู และการว่ายน้ำ”(รายงานโดยอัดดาเราะฮฺกุญนี)และอีกหลักฐานหนึ่งคือ

“ทุกสิ่งนอกเหนือจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺถือว่าเป็นการสนุกสนานหรือการละเล่น เว้นแต่สี่ประการ ดังต่อไปนี้ คือ การเดินของบุคคลไปยังที่หมายสองที่ คือ เพื่อยิงธนู เพื่อการฝึกขี่ม้า การหยอกล้อกับภริยา และการฝึกว่ายน้ำ” “ท่านศาสดาได้จัดให้มีการแข่งม้าและให้รางวัลแก่ผู้ชนะ” (รายงานโดยอะหมัด)

11) การแต่งกาย

ศาสนาอิสลาม ได้กำหนดให้ชาวมุสลิม ต้องปกปิดอวัยวะพึงสงวน (เอาเราะฮฺ) หลักการสำคัญของเครื่องแต่งกาย สำหรับชาวมุสลิม ก็คือ การปกปิดเรือนร่าง หรืออวัยวะพึงสงวน (เอาเราะฮฺ) ในศาสนาอิสลาม จึงไม่มีชุดแต่งกาย อย่างหนึ่งอย่างใด เป็นการเฉพาะ แต่เปิดกว้างสำหรับมุสลิม ทั้งชายและหญิง ในการแต่งกาย ตามจารีตประเพณี ของแต่ละท้องถิ่นได้ แต่มีเงื่อนไขว่า เครื่องแต่งกายนั้น ต้องปกปิดอวัยวะ พึงสงวน (เอาเราะฮฺ) และมีใช้เครื่องแต่งกาย ที่มีศาสนบัญญัติห้ามเอาไว้ ดังที่มีหลักฐานในคัมภีร์อัลกุรอานคือ

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْءَاتِكُمْ وَرِيثًا

ความว่า “โอ้ ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย แน่แท้เราได้ประทานอาภรณ์ลงมา แก่สุเจ้าทั้งหลาย อันเป็นอาภรณ์ที่จะปกปิด อวัยวะพึงสงวนพวกสุเจ้า ตลอดจนเครื่องนุ่งห่ม ทั้งหมด (อีกด้วย)” (สุเราะฮฺอัลอะออรอฟ อายะฮฺที่ 26)

الْبَسُو الْبِيَّاضَ فَإِنَّهَا أَطْهَرُ وَأَطْيَبُ ... الْحَدِيثُ

ความว่า “พวกท่านจงสวมใส่อาภรณ์สีขาวเถิด เพราะแท้จริง มันเป็นที่สะอาด และดี ที่สุด...” (รายงานโดยติรมีซี -2810)

และหลักฐานเกี่ยวกับการแต่งกายที่ไม่อนุมัตหรือไม่สนับสนุน ซึ่งปรากฏในหะดิษของท่านนบีคือ

لَعَنَ اللَّهُ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبَسَةَ الْمَرْأَةِ ، وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لِبَسَةَ الرَّجُلِ كَمَا لَعَنَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرَّجَالِ
بِالنِّسَاءِ ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ

“พระองค์อัลลอฮฺทรงสาปแช่ง ผู้ชายที่สวมใส่ อาภรณ์ของผู้หญิง และผู้หญิงที่สวมใส่ อาภรณ์ของผู้ชาย เช่นเดียวกันพระองค์ทรงสาปแช่ง บรรดาผู้ชาย ที่เลียนแบบผู้หญิง และบรรดาผู้หญิง ที่เลียนแบบผู้ชาย” (รายงานโดยอบูดาวูด -4098-)

إِنَّ هَذَيْنِ حَرَامٌ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي ، حِلٌّ لِإِنَاثِهِمْ

“แท้จริงสองสิ่งนี้ (ผ้าไหมและทองคำ) เป็นที่ต้องห้าม เหนือบุรุษเพศ แห่งประชาชาติของฉัน, เป็นที่อนุมัต แก่สตรีเพศของพวกเขา” (รายงานโดยอิบนุมาญะฮฺ)

12) การบริโภคอาหารและมารยาทในการรับประทานอาหาร

อิสลามส่งเสริมให้บริโภคอาหารที่อ่อนนุ่มดี (หะลาล) และมีประโยชน์ และละเว้นการบริโภคอาหารที่ไม่อ่อนนุ่มดี (หะรอม) ดังที่มีหลักฐานในคัมภีร์มอัลกุรอานคือ

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

ความว่า "และจงบริโภคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เครื่องยังชีพแก่ผู้เจ้าซึ่งสิ่งที่อ่อนนุ่มดีและที่ดีมีประโยชน์ และจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ผู้ซึ่งพวกเจ้าศรัทธาในพระองค์" (อัลมาอิดะฮ์ : 88)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

ความว่า "บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า จากสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจงขอบคุณอัลลอฮ์เถิด พระองค์เท่านั้น ที่พวกเจ้าจะต้องเคารพสักการะ" (อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 172)

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ

ความว่า "แท้จริงพระองค์ทรงห้ามรับประทานซากสัตว์ เลือด เนื้อสุกร และสัตว์ที่เชือดเพื่อสิ่งอื่น นอกเหนือจากอัลลอฮ์" (บะกอเราะฮ์ : 173)

และหลักฐานจากหะดีษของท่านนบี คืออัลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม

ที่ได้กล่าวความว่า "ท่านรอซูลคืออัลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้ห้ามรับประทานสัตว์ที่มีเขี้ยวและนกที่มีกรงเล็บ" (บันทึกโดยมุสลิม 3574)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

ความว่า "และพวกเจ้าทั้งหลายจงกิน จงดื่ม และจงอย่าฟุ่มเฟือย แท้จริงพระองค์ทรงไม่รักผู้ที่ฟุ่มเฟือย" (อัลอะฮฺรอฟ โองการที่ 31)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ آبِئُكُمْ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا آثَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا

ความว่า พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับน้ำเมา และการพนัน จงกล่าวเถิดว่า ในทั้งสองนั้นมิโทษมากและมีคุณหลายอย่างแก่มนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นมากกว่าคุณของมัน (อัลบะเกาะฮ์เราะฮ์: 219)

ศาสนาอิสลามได้สอนเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหารหลายประการดังต่อไปนี้

1. รับประทานอาหารด้วยมือขวา ดังที่มีหลักฐานในหะดิษของท่านนบี คือท่าน अबดุลลอฮฺ บินอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่าท่าน เราะสูลุลลอฮฺคือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า
 “คนใดในหมู่พวกท่านจงอย่าได้รับประทาน และอย่าได้ดื่มด้วยมือซ้ายของเขา เพราะชัยฏอนมันรับประทานและดื่มด้วยมือซ้ายของมัน” (บันทึกโดยมุสลิม)

ท่านอุมร์ บินอับดุลอะซะมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า “ฉันเคยเป็นเด็กอยู่ในบ้านและการดูแลของท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเมื่อฉันเคยหยิบจับอาหารในถาดไปเรื่อย แล้วท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็พูดกับฉันว่า “เด็กน้อยเอ๋ย จงกล่าวพระนามของอัลลอฮฺ และจงกินด้วยมือขวา และจงกินในสิ่งที่อยู่ใกล้เจ้า” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม)

2. เริ่มรับประทานอาหารในสำรับที่อยู่ใกล้ตัวก่อนดังที่มีหลักฐานในหะดิษของท่านนบี คือท่าน अबดุลลอฮฺ บินอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ได้เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺคือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า "ความจำเริญจะลงมาตรงกลางอาหาร ดังนั้นพวกท่านจงเริ่มกินจากด้านข้างทั้งสองก่อนเกิด และจงอย่าเริ่มกินจากตรงกลาง"(บันทึกโดยอัต-ตริมิซีย์)

13) การปฏิบัติต่อบิตามารดา

บิตามารดาเป็นบุคคลสำคัญสำหรับผู้เป็นลูก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ศาสนาอิสลามจะกำหนดให้ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่ด้วยดี โดยการปฏิบัติต่อแม่นั้น อัลลอฮฺ ทรงนำมาเป็นบัญญัติควบคู่กับการรักดีต่อพระองค์ ซึ่งปรากฏในอัลกุรอาน บท อันวินาฮฺ โองการที่ 36 ความว่า

“และพวกเจ้าจงรักดีต่ออัลลอฮฺ ทั้งพวกเจ้าต้องอย่าทำภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ และกับบิตามารดานั้น ต้องปฏิบัติดีด้วย”

แม้แต่การขอบคุณต่อบิตามารดา อัลลอฮฺก็ยังทรงให้นำมาบรรจุควบคู่กับการขอบคุณพระองค์ ดังทรงบัญญัติในอัลกุรอาน บทลุกมาน โองการที่ 14

“เจ้าจงขอบคุณต่อเรา (อัลลอฮฺ) และต่อบิตามารดาของเจ้าด้วย”

ในทางตรงกันข้ามกับการทำดีต่อบิดามารดา คือ การทรยศต่อบิดามารดา ซึ่งศาสนาถือว่าเป็นโทษหนักหรือบาปใหญ่ จนท่านนบี ได้ตราโทษการทรยศต่อบิดามารดา เทียบชั้นการทำภาคีต่ออัลลอฮ์ทีเดียว โดยท่านกล่าวความว่า

“โทษหนักหรือบาปใหญ่นั้น คือ การทำภาคีต่ออัลลอฮ์ การทรยศต่อบิดามารดา และการสาบานเท็จ”
(บันทึกหะดีษโดยบุคอรีและมุสลิม)

โดยข้อเท็จจริงตามหลักฐานทางประวัติของบุคคลสำคัญทางศาสนาที่เป็นคนดีมีศีลธรรม (ศอลิฮีน) นั้นพบว่าพวกเขาเหล่านั้นล้วนเป็นคนที่กตัญญูต่อบิดามารดาทั้งสิ้น และตามประวัติของทรชนนั้น พบว่าพวกเขา ล้วนอกตัญญูต่อบิดามารดา ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอน ก้าวร้าวต่อพ่อแม่ และทำร้ายจิตใจและร่างกายต่อพ่อแม่ทั้งสิ้น

14) การปฏิบัติตนต่อคนต่างศาสนิก

การอยู่ร่วมกับต่างศาสนิกอย่างสันติและความสมานฉันท์ในสังคมที่มีความหลากหลายนั้นเป็นสิ่งที ศาสนาอิสลามได้กำชับและส่งเสริมให้มุสลิมปฏิบัติ अबดุลสุโกร ดืออะ (2551) ได้นำเสนอแบบอย่างแนวทางการ ดำเนินชีวิตของศาสดามูฮัมหมัดและกัลยาณชนในช่วง 300 ปีแรกของศาสนาอิสลาม และมีหลักฐานสำคัญใน การอ้างอิงในโองการอัลกุรอานมากมายที่กล่าวถึงการอยู่ร่วมกันอย่างสันติกับต่างศาสนิก เช่น อัลลอฮ์ได้ตรัส

ความว่า “อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ไม่ได้ต่อต้านเจ้าในเรื่องศาสนา และพวกเขา มิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดี แก่พวกเขาและให้ ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้มีความยุติธรรม” (ซูเราะฮ์อัลมุนตะฮินนะฮ: 8)

จากหลักฐานข้างต้น อัลลอฮ์ (ซุบฮานะฮูวะตะอาลา) ได้ใช้ผู้ศรัทธาทำความดีต่อชนต่างศาสนิก ไม่ว่าจะ เป็นการผูกมิตรไมตรีให้ความช่วยเหลือต่อกัน และให้ความยุติธรรมซึ่งกันและกันตราบใดที่เขาเหล่านั้นมิได้ ละเมิดสิทธิและขับไล่ผู้ศรัทธา (al-Zuhaili,1991: 28/135) อัลลอฮ์ได้ตรัสอีกว่า

ในสมัยอุมัยรียิบนุคือฎ็อบ กาหลีบ (คอลีฟะฮ) ที่ 2 ผู้ทรงธรรม เคยนำเงินจากกองทุนบัยตุลมาล (คลัง ของรัฐ) ให้แก่ผู้ขัดสน อนาธา ชาวคัมภีร์ (คริสต์และยิว) โดยท่านได้ยกโองการความว่า “แท้จริงชะกาตนั้นเป็น กรรมสิทธิของผู้ยากจน และอนาธา” และท่านกล่าวเสริมว่า นี่คือนักผู้ยากจน อนาธา ชาวคัมภีร์ (Figh al-Zakah : Qardhawi,1993 2/705-706) และเมื่อท่านอุมัยร (ร่อฎ็ียัลลอฮูอันฮ) ไปเยี่ยมราษฎรที่เมืองซาม(ซีเรีย ปัจจุบัน) ณ ที่นั่นท่านพบชาวคริสต์เผ่ามุจซุมิน ซึ่งประสบความลำบาก ดังนั้น ท่านจึงใช้เจ้าหน้าที่กองคลัง บัย ตูลมาล นำเงินกองทุนดังกล่าวจ่ายให้กับพวกเขา” (al-Qardhawi,1994: 2/675)

ในสมัยอับดุลลอฮ์ อิบน์อุมัร (ตาบียีน) ได้กำชับลูกของท่าน ให้บริจาคเนื้อ قربานแก่เพื่อนชาวยิว (al-Qardhawi,1994: 676) อิหม่ามอิบนุฮัซมิ ปรากฏนามอุโฆษได้กล่าวไว้ในหนังสือ al-Mahalli เล่ม 5 หน้า 117 (Quoted in al-Qardhawi,1994:676)

“บรรดาศอหาบะฮ์ (สหายศาสดา) หลายต่อหลายท่านเคย เดินตามหลังศพสตรีชาวยิว” เป็นการแสดงความเสียใจแก่ญาติผู้เสียชีวิต ในขณะที่เดียวกันบรรดาตาบียีน (สหายศอหาบะฮ์) หลายท่านเช่นกันเคยจ่ายชะกาตฟิตร์(ทานบังคับ) ให้แก่นักบวชชาวคริสต์เพราะเขาเหล่านั้น เช่น อัครอมะฮ์ อิบน์ซิริน และอ็ชชูฮ์รียะ มีทัศนะว่า การจ่ายชะกาตแก่นักบวชชาวคริสต์เป็นสิทธิที่ทำได้” (al-Qardhawi,1994: 676)

ท่านอิหม่ามละฮาบุดดีน อัคร็อรรอฟียะ ปรากฏผู้ยิ่งใหญ่อีกท่านหนึ่งของโลกอิสลาม ได้อธิบายความหมายของคำว่า “al-Bir” การทำความดี อย่างน่าสนใจไว้ในหนังสือ al-Furuk เล่ม 3 หน้า 15 (quoted in al - Qurdhawi,1994: 677) “การทำความดี หมายถึง การช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอ การบริจาคทานแก่ผู้ยากจน การให้อาหารแก่ผู้ที่โหยหิว ,การให้เครื่องนุ่งห่มแก่ผู้ขัดสน ,การพุดจาไฟเราะฮ์อ่อนโยน,การให้ความเมตตา ,การปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเพื่อขจัดความแตกต่างและขัดแย้ง,การขอพรให้ผู้คนได้รับทางนำอันถูกต้องและประสบโชค ,การตักเตือนผู้ที่กระทำความผิด ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการทำมาหากินหรือเกี่ยวกับศาสนา,การรักษาความลับของผู้อื่นและอื่นๆ อีกมากมายที่เป็นความดี

15) การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ

การอยู่ร่วมกันอย่างสันติภาพในสังคมถือเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ศาสนาอิสลามสนับสนุนและให้ความสำคัญมาก อิสมาแอลลุตฟี จะปะเกีย (2558) ได้อธิบายถึงวิธีการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างสันติภาพหลายประการดังต่อไปนี้

1. จากหลักฐานในอัลกุรอานในสุเราะฮ์ อัล-อันฟาโลงการที่ 24 เป็นต้นไป ได้กำชับมุสลิมให้เข้าใจศาสนาของตนเองว่าเป็นศาสนาที่มีคำภีร์อัลกุรอานที่ได้เรียกร่องเชิญชวนด้วยโองการ เช่น “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย...” ซึ่งอัลกุรอานได้เชิญชวนให้ผู้ศรัทธามาสนใจอิสลามที่มีอัลกุรอานเป็นกรอบในการดำเนินชีวิตและมีนบีมุฮัมมัด(ศ็อลลา)เป็นผู้ปฏิบัติเป็นแบบอย่างแล้วคอยกำกับหรือตีกรอบในเรื่องศาสนาให้สาวกของท่านได้เดินบนหนทางอันเที่ยงตรง

2. อิสลามเริ่มต้นด้วยหลักคำสอนที่ว่าด้วย “อิกระฮะ” แปลว่า “จงอ่าน” ซึ่งเป็นโองการที่ถูกประทานลงมาในช่วงที่สังคมมีความมืดบอดและชีวิตของผู้คนไม่ค่อยมีคุณค่าใดๆในสมัยนั้น อิสลามให้แก่ปัญหาสังคมที่เต็มไปด้วยปัญหาด้วยการอ่าน และสำหรับมุสลิมการอ่านคำภีร์อัลกุรอานและทำความเข้าใจอัลกุรอานเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก อิสลามสนับสนุนให้อ่านและท่องจำอัลกุรอานเพื่อนำไปใช้ในการละหมาด และพยายามศึกษาหา

ความรู้เพื่อการเข้าใจความหมายของอัลกุรอาน เพราะคำสอนของอัลกุรอานจะสอนหลักการวิธีการปฏิบัติในเรื่องต่างๆในการดำเนินชีวิต และในขณะเดียวกันเป็นการขัดเกลาจิตวิญญาณของมนุษย์

3. วิทญ์ปัญญาของผู้ใหญ่กับความตื่นตัวของคนหนุ่มสาวเป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติภาพ หนุ่มสาวในวันนี้เป็นพลังที่สำคัญของสังคม ชาติและศาสนา จะเห็นได้จากในสมัยของท่านนบีนั้น ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับท่านนบีมักจะเป็นคนหนุ่มสาวมากกว่าผู้อาวุโส อิสลามถูกวางรากฐานด้วยพลังของคนหนุ่มสาว เป็นส่วนใหญ่ภายใต้การดูแลของผู้อาวุโส นั่นก็คือท่านนบีมุฮัมมัด(ช.ล.) สังคมในลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่ควรนำมาเป็นแบบอย่างสำหรับสังคมปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างคนหนุ่มสาวกับผู้ใหญ่เป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งในวาระของท่านนบีที่มีใจความว่า “ไม่ใช่พวกของเราผู้ที่ไม่เมตตาต่อผู้น้อย และผู้ที่ไม่ให้เกียรติผู้ใหญ่” และผลดีไม่ได้เกิดแก่ชาวมุสลิมเท่านั้นแต่ศาสนิกอื่นๆก็ได้รับประโยชน์จากสังคมที่ดีด้วย และที่สำคัญอิสลามที่ถูกประทานลงมาเพื่อความเมตตาต่อมวลมนุษยชาติหรือเพื่อทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ใช่เพียงเพื่อมุสลิมเท่านั้น (อิสมาแอลลุดดี จะปะเกีย, 2558)

4. การปฏิบัติตามหลักคำสอนของอัลกุรอานจะนำสังคมไปสู่สันติภาพความรู้ในอัลกุรอานที่ไม่ถูกเพิ่มเติมหรือปรุงแต่งจะเป็นแนวทางหนึ่งสู่การนำไปปฏิบัติเพื่อให้การอยู่ร่วมกันอย่างสันติภาพ แต่การทำความเข้าใจอัลกุรอานนั้นจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก เพราะการเข้าใจอัลกุรอานอย่างผิดๆเป็นสาเหตุของความเสียหายในสังคม อย่างที่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์ในสมัยซอฮาบะห์ และการเข้าใจอัลกุรอานอย่างผิดๆ เป็นเรื่องที่ยากต่อการพัฒนาสังคมให้ไปสู่สังคมที่มีความสันติสุขหรือสันติภาพได้ และในหลักคำสอนของอัลกุรอานนั้นเต็มไปด้วยความเมตตากรุณาของพระเจ้า(อิสมาแอลลุดดี จะปะเกีย, 2558) และที่สำคัญจะต้องศึกษาเกี่ยวกับซุนนะห์ (แบบอย่าง) ด้วย เพราะการจะเข้าใจอัลกุรอานจะต้องเข้าใจในแบบที่ท่านนบีเข้าใจเพราะไม่มีใครเข้าใจอัลกุรอานได้ถูกต้องกว่าท่านนบีอีกแล้ว

5. ศึกษาหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับความรู้ 3 ประการด้วยกัน คือ 1) ความรู้ที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์ (พระเจ้า) 2) ความรู้เกี่ยวกับศาสนาของอัลลอฮ์ (วิถีชีวิตที่พระเจ้าได้วางให้กับมนุษย์) และ 3) ความรู้เกี่ยวกับข่าวสารที่เกิดขึ้นในโลก เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และนำความรู้ด้านศาสนามาประกอบการพิจารณาในประเด็นต่างๆอย่างสมเหตุสมผล

จากหลักฐานที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าวัฒนธรรมอิสลามได้กำหนดรูปแบบหรือวิถีการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นหลักศรัทธาที่ถูกต้องที่ศาสนาอิสลามได้กำหนด และหลักปฏิบัติที่ครอบคลุมในทุกๆด้านเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข ตลอดจนแนวทางที่จะได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ (ช.บ.) และประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

5. วัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ลักษณะของวัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นมีความหลากหลายและได้มีการอธิบาย

เกี่ยวกับลักษณะและประเภทของวัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่หลากหลายมีทั้งความคล้ายคลึงและแตกต่างกัน อับดุลสุโก ดินอะ (2550) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของวัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับเรื่องทางโลกและทางธรรมทั้งในเรื่องของหลักปฏิบัติและหลักศรัทธาเข้าด้วยกัน ดังนั้นชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีวัฒนธรรมชุมชนที่เป็น “อัตลักษณ์เฉพาะ” หลักการและที่มาของวัฒนธรรมมุสลิมชายแดนใต้นั้น มาจากหลักการของศาสนาอิสลาม ที่นำสู่การกำหนด กรอบวัฒนธรรมหรือแนวทางปฏิบัติของกลุ่มชน "มุสลิม" ผู้ศรัทธาในศาสนาอิสลามนั้น โดยแสดงหลักฐานที่ถูกระบุในพระมหาคัมภีร์อัล กุรอาน คือ "โอ้มนุษย์ชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้ามีเพศชายและเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นหมู่เหล่า เผ่าและตระกูล เพื่อที่พวกเจ้าจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ อัลลอฮ์นั้น คือ ผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน" (อัลกุรอานซูเราะฮ์ อัลหุญุรเราะฮ์อัลหุญุร็อต 49 :13) และอับดุลสุโก ดินอะ (2550) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า วัฒนธรรมมุสลิมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีทั้งความเป็นลักษณะเฉพาะท้องถิ่น คือ มีเฉพาะที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้น และ มีวัฒนธรรมที่เป็นลักษณะร่วมของวัฒนธรรมสากล วัฒนธรรมในพื้นที่แห่งนี้ ถูกผลิตและแสดงมาในลักษณะของ ภาษา ศาสนา กติกาการอยู่ร่วมกัน การดำเนินชีวิต อาชีพ การศึกษา อาหาร การละเล่น ศิลปะ ประเพณี วรรณคดี ประดิษฐ์กรรมและการปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทางสังคม

โชคชัย วงษ์ธานี (2555) ได้อธิบายลักษณะความเป็นมาของวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่า มีพื้นฐานมาจากพัฒนาการความเชื่อที่มีการวิวัฒนาการของคนในท้องถิ่นที่เคยรับเอาวัฒนธรรมของศาสนาฮินดู ศาสนาพุทธ และเข้าสู่ยุคการเข้ารับอิสลามของคนในพื้นที่ วัฒนธรรมบางเรื่องมีเนื้อหาและวิธีการที่เกี่ยวข้องของเชื่อมโยงกัน บางประเพณีต่างกันโดยสิ้นเชิง บางประเพณีมีลักษณะของการผสมผสานและปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย แต่ประเพณีของวัฒนธรรมของชาวมลายูมุสลิมส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังยึดเชื่อมโยงอยู่กับทั้งความเชื่อเก่า ๆ ที่สืบทอดกันมา บางส่วน บางชุมชนยึดเอาหลักการศาสนาอิสลามอย่างแข็งขัน วัฒนธรรมท้องถิ่นนี้จึงเป็นวัฒนธรรมเข้มแข็ง มีพลวัตตามยุคสมัย ตามกาลเวลาตามค่านิยมของกลุ่มชน แต่มีแกนหลักที่เปลี่ยนแปลงไต่ยาก

อย่างไรก็ตาม ในความหลากหลายของประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาอิสลามและศาสนาอื่น ๆ นั้น สามารถเชื่อมโยงลักษณะของวัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับลักษณะวัฒนธรรมอิสลามตามทีนักวิชาการมุสลิมได้แบ่งประเภทของวัฒนธรรมอิสลามออกเป็น 3 ประเภทคือ 1) วัฒนธรรมที่มีหลักฐานมาสนับสนุน 2) วัฒนธรรมที่มีหลักฐานมาปฏิเสธ และ 3) วัฒนธรรมที่ไม่มีหลักฐานมาสนับสนุนและปฏิเสธ และ ทั้ง 3 ประเภทนี้สามารถนำมาเป็นเกณฑ์ในการสรุปลักษณะวัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมที่มีหลักฐานมาสนับสนุน หมายถึงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม หรือสนับสนุนให้มีการยึดปฏิบัติโดยที่มีระบุในหลักฐานที่ชัดเจนจากคัมภีร์อัลกุรอานหรือวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.) และการปฏิบัติตามนั้นจะได้รับผลบุญ เช่น ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีระบุในหลักฐานจากอัลกุรอานและวจนะของท่านศาสดาที่สนับสนุนให้ปฏิบัติมีหลายประการดังต่อไปนี้

1.1 หลักศรัทธา 6 ประการ เช่น ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อบรรดารอซูล (ศาสนทูต) ศรัทธาต่อคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ศรัทธาเรื่องมะลาอิกะฮ์ (เทวดาของอัลลอฮ์) ศรัทธาเรื่องกอฎูอ์กอดีร์ (การกำหนดความดีและความชั่วของอัลลอฮ์) ศรัทธาเรื่องวันกิยามะฮ์ (กาลอวสานและวันฟื้นคืนชีพ)

1.2 หลักปฏิบัติ 5 ประการ เช่น การปฏิญาณตน (ชอาดะฮ์) การละหมาด การถือศีลอด การบริจาคทาน และการประกอบพิธีฮัจญ์เมื่อมีความสามารถ

1.3 การปฏิบัติตนหรือมารยาทที่ดีในอิสลาม เช่น การศึกษาหาความรู้ทั้งด้านศาสนาและสามัญ การทักทายด้วยการให้สลาม การอ่านและการเรียนรู้คัมภีร์อัลกุรอาน การเฉลิมฉลองในวันรายอ การแต่งกายและการบริโภคอาหารที่ถูกหลักศาสนาอิสลาม การปฏิบัติตนที่ดีต่อแม่ การเลี้ยงดูบุตร การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเครือญาติ การเยี่ยมผู้ป่วย การทำดีต่อเพื่อนบ้าน การทำดีต่อครูบาอาจารย์ การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ มารยาทในการรับประทานอาหาร มารยาทในการเข้าสังคม มารยาทในการพูดจา พิธีแต่งงานในอิสลาม การเข้าสู่สุนัต (การคลิบปลายหนังอวัยวะเพศชาย) การอาซานที่หูขวาและอีกอิมะฮ์ที่หูซ้ายของทารกที่เกิดใหม่ พิธีการอากิเกาะฮ์ (การเชือดสัตว์และเลี้ยงอาหารเพื่อรับขวัญบุตร) สำหรับบิดามารดาที่มีบุตรใหม่ การเลี้ยงอาหารสำหรับผู้ละศีลอด การเลือกคู่ครองที่เหมาะสม (กูปุฮ)

1.4 กิจกรรม สันทนาการ หรือการละเล่นที่ศาสนาอิสลามสนับสนุน เช่น วายน้ำ ซิมา ยิงธนู มวยปล้ำ

2. วัฒนธรรมที่มีหลักฐานมาปฏิเสธ คือวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม หรือไม่สนับสนุนให้กระทำ โดยมีระบุในหลักฐานที่ชัดเจนจากคัมภีร์อัลกุรอานหรือวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.) และการปฏิบัติตามนั้นไม่เป็นที่อนุมัติในอิสลามและจะได้รับโทษหากมีการปฏิบัติ ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

2.1 การบริโภคสิ่งที่ไม่อนุมัติในอิสลาม เช่น เนื้อหมู ส่วนผสมที่มาจากหมู สิ่งมีนเมาหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อร่างกายต่างๆ

2.2 พิธีกรรมต่างๆที่แสดงถึงความเชื่อหรือการบูชาสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ เช่น การผูกเชือกที่ข้อมือหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายเพื่อการรักษาโรคหรือคุ้มครองจากภัยอันตรายต่างๆ

2.3 กิจกรรมหรือการปฏิบัติตนที่เป็นสิ่งต้องห้ามเช่น กิจกรรมที่มีการปะปนกันอย่างเสรีระหว่างเพศตรงข้ามที่สามารถแต่งงานกันได้ การแต่งกายที่เปิดเผยสิ่งพึงสงวนหรือผิดหลักการศาสนาอิสลาม การมีส่วนร่วมในกิจการที่เกี่ยวข้องกับดอกเบี้ย

3. วัฒนธรรมที่ไม่มีหลักฐานมาสนับสนุนหรือมาปฏิเสธ คือ

วัฒนธรรมที่ไม่มีระบุในหลักฐานที่ชัดเจนจากคัมภีร์อัลกุรอานหรือวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.) เพื่อให้ปฏิบัติหรือละทิ้ง ดังนั้นจะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่นั้นอาจจะต้องวิเคราะห์หรือไม่ ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี บางวัฒนธรรมจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์โดยนักวิชาการมุสลิมถึงวิธีการปฏิบัติ หรือผลที่จะได้รับการปฏิบัติหรือละทิ้ง โดยใช้หลักคำสอนของศาสนาอิสลามเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณา เช่นพิธีขึ้นบ้านใหม่

ดังนั้นวัฒนธรรมในชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ถือปฏิบัติส่วนใหญ่แล้วมีพื้นฐานจากหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม โดยยึดหลักฐานที่ระบุชัดเจนในคัมภีร์อัลกุรอานและวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.) เกี่ยวกับสิ่งที่สนับสนุนให้ปฏิบัติและห้ามปฏิบัติ ส่วน

วัฒนธรรมที่ไม่มีหลักฐานระบุชัดเจนในคัมภีร์อัลกุรอานและวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.) เกี่ยวกับสิ่งที่สนับสนุนให้ปฏิบัติและห้ามปฏิบัติ นั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นหรือไม่จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี บางกรณีอาจจะต้องวิเคราะห์โดยนักวิชาการมุสลิมถึงวิธีการปฏิบัติ หรือผลที่จะได้รับการปฏิบัติหรือละทิ้ง โดยใช้หลักคำสอนของศาสนาอิสลามเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณา เพื่อการลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในชุมชนได้

6. บทบาทวัฒนธรรมกับการสอนภาษา

โดยทั่วไปแล้ววัฒนธรรมมักจะมีข้องเกี่ยวกับภาษาและมีความสัมพันธ์กันโดยไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และวัฒนธรรมก็เป็นส่วนหนึ่งของภาษา มีโครงสร้างอยู่บนขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม รวมถึงเป็นเครื่องสะท้อนถึงชีวิตความเป็นอยู่ วิถีปฏิบัติและความเชื่อ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาก็ว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้เช่นกัน (Douglas, 2007: 189) การใช้ภาษานอกจากจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาแล้วต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบททางสังคม วัฒนธรรมของภาษานั้นๆด้วย ผู้สอนภาษาจึงต้องคำนึงถึงความสำคัญของการสอนวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษา ควรเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทั้งด้านภาษา และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาควบคู่กันไป ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาสูงขึ้นและยังสามารถนำทักษะทางภาษาที่ได้ไปใช้ในบริบทของการใช้ภาษา ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม (นงคราญ เชาวลิต, 2555)

Alice Omaggio Hadley (2001) ได้กล่าวไว้ว่า มาตรฐานการสอนภาษาต่างประเทศ (1999) ได้เน้นถึงความจำเป็นในการบูรณาการการสอนเรื่องวัฒนธรรมในหลักสูตรภาษา ซึ่งการให้ความสำคัญในส่วนนี้จะเน้นบทบาทของการเรียนรู้วัฒนธรรมที่เป็นรากฐานจำเป็นของการสอนภาษาต่างประเทศ อันมีพื้นฐานความเชื่อว่า

การศึกษาเรื่องภาษานั้นเป็นส่วนสำคัญของหลักสูตร เนื่องจากภาษาจะนำไปสู่ความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม และแน่นอนภาษาและวัฒนธรรมไม่สามารถแยกกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาประเด็นที่ทำหายในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่น (Nobuyuki Honna, n.d. : 1) ที่ระบุว่า เป้าหมายของการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีองค์ประกอบหลัก 3 ด้านด้วยกัน คือ การสอนภาษาอังกฤษควรสอนเป็นภาษานานาชาติ ไม่ใช่การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษแบบชาวอเมริกันหรือแบบชาวอังกฤษ นอกจากนี้องค์ประกอบต่อมาของการสอนภาษาอังกฤษคือ ความสามารถในการอธิบายวัฒนธรรมของผู้เรียน และ องค์ประกอบสุดท้ายคือ ความเข้าใจใน วัฒนธรรมอื่นๆ ดังนั้นการที่ผู้เรียนสามารถอธิบายวัฒนธรรมของตนเองนั้น เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่เป็นเป้าหมายที่สำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ และสามารถนำมากำหนดรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม จะเห็นได้ว่าการสอนภาษานั้นไม่สามารถแยกวัฒนธรรมออกจากภาษาได้เพราะเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้น เป็นแหล่งการเรียนรู้ส่วนหนึ่งที่มีค่า ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการอธิบายได้

Mckay (2002: 88-92) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยการนำเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมาสอน และได้กล่าวถึงเนื้อหาหรือข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม 3 ลักษณะ ที่สามารถนำมาใช้ในการสอนภาษานั้นก็คือ เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เรียนเอง เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก และเนื้อหาที่เน้นความหลากหลายของวัฒนธรรมนานาชาติจากทั่วโลก ทั้งในประเทศที่พูดและไม่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก แต่ก็ได้แนะนำว่าหากนำเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามาสอนภาษานั้น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเปรียบเทียบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของตน ในทางกลับกันการสอนภาษาอังกฤษก็สามารถนำเอาเนื้อหาบทเรียนที่มีการนำเสนอวัฒนธรรมเดียวกันของทั้งผู้สอนและผู้เรียน และแน่นอนว่าเนื้อหาในลักษณะนี้จะเอื้อโอกาสให้ผู้เรียนนั้นสามารถที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมของตนมากขึ้น และสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการนำมาใช้อธิบายลักษณะของวัฒนธรรมของตนในภาษาอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบวัฒนธรรมของตนกับวัฒนธรรมของชาติอื่น และสนับสนุนให้ผู้เรียนอธิบายความแตกต่างและความเหมือนระหว่างวัฒนธรรมของผู้เรียนกับของชาติอื่น หรือประเด็นสุดท้ายคือนำเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมนานาชาติมาสอนในกรณีที่ผู้สอนและผู้เรียนไม่ได้เป็นผู้ที่มีลักษณะวัฒนธรรมเดียวกัน เพื่อเป็นการเพิ่มความหลากหลายในการสอนภาษาอังกฤษ แต่เนื้อหาในลักษณะนี้อาจจะเพิ่มปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ เพราะทั้งผู้สอนและผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ไม่ใช่ของตน เพราะมีข้อจำกัดในการเข้าใจและเข้าถึงวัฒนธรรมดังกล่าว ดังนั้นการสอนภาษาที่ดีนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับความรู้เดิมของตนนั้นก็คือ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของตน เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของภาษาที่เรียนมากขึ้น และเมื่อเข้าใจถึงวัฒนธรรมของตน แล้ว

ผู้เรียนก็จะสามารถอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนกับวัฒนธรรมของชาติอื่นโดยใช้ภาษาที่เรียนได้ ดังนั้นการนำเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เรียนและผู้สอนโดยการนำเสนอคำศัพท์ที่สอดคล้องกับความรู้อื่นของผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการเสริมความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น และสามารถนำไปใช้กระบวนการเรียนรู้ขั้นต่อไป

มีบางความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้กล่าวว่าการบูรณาการวัฒนธรรมกับการเรียนภาษาที่สอง คือ การเรียนวัฒนธรรมที่สอง ภาษาแต่ละภาษามาจากโครงสร้างทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อมีการสื่อความหมายต่างวัฒนธรรม (cross-cultural communication) ย่อมมีการแทรกแซงวัฒนธรรม (cultural interference) ซึ่งอาจก่อให้เกิดความสับสนเข้าใจผิด และขัดแย้งกันในด้านใดด้านหนึ่งได้ ทั้งนี้ก็เพราะมีการถ่ายโอน (transfer) ระบบของภาษาตลอดจนค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติในภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียนส่งผลกระทบต่อภาษาและวัฒนธรรมใหม่ ดังนั้นการสอนเฉพาะการออกเสียงคำ และประโยคใหม่ ๆ จึงไม่เพียงพอ ผู้สอนจำเป็นต้องให้ข้อมูลทางวัฒนธรรม แสดงวิธีการใช้ภาษาในบริบทและสถานการณ์ต่าง ๆ กัน และให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับวัฒนธรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถทางภาษา (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532: 17, อ้างถึงใน นงคราญ เชาวลิต, 2555)

อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมมีบทบาทและความสำคัญในการเรียนการสอนภาษามาโดยตลอด ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักจะพูดเหมือนกันว่า การเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมต้นกำเนิดของภาษาอังกฤษ แต่ความคิดนี้ก็กลับกลายเป็นเรื่องที่น่าสับสนในมุมมองภาษาอังกฤษในฐานะภาษาของโลก ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษสามารถขับเคลื่อนด้วยกระบวนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ (English as an International Language Paradigm – EIL) แทนที่จะใช้กระบวนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศแบบเดิม (English as a Foreign Language Paradigm – EFL) เนื่องจากภาษาอังกฤษมีสถานภาพเป็นภาษานานาชาติหรือภาษาของโลกในปัจจุบัน นักวิชาการในหลายประเทศจึงได้นำเสนอกระบวนการ EIL ซึ่งมองว่า การสอนภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องผูกติดอยู่กับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเดิมอีกต่อไป แต่ต้องให้ความสำคัญกับความเป็นพหุวัฒนธรรมและการพัฒนาสามมิติของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและระหว่างนานาชาติของผู้เรียน ดังนั้นตรรกะที่ภาษาและวัฒนธรรมยังไม่สามารถแยกออกจากกันได้และเรายังคิดว่า การสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งจำเป็น มโนทัศน์วัฒนธรรมในแนวคิดหลังสมัยใหม่จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นทฤษฎีในการกำหนดทิศทางการสอนวัฒนธรรมสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโลกปัจจุบัน ซึ่งวัฒนธรรมมีความยืดหยุ่น ไม่เคยหยุดนิ่ง มีการผสมผสาน ไหลเวียนและถ่ายเทไปมาตลอดเวลา (Sharifian, 2009: 2, อ้างถึงใน ไพสิษฐ์ บริบูรณ์, 2012)

ไพสิษฐ์ บริบูรณ์ (2012) ได้ให้ความกระจ่างจากหลายๆทัศนะหรือทฤษฎีเกี่ยวกับมนทัศน์วัฒนธรรม สำหรับการสอนภาษาอังกฤษแบบ “ข้ามผ่านวัฒนธรรม” (Transcultural) สำหรับการสอนภาษาอังกฤษแบบสากลในท้องถิ่น (Globalized English teaching) หลังจากนั้นนักวิชาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเริ่มตระหนักว่า วัฒนธรรมแบบเจ้าของภาษาเดิมไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นแนวคิดสำหรับการสอนวัฒนธรรมหรืออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ทางวัฒนธรรมในสภาวะปัจจุบัน นักวิชาการหลายท่านจึงนำเสนอแนวคิดและวิธีการในการสอนวัฒนธรรมที่มีลักษณะข้ามผ่านวัฒนธรรม ทั้งในแบบที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนทฤษฎีใดๆ โดยเฉพาะ และแนวคิดที่ตั้งอยู่บนทฤษฎีต่างๆ โดยสรุปได้ดังนี้

1) กรอบความคิดการสอนวัฒนธรรมของ Ito Harumi (2002)

Harumi (2002) ได้นำเสนอสิ่งที่เขาเรียกว่า “ไตรวิภาคทางวัฒนธรรม” (Cultural trichotomy) โดยที่การสอนภาษาอังกฤษอาจจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบการสอนวัฒนธรรม 3 ประเภทคือ

1.1 วัฒนธรรมรอบภาษา (Culture around language) คือ การสอนวัฒนธรรมซีเล็กทีที่เราให้ความสำคัญเสมอมา แต่ไม่ควรจำกัดอยู่แต่เฉพาะวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเดิม เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่อายุน้อย เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมที่หลากหลายในโลก การสอนสามารถทำได้โดยการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการสังเกตพฤติกรรมผ่านประสบการณ์จริง (Experiential culture learning)

1.2 วัฒนธรรมในภาษา (Culture in language) คือ วัฒนธรรมในความหมายของภาษาศาสตร์สังคม ดังที่ Kramsch ได้กล่าวไปข้างต้น แต่ลึกซึ้งจนถึงระดับที่เรียกว่า ผู้เรียนเข้าใจที่มาของศัพท์หรือโครงสร้างภาษาอังกฤษที่แสดงให้เห็นถึง “รูปแบบความคิดของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ” ซึ่งถือว่าเป็นวัฒนธรรมที่แท้จริงและจำเป็นมากที่สุดในการเรียนภาษาของชาติหนึ่งๆ ซึ่งควรได้รับความสำคัญมากที่สุดในการสอนภาษาอังกฤษ (Harumi, 2002: 43-44) แต่ปรากฏว่า ผู้สอนโดยทั่วไปไม่สามารถสอนวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้งจนถึงระดับนี้ได้ เพราะข้อจำกัดต่างๆ ดังที่กล่าวไป Harumi เห็นว่า การสอนวัฒนธรรมในภาษาสามารถทำได้โดยบรรจุเป็นรายวิชาหรือเนื้อหาให้เรียนโดยเฉพาะในสถานศึกษา

1.3 วัฒนธรรมผ่านภาษา (Culture through language) คือ วัฒนธรรมที่เรียนผ่านการซึมซับหรือท่องจำข้อมูลโดยที่สามารถเรียนผ่านทั้งภาษาอังกฤษและภาษาแม่ของผู้เรียนเอง สามารถแบ่งได้เป็นวัฒนธรรมเป้าหมาย (Target culture) วัฒนธรรมต้นกำเนิด (Source culture) และวัฒนธรรมนานาชาติ (International culture) (Zaid, 1999 ; Harumi, 2002: 45, อ้างถึงใน ไพสิษฐ์ บริบูรณ์, 2012)

2) กรอบความคิดเรื่องวัฒนธรรมของ Yueh-Hung Tseng (2002)

Tseng (2002) สร้างกรอบแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมในการสอนภาษาอังกฤษโดยบูรณาการทฤษฎีต่างๆ ดังนี้คือ

2.1 ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์สังคมที่มองเห็นว่า การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องใช้สามมิติภาษาเชิงสังคม (Sociolinguistic competence) ไม่ใช่เพียงแค่สามมิติภาษา (Linguistic competence) สามมิติภาษาเชิงสังคมพัฒนาจากพื้นฐานความรู้ทางวัฒนธรรม เช่น สามมิติภาษาสัมพันธสารหรือความสามารถในการผสมผสานความคิดให้สัมพันธ์กันเป็นหนึ่งเดียว (Coherence) ด้วยภาษาที่เหมาะสมเจาะสอดคล้อง (Cohesion) ภายใต้บริบททางวัฒนธรรม โดยใช้ทฤษฎีนี้เพื่ออธิบายถึงการสื่อสารในสังคมโดยทั่วไปของผู้เรียน

2.2 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema theory) เพื่ออธิบายการพัฒนาด้านการสื่อสารจากมุมมองในเชิงปัญญาหรือการคิด (Cognitive perspective) เพราะทฤษฎีนี้เน้นความสำคัญเรื่องภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อความคิดและความเข้าใจของผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในสื่อการสอนภาษาหรือข้อความ (text) หรืออาจกล่าวได้ว่าสื่อหรือข้อความในการเรียนภาษาต้องประกอบไปด้วย “โครงสร้างทางวัฒนธรรม” (Cultural schema) ที่เหมาะสมจึงจะทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสมบูรณ์และประสบผลสำเร็จ

2.3 ทฤษฎีการบ่มเพาะ (Cultivation theory) สำหรับอธิบายการเปลี่ยนแปลงมุมมอง การเพิ่มโลกทัศน์และความตระหนักรู้ข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียนแต่ละบุคคล

2.4 ทฤษฎีสัญศาสตร์ (Semiotics) ของ Charles Sanders Peirce สำหรับตีความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ขึ้นใหม่ เพราะเขาเห็นว่า การเรียนรู้ ไม่ได้เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอยู่ตามลำพังหรืออยู่ในรูปของความรู้ทางวัฒนธรรมที่เป็นข้อเท็จจริง (Facts) ซึ่งผู้เรียนจะต้องรับมาจากภายนอกหรือ กลุ่มข้อมูลที่ตายตัวสำหรับให้ผู้เรียนจดจำ (Tseng, 2002: 13, 15, อ้างถึงใน ไพสิษฐ์ บริบูรณ์, 2012)

3) กรอบความคิดระหว่างวัฒนธรรมและข้ามผ่านวัฒนธรรมจาก Bakhtin และ Vygotsky

ในทางจิตวิทยาและภาษาศาสตร์ ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาของทั้งสองตั้งอยู่บนแนวคิดที่เรียกว่า “ทฤษฎีเชิงสังคมวัฒนธรรม” (Sociocultural theory) Bakhtin เห็นว่าการเรียนรู้และพัฒนาภาษาเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในสังคมทุกคำพูด (Utterance) หรือ “วัจนกรรมสมบูรณ์” (Complete speech act) ถือว่าเป็นการแสดงออกของปัจเจกภาพ (Individuality) ภาษาไม่ได้มีความหมายที่เป็นกลางแต่แฝงไว้ด้วยความสัมพันธ์เชิงอำนาจ เพราะอุดมการณ์และโลกทัศน์ที่แตกต่าง (Bakhtin, 1981: 271) วัฒนธรรมมีลักษณะเป็นกริยา โดยสิ่งที่ทำกริยาก็คือ ผู้ที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสร้างวัฒนธรรมจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของภาษาในรูปของประเภทผลงาน (Genre) หรือสัมพันธสารแบบต่างๆ (Kostogriz, 2005: 198) ภาษาจึงมีการพัฒนาในแบบที่เรียกว่า “สนทนา” (dialogic) ระหว่างวัฒนธรรมซึ่งจะนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ส่วนบุคคลไปด้วยในขณะเดียวกัน ภาษาจึงมีลักษณะของความเป็นระหว่างวัฒนธรรม (Interculturality) อยู่ในตัวคือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาหรือเสียงที่อยู่ภายในแต่เดิมซึ่งเป็นส่วนสำคัญ

ของอัตลักษณ์หรือตัวตนเดิม (self) กับภาษาหรือเสียงที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับอัตลักษณ์ของความเป็นอื่น (other) ในมุมมองของ Bakhtin ภาษา วัฒนธรรมและอัตลักษณ์จึงเป็นองค์ประกอบที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Tseng (2002) ที่เห็นว่าวัฒนธรรมเกิดขึ้นในขณะที่ผู้เรียนเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ในขณะที่ Vygotsky มองเห็นว่า วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ในชีวิตของเด็กเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาสิ่งที่เขาเรียกว่า “กระบวนการทางจิตวิทยาในระดับที่สูงขึ้น” (Higher psychological functions) ซึ่งหมายถึง ความคิดที่พัฒนามาจากเครื่องมือทางจิตวิทยา (Psychological tools) ที่สำคัญที่สุดคือ ภาษา ซึ่งเป็นสื่อกลางในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กและบุคคลอื่นๆ ขณะดำเนินกิจกรรมในสังคมและวัฒนธรรม ภาษาที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิสัมพันธ์นั้นจะได้รับการเปลี่ยนให้เป็นภาษาที่อยู่ในความคิด (Internalize) ในรูปของเสียงที่อยู่ในใจ (Inner voices) Vygotsky สร้างกรอบความคิดเรื่องการพัฒนาภาษาและความคิดที่คล้ายกับแนวคิดเรื่องการอยู่ภายนอกของ Bakhtin ซึ่ง Vygotsky เรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of proximal development) หมายถึง พื้นที่ซึ่งสามารถทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการ สนทนาหรือปฏิสัมพันธ์หรือการสื่อสารระหว่างคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่มีความแตกต่างกันในด้านความคิดหรือสติปัญญาในเรื่องที่สนทนากัน ไพลิชฐ์ บริบูรณ์ (2012) จึงได้สรุปว่า ทฤษฎีของทั้ง Bakhtin และ Vygotsky มีบทบาทในการศึกษาวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ มานาน และแนวคิดทั้งสองแบบส่งเสริมกันและกันในการอธิบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรม ซึ่งเน้นความสำคัญของภาษา ความคิดและวัฒนธรรมที่พัฒนาไปพร้อมกันทั้งหมด

ดังนั้นวัฒนธรรมถือเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างหนึ่งเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ทางภาษาโดยการบูรณาการวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ สุธีรัช ชูชื่น (2555) ได้กล่าวว่าหากจะพิจารณาในแง่ของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้แล้ว พบว่าในปัจจุบันด้านการศึกษาท้องถิ่นมีความเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคนท้องถิ่นค่อนข้างสูงทั้งในด้าน ภาษา ศาสนา รวมทั้งประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ ดังจะพบได้ว่าในอดีตการจัดการศึกษาที่จัดแนวเสริมสร้างลักษณะประจำชาติ เพื่อแสดงลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมแห่งชาติอันเป็นลักษณะสำคัญของคนในชาติที่พึงมีร่วมกันใช้ไม่ได้ผล และได้รับการตอบโต้จากสังคมท้องถิ่นที่มีลักษณะวัฒนธรรมแตกต่างจากวัฒนธรรมกระแสหลัก ในกรณี 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะมีภาษา ศาสนา ที่มีลักษณะเด่นชัด ดังนั้น การขยายระบบการศึกษาของรัฐที่เข้าไปสู่ท้องถิ่นแห่งนี้ จึงเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปพร้อมๆ กับอุปสรรคของความรู้สึกต่อต้านการศึกษาในระบบโรงเรียนที่มีหลักสูตร และปรัชญาการเรียนรู้ซึ่งแตกต่างจากระบบคุณค่าทางการศึกษาดั้งเดิมของคนกลุ่มใหญ่ในพื้นที่ ภาพสะท้อนของการต่อต้านระบบการศึกษาจากรัฐที่เข้ามาสู่สังคมท้องถิ่น มักปรากฏว่าประชาชนให้ความสำคัญกับระดับการศึกษาของบุตรหลานน้อย เพราะเห็นว่าการศึกษาไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ปรัชญา และศาสนา ผลที่ตามมาคือ พื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กลายเป็นพื้นที่ที่ประชาชนได้รับการศึกษาในระดับ

ต่ำสุดเมื่อเทียบกับการได้รับการศึกษาในระบบของประชาชนในท้องถิ่นอื่น (บรรจง ฟ้ารุ่งแสง, 2551 : 3, อ้างถึงใน สุธีรัช ชูชื่น, 2555) ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนต้องคำนึงถึงมโนทัศน์วัฒนธรรม ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่การถ่ายทอดมโนทัศน์สู่การปฏิบัติโดยผู้สอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปนั้นมีปัญหาเนื่องจากวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่ซับซ้อน

การสอนวัฒนธรรมที่เป็นอยู่โดยส่วนมากจึงทำกันอย่างง่าย ๆ และผิวเผิน กล่าวคือ ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังคงยึดมั่นกับกระบวนทัศน์ EFL และ มโนทัศน์วัฒนธรรมหนึ่งหรือสองวัฒนธรรมดังปรากฏจากสัมพันธสารต่างๆในสังคมวิชาการ ซึ่งไม่เหมาะสมกับความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับสภาวะปัจจุบันของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งมีบริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การบูรณาการวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นในแบบเรียนภาษาอังกฤษนับเป็นนวัตกรรมการสอนภาษา ซึ่งผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยสามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบความคิดในการออกแบบการสอนวัฒนธรรมสำหรับห้องเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยให้มีความเป็นสากลในท้องถิ่นอย่างแท้จริงต่อไป (ไพสิษฐ์ บริบูรณ์, 2012) เนื่องจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันซึ่งแทรกอยู่ในตำราเรียนภาษาอังกฤษเป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญในการสอนภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีประชากรมากกว่า 80% นับถือศาสนาอิสลาม ดังนั้นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมในทัศน์ของศาสนาอิสลามจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อเป็นรากฐานของความคิดความเข้าใจต่อชุมชนในท้องถิ่นที่นับถือศาสนาอิสลาม

7. ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ทางภาษา

ภาษา คือ ระบบการเปล่งเสียงและการเขียนสัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งคนในสังคมหนึ่งๆ เรียนรู้และใช้ในการทำงานของตัวเองกัน คนที่ใช้ภาษาเดียวกันจะสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นให้แก่กันบนพื้นฐานของความเข้าใจที่ลึกซึ้งและกว้างขวางในตัวภาษา นอกจากนี้ภาษายังช่วยให้คนสามารถรวมกันเป็นกลุ่ม และสร้างสังคมที่มีแบบแผน เกิดความร่วมมือระหว่างกัน และภาษายังสามารถควบคุมการกระทำและความคิดของคนได้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551: 105) องค์ประกอบของภาษา ประกอบด้วย 1) เสียง ที่ต้องอาศัยการพัฒนาตามช่วงวัย 2) ความหมาย ซึ่งมี 2 ลักษณะ นั่นคือ ความหมายเจาะจง และความหมายทั่วไป และ 3) ไวยากรณ์ หรือ หลักการเรียบเรียงเสียงต่างๆ ให้เป็นประโยคอย่างถูกต้อง เพื่อสื่อความหมาย เพราะฉะนั้นการใช้ภาษาเป็นสิ่งที่ซับซ้อนมาก ซึ่งต้องอาศัยความสามารถอย่างสูงในการที่จะได้มาซึ่งภาษานั้นๆ

เงื่อนไขของการเรียนรู้ภาษา ตามทฤษฎีของ De Cecco (1974) (อ้างถึงใน ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551 : 112 - 114) แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ เงื่อนไขที่เกิดขึ้นจากภายในตัวของผู้เรียน และเงื่อนไขที่เกิดขึ้นจากภายนอก ซึ่งเงื่อนไขแรกนั้น ประกอบไปด้วย การรู้ความหมายของคำที่ใช้ ซึ่งถ้าผู้เรียนรู้ความหมายของ

คำศัพท์มาก ก็จะสามารถเลือกคำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม และความสามารถในการเลือกถ้อยคำมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เพราะในบางครั้งคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ต้องนำมาใช้ในโอกาสที่ต่างกัน ส่วนเงื่อนไขที่สองนั้นมีผู้ชี้แนะหลักคือผู้สอนภาษา ส่วนปัจจัยที่เกิดจากภายนอกนั้นแบ่งออกเป็น 1) การชี้แนะการเรียนซึ่งเป็นลักษณะการเรียนที่เกิดขึ้นโดยการจูงใจ กล่าวคือผู้เรียนต้องรู้ว่าเรียนเพื่ออะไร ต้องการอะไร จากการเรียนรู้ภาษานั้นๆ 2) การฝึกหัด จะช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้นและคงสภาพอยู่ได้นาน ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษา 3) การเสริมแรง เป็นการให้ผู้เรียนได้รู้ถึงผลที่ได้รับว่ามีความสำเร็จอย่างไร ซึ่งในส่วนนี้ผู้สอนสามารถเสริมแรงด้วยรางวัลหรือคำชมเชย 4) การเรียนรู้ถึงสิ่งขัดขวางความจำ (Interference Factor) อันประกอบไปด้วย สิ่ง que เรียนรู้ไปแล้ว และการเรียนรู้ใหม่ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา 5) การวัดผล เป็นการบอกผู้เรียนว่าความรู้ทางภาษาของตนดีเพียงใด โดยผู้สอนสามารถวัดได้หลายรูปแบบ เช่น การให้ทำซ้ำ การให้ระลึกได้ การคาดคะเน และการให้เรียนใหม่

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยส่งเสริมผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษา แต่บทบาทของผู้สอนก็มีส่วนสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน ดังนั้นการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนควรตรวจสอบความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน รวมไปถึงการตรวจสอบเนื้อหาวิชาด้านภาษาที่จะสอน อีกทั้งควรตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และจัดให้มีการฝึกหัดทางภาษาที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความรู้ที่จะตอบสนองได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้การจัดสภาพที่ลดสิ่งขัดขวางในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนก็เป็นสิ่งจำเป็น และสุดท้ายการจัดวิธีวัดผลที่เหมาะสม ต้องพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ หรือสอดคล้องกับพื้นฐานเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับหรือไม่

8. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทอาเซียน

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน มีทางเลือกใหม่หรือแนวทางที่แตกต่างจากเดิมมากขึ้นและเริ่มมีการขยายออกปสู่หลายๆประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน กล่าวคือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทอาเซียนได้ถูกจำกัดความออกไปอย่างหลากหลายเช่น “World Englishes” หรือภาษาอังกฤษของโลกในหลายรูปแบบ เนื่องจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและอื่นๆของกลุ่มประเทศอาเซียน ทำให้ภาษาอังกฤษได้รับการแพร่หลายและถูกใช้ในบริบทที่หลากหลาย (Kirkpatrick, 2008) เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ถูกระบุลักษณะการใช้บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าทุกคนมีสิทธิที่จะครอบครองและใช้ภาษาอังกฤษที่พวกเขาต้องการใช้ในมาตรฐานของเขาเอง (Seidlhofer, 2009) และบางในทัศนะภาษาอังกฤษถูกปรับให้มีความหลากหลาย (indigenized varieties of English) ตามบริบทของท้องถิ่นของผู้ใช้ (Jenkins, 2006) และอีกหลายมิติของการให้การจัดความของภาษาอังกฤษเช่น Varieties of English (ความหลากหลายของภาษาอังกฤษ) International Englishes

(ภาษาอังกฤษนานาชาติ) New Englishes (ภาษาอังกฤษในรูปแบบใหม่ๆ) English languages (ภาษาอังกฤษหลายภาษา)” English localization (การปรับภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับท้องถิ่น) (Deerajiset, 2557)

จากสภาพปัญหาของแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันที่มีความไม่เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเฉพาะ ทำให้มีแนวคิดมากมายที่สังเกตเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของคนในแต่ละประเทศโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียนหรือประเทศอื่นๆที่ได้มีความเห็นว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ กล่าวคือ Howard and Major (2004) ได้อธิบายถึงแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กันอย่างแพร่หลายว่ามีความไม่เหมาะสมระหว่างบริบทในการสอนเนื่องจากแบบเรียนดังกล่าวจะเน้นทักษะการพูดและหน้าที่ของการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆที่ผู้เรียนไม่สามารถเผชิญได้ในชีวิตจริง และยังไม่สามารถที่จะสรุปความหลากหลายของท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่นที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้ Royani (2012) ได้ชี้ให้เห็นถึงอุปสรรคอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่าหากเนื้อหาที่เรียนนั้นเป็นเรื่องไกลตัว ไม่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ผู้ที่เรียนมักจะเกิดความเบื่อหน่ายในเนื้อหาที่เรียนและการแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหานั้นๆ เป็นเรื่องที่ยาก และผู้เรียนไม่มีความรู้สึกสนใจต่อเนื้อหาที่เรียน ดังนั้นการนำเนื้อหาที่เกี่ยวกับท้องถิ่นของผู้เรียนเอง จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่าน

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักวิจัยในหลายพื้นที่ ได้มีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น ส่วนใหญ่ผลการศึกษาที่ค้นพบได้กล่าวถึงข้อดีจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับท้องถิ่นในด้านต่างๆ นภา ฮกทา (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Ayutthaya Island My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษและตรวจหาประสิทธิภาพของหลักสูตร โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างของนักเรียน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน จากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Ayutthaya Island My Hometown เป็นตัวกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบประเมินทักษะปฏิบัติทางภาษา แบบประเมินคุณลักษณะความกระตือรือร้นในการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน รวมทั้งนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า

การศึกษาวิจัยที่คล้ายคลึงกันอีกวิจัยหนึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษที่ผลการศึกษาได้กล่าวถึงข้อดีของการบูรณาการหลักสูตรท้องถิ่นกับภาษาอังกฤษนั่นก็คือ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาการเขียนอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดย สมพร ศรีรัตนากู (ม.ป.พ) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรท้องถิ่นวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นได้นำหลักสูตรไปทดลองใช้ ประเมินและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) หลักสูตรและแผนการสอนวิชาการเขียนอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย จุดประสงค์วิชา คำอธิบายรายวิชา โครงการสอน แผนการวัดผลประเมินผล สารระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล 3) แบบประเมินหลักสูตรและแผนการสอน 4) บันทึกหลังการสอนของครู (Teacher's diary) 5) บันทึกหลังเรียนของนักเรียน (Student's diary) 6) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน 7) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน 8) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า t-test และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยได้กล่าวถึงข้อดีของหลักสูตรหลายประการคือ ผู้เกี่ยวข้องมีความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ทางภาษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียน มีทักษะในการเขียน มีทักษะในการค้นคว้าด้วยตนเอง และทักษะด้านอื่นๆ และผลการประเมินและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและแผนการสอน พบว่านักเรียนมีคุณสมบัติครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย

และยังมีงานวิจัยอีกมากมายที่สนับสนุนและเห็นด้วยกับจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับท้องถิ่นในรายวิชาต่างๆ (สุดสายใจ ชาญนรงค์ : ม.ป.พ .; ธนทัต นवलเจริญ : 2541 ; พิษณุ ก่อเกียรติกุล : 2543 ; นิพนธ์ นิภาจิ : 2544 ; & อุไรวรรณ วินะพันธ์ และ คณะ : 2546) แต่การพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับท้องถิ่นโดยเฉพาะในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้นยังมีน้อยมาก ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษของเยาวชนในพื้นที่นี้อาจจะยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะหลักสูตรภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเกือบทุกโรงเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ไกลตัวผู้เรียน และนำเสนอแต่วัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งผู้เรียนอาจจะไม่เข้าใจแนวคิด และวิถีชีวิตของชาติอื่นอย่างลึกซึ้ง ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียนอันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา” มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และศึกษาผลของการนำแบบเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย
2. รวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อกำหนดเนื้อหาและทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการออกแบบแบบเรียนฯ
3. ออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษฯ
4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
5. Pilot Study แบบเรียน แบบทดสอบ และแบบสัมภาษณ์ และปรับปรุงแก้ไข แบบเรียนแบบทดสอบ และแบบสัมภาษณ์
6. ทดลองใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษฯ
7. ทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนและ ประเมินผลการทดลองใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษฯ
8. จัดเวทีเพื่อนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย

ประชากร ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาประชากรในจังหวัดยะลา เนื่องจากพื้นที่ในจังหวัดนี้เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเก็บข้อมูลในการสร้างแบบเรียนการบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิม และนำแบบเรียนมาทดลองใช้เพื่อดูประสิทธิภาพของแบบเรียนต่อผู้เรียนในชุมชนนี้ได้ เพราะพื้นที่ในจังหวัดยะลาเป็นพื้นที่ที่ไม่มีส่วนใดติดทะเล ดังนั้นประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ที่ถือปฏิบัติกันมา ของประชากรส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนี้ ไม่มีความแตกต่างกันมาก ทำให้สามารถรวบรวมความรู้ต่างๆที่คล้ายคลึงและครอบคลุมจากแหล่งชุมชน และเป็นผลดีต่อการนำแบบเรียนที่ออกแบบมาทดลองใช้กับผู้เรียนคือ เด็กนักเรียนโดยส่วนใหญ่ที่มาจากจังหวัดยะลา มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต

และอัตลักษณ์ ที่ถือปฏิบัติกันมา ที่เหมือนกัน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในเนื้อหาบทเรียนที่เหมือนกันและไม่มี ความเหลื่อมล้ำกันมากในการรับรู้ในขณะที่เรียน ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อ การทดลองได้

กลุ่มตัวอย่าง ในวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามวิธีการดำเนินการวิจัยคือ

1) วิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์และจัดเวทีเสวนา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความ จำเป็นของการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน ปัญหาของแบบเรียน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และระดมความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องการในการบูรณา การแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ และนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ประกอบการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่เลือก ในการเสวนาคือ ตัวแทนจากเขตการศึกษาจังหวัดยะลา 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 2 คน ผู้ดำเนินรายการ 1 คน ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 20 คน นักวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัย 6 คน รวมทั้งหมด 30 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการสัมภาษณ์ คือ ผู้นำ ศาสนา 2 คน ปราชญ์ผู้รู้ 2 คน และผู้ปกครองของนักเรียน 6 คน รวมทั้งหมด 10 คน

2) วิจัยเชิงปริมาณ โดยการนำวิจัยกึ่งทดลองมาใช้ คือเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 4 ในโรงเรียนดาร์ลุโลมินิกบารู (แผนกประถมศึกษา) ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียง กันโดยดูจากผลของคะแนนสอบปลายภาคของภาคการศึกษาที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองทั้งหมดมี จำนวน 57 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 25 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน

2. รวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้

การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับที่จำเป็นในการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยได้ทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลามโดยการจัดเวทีเสวนากับบุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา ได้แก่ ตัวแทนผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลาม นักวิชาการมุสลิม ตัวแทนเขตการศึกษาจังหวัดยะลา เพื่อวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับ แบบเรียนภาษาอังกฤษ ความจำเป็นในการบูรณาการแบบเรียนกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ระดมความคิดครูสอนวิชา ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นใน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับ

ประถมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในปัจจุบัน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากนั้นได้ลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกบุคคลที่เกี่ยวข้องนอกสถานศึกษา ได้แก่ ผู้นำศาสนา ประชาชนผู้รู้ และผู้ปกครองของนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ 1) ทศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในปัจจุบัน 2) ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับประถมศึกษาในพื้นที่ 4) การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5) เนื้อหาที่ควรส่งเสริมบุคลากรของท่านเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิม

และได้วิเคราะห์บทเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้อยู่ในปัจจุบัน ร่วมกับศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหลักสูตรแกนกลางสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่สี่ และการวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษานั้นคณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ในประเด็นต่อไปนี้

- 1) วิเคราะห์หนังสือภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใช้ในระดับชั้นประถมศึกษา
- 2) วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยเพื่อศึกษาความสอดคล้องของเนื้อหาสาระ กิจกรรม และรูปแบบการนำเสนอในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ร่วมกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของหนังสือที่นำมาวิเคราะห์
- 3) สรุปเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียระหว่างแบบเรียนระหว่างแบบเรียนที่นำมาวิเคราะห์โดยการใช้เกณฑ์สาระมาตรฐานและตัวชี้วัดของแต่ละสาระการเรียนรู้ของกลุ่มภาษาต่างประเทศ ตามสาระการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่สอง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสรุปข้อดีและข้อเสียใน 3 ประเด็นคือ
 - เนื้อหาสาระของแบบเรียน
 - แบบฝึกหัดและกิจกรรม
 - การออกแบบและการเรียนเรียง

- สรุปและข้อเสนอแนะ

แล้วจึงกำหนดทิศทางการออกแบบส่วนประกอบต่างๆของแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3. ออกแบบเครื่องมือการวิจัย เช่น แบบเรียนภาษาอังกฤษ บูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

นำข้อมูลและเนื้อหาที่ได้จากการรวบรวม มาออกแบบและสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการวางแผนและกำหนดองค์ประกอบของแบบเรียนดังต่อไปนี้

- 1) ชื่อบทเรียนของแต่ละบท
- 2) วัตถุประสงค์ของบทเรียน
- 3) กำหนดลำดับของเนื้อหาในแต่ละบท โดยการเรียงเรียงตามกิจกรรมทักษะทางภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

- สนทนาทางภาษาอังกฤษ (Learning Conversation)
- การเรียนรู้คำศัพท์ (Learning Vocabulary)
- ทักษะการอ่าน (Learning to Read)
- ทักษะการเขียน (Learning to Write)

- 4) ออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมของแต่ละทักษะทางภาษาอังกฤษในแต่ละบท

เนื้อหาและกิจกรรมที่ออกแบบคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่สี่

โดยเน้นดูหลักสูตรแกนกลางเป็นแนวทางการออกแบบดังนี้

- **สาระการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร**

มาตรฐานที่ 1 เข้าใจและตีความเรื่องที่อ่านและฟังจากสื่อประเภทต่างๆและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆที่ฟังหรืออ่าน
2. อ่านออกเสียงคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจหวัะถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆที่ฟังหรืออ่าน
4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนาและนิทานง่ายๆ

มาตรฐานที่ 2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูด/เขียนในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่ายๆ
3. พูด/เขียน แสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ
4. พูด/เขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว
5. พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆตามแบบที่ฟัง

มาตรฐานที่ 3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
2. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูดแสดงความคิดเห็นง่ายๆเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัว

● **สาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม**

มาตรฐานที่ 1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ 2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างกันระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย

2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

● **สาระการเรียนรู้ ภาษากับความสัมพันธ์กับการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ**

มาตรฐานที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

● **สาระการเรียนรู้ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก**

มาตรฐานที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

5) ออกแบบรูปภาพประกอบกิจกรรมของแต่ละทักษะทางภาษาอังกฤษในแต่ละบท

ออกแบบแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเกี่ยวกับทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อประเมินผลผลการทดลองใช้แบบเรียน และแบบสัมภาษณ์นักเรียน แล้วส่งแบบเรียน แบบทดสอบ และ แบบสัมภาษณ์ที่ออกแบบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา หลังจากนั้น Pilot study เครื่องมือการวิจัยคือ แบบเรียนภาษาอังกฤษ บูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษก่อนและหลัง และแบบสัมภาษณ์ และนำไปปรับปรุงแก้ไข .โดยดำเนินการดังนี้

4. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ทีมวิจัยได้นำแบบเรียนฯ (ฉบับร่าง) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านเนื้อหาและภาษา โดยให้ ร. ศ. ด.ร. อิบราฮิม ณรงค์รักษาเขต อาจารย์ประจำวิทยาลัยอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหาในแบบเรียน และคุณครู โรซี่ คุณครู

ภาษาอังกฤษระดับประถมของโรงเรียนสวนสรวรค์ จังหวัดนราธิวาส เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้ในแบบเรียน โดยส่งแบบเรียนฯให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน เพื่อทำการตรวจสอบประสิทธิภาพเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 (บทที่ 1-4) และส่วนที่ 2 (บทที่ 5-8) และประเมินแบบเรียนโดยภาพรวมโดยใช้แบบประเมินที่ทีมวิจัยได้ออกแบบและพัฒนา รวมทั้งส่งแบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยให้อาจารย์อิสมาอีล ราโอบ รองคณบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนีเป็นผู้ตรวจสอบเนื้อหา (Content Validity) และทีมวิจัยได้ทำการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. Pilot Study แบบเรียน แบบทดสอบ และแบบสัมภาษณ์

คณะผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมในการทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) และเครื่องมือวิจัยอื่นๆและนำแบบเรียนฉบับปรับปรุงที่ยังไม่สมบูรณ์ในทุกกิจกรรม แบบทดสอบ และแบบสัมภาษณ์ ไปทดลองศึกษานำร่อง (Pilot study) ที่โรงเรียนศานติวิทยา (โกตาบารู) ทีมวิจัยได้ทดลองเครื่องมือวิจัย 4 ครั้ง โดยได้นัดวันเวลากับทางโรงเรียนล่วงหน้าเพื่อกำหนดคาบสอนที่ทีมวิจัยสามารถลงมาทดลองศึกษานำร่อง (Pilot study) ได้ โดยครั้งแรกที่ทีมวิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์และแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษมาทดลองใช้กับนักเรียน หลังจากนั้นทีมวิจัยได้นำแบบเรียนบทที่ 1 มาทดลองสอนกับนักเรียนห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 38 คน ตามกำหนดการที่ได้ที่นัดหมายกับทางโรงเรียนดังตารางต่อไปนี้

ลำดับที่	กิจกรรม
1	ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบทดสอบข้อสอบก่อนเรียน ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบสัมภาษณ์ก่อนการทดลอง
2	ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการวัฒนธรรมฯ บทที่)1: Learning Conversation & Learning Vocabulary)
3	ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการวัฒนธรรมฯ บทที่)1: Learning to Read & Learning to Write)
4	ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบสัมภาษณ์หลังการทดลอง ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบทดสอบข้อสอบหลังเรียน

หลังจากนั้นได้วิเคราะห์และสรุปผลการทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัยโดยทีมวิจัยได้วิเคราะห์ผลจากการทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) โดยมีแบบทดสอบแบบสัมภาษณ์สัมภาษณ์และการสังเกตการณ์จากการนำเนื้อหาหลักๆบางส่วนของบทที่ 1 นำมาสรุปเพื่อการ

ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพและพร้อมที่นำไปทดลองจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลมากยิ่งขึ้น และทำการปรับปรุงแก้ไข แบบเรียน แบบทดสอบ และแบบสัมภาษณ์

6. ทดลองใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษฯ และทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนและสัมภาษณ์ผู้เรียน

ทีมวิจัยนำเครื่องมือวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงจากการ Pilot Study ไปทดลองใช้กับ กลุ่มตัวอย่างจริง คือนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา คือโรงเรียนดารุลอูลูโลมนิบงบารู (แผนประถม) เพื่อดูประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยนำลักษณะการวิจัยกึ่งทดลอง Quasi-experiment มาใช้ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยวัดจากคะแนนสอบปลายภาคของภาคเรียนการศึกษาที่ผ่านมา จำนวน 2 กลุ่มๆละประมาณ 20 คน ทั้งหมด 40 คน เลือกนักเรียนกลุ่มที่1 เป็นกลุ่มทดลอง (experimental group) และอีก 1 กลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม (control group) กลุ่มทดลองจะเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบเรียนที่ออกแบบมา ส่วนกลุ่มควบคุมจะใช้แบบเรียนที่ทางโรงเรียนใช้อยู่ปัจจุบัน การทดลองได้ดำเนินการโดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมทั้งหมด 16 คาบ (เป็นเวลา 1 เดือน) รวมระยะเวลาของการประเมินผล ก่อนและหลังทดลองสอน ผู้สอนคือคณบดีนักวิจัยและครูในโรงเรียน 1 ท่าน ที่ผ่านการอบรมแนะนำเกี่ยวกับการใช้แบบเรียนและกิจกรรมอื่นๆ เสริมในแต่ละส่วนของบทที่นำไปทดลอง หลังจากทดลองเสร็จ มีการสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม และสัมภาษณ์ตัวแทนนักเรียนกลุ่มที่นำแบบเรียนไปใช้ โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษ ในการทดลองใช้แบบเรียนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ในขั้นของการวางแผนเพื่อทดลองสอนนั้น ทีมวิจัยได้เตรียมความ

พร้อมเกี่ยวกับการทดลอง เครื่องมือวิจัย ในการเก็บข้อมูลจริงโดยการวางแผนเกี่ยวกับแผนการสอน มอบหมายภาระงานสอนของแต่ละคนในทีมวิจัย โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการสอนและบทเรียนที่เลือกมาจากแบบเรียนเพื่อใช้ในการทดลอง การเก็บข้อมูล รวมทั้งอธิบายถึงวิธีการทดลองโดยใช้แผนการสอนที่ได้ออกแบบที่สอดคล้องกับบทเรียนที่เลือกมาทดลอง อธิบายให้ทีมวิจัยเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการบันทึกข้อมูลจากการสังเกตการณ์ และวิธีการประเมินผลหรือทดสอบก่อนและหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบที่ทีมวิจัยได้ออกแบบ และในการทดลองครั้งนี้ทีมวิจัยจะแบ่งหน้าที่โดยให้ทีมวิจัยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการสอน โดยแบ่งทีมวิจัยให้เป็นผู้ที่สอนการสนทนา ผู้ที่สอนคำศัพท์ และผู้ที่สอนหลักการอ่าน และส่วนผู้ที่ทำหน้าที่บันทึกจากการสังเกตการณ์นั้นได้สลับเปลี่ยนหน้าที่ให้ผู้ที่ไม่ได้ทำการทดลองสอนทำการบันทึกการสังเกตการณ์ตามสถานการณ์ต่างๆในแต่ละบทเรียน และมอบหมายให้คุณครูสอนภาษาอังกฤษที่อาสาจะช่วยนั้น ช่วยคุมและสังเกตการณ์นักเรียนในเวลาที่ทีมวิจัยได้สลับเปลี่ยนกันสอนร่วมกับถ่ายรูปแบบเพื่อเก็บเป็นหลักฐาน

2) ทีมวิจัยได้ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียนเพื่อขอความ

อนุเคราะห์สถานที่ในการทดลองวิจัยและผู้เข้าร่วมในการการวิจัย และได้ไปพบปะผู้บริหารของโรงเรียน และพบปะพูดคุยกับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อวางแผนเกี่ยวกับ การเลือกชั้นเรียนของนักเรียนและตารางเวลาในการทดลอง

3) ทีมวิจัยได้ทดสอบความสามารถทางด้านทักษะภาษาอังกฤษของ

ผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนโดยจัดการสอบทั้งสองห้อง คือห้องทดลองและห้องควบคุมและประเมินผล การสอบ

4) ทีมวิจัยได้ทดลองเครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริงตามแผนการ

สอนที่ได้วางไว้ และมีการปรับเปลี่ยนแผนการสอนตามความเหมาะสม วันเวลาในการทดลองสอนนั้นทั้งหมด 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน หรือ 4 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 16 คาบ แต่ละสัปดาห์จะทดลองสอน จันทร์เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20 วันอังคารเวลา 10.30 – 11.20 และวันศุกร์เวลา 11.20-12.10 ดังตารางต่อไปนี้

วัน	09.40-10.30	10.30 – 11.20	11.20-12.10
จันทร์			
อังคาร			
ศุกร์			

5) ทีมวิจัยได้ประชุมเพื่อประเมินผลการดำเนินงานการทดลองสอนของแต่ละสัปดาห์ ปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างสอน และรวบรวมบันทึกการสอนในแต่ละครั้งของการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ดังตารางการดำเนินงานดังต่อไปนี้

สัปดาห์ที่	การดำเนินงาน
1	<ul style="list-style-type: none"> ● ประชุมครั้งที่ 1 :วางแผนก่อนการทดลองสอนตามแผนการสอนที่ได้ออกแบบ ● บันทึกการสอนวันที่ 1 ● บันทึกการสอนวันที่ 2 ● บันทึกการสอนวันที่ 3
2	<ul style="list-style-type: none"> ● ประชุมครั้งที่ 2 :ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสม

	<p>ในครั้งต่อไป</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บันทึกการสอนวันที่ 4 ● บันทึกการสอนวันที่ 5 ● บันทึกการสอนวันที่ 6
3	<ul style="list-style-type: none"> ● ประชุมครั้งที่ 3 :ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป ● บันทึกการสอนวันที่ 7 ● บันทึกการสอนวันที่ 8 ● บันทึกการสอนวันที่ 9
4	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป ● บันทึกการสอนวันที่ 10 ● บันทึกการสอนวันที่ 11 ● บันทึกการสอนวันที่ 12 ● ประชุมครั้งที่ 5 :สรุปผลการทดลองในภาพรวม

ทีมวิจัยได้นำการประชุมที่สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัย ฟาฏอนี เพื่อวางแผนและมอบหมายภาระงานสอนของแต่ละคนในทีมวิจัย โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการสอนและบทเรียนที่เลือกมาจากแบบเรียนเพื่อใช้ในการทดลอง หัวหน้าโครงการวิจัยได้อธิบายถึงหน้าที่ในการทดลองให้กับทีมวิจัยแต่ละคนและครูสอนภาษาอังกฤษที่อาสาจะช่วยในการเก็บข้อมูล รวมทั้งอธิบายถึงวิธีการทดลองโดยใช้แผนการสอนที่ได้ออกแบบที่สอดคล้องกับบทเรียนที่เลือกมาทดลอง อธิบายให้ทีมวิจัยเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการบันทึกข้อมูลจากการสังเกตการณ์ และวิธีการประเมินผลหรือทดสอบก่อนและหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบที่ทีมวิจัยได้ออกแบบและใช้ข้อมูลบางส่วนที่ได้รับการเสนอแนะจากครูสอนภาษาอังกฤษก่อนหน้านี้จากการพูดคุยและปรึกษาหารือกันทางโทรศัพท์และทางอีเมล และในการทดลองครั้งนี้ทีมวิจัยจะแบ่งหน้าที่โดยให้ทีมวิจัยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการสอน โดยแบ่งเป็นผู้ที่สอนการสนทนา ผู้ที่สอนคำศัพท์ และผู้ที่สอนหลักการอ่าน และผู้ที่ทำหน้าที่บันทึกจากการสังเกตการณ์นั้นจะสลับเปลี่ยนหน้าที่ในการบันทึกการสังเกตการณ์ตามสถานการณ์ต่างๆ

และมอบหมายให้คุณครูสอนภาษาอังกฤษที่อาสาจะช่วยนั้น ช่วยคุมและสังเกตการณ์นักเรียนในเวลาที่มีมิจัยได้สลับเปลี่ยนกันสอนร่วมกับถ่ายรูปแบบเพื่อเก็บเป็นหลักฐาน

7) ประเมินผลการทดลองใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษฯ

ทีมวิจัยได้ตรวจข้อสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและวิเคราะห์ข้อมูลจากผลของคะแนนสอบโดยเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังทดลองสอนและสรุปผลการทดลองโดยการหาค่า percentage, mean score, SD, และ t-test

8) จัดเวทีเพื่อนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัย

ทีมวิจัยได้จัดเวทีสัมมนาเพื่อเผยแพร่รายงานวิจัยและรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนาซึ่งทั้งหมดมี 50 คนดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 4 คน
2. ตัวแทนครูสอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 25 คน
3. ผู้สนใจทั่วไป จำนวน 15 คน
4. ทีมวิจัย จำนวน 6 คน

บทที่ 4

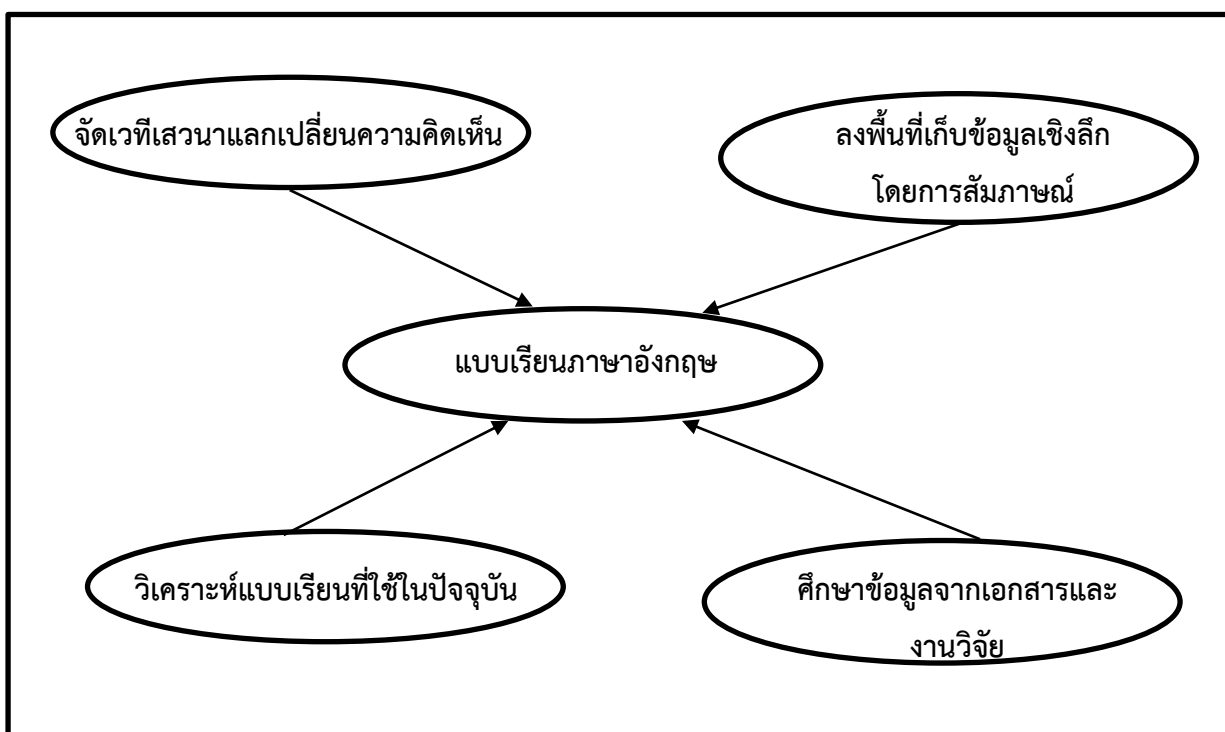
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลา นั้นคณะผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 วัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อทดลองใช้และวิเคราะห์ผลการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อผู้เรียนดังมีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลของ 2 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1: วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษนั้น คณะผู้วิจัยมีกระบวนการในการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น โดยได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆในการศึกษาวิจัยนี้ ตามที่ได้ปรากฏในแผนภาพข้างล่างนี้

และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างแบบเรียนนั้น ผลการศึกษาได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 6 ส่วน คือ

1. ปัญหาของแบบเรียนภาษาอังกฤษ และสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน
2. ความจำเป็นของการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน
3. เนื้อหาที่ควรสนับสนุนให้มีในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
4. ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในปัจจุบันและเอกสารอื่นๆ
5. แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 (ฉบับร่างเพื่อการตรวจทานและการศึกษานำร่อง)
6. แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 (ฉบับจริงเพื่อการใช้ในการทดลองจริง)

ส่วนที่ 1 ปัญหาของแบบเรียนภาษาอังกฤษ และสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาในปัจจุบัน

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาแบบเรียนภาษาอังกฤษและสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาในปัจจุบัน โดยการจัดเวทีเสวนาบุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาและการสัมภาษณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องนอกสถานศึกษานั้น ได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1) ความยากง่ายของแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ผู้เข้าร่วมเสวนาหรือครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความยากเกินไป ไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียน เนื่องจากเหตุผลหลายประการดังนี้

- คำศัพท์ในบทเรียนไม่คุ้นเคยสำหรับผู้เรียน ทำให้ยากต่อการจดจำ
- แบบเรียนไม่ได้นำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ทำให้ นักเรียนมีความอคติกับภาษาอังกฤษ คือคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยาก และเข้าใจยากเนื่องจากเป็นเรื่องที่ไกลตัว
- เนื้อหาในบทเรียนไม่ค่อยน่าสนใจเพราะเป็นเนื้อหาเดิมๆ รวมทั้งคำศัพท์และโครงสร้างของไวยากรณ์ เยอะเกินไป ทำให้เด็กจำไม่ค่อยได้

- แบบเรียนภาษาอังกฤษมีเนื้อหาสาระมากเกินไป เช่นในหนึ่งบทมีทั้งสี่ทักษะ ทำให้สมองเด็กนักเรียนล้า รับไม่ได้
- เนื้อหาในแบบเรียนไม่มีกิจกรรมการเรียนรู้ phonic (ทักษะการออกเสียง) ทำให้นักเรียนมีปัญหาทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เช่นไม่รู้ว่าพยัญชนะใดอ่านออกเสียงอย่างไร และเด็กนักเรียนส่วนใหญ่อ่านเองไม่ได้ โดยปกติแล้วในการทำข้อสอบของเด็กนั้น เด็กจะไม่อ่านเอง โดยเฉพาะ ป. 2-6 คุณครูจะอ่านให้ฟัง พอเด็กไปทำข้อสอบโอเน็ต เด็กก็ทำข้อสอบไม่ได้เพราะเด็กอ่านไม่เป็น และในส่วนของพยัญชนะภาษาอังกฤษทั้งหมดนั้นเด็กจะรู้จักพยัญชนะตัวต้นๆกับตัวท้ายๆ ถ้าสุ่มถามตัวกลางๆ นักเรียนจะไม่รู้ ครูต้องไล่ไปที่ละตัวถึงจะตอบได้ และบางคนจะอ่านได้ก็ต่อเมื่อมีภาพประกอบ

2) การนำเสนอเนื้อหาในแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

การนำเสนอเนื้อหาในแบบเรียนมีความไม่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังต่อไปนี้

- เนื้อหาในแบบเรียนนำเสนอระดับของทักษะทางภาษาอังกฤษสูงเกินไปและไม่เป็นขั้นเป็นตอน เช่นแบบเรียนระดับประถมปีที่ 4 มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้เด็กนักเรียนคิดวิเคราะห์ อ่าน และสามารถสื่อสารได้ โดยไม่มีการนำเสนอกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้รู้ว่าต้องทำอะไรก่อนการคิดวิเคราะห์ หรือการอ่าน เช่นกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนเรียนหรือนำเข้าสู่บทเรียนซึ่งเป็นกิจกรรมที่จำเป็นในการมากในการสร้างความพร้อมก่อนเรียนได้
- การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับบริบททางสังคมในแบบเรียนนั้นส่วนใหญ่จะนำเสนอบริบททางสังคม วิถีชีวิต และประเพณีวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาหรือชาติตะวันตกมากเกินไป ซึ่งเป็นเรื่องที่ไกลตัวผู้เรียนทำให้เด็กนักเรียนเริ่มเบื่อในการทำกิจกรรม เช่นเนื้อหาเกี่ยวกับการทักทายแบบตะวันตกโดยใช้ Hello Hi จึงทำให้นักเรียนเข้าใจผิดคิดว่าเมื่อพูดทักทายภาษาอังกฤษแล้ว จะต้องใช้คำว่า Hello และ Hi เท่านั้น จริงๆแล้วการทักทายกันสามารถพูดว่า “Assalamualaikum” เพราะเป็นอัตลักษณ์ของคนที่เป็นมุสลิม ถ้ามีการบูรณาการก็สามารใช้ได้ ชื่อตัวละครเป็น “Aishah, Khodijah,” และ กล่าว “Alhamdulillah, I’m fine.” เมื่อมีการถามว่า “How are you?” หรือสบายดีไหม และตัวละครในบทเรียนส่วนใหญ่ใช้ชื่อที่เป็นชื่อของเจ้าของภาษาหรือชาติตะวันตกทำให้ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก
- แบบเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีวิธีการนำเสนอกิจกรรมที่ซ้ำๆ ไม่หลากหลาย และครูมักจะใช้กิจกรรมเท่าที่มีอยู่ในแบบเรียนในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนไม่ค่อยได้สร้างสื่อการสอนอะไรใหม่ๆขึ้นมา ทำให้เด็กนักเรียนมีโอกาสนในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้ยากมาก และผู้สอนเองอาจจะขาดแรงจูงใจในการสอน

3) สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาในปัจจุบัน

ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในปัจจุบันนั้นจากผลการจัดเวทีเสวนาบุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาและการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องนอกสถานศึกษา นั้นนำเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

- เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะที่ดีเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นอุปสรรคสำหรับผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- เด็กนักเรียนบางคนขาดทักษะในการเขียน เด็กไม่มีความสามารถแยกแยะตัวพิมพ์ใหญ่กับตัวพิมพ์เล็ก และไม่รู้จักการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก และมีปัญหาเรื่องการเขียนตัวอักษรในบรรทัด โดยแยกไม่ถูกระหว่างการเขียนในบรรทัดและการเขียนลงมานอกบรรทัด
- ผู้สอนต้องใช้เวลามากในการทบทวนการสอนให้เด็กนักเรียน เข้าใจในเรื่องต่างๆ แต่ไม่สามารถที่จะใช้เวลาได้มากในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพราะยังมีตัวชี้วัดอีกหลายตัวที่ครูจะต้องปฏิบัติหรือดำเนินการ และเป็นตัวชี้วัดที่เด็กจะต้องเรียนรู้อีกด้วยตามที่หลักสูตรกำหนด
- ผู้สอนมีความลำบากใจในการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากหลักสูตรแกนกลางมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ตัวชี้วัดไม่มีความแน่นอน และหลักสูตรแกนกลางปีการศึกษา 2551 จะเปลี่ยนเป็น 2556 เนื่องจากผลการสอบของเด็กไทยอยู่ในอันดับที่ 8 ของเอเชีย ทำให้ในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงในระดับอนุบาลจนถึงมัธยมปีที่สอง ในเรื่องของข้อสอบเพื่อให้เด็กได้สอบโดยใช้ข้อสอบของส่วนกลาง ดังนั้นการบูรณาการแบบเรียนควรคำนึงถึงผลกระทบในการทำข้อสอบส่วนกลางของผู้เรียนด้วย
- ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการสำเร็จจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากผู้บริหารโรงเรียนขาดการประเมินวิเคราะห์หรือนิเทศน์การสอนของครู และขาดความเข้าใจอย่างแท้จริงในการบูรณาการแบบเรียน
- ผู้นำศาสนาได้ให้ความคิดเห็นในลักษณะกว้างๆว่าการศึกษาระดับประถมในปัจจุบันดีกว่าอดีตเพราะพิจารณาในประเด็นของการได้มีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ ที่ได้มีโอกาสสอนหรือมีอาชีพเป็นครูสอนในระดับประถมศึกษา ทำให้สร้างความรู้สึที่ดีเสมือนได้สอนบุตรหลานของตน
- ในส่วนของปราชญ์ผู้รู้ได้ให้ความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยสังเกตจากการที่เด็กไทยได้เรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ประถมจนถึงมัธยม และปริญญาตรี แต่ทำไมเด็กไทยยังสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรเน้นเกี่ยวกับการสื่อสารมากกว่าหลักไวยากรณ์
- ผู้ปกครองบางคนมีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ประสบความสำเร็จเพราะเด็กพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ถึงแม้ว่าจะเรียนภาษาอังกฤษมาพอสมควร แต่ก็มีผู้ปกครองบางท่านที่ส่งเสริมลูกให้เรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนเพราะคิดว่าโรงเรียนที่ตนส่งลูกไปเรียนนั้นยังให้ความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ แต่มีผู้ปกครองบางท่านมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากที่ได้กล่าวมาคือ โรงเรียน

ที่ตนได้ส่งบุตรหลานของตนนั้นมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพราะเน้นการสื่อสารกับคุณครูต่างชาติและบูรณาการวิชาอื่นๆกับภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในปัจจุบันโดยส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อมและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องด้วยการขาดปัจจัยที่สำคัญ เช่นครูที่มีคุณวุฒิโดยตรงในด้านการสอนภาษาอังกฤษ ขาดการฝึกฝนในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และอื่นๆดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ส่วนที่ 2 ความจำเป็นของการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

จากการศึกษาความจำเป็นในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน โดยการจัดเวทีเสวนาบุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา และการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องนอกสถานศึกษานั้น ผลการศึกษาพบว่า การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและควรกระทำอย่างยิ่ง โดยให้เหตุผลที่ควรคำนึงเกี่ยวกับ 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

1) ความไม่เหมาะสมของเนื้อหาในแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความไม่เหมาะสมเนื่องจากแบบเรียนฯส่วนใหญ่มีการสอดแทรกเนื้อหาที่ขัดกับหลักคำสอนของอิสลาม เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับวันวาเลนไทน์ วันฮาโลวีน การนัดพบระหว่างเพศตรงกันข้าม การแต่งกาย ดนตรี และวิถีชีวิตอื่นๆของเจ้าของภาษาที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน

2) ผลกระทบของแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันต่อผู้เรียน

ผลกระทบของแบบเรียนที่มีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมต่อผู้เรียนนั้นมีหลายประการเช่น ผู้เรียนขาดความตั้งใจและความพร้อมในการเรียนรู้หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ เนื่องจากความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนที่ว่าความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือความสามารถในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย ที่มีการบูรณาการภาษาอังกฤษกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน ดังนั้นการสร้างความพร้อมและความตั้งใจให้กับผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรมีการนำเสนอเนื้อหาที่มีความหมายและใกล้ตัวผู้เรียน เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ควรมีการปรับเปลี่ยนแบบเรียนฯให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนอย่างยิ่งคือ ความขัดแย้งของหลักสูตรที่กำหนดในแบบเรียนฯที่ใช้อยู่ปัจจุบันกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม นั่นก็คือแบบเรียนฯส่วนใหญ่มีการสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวตะวันตกที่ขัดกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ในขณะที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่จะเน้นเกี่ยวกับวิถีชีวิตที่เป็นแบบฉบับของศาสนาอิสลาม ดังนั้นทำ

สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการเข้าเรียนล่าช้าในสังคมมุสลิมตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน นั่นก็คือนักเรียนบางคนมาสมัครเรียนล่าช้า คือมีอายุมากกว่าเกณฑ์แล้วจึงมาสมัครเรียน เนื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนยังมีวิสัยทัศน์แบบเดิม นั่นคือไม่ค่อยจะสนับสนุนนักเรียนให้เข้าเรียนในระบบของโรงเรียนเนื่องจากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนโดยเกรงว่าลูกของตนจะได้รับการขัดเกลาและซึมซับในสิ่งที่ขัดกับวิถีชีวิตของตน ดังนั้นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่ถือได้ว่าเป็นสถาบันที่พร้อมที่สุดที่ควรจะมีการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนในท้องถิ่น และต้องได้รับความร่วมมือและการยอมรับจากภาครัฐบาลเช่นกัน

3) ผลดีที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมีการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่ใกล้ตัวผู้เรียน

การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคได้นั้นเป็นสิ่งที่คาดว่าจะเกิดผลดีต่อผู้เรียน คือผู้เรียนจะเข้าใจเนื้อหาในแบบเรียนเร็วขึ้นและง่ายขึ้นและทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ดีกว่าเพราะเป็นการนำเสนอวิถีชีวิตของคนในชุมชนซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวและคุ้นเคยสำหรับผู้เรียน และยังเป็นการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมของคนในชุมชนอีกด้วย ละยังส่งผลดีต่อผู้สอนเนื่องจากผู้สอนเองซึ่งเป็นคนในพื้นที่จะมีข้อมูลมากกว่าในการที่จะนำเสนอต่อผู้เรียน ทำให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีแนวโน้มว่าจะประสบความสำเร็จได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

4) การเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาต่างตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และให้ความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก และผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจะมีโอกาสมากกว่าและดีกว่าในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต หลักการปฏิบัติในศาสนาอิสลาม การประกอบอาชีพการงาน การศึกษา และการทำธุรกิจ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาหนึ่งที่ต้องฝึกฝนให้มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญ โดยการนำเสนอเนื้อหาที่ใกล้ตัวผู้เรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษที่ดีกว่า

5) การป้องกันการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ขัดกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม

ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนและผู้นำศาสนาบางคนได้ตั้งข้อสังเกตว่า เนื้อหาในแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันบางเนื้อหานั้นขัดต่อหลักคำสอนของอิสลาม อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเลียนแบบสิ่งเหล่านั้นและอาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตที่ไม่ดีต่อผู้เรียนตามมา และอาจจะเป็นการส่งเสริมการกระทำที่ไม่ดีในสังคม

มุสลิม เช่นวันวาเลนไทน์เป็นการสนับสนุนความสัมพันธ์ฉันคู่สาวระหว่างเพศตรงกันข้ามซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม การแต่งกายของตัวละครในแบบเรียนที่ไม่ถูกต้องกับหลักคำสอนของอิสลาม และพฤติกรรมอีกหลายอย่างที่ศาสนาอิสลามห้ามปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 เนื้อหาที่ควรสนับสนุนให้มีในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาที่ควรมีในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษนั้น ทั้งผู้เข้าร่วมเสวนาและผู้ให้สัมภาษณ์ต่างเสนอเนื้อหาที่หลากหลายเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งเสนอแนะว่าผู้ที่สร้างแบบเรียนฯควรคำนึงถึงรูปแบบหรือวิธีการในการสร้างแบบเรียนฯให้ชัดเจน เช่นควรจะใช้มโนทัศน์ของ Islamization หรือ Integration หรือจะต้องรวมกันทั้งสองรูปแบบเพื่อเป็นแนวทางในการบูรณาการ และสิ่งที่ควรมีในแบบเรียนควรจะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชุมชนมุสลิมภาคใต้ เช่นการทักทาย สถานที่สำคัญของมุสลิมเช่นมัสยิด วันสำคัญของมุสลิมคือวันรายอฮิดิลฟิตรีและฮิดิลอฎฮา การปลูกฝังเด็กนักเรียนมุสลิมด้วยคำสอนของอัลกุรอานและแบบอย่างหรือแนวทางของท่านศาสดามุฮัมมัด (ซล) และความเป็นมุสลิมที่ดี ความเป็นผู้นำ ความเป็นคนที่เป็นนักคิดเพื่อการพัฒนาสังคม และสิ่งเหล่านี้ควรได้รับการเสนอแนะจากหลายๆฝ่ายซึ่งสอดคล้องกับพรบ.การศึกษาของไทยที่ได้เปิดกว้างและสนับสนุนให้หน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นสามารถที่จะกำหนดทิศทางและรูปแบบของการศึกษาของเด็กในชุมชนหรือท้องถิ่นของตนได้ และเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ที่จะต้องผลักดันให้โรงเรียนทุกโรงได้มีโอกาสใช้แบบเรียนที่บูรณาการฯด้วยเช่นกัน

ประเด็นหัวข้อเรื่องต่างๆที่แต่ละฝ่ายได้เสนอให้มีการบูรณาการในแบบเรียนภาษาอังกฤษ โดยเรียงจากจำนวนผู้ที่เสนอเรียงจากมากไปน้อยดังต่อไปนี้

1. วันสำคัญของมุสลิม คือวันรายอ พร้อมกับกิจกรรมต่างๆที่ทำกันในวันนี้เช่นการละหมาดวันรายอ การทำอาหารต่างๆเลี้ยงญาติๆ การเยี่ยมญาติ การขอภัยซึ่งกันและกัน
2. กิจวัตรประจำวันของมุสลิม เช่น การละหมาด มารยาทในการรับประทานอาหาร การอ่านดุอา
3. การแต่งกายของมุสลิม เช่นเสื้อตะโละบลาอ เสื้อกุรง เสื้อโด้บ หิญาบ
4. อาหารการกิน เช่นอาหารพื้นบ้านต่างๆ
5. ผลไม้ในท้องถิ่นเช่น ทุเรียน ลองกอง มังคุด แตงโม กล้วยหิน
6. การละเล่นและกิจกรรมของเด็กๆในชุมชน เช่น กระโดดยาง การเล่นว่าว หมาขุม ลูกข่าง จับปลา
7. หลักการศรัทธา และหลักการปฏิบัติในอิสลาม
8. การเรียนอัลกุรอาน (หรือกีรออาตี)

9. การทักทายของมุสลิมโดยการให้สลาม
10. บุคคลที่สำคัญในประวัติศาสตร์อิสลาม
11. ปันตง
12. ดีเกฮูดู

และผลจากการสัมภาษณ์ผู้นำศาสนาและปราชญ์ผู้รู้ที่ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการบูรณาการ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมภาคใต้ นั้นมีความคิดเห็นว่าการบูรณาการแบบเรียน ภาษาอังกฤษสามารถทำได้กับเนื้อหาที่เกี่ยวกับอะไรก็ได้ที่ไม่ขัดต่อหลักคำสอนของอิสลาม เนื่องจากแนวคิด เกี่ยวกับศาสนาอิสลามกับวัฒนธรรมนั้นมีความแตกต่างกันคือศาสนาอิสลามคือ วิถีชีวิตของมนุษย์ ส่วน วัฒนธรรมนั้นมีความหมายที่กว้างมาก มีทั้งที่เป็นวิถีชีวิตและไม่ใช่วิถีชีวิตและจะรวมถึงสิ่งเกี่ยวกับศาสนาและ อื่นๆที่ไม่ใช่ศาสนาด้วย ดังนั้นหลักคำสอนของศาสนาอิสลามจึงเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญเพื่อการคัดกรองหรือ เลือกสรรวัฒนธรรมที่ไม่ขัดต่อหลักคำสอนของศาสนาอิสลามในการนำมาบูรณาการในแบบเรียนภาษาอังกฤษ และยังเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของมนุษยชาติและควรค่าแก่การอนุรักษ์ต่อไป

ส่วนที่ 4 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในปัจจุบันและเอกสารอื่นๆ

จากผลการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา อิสลามส่วนใหญ่ใช้ในปัจจุบันและเอกสารอื่นๆ พบว่าหนังสือที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ของจังหวัดยะลาส่วนใหญ่ใช้คือหนังสือ Express English ของสถาบันพัฒนาคุณภาพ วิชาการ (พว) และ Gogo loves English ของบริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช (วพ.)

ประเด็น	แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่4	
	Express English	Gogo loves English
ส่วนที่ 1 เนื้อหาสาระ 1) วัตถุประสงค์	เป็นไปตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารโดยยึดการจัดการเรียนรู้ตาม การทำงานของสมอง (Brain-Based Learning) และเน้นหลักไวยากรณ์หรือ โครงสร้างของประโยค	เป็นไปตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารแต่เน้นกิจกรรมเป็นฐานใน การสร้างองค์ความรู้และฝึกทักษะทาง ภาษา
2) หัวเรื่อง	มีหัวเรื่องโดยนำเสนอในแต่ละบทเรียน ดังนี้ 1. I can do it 2. My body	มีหัวเรื่องโดยนำเสนอในแต่ละ บทเรียนดังนี้ 1. Hi, Tony! Hi, Jenny 2. Are you dancing?

	<ol style="list-style-type: none"> 3. Weather and seasons 4. Clothes 5. Daily activities 6. Visiting the farm 7. People around me 8. How much are they? 	<ol style="list-style-type: none"> 3. I'm washing the car. 4. Review 1 5. Where are you going? 6. It's 3:15! 7. I like eating 8. Review 2 9. Are these blue socks yours? 10. What do you want to do? 11. I'm a doctor. 12. Review 3 <p>Culture 1: Hobbies Culture 2: Breakfast Bonus 1, 2 and 3 Word list</p>
3) เนื้อเรื่อง	<p>มีลักษณะดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประโยคถาม-ตอบสั้นๆ 2. คำศัพท์ 3. ไวยากรณ์ 4. บทอ่านที่เป็นย่อหน้า 5. บทอ่านสั้นๆ 6. บทสนทนา 7. นิทาน 1. กิจกรรมเกมส์ 8. บทพูดเข้าจังหวะ 9. การออกเสียงพยัญชนะ เช่น เสียงพยัญชนะต้น และท้าย 10. มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มสาระอื่นๆเช่น สังคมศึกษา 	<p>มีลักษณะดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประโยคถาม-ตอบสั้นๆ 2. คำศัพท์ 3. เพลง 4. กิจกรรมเกมส์ 5. การออกเสียงพยัญชนะ เช่นเสียงพยัญชนะต้น และท้าย 6. บทพูดเข้าจังหวะ

	ความรู้ทั่วไป วิทยาศาสตร์	
4) เนื้อหาทางภาษาเช่น ไวยากรณ์	ตัวอย่างประโยคเพื่อนำเสนอไวยากรณ์ <ol style="list-style-type: none"> 1. Can I have a _____? 2. Can you/he/she/it _____? 3. What can they do? 4. Can you help me please. 5. Sure. Here you are. 6. No, sorry. I don't have a _____. 7. I'd like _____. 8. Yes, I/he/she/it can. 9. She has <u>long hair</u>. 10. I don't have <u>small eyes</u>. 11. Close your eyes. 12. How's the weather today? 13. Which seasons do you like best? 14. I don't like <u>hot season</u>. 15. Are these _____? 	ตัวอย่างประโยคเพื่อนำเสนอไวยากรณ์ <ol style="list-style-type: none"> 1. These are _____. 2. Touch _____. 3. What are you doing? 4. Is she doing the dishes? 5. No, she doesn't. She's doing the laundry. 6. Where are you going? 7. I'm going to the airport. 8. What time is it? 9. It's 7:30. 10. What do you like doing? 11. Is this money yours? 12. What do you want to do? 13. Do you want to _____? 14. What do you do? 15. I am <u>a doctor</u>. 16. What time do you have breakfast?
คำศัพท์	มีคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. การทำกิจกรรมต่างๆ เช่น swim, watch TV, use, go out. 2. ชื่อส่วนต่างๆของร่างกายและคำคุณศัพท์ 3. ฤดูกาล สภาพอากาศ กิจกรรม สันทนาการ 4. เสื้อผ้า สี รูปทรง 	มีคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อส่วนต่างๆของร่างกาย 2. กริยาต่างๆ เช่น exercising, working, dreaming, shouting 3. การทำกิจกรรมต่างๆ เช่น sweeping the floor, cleaning the windows.

เสียง	<ol style="list-style-type: none"> 5. คำกริยาที่ทำในชีวิตประจำวัน เวลา 6. สัตว์ และลักษณะ 7. อาชีพ สถานที่ทำงานของแต่ละอาชีพ 8. ชื่ออาหารและผลไม้ หมายเลข คำบุพบท <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการฝึกออกเสียง บ้างในระดับ คำ 2. เน้นการออกเสียงพยัญชนะ ต้น และ ท้าย 	<ol style="list-style-type: none"> 4. สถานที่ต่างๆ 5. เวลา คำกริยาที่ทำในชีวิตประจำวัน หมายเลข 6. กิจกรรมสนทนาการ 7. เสื้อผ้า 8. อาชีพ 9. กิจกรรมยามว่าง 10. อาหารเช้า <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการฝึกออกเสียง บ้างในระดับ คำ 2. เน้นการออกเสียงพยัญชนะ ต้น และ ท้าย
5) ทักษะ	เน้นทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน	เน้นทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน
6) บริบททางสังคมและวัฒนธรรม	มีการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของไทย (ในบางบท)	บริบททางสังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่ นำเสนอของเจ้าของภาษา
7) วิธีสอน	เป็นลักษณะการนำเสนอแบบเน้นหน้าที่ทางภาษา โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และเน้นการสอน ตามการทำงานของสมอง (Brain-Based Learning) โดยมีการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประยุกต์ใช้ความรู้ การจัดระเบียบ และการจัดโครงสร้าง	เป็นลักษณะการนำเสนอแบบเน้นหน้าที่ทางภาษา โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความสนุกสนานเป็นหลัก
ส่วนที่ 2 แบบฝึกหัดและ กิจกรรม (exercises and activities)	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นกิจกรรมการสื่อสาร โดยเน้น ทักษะการฟัง และพูด จากภาพที่กำหนด 2. กิจกรรมฝึกถามและตอบเป็นคู่จากภาพที่มีคำศัพท์และประโยค 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นกิจกรรมการสื่อสาร โดยเน้น ทักษะการฟัง พูดและจับคู่ประโยคที่ฟัง และอ่าน กับภาพ 2. กิจกรรมถาม-ตอบ 3. กิจกรรม ฟัง และร้องเพลง

	<p>3. เน้นกิจกรรมการฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นและท้ายที่คล้ายกัน และเขียนบทสรุปหลักไวยากรณ์โดยการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและอธิบายเป็นภาษาไทย</p> <p>4. กิจกรรมฟังและอ่านตาม บทอ่านที่เข้าจังหวะ (chant)</p> <p>5. เน้นกิจกรรมการคิดวิเคราะห์ กิจกรรมเสริมทักษะต่างๆ</p> <p>6. กิจกรรมการวาดรูปและเขียนโดยการนำเสนอในลักษณะของใบงาน</p> <p>7. กิจกรรมจับคู่/เติมคำในช่องว่าง เขียนประโยคคำถามและตอบ จับคู่ประโยคคำถามและคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท</p> <p>8. กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนประโยคให้สมบูรณ์จากภาพที่กำหนด</p> <p>9. เน้นกิจกรรมการออกเสียงเป็นจังหวะ (chant)</p> <p>10. เน้นกิจกรรมเดี่ยวและคู่</p>	<p>4. เติมคำหรือประโยคในช่องว่างจากรูปที่ให้มา</p> <p>5. กิจกรรมเกมส์ทางภาษา</p> <p>6. กิจกรรมฝึกอ่านประโยคสั้นๆ</p> <p>7. เน้นกิจกรรมการฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นและท้ายที่คล้ายกัน</p> <p>8. กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนประโยคให้สมบูรณ์จากภาพที่กำหนด</p> <p>9. เน้นกิจกรรมการออกเสียงเป็นจังหวะ (chant)</p> <p>10. เน้นกิจกรรมเดี่ยวและคู่</p>
<p><u>ส่วนที่ 3</u> การออกแบบและการเรียบเรียง (designing and arranging)</p>	<p>1. การนำเสนอและเรียบเรียงกิจกรรมที่หลากหลายแต่ดูไม่สม่ำเสมอเนื่องจากสับเปลี่ยนกิจกรรมบ่อย</p> <p>2. รูปภาพมีความน่าสนใจ แต่การนำเสนอเนื้อหาที่ยาวและมากเกินไปทำให้บทเรียนดูค่อนข้างซับซ้อนและยากต่อการปฏิบัติ</p> <p>3. การเรียบเรียงกิจกรรมเริ่มจากการฟังและพูด ประโยคสั้นๆ บทสนทนา ก่อนแล้วต่อด้วยการฝึกสนทนาเป็นคู่ โดยมี</p>	<p>1. การนำเสนอและเรียบเรียงกิจกรรมที่สม่ำเสมอ</p> <p>2. เน้นรูปภาพมากกว่าประโยค ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจ และดูไม่เครียด</p> <p>3. การนำเสนอกิจกรรมมีความน่าสนใจ ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม</p> <p>4. การเรียงลำดับกิจกรรมเหมือนกันทุกบท กิจกรรมเริ่มจากบทสนทนา</p>

	<p>คำศัพท์ ช่วยในการสนทนา หลังจากนั้น บทสรุปเกี่ยวกับไวยากรณ์ ซึ่งมีความยาว 2-4 หน้าทำให้ดูเครียดและเน้นการใช้ไวยากรณ์ และตามด้วยกิจกรรมฟังและอ่านตามประโยค นิทาน หรือย่อหน้า และเลือกหรือเขียนคำตอบจากคำถามจากเรื่อง และกิจกรรมการคิดวิเคราะห์ กิจกรรมเสริมทักษะ ใบงาน แบบฝึกหัด ท้ายบท และแบบทดสอบ</p> <p>4. กิจกรรมมีความหลากหลาย แต่ดูยาก และซับซ้อนเนื่องจากมีมากเกินไป เช่น 1 บท มี 20 หน้า</p> <p>5. ควรเพิ่มกิจกรรมฝึกอ่านคำที่มีเสียงสระให้มากกว่านี้ เนื้อหาบางอย่างควรลดและปรับให้ง่ายต่อการปฏิบัติตาม</p> <p>6. ภาพประกอบมีความหลากหลาย เช่นมีทั้งภาพวาดและภาพจริง ทำให้ดูน่าสนใจ</p>	<p>ก่อน แล้วต่อด้วยการฝึกออกเสียง คำศัพท์ และทักษะการการออกเสียง ประโยคเป็นจังหวะหรือเพลง และการฝึกทักษะการเขียน กิจกรรมทางภาษา เช่นเกมส์ และจบด้วยการฝึกออกเสียงพยัญชนะต้นและท้าย และจับคู่เสียง ประโยคกับภาพที่กำหนดหรือ เขียน</p> <p>5. บางกิจกรรมเนื้อหาน้อยเกินไป ควรเพิ่มเช่นแบบฝึกหัดในแต่ละบท กิจกรรมการฝึกอ่านเสียงสระที่เหมือน และแตกต่างกัน</p> <p>6. ภาพประกอบส่วนใหญ่เป็น ภาพวาด และมีภาพจริงบ้างแต่ก็ทำให้น่าสนใจเหมือนกัน</p>
--	---	--

และผลจากการวิเคราะห์แบบเรียนได้สรุปเกี่ยวกับการเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียระหว่างแบบเรียนทั้งสองเล่มโดยการวัดจากเกณฑ์สาระมาตรฐานและตัวชี้วัดของแต่ละสาระการเรียนรู้ของกลุ่มภาษาต่างประเทศ ตามสาระการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่สอง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสรุปข้อดีและข้อเสียระหว่างแบบเรียนทั้งสองเล่มใน 3 ประเด็นคือ

1. เนื้อหาสาระของแบบเรียน

(1.1) หนังสือแบบเรียนทั้งสองเล่มมีเนื้อหาสาระที่ตรงตามความต้องการของมาตรฐานและตัวชี้วัดตามสาระการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่สอง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งในประเด็นของวัตถุประสงค์ หัวเรื่อง เนื้อเรื่อง และทักษะ

(1.2) ในประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาทางภาษานั้นหนังสือแบบเรียน Express English ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว) มีการนำเสนอเนื้อหาทางภาษาในด้านของไวยากรณ์มากเกินไป โดยอธิบายเป็นภาษาไทย ผสมกับภาษาอังกฤษ โดยมีความยาวประมาณ 2-3 หน้า ทำให้แบบเรียนดูไม่น่าสนใจและอาจจะสร้างความเบื่อหน่ายให้กับผู้เรียนได้ ในขณะที่หนังสือแบบเรียน Gogo loves English เน้นเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสื่อสารโดยมีคำศัพท์และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และทักษะทางภาษาทั้งสี่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

(1.3) ส่วนในประเด็นของบริบททางสังคมและวัฒนธรรมนั้น หนังสือแบบเรียน Express English ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว) มีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ดีกว่า เพราะมีการผสมผสานระหว่างบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของทั้งเจ้าของภาษาและของผู้เรียนโดยนำเสนอเนื้อหาบางส่วนในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของไทย ในขณะที่หนังสือแบบเรียน Gogo loves English ส่วนใหญ่มีการนำเสนอเฉพาะบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเท่านั้น มีของไทยบ้างแต่น้อยมาก

2. แบบฝึกหัดและกิจกรรม

หนังสือแบบเรียนทั้งสองเล่มค่อนข้างที่จะมีความชัดเจนในเรื่องของความแตกต่างของแบบฝึกหัดและกิจกรรม หนังสือแบบเรียน Express English มีการนำเสนอกิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้ภาษาไทยในการบอกคำสั่งของกิจกรรมซึ่งเขียนเป็นประโยคยาวๆ และดูมีความซับซ้อนและยากเกินไปสำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในขณะที่หนังสือแบบเรียน Gogo loves English นั้นนำเสนอกิจกรรมง่ายๆ มีคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษสั้นๆ ดูน่าสนใจ และสามารถที่จะฝึกให้เด็กอ่านคำสั่งและทำตามกิจกรรมต่างๆได้ง่ายกว่า

3. การออกแบบและการเรียบเรียง

หนังสือแบบเรียนทั้งสองเล่มมีความแตกต่างที่ชัดเจนในเรื่องของการออกแบบและเรียบเรียง หนังสือแบบเรียน Gogo loves English มีการออกแบบหนังสือที่เน้นรูปภาพและกิจกรรมมากกว่าเนื้อหาทางภาษา มีการเรียบเรียงเนื้อหาและกิจกรรมที่สม่าเสมอ ซึ่งมีความแตกต่างจากหนังสือแบบเรียน Express English ที่เน้นเนื้อหาทางภาษามากกว่า และการเรียบเรียงของเนื้อหาและกิจกรรมดูซับซ้อน ไม่สม่าเสมอและมีความยาวของแต่ละบทมากเกินไปคือ 20 หน้า แต่หนังสือแบบเรียน Gogo loves English มีเนื้อหาแต่ละบทแค่ 6 หน้าซึ่งมีความยาวของเนื้อหาน้อยเกินไป

4. สรุปและข้อเสนอแนะ

หนังสือทั้งสองเล่มต่างก็มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไป ดังนั้นในการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 นั้นควรจะเอาข้อดีของทั้งสองเล่มมาเป็นแนวทางในการออกแบบ และนำข้อเสียมาปรับปรุงแก้ไข

ส่วนที่ 5 แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 (ฉบับร่างเพื่อการตรวจทานและการศึกษานำร่อง)

จากการสรุปผลข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษ โดยเก็บข้อมูลจากการจัดเวทีเสวนา การลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์ และผลจากการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ สามารถได้แนวทางในการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ดังต่อไปนี้

1. หัวเรื่องและเนื้อหาของแต่ละบทสามารถบูรณาการเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 1) วันสำคัญของมุสลิม คือวันรายอ พร้อมกับกิจกรรมต่างๆที่ทำการในวันนี้นั้นเช่นการละหมาดวันรายอ การทำอาหารต่างๆเลี้ยงญาติๆ การเยี่ยมญาติ การขอยกยซึ่งกันและกัน
- 2) กิจวัตรประจำวันของมุสลิม เช่น การละหมาด มารยาทในการรับประทานอาหาร การอ่านดุอา
- 3) การแต่งกายของมุสลิม เช่นเสื้อตะโละบลาจอ เสื้อกุรง เสื้อโด้บ
- 4) อาหารการกิน เช่นอาหารพื้นบ้านต่างๆ
- 5) ผลไม้ในท้องถิ่นเช่น ทุเรียน ลองกอง มังคุด แตงโม กล้วยหิน
- 6) การละเล่นและกิจกรรมของเด็กๆในชุมชน เช่น กระจดตอยาง การเล่นว่าว หมากขุม ลูกช่างจับปลา
- 7) หลักการศรัทธา และหลักการปฏิบัติในอิสลาม
- 8) การเรียนอัลกุรอาน (กีรออาตี)
- 9) การพักทหายของมุสลิมโดยการให้สลาม
- 10) บุคคลที่สำคัญในประวัติศาสตร์อิสลาม
- 11) ปันตง (สำนวน สุภาพจิต หรือกลอน)
- 12) ดีเกฮูลู (การร้องประสานเสียงให้เป็นจังหวะ และแสดงท่าทางประกอบ)

2. แบบเรียนฯควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เนื้อหาสาระ

- 1) วัตถุประสงค์
- 2) หัวเรื่อง หรือชื่อบท

- 3) เนื้อเรื่อง
- 4) เนื้อหาทางภาษาเช่น ไวยากรณ์
- 5) ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน
- 6) บริบททางสังคมและวัฒนธรรม
- 7) วิธีสอน หรือแนวคิดที่เน้นในการเรียบเรียงเนื้อหาสาระ

ส่วนที่2แบบฝึกหัดและกิจกรรม (exercises and activities)

ส่วนที่ 3 การออกแบบและการเรียบเรียง (designing and arranging)

3. ข้อควรคำนึงในการออกแบบแบบเรียนฯ มีดังนี้

1.) แบบเรียนฯควรมีเนื้อหาสาระที่ตรงตามความต้องการของมาตรฐานและตัวชี้วัด ตามสาระการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่สอง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งในประเด็นของวัตถุประสงค์ หัวเรื่อง เนื้อเรื่อง และทักษะทางภาษา

2.) ควรเน้นเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสื่อสารโดยมีคำศัพท์และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และทักษะทางภาษาทั้งสี่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยไม่ควรนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษมากเกินไปและไม่ควรมีภาษาไทยผสมกับภาษาอังกฤษในแบบเรียน

3.) ควรมีการผสมผสานเนื้อหาในแบบเรียนเกี่ยวกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของทั้งเจ้าของภาษาและของผู้เรียน

4.) แบบฝึกหัดและกิจกรรมควรมีความหลากหลาย นำเสนอกิจกรรมง่ายๆไม่ซับซ้อน มีคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษสั้นๆ ดูน่าสนใจ และสามารถที่จะฝึกให้เด็กอ่านคำสั่งและทำตามกิจกรรมต่างๆได้ง่าย

5.) การออกแบบและการเรียบเรียงแบบเรียนควรเน้นรูปภาพและกิจกรรมมากกว่าเนื้อหาทางภาษา ควรมีการเรียบเรียงเนื้อหาและกิจกรรมที่สม่ำเสมอ การเรียบเรียงของเนื้อหาและกิจกรรมไม่ควรซับซ้อน และมีความยาวของแต่ละบทมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ดังนั้นเนื้อหาในแบบเรียนควรอยู่ที่ประมาณ 10-15 หน้า

4. แบบเรียนฯฉบับร่างเพื่อการตรวจทานและการศึกษานำร่อง (Pilot Study)

ผลจากการรวบรวมข้อมูลที่เป็นในการออกแบบแบบเรียนฯ สามารถออกแบบแบบเรียนฉบับร่างโดยมีส่วนประกอบของแต่ละบทดังต่อไปนี้

- 1.) กิจกรรมสนทนาทางภาษาอังกฤษ (Learning Conversation)
- 2.) กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ (Learning Vocabulary)
- 3.) กิจกรรมทักษะการอ่าน (Learning to Read)

4.) กิจกรรมทักษะการเขียน (Learning to Write)

ส่วนที่ 6 แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 (ฉบับจริงเพื่อการใช้ในการทดลองจริง)

ผลจากการตรวจสอบคุณภาพของแบบเรียนฯได้นำเสนอตามขั้นตอนของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลจากการตรวจสอบคุณภาพของแบบเรียนฯโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผลจากการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบเรียนฯ ทั้งทางด้านเนื้อหาและภาษา สามารถสรุปผลการประเมินและข้อเสนอแนะที่ได้ในการปรับปรุงแบบเรียนฯดังต่อไปนี้

1.1) ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจทานแบบเรียนฯด้านเนื้อหาได้ให้ผลการประเมินแบบเรียนฯฉบับร่างอยู่ในระดับพอใช้ เนื้อหาและกิจกรรมบางส่วนควรปรับปรุง รวมทั้งได้เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับเนื้อหาที่สำคัญๆหลายประการ เช่นแต่ละบทของแบบเรียนควรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เนื้อหาในแบบเรียนควรมีความต่อเนื่องโดยเรียงจากง่ายไปหายาก ลักษณะเนื้อหาหรือข้อมูลที่ควรเพิ่มเติมในการบูรณาการเกี่ยวกับวัฒนธรรมอิสลามในแบบเรียน การใช้คำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมควรตรวจสอบความถูกต้องให้ชัดเจน และการออกแบบและการนำเสนอโดยเฉพาะรูปภาพประกอบแบบเรียนฯควรมีการปรับปรุง เช่นการนำเสนอรูปภาพเกี่ยวกับประเพณี วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรมีความชัดเจนและสื่อให้เห็นเอกลักษณ์เฉพาะที่สามารถดึงดูดผู้เรียน ผู้สอน และผู้สนใจทั่วไปได้

1.2) ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจทานแบบเรียนฯด้านภาษา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยให้คำแนะนำว่าควรเอาคำศัพท์ที่เป็นภาษาอังกฤษขึ้นก่อนในแต่ละครั้งของการนำเสนอคำศัพท์ในบทเรียน แต่ในกรณีที่เป็นศัพท์เฉพาะ เกี่ยวกับเนื้อหาต่างๆในแต่ละบท เช่นชื่ออาหารท้องถิ่นหรือเครื่องนุ่งห่มที่ไม่เป็นที่รู้จักควรใช้คำศัพท์เฉพาะของท้องถิ่น แล้วให้คำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำเกี่ยวกับส่วนประกอบอื่นๆในแบบเรียน เช่นการกำหนดบทสนทนาในแต่ละบทของแบบเรียนไม่ควรมีบทสนทนาหลายกรอบหรือยาวเกินไป และการใช้ขนาดและสีของตัวอักษรควรปรับให้ชัดเจนให้เหมาะสมกับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา ตำแหน่งการวางกรอบของบทสนทนาในแต่ละบทเรียนควรมีความเหมาะสมและสมดุลกับผู้พูด และการเรียบเรียงกรอบของบทสนทนาควรเรียงไปในทางเดียวกันตลอดทุกบทเช่นจากบนลงล่าง หรือจากซ้ายไปขวา หรือมีหมายเลขกำกับในแต่ละกรอบของบทสนทนาเพื่อป้องกันการสับสนของลำดับเนื้อหาต่อผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายต่างๆ การสะกดคำ การเลือกใช้คำเกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเหมาะสม

2. ผลจากการนำแบบเรียนฉบับร่างไปศึกษานำร่อง (Pilot study)

จากการทดลองใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษฉบับร่าง ได้มีผลการทดลองดังต่อไปนี้

2.1) ในช่วงของการทดลองสอนแบบเรียน ทีมวิจัยพบว่านักเรียนที่เข้าร่วมในการทดลองนั้นมีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษน้อยมากโดยเฉพาะทักษะการอ่านของกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนไม่ค่อยตอบโต้หรือให้ความสนใจมากนัก นักเรียนบางคนไม่กล้าสบตาทีมวิจัยเมื่อทีมวิจัยเริ่มการทักทายและพูดคุยกับนักเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษ

2.2) แบบเรียนควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุดเนื่องจากปัญหาที่พบเจอในช่วงของการศึกษานำร่องเกี่ยวกับความเหมาะสมในการเรียบเรียงเนื้อหาและกิจกรรมในบทเรียนของแต่ละบท ซึ่งการเรียบเรียงลำดับของเนื้อหาและกิจกรรมในแบบเรียนนั้นมีความไม่เหมาะสมกับความพร้อมและความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมอื่นๆในแบบเรียนตามมา ดังนั้นทีมวิจัยได้มีการปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับความพร้อมและความพร้อมทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการเพิ่มกิจกรรมบางส่วนที่จำเป็นและปรับเปลี่ยนการเรียงลำดับใหม่จากกิจกรรมเดิมที่ได้วางแผนก่อนหน้านี้ ดังตารางต่อไปนี้

กิจกรรมเดิมตามแผนที่วางไว้ในแบบเรียนฉบับร่าง	กิจกรรมใหม่ที่ได้ปรับปรุงในแบบเรียนฉบับจริง
กิจกรรมสนทนาทางภาษาอังกฤษ (Learning Conversation)	กิจกรรมเตรียมความพร้อม (Let's Start)
กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ (Learning Vocabulary)	กิจกรรมสนทนาทางภาษาอังกฤษ (Learning Conversation)
กิจกรรมทักษะการอ่าน (Learning to Read)	กิจกรรมทักษะการอ่าน (Learning to Read)
กิจกรรมทักษะการเขียน (Learning to Write)	กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ (Learning Vocabulary)
	กิจกรรมทักษะการเขียน (Learning to Write)

3. แบบเรียนฉบับจริงที่ได้รับการปรับปรุงเพื่อการทดลองจริง

ผลจากการรวบรวมข้อมูลตรวจสอบคุณภาพแบบเรียนฯ โดยผู้เชี่ยวชาญและการศึกษานำร่อง (Pilot Study) สามารถออกแบบแบบเรียนฉบับจริง (ภาคผนวก.....) โดยมีจำนวน 8 บท และเรียบเรียงกิจกรรมในแต่ละบทดังต่อไปนี้

- 1.) กิจกรรมเตรียมความพร้อม (Let's Start)
- 2.) กิจกรรมสนทนาทางภาษาอังกฤษ (Learning Conversation)
- 3.) กิจกรรมทักษะการอ่าน (Learning to Read)
- 4.) กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ (Learning Vocabulary)
- 5.) กิจกรรมทักษะการเขียน (Learning to Write)

ขั้นตอนที่ 2: วัตถุประสงค์ที่ 2 การทดลองใช้และวิเคราะห์ผลการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อผู้เรียน กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา

ผลจากการทดลองใช้และวิเคราะห์ผลการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อผู้เรียนนั้น ได้นำเสนอผลการศึกษาวิจัย 3 ส่วนดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์ทดลองสอน
 3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน
- โดยแต่ละผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลจากการทดลองในระยะเวลา 4 สัปดาห์ หรือ 16 คาบนั้น ทีมวิจัยได้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งกลุ่มทดลอง (ที่ใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้) และกลุ่มควบคุม (ที่ใช้แบบเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด) และได้วิเคราะห์คะแนนสอบของทั้งสองกลุ่มโดยมีผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลองของ 2 กลุ่มตามตารางดังต่อไปนี้

1.1 ผลการสอบก่อนเรียน หลังเรียนของกลุ่มทดลอง

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	25.04	2.24	11.559	0.000
ก่อนเรียน	15.6	3.46		

จากตารางข้างต้นพบว่าผลการทดสอบของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

1.2 ผลการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนของกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	22.75	6.97	14.939	0.000
ก่อนเรียน	14.19	4.30		

จากตารางข้างต้นพบว่าผลการทดสอบของกลุ่มควบคุมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

1.3 เปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	25.04	2.24	3.101	0.003
กลุ่มควบคุม	22.75	6.97		

จากตารางข้างต้นพบว่าผลการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อเปรียบเทียบจากผลสอบก่อนและหลังการทดลองดังที่ปรากฏในตาราง พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้แบบเรียนบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมสามจังหวัดชายแดนใต้ มีการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษหลังการทดลอง คือ 25.04 สูงกว่าก่อนการทดลองคือ 15.6 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสอบหลังการทดลองคือ 25.04 สูงกว่าผลสอบของนักเรียนในกลุ่มควบคุมคือ 22.75 จากคะแนน

เต็ม 30 และจากผลของการหาค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่าผลการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้ ANCOVA ผลของการวิเคราะห์นำเสนอตารางต่อไปนี้

แหล่งความผันแปร	SS	df	MS	F	P-Value
ตัวแปรร่วม	6.811	1	6.811	.888	.350
แบบเรียนที่ใช้	58.396	1	58.396	7.614	.008
ความคลาดเคลื่อน	414.149	54	7.669		
รวม	32658.000	57			

ผลการศึกษาพบว่าผลการวิเคราะห์ผลของความแปรปรวน โดยตัวแปรร่วมคือคะแนนการทดสอบก่อนเรียนไม่มีอิทธิพลต่อคะแนนสอบหลังเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แบบเรียนบูรณาการฯ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนโดยใช้แบบเรียนปกติ จึงสรุปได้ว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้นทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนดีกว่าการใช้แบบเรียนปกติ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์การทดลองสอนแบบมีส่วนร่วม

ผลจากการสังเกตการณ์ในห้องเรียนแบบมีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบเรียนบูรณาการฯ สามารถนำเสนอผลจากการบันทึกการสอนทั้ง 12 ครั้งโดยการนำเสนอผลแบบพรรณนาโดยการบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองดังต่อไปนี้

บันทึกการสอนวันที่ 1

วันอังคารที่ 9 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20

(บันทึกโดย Teacher นูริยะห์)

วันนี้เป็นวันแรกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ทีมวิจัย 3 คนได้รวมตัวกันนัดเจอที่สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี พร้อมเอกสารและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการทดลอง หลังจากที่ได้ติดต่อประสานงานกับคุณครูภาษาอังกฤษที่อาสาเป็นผู้ช่วยในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ทีมวิจัยจึงขอช่วยให้คุณครูแจ้งนักเรียนและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยคร่าวๆ ให้เด็กฟังและให้เด็กนักเรียนจัดโต๊ะเพื่อทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อทีมวิจัยไปถึงโรงเรียนคารุลโลลอมนิบงบารู และได้ตรงไปยังห้องที่เลือกเป็นห้องทดลองนั้น นักเรียนทุกคนได้นั่งประจำที่ของตนอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยโดยมีคุณครูภาษาอังกฤษ คุณครูอารีณา คุมอยู่ และอีกห้องที่ทีมวิจัยได้เลือกเป็นกลุ่มควบคุมจะมีคุณครูภาษาอังกฤษอีกคนช่วยคุมสอบ ทีมวิจัยจึงช่วยกันแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทำ และอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบ โดยที่นักเรียนจะต้องอ่านคำถามจากแบบทดสอบเอง โดยการให้เวลาเด็กนักเรียนทำข้อสอบ 50 นาที ในห้องของกลุ่มทดลองนั้น นักเรียนแต่ละคนทำข้อสอบอย่างขมักเขม้น บางคนตั้งใจมาก บางคนนั่งกระสับกระส่ายหันซ้ายหันขวา บางคนหันมาสบตากับทีมวิจัยเชิงขอความเห็นใจ เวลาผ่านไปครึ่งชั่วโมงเด็กนักเรียนบางคนบอกทีมวิจัยว่าเสร็จแล้วและส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบให้ทีมวิจัย บางคนถามว่าต้องทำทุกข้อไหม ถ้าตอนสุดท้ายทำไม่ได้ และอยากจะส่งเลยได้ไหม ทีมวิจัยจึงให้เด็กนักเรียนส่งถ้าทำไม่ได้ หลังจากนั้นลิบนาที่ทุกคนก็เริ่มทยอยกันส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบ บางคนมีสีหน้ายิ้มอายๆ ให้กับทีมวิจัย บางคนมีสีหน้ากังวล และบางคนมีสีหน้าอยากจะทำทีมวิจัยเหมือนสงสัยอะไรบางอย่าง

เมื่อนักเรียนทุกคนส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบหมดแล้ว คุณครูก็ให้เด็กนักเรียนทุกคนจัดโต๊ะใหม่ และทีมวิจัยทุกคนจึงเริ่มแนะนำตัวหน้าชั้น โดยใช้ภาษาอังกฤษ My name is Nureeyah Maekong. You can call me teacher Nureeyah. I like blue color and I like cat. Mieu....muie. และทีมวิจัยอีกสองคนก็แนะนำชื่อของแต่ละคน สีที่ชอบ และสัตว์ที่ชอบตามลำดับ โดยให้นักเรียนเรียกชื่อของทีมวิจัยโดยใช้คำว่า Teacher นำหน้า ตอนแรกๆนักเรียนยังดูเกร็งๆและบางคนก็ส่งยิ้มบางคนก็หลบสายตาทีมวิจัย หลังจากนั้นทีมวิจัยจึงเริ่มกิจกรรมโดย Teacher ฮุนาติ โดยการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ ใช้ประโยคสั้นๆ และให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้นแสดงท่าทางประกอบจากเรื่องที่เล่า โดยการเล่าเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว 'Telling story about Family' Teacher ฮุนาติ ยืนเท้าสะเอวหน้าชั้นและบอกให้เด็กทำตาม ถ้าตนทำอะไรให้ทำตามทุกอย่างพร้อมกับฟังเนื้อเรื่องที่เล่าด้วย ว่าเมื่อเอ่ยคำไหนแล้วผู้สอนทำทำอะไรก็ให้ทำตาม และให้นักเรียนจำคำที่ผู้สอนใช้พร้อมกับท่าทางที่แสดงประกอบเมื่อผู้สอนกล่าวคำนั้น ผู้สอนเริ่มเล่าเรื่อง 'Once upon a time, there was a family. There were four people in this family. There were mother (ทำท่าโน้มตัวไปข้างหน้าและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม), father (ทำท่าโน้มตัวไปข้างหลังและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม), brother (ทำท่าโน้มตัวไปทางขวาและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม)and sister (ทำท่าโน้มตัวไปทางซ้ายและคางไว้ประมาณ 5

วินาทีและยึดย้วยขึ้นกลับมาเหมือนเดิม) ผู้สอนจะเล่าซ้ำๆและให้นักเรียนทำท่าประกอบ และเริ่มทำเร็วขึ้น หลังจากนั้นผู้สอนได้เล่าเรื่องแต่ไม่ได้ทำท่าประกอบ แต่จะให้เด็กนักเรียนทำท่าประกอบเนื้อเรื่องเองโดยจำว่าชื่อสมาชิกครอบครัวคนไหนและต้องทำอะไร เด็กๆเริ่มสับสนกับชื่อและท่าประกอบ บางคนจำผิดจำถูกและเริ่มทำท่าแบบไม่ค่อยแน่ใจแต่ต้องทำให้เร็วทันกับที่ผู้สอนเอ่ยชื่อสมาชิกครอบครัว เด็กนักเรียนเริ่มสนุกเพราะสับสนว่าคำไหนทำอะไร นักเรียนหลายคนหัวเราะชอบใจกับกิจกรรมที่ทีมวิจัยเตรียมมา และทีมวิจัยได้สลับให้ผู้สอนแต่ละคนนำกิจกรรม จากการทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมกับนักเรียนทำให้นักเรียนเริ่มมีการตอบสนองและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆมากขึ้น

บันทึกการสอนวันที่ 2

วันอังคารที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา: 10.30 -11.20

(บันทึกโดย Teacher ฐนาดี)

วันนี้เป็นวันแรกที่ทีมวิจัยต้องทดลองการสอนโดยใช้แผนการสอน และเวลาที่จะใช้ทดลองสองในวันนี้ คือ 2 คาบ คาบละ 50 นาที ในการทดลองสอนครั้งนี้ จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีทั้งหมด 23 คน ผู้หญิง 12 คนและผู้ชาย 11 คน จำนวนผู้สอนมีทั้งหมด 3 คน เนื้อหาที่ใช้สอนคือเนื้อหาในแบบเรียนบทที่ 1 เรื่อง ‘Assalamualaikum’ ซึ่งประกอบไปด้วยบทสนทนา (Conversation) คำศัพท์ (Vocabulary) การอ่าน และการออกเสียง (Reading and Phonic) ซึ่งผู้สอนได้แบ่งการสอนตามเนื้อหาที่กำหนด วันนี้เป็นวันแรกของการสอน Teacher รอกิเยาะจะเป็นผู้ที่รับผิดชอบสอนเกี่ยวกับบทสนทนา Conversation แต่ก่อนอื่นก็ต้องเริ่มด้วยกิจกรรม let’s start เพื่อแนะนำตัวละครในบทเรียนก่อน ผู้สอนจะถามผู้เรียนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวละคร และหลังจากนั้นจึงถามข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน หลังจากนั้นผู้สอนก็ให้นักเรียนจับคู่ถามคำถามเกี่ยวกับเพื่อน หลังจากนั้นจึงได้เริ่มบทสนทนา ด้วยการทำความเข้าใจความหมายของการทักทายของมุสลิมคือ คำว่า ‘Assalamualaikum’ และ ‘Alhamdulillah’ คำว่า ‘Assalamualaikum’ หมายถึง ‘Peace be upon you’ ส่วน ‘ Alhamdulillah’ หมายถึง ‘ Thanks to Allah’ จากคำ 2 คำนี้ นักเรียนทุกคนสามารถให้ความหมายได้เป็นภาษาไทย แต่ไม่สามารถให้ความหมายเป็นภาษาอังกฤษได้ แต่มีนักเรียนแค่บางส่วนเท่านั้นที่ให้ความหมายเป็นภาษาอังกฤษได้ จากนั้นผู้สอนได้สอนบทสนทนาเกี่ยวกับความหมายของ 2 คำนั้น โดยถามเป็นคำถาม “How do we say ขอบคุณอัลลอฮ in English?” และ “What does Assalamualaikum mean ?” ซึ่งนักเรียนก็ได้เรียนรู้และปฏิบัติตามผู้สอน ถึงแม้บางคนอาจจะต้องใช้เวลาในการเรียนรู้และเข้าใจ หลังจากพัก 5 นาที Teacher นูริยะห์ ก็เริ่มสอนด้วยหลักการออกเสียง Phonic ผู้สอนได้สอนนักเรียนให้รู้วิธีการออกเสียงสระ Vowel ตามเพลงที่ได้เตรียมไว้ ซึ่งจะเห็นว่านักเรียนมีความพอใจเพราะได้ร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง หลังจากนั้น Teacher ฐนาดีสอนคำศัพท์ Voabulary ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ต่างๆที่นักเรียนต้องใช้ในห้องเรียน อย่างเช่น write, read, tell, speak, circle, point to และอื่นๆ ผู้สอนได้สอน

คำศัพท์โดยเริ่มให้นักเรียนอ่านเป็น และใช้ท่าทางประกอบในการทำความเข้าใจความหมาย อย่างไรก็ตาม นักเรียนไม่สามารถรู้ความหมายได้หมด เนื่องจากหมตคาบเรียน สิ่งที่ต้องปรับปรุงสำหรับวันนี้ คือ ต้องมีการจัดตารางเวลาสอนให้เหมาะสม เนื่องจากเนื้อหาที่มีมากแต่เวลาไม่พอ นอกจากนั้นผู้สอนต้องไปทบทวนการตั้งคำถาม “How do we sayin English?” และ “What does mean ?” เพราะสามารถทำให้สับสนได้

บันทึกการสอนวันที่ 3

วันศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา: 11.20 -12.10

(บันทึกโดย Teacher สุนาดี)

วันนี้เป็นวันที่ชั่วโมงคาบการเรียนการสอนเพียงคาบเดียวซึ่งมีเวลาแค่ 50 นาที ดังนั้น Teacher รอกิเยาะเริ่มสอนโดยการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา บทสนทนา Conversation เริ่มด้วยคำถาม ซึ่งการเรียนการสอนเริ่มต้นด้วยบทสนทนา

- What does ‘Assalamualaikum’ mean?
- It means ‘peace be upon you.’
- What does ‘Alhamdulillah’ mean?
- It means ‘Thank you Allah.’

คำถามข้างต้นเป็นคำถามที่ผู้สอนถามนักเรียนหลายๆรอบโดยใช้วิธีการสอนบทสนทนาโดยการถามตอบนักเรียนด้วยบทสนทนาที่สอน แบบสลับวิธีการที่หลากหลาย เริ่มด้วยการถามนักเรียนทุกคนโดยรวม และนักเรียนทุกคนตอบได้ ถามแบบแบ่งกลุ่มนักเรียนชายหญิงสลับกันตอบ พบว่านักเรียนสามารถตอบได้ แต่พอมาลองถามทีละคน มีตอบได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ต่อมาให้ให้นักเรียน ถาม-ตอบ กันเอง ก่อนที่จะหมดเวลาผู้สอน ก็ได้มีการถาม What doesmean? How do we say พระอาทิตย์ in English?

สรุปโดยรวมแล้ว วันนี้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น สามารถตอบคำถามที่ผู้สอนถามได้ และใช้บทสนทนาที่เรียนถามเพื่อนได้ ยกเว้นนักเรียนชายบางคนที่ไม่ตั้งใจเรียน ผู้สอนจำเป็นต้องเขียนคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาบนกระดานแล้วให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามโดยการถามเพื่อนด้วยคำถามที่ผู้สอนเน้นบนกระดาน จะเห็นได้ว่านักเรียนมีการพัฒนามากขึ้นจากเมื่อวาน นักเรียนทราบความหมายของ Assalamualaikum และ Alhamdulillah in English นักเรียนเข้าใจคำถามว่าผู้ถามต้องการอะไร แต่ถ้าหากให้นักเรียนเป็นผู้พูดหรือถามเองอาจมีติดๆขัดๆบ้าง

จากนั้นเป็นช่วงของการสอนการออกเสียง Phonic โดย Teacher นูริยะห์ ผู้สอนเปิดเพลงให้ฟัง ซึ่งดึงดูดความสนใจจากเด็กนักเรียนได้ดีทีเดียว การสอนช่วงนี้ผู้สอนได้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการเปิดเพลงการ

ออกเสียง ซึ่งเป็นการออกเสียงพยัญชนะ สังเกตได้ว่านักเรียนออกเสียงไม่ค่อยเป็น เพราะนักเรียนบอกว่าไม่เคยเรียนการออกเสียง A-Z แต่นักเรียนก็พยายามออกเสียงตามเพลงที่ผู้สอนเปิด นักเรียนฝึกร้องเพลงการออกเสียงพยัญชนะ A-Z ตามผู้สอน และผู้สอนได้สอนร้องเพลงเสียงสระ “Vowels : a , e , i , o , u /a/ /e/ /i/ /o/ /u/ Are shorts vowels that we use.. EX : /P/ /e/ /n/ /S/ /u/ /n/ / R/ /u/ /n/.....” และเด็กก็ร้องเพลงตาม หลังจากนั้นผู้สอนให้นักเรียนแข่งขันกันเป็นกลุ่ม โดยให้ทำกิจกรรมการเขียนตามคำบอก โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเขียนตามคำบอกบนกระดาน ตามปกติแล้วนักเรียนจะนั่งเรียนโดยแยกกลุ่มเป็นสองฝั่งคือฝั่งผู้ชายและฝั่งผู้หญิง ผู้สอนจะเป็นผู้เปล่งให้ฟังแล้วให้ตัวแทนกลุ่มเขียนที่ละเสียงบนกระดาน เช่น

- / k /a/ /t/ : เด็กทั้งสองกลุ่มเขียน ‘kat’ ซึ่งคำตอบคือ ‘Cat’
- / t /e/ /n/ คำตอบ ten และคำอื่นๆ

สังเกตได้ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม บางคนเต็มใจที่จะออกมาเขียนโดยที่เพื่อนในกลุ่มยังไม่ทันได้เลือกตัวแทนกลุ่ม และนักเรียนแต่ละกลุ่มก็พยายามช่วยกันบอกคำตอบให้ตัวแทนกลุ่มของตน ส่วนนักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มก็ดูตื่นเต้นเพราะเกรงว่าจะเขียนไม่ถูก จากกิจกรรมทั้งหมดเกี่ยวกับการออกเสียงนั้นสรุปโดยรวมแล้วเด็กๆส่วนใหญ่อ่านได้ถูกต้อง แต่ถ้าเป็นการเขียนแล้วเด็กบางคนยังเขียนผิด

ส่วนในช่วงของการสอนคำศัพท์ Vocabulary ผู้สอนไม่สามารถสอนได้วันนี้ เนื่องจากเวลาเรียนหมดคาบแล้ว แต่ Teacher ฐานาตีได้เกริ่นนำบ้างเกี่ยวกับคำศัพท์ Vocabulary ในบทเรียน ผู้สอนได้ใบคำโดยทำทำให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนบอกเป็นภาษาอังกฤษว่าที่ครูแสดงท่าทางนั้นคือคำอะไร ในการสอนคำศัพท์นั้น ผู้สอนคิดว่าควรทำเป็นบัตรคำศัพท์พร้อมรูป แสดงให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจพร้อมกัน และสามารถที่จะบูรณาการการสอนการออกเสียงของพยัญชนะแต่ละคำได้ด้วย สิ่งที่ควรปรับปรุงสำหรับวันนี้คือ ช่วงเวลาคาบการเรียนการสอนวันนี้ ควรสอนเป็นแบบทบทวนโดยใช้เกมมากกว่าเนื้อหา เพราะเวลาไม่อำนวย การที่จะพัฒนาเด็กที่ยังด้อยในการเรียนรู้ ควรพัฒนาที่ตัวบุคคลของเด็ก ส่วนการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ต้องจำกัดเวลาให้เหมาะสม ถ้านานเกินไป นักเรียนอาจไม่มีสมาธิในการเรียน

ประชุมครั้งที่ 2 :ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป

หลังจากที่ได้เก็บข้อมูลโดยการทดลองสอนเสร็จแล้วนั้น ทีมวิจัยจึงนัดกันไปทานอาหารเที่ยงพร้อมๆ มีการปรึกษาหารือร่วมกันเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆที่พบเจอในการเก็บข้อมูลตลอดสัปดาห์นี้ และพยายามหาจากการสอนพบว่านักเรียนเริ่มแสดงความสนใจออกมาและเสียงดังในระหว่างทำกิจกรรมโดยพื่อนักเรียนชาย จึงมีข้อเสนอเกี่ยวกับการแก้ปัญหาระหว่างเรียนดังนี้

-ไม่ควรบังคับเด็กให้เจ็บบ แต่ควรจะดึงความสนใจเด็กโดยใช้กิจกรรมอย่างอื่นมาแทน อาทิเช่น เกมส์ รูป ภาพ และอื่นๆในการสอน

-การใช้วิดีโอหรือเปิด VCD ไม่เกิดผลดีมากนัก ถ้าหากผู้สอนเปิดหลายรอบ

-เตรียมสื่อการสอนเพิ่มขึ้นในการทำกิจกรรมกับเด็ก เพราะการเขียนบนกระดานของผู้สอนอาจใช้เวลา และเด็กเริ่มไม่สนใจ การที่ผู้สอนจะเรียกสมาธิเด็กกลับมาสนใจกิจกรรมอีกครั้งก็ต้องใช้ใช้เวลาพอสมควร

- อุปกรณ์ที่ควรเตรียมเพิ่มเติม คือ ป้ายชื่อ : กระดาษ เชือก แฟ้ม และอื่นๆเพื่ออำนวยความสะดวก

- เทคนิคในการสอนนักเรียนนั้นควรใช้การฝึกสนทนา (Conversation) โดยรวม หรือกลุ่มก่อนหลังจากนั้นจึงเป็นรายบุคคล

- ทักษะการออกเสียง (phonics) ควรฝึกให้เด็กรู้จักเสียงทั้งหมดก่อน โดยสอนเสียง 26 เสียง

- Vocabulary สอนร่วมกับ Phonics ได้

- เวลาเรียนหรือทำกิจกรรมควรปรับปรุงใหม่เนื่องจากแต่ละทักษะที่นำเสนอในบทเรียนแต่ละบทนั้นมีเนื้อหาพอสมควรและผู้เรียนมีความพร้อมที่จะพัฒนาแต่ละทักษะไม่เท่ากัน และหากจะให้เด็กนักเรียนเรียนจบแต่ละเนื้อหาของแต่ละทักษะก่อนนั้น จะใช้เวลามากพอสมควรและเกรงว่านักเรียนอาจจะเบื่อถ้าต้องเรียนเนื้อหาของแต่ละทักษะจนหมดก่อนจึงจะขึ้นเนื้อหาใหม่ ดังนั้นจึงมีความเห็นร่วมกันว่าเวลาสอนเนื้อหาของทักษะทางภาษาอังกฤษในแต่ละบทนั้น ผู้สอนควรมีการปรับเปลี่ยนการเรียบเรียงเนื้อหาหรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนทุกทักษะในคาบเดียวกัน แต่แบ่งเป็นช่วงของการสอนแต่ละทักษะ โดยกำหนดเวลาที่สอนดังต่อไปนี้คือ

- จันทร์ (เวลาเรียน 2 คาบ): conversation (30 นาที), phonics/reading (40 นาที), vocabulary (30 นาที)

- อังคาร (เวลาเรียน 1 คาบ): conversation (20 นาที), phonics/reading (20 นาที), vocabulary (10 นาที)

- ศุกร์: (เวลาเรียน 1 คาบ): vocabulary (30 นาที), phonics/reading (20 นาที)

บันทึกการสอนวันที่ 4

วันจันทร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะห์)

วันนี้ต้องเริ่มการสอนบทสนทนา conversation แต่ Teacher รอกีเยาะห์ ไม่ค่อยพร้อมเพราะก่อนหน้านี้ท้องเสีย และวันนี้ก็ยังมีรู้สึกเพลียๆจากอาการท้องเสีย ก่อนหน้าจึงไม่มีเวลาเตรียมการสอนโดยเฉพาะสื่อการสอน ระหว่างทางจึงได้ความคิดมาอย่างหนึ่งคือ ต้องไปซื้อกระดาษโรตี แวะซื้อกระดาษโรตีสองแผ่นกลางทาง แต่ตัดสินใจเข้าไปเตรียมความพร้อมที่สถาบันภาษานานาชาติ ปารามิเต (ที่ทำงาน) ก่อน ทั้งๆที่รู้ว่าใกล้

เวลาสอนแล้ว แต่ก็เอาเหอะ ไปตั้งหลักก่อน โดยตัดกระดาษโรต้ออกมาเป็นสี่แผ่น และเขียนบทสนทนาที่เตรียมก่อนหน้านี้

Hakeem: Can you read Al-Qur'an?

Amir: No, I can't.

Hakeem: Are you learning *Qira'ati*?

Amir : Yes I'm learning *Qira'ati*.

กว่าจะเสร็จออกมาเป็นแบบนี้ เขียนผิดเขียนถูกเพราะต้องแข่งกับเวลา สุดท้ายก็เขียนทันแค่ 2 แผ่นแรก ออกจากสถาบันภาษาประมาณ 9.30 คิดว่าขับรถแค่ 10 นาทีก็ถึงแล้ว เพราะเวลาเรียนเริ่ม 9.40 ขับไปได้ครึ่งทางก็พ่วงเห็นรถ Teacher นูริยะห์ก็พ่วงมาเหมือนกัน อ้าว...ชวยเลยฉั้น แล้วจะมีใครอยู่ที่ห้องบ้างไหมนะ เพราะระหว่างทางคิดว่า ถ้าเราเข้าไปช้าอย่างน้อยก็มี Teacher ฮุนาดี กับ Teacher นูริยะห์ พอเห็น Teacher นูริยะห์พ่วงมาคิดหนักเลยเรา ไปถึงห้องก็เลยเวลาไป 10 นาที เห็น Teacher ฮุนาดีละลายพฤติกรรมอยู่...เฮ้อ! โลงอก พอได้เวลาเรียนก็สะกิด Teacher ฮุนาดีว่าให้เริ่มสอนก่อน ทั้งที่เป็นคิวของ conversation ก่อน ให้เวลา Teacher ฮุนาดีสอนคำศัพท์ประมาณ 10 นาที เพื่อตั้งหลักวันนี้ Teacher ฮุนาดี สอนการเรียนรู้คำศัพท์ (vocabulary) Teacher ฮุนาดีได้เริ่มกิจกรรมเมด้วยกิจกรรมละลายพฤติกรรมที่เคยใช้ในวันแรกของการเก็บข้อมูล 'Telling the story of a family' โดยให้นักเรียนทำทำประกอบการเล่าเรื่องของผู้สอนอย่างที่เคยทำมาแล้ว เพื่อเรียกสมาธิเด็กนักเรียน หลังจากนั้นจึงเริ่มสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ (vocabulary) ด้วยการแสดงบัตรคำที่มีรูปภาพประกอบที่ผู้สอนได้เตรียมมา แล้วตั้งคำถามเพื่อฝึกการตอบคำถามของเด็กนักเรียน "How do we sayin English?" และ "What does mean ?" จะเห็นได้ว่านักเรียนสามารถตอบคำถามผู้สอนได้โดยดูจากรูปภาพประกอบ และด้วยความสามารถของนักเรียนอีกด้วย นอกจากนั้นผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการสะกดคำโดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะและเสียงสระในคำนั้นๆนักเรียนส่วนใหญ่ทราบความหมายของคำศัพท์บ้าง เนื่องจากคำศัพท์เฉพาะบางคำที่นักเรียนมีความคุ้นเคยในคำศัพท์ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันนั้น นักเรียนจะสามารถบอกได้ว่ามันคืออะไร เช่นรูปหนังสืออัล-กุรอาน เห็นเด็กๆสนุกกันกับกิจกรรม Family Story กัน ก็เลยให้ Teacher ฮุนาดีต่อเลย ระหว่างที่ Teacher ฮุนาดีสอนอยู่นั้น เราก็ไปเตรียมตัวของเรา วันนั้น Teacher ฮุนาดีเตรียมรูปภาพหลายรูปเพื่อมาเล่นกิจกรรมกับเด็กๆ เด็กๆก็เล่นกันดูเหมือนไม่สนใจแต่ตอบสนองมาได้ดี

เมื่อถึงช่วงเวลาเรียนของ conversation ก่อนที่นักเรียนจะเริ่มเรียนบทสนทนานั้น Teacher นูริยะห์ก็จะทำกิจกรรมชั้นกลางเพื่อเรียกสมาธิเด็กๆกลับมาอีกครั้ง ระหว่างนั้นก็เอา conversation ที่เขียนในกระดาษโรตี มาแปะบนกระดาน เด็กๆเริ่มชนแล้ว และไม่สนใจอะไรในห้องเลย พอได้เวลาสอนปุบ เราก็ไม่สบาย เด็กๆเหมือนไม่ฟังเราเลย ก็เลยร้องเพลง Baa Baa Black Sheap ให้ฟัง ก็ยังไม่เจ็บบททำใจดี ตอนนี้อาจารย์เองก็เหนื่อย ก็บอกให้เด็กๆเปิดSheetที่แจก และอ่านตาม ตอนนี้อาจารย์อ่านกลับไปกลับมา สาเหตุเป็น

เพราะว่า เตรียมตัวมาน้อย อุปสรรค ไม่สบาย วิธีแก้ปัญหาคือต้องใส่หมายเลขระบุวาทสนทนาอันไหนมาก่อน Teacher Nureeyah รู้สึกว่าเด็กเริ่มควบคุมไม่ได้ และ Teacher รอกิเยาะที่ไม่ไหวแล้ว ก็เลยบอกให้เด็กๆดู กระดาน อ่านในกระดานแบ่งเป็นฝั่งผู้ชายเป็น Hakeem ผู้หญิงเป็น Amir และเมื่อเด็กๆเริ่มจะสนใจได้สักพัก ก็หันเข้าไปถามเด็กนักเรียนรายบุคคล มีตอบได้บ้างไม่ได้บ้าง และระหว่างถามนักเรียนอีกคน อีกกลุ่มก็เล่น “ฉันทนน้อยแล้วนะ (คิดในใจ)” สุดท้ายการสอนก็จบลง รู้สึกวันนี้เหนื่อยมากๆหมดแรง อ่อนล้า เจอเด็กนักเรียนดูเหมือนไม่เข้าใจว่าแต่ละประโยคแปลว่าอะไรบ้าง ช่วงระหว่างพัก Teacher นูริยะห์ได้แนะนำว่า สำหรับคำศัพท์ใหม่ของบทเรียนนั้น ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายของแต่ละคำก่อน แล้วจึงสอนเนื้อหาที่เป็นบทสนทนา

หลังจากนั้น Teacher นูริยะห์ก็ทบทวนและสอนต่อด้วย Phonics Teacher นูริยะห์เก่งระดับนี้ คุณแม่ก็อยู่เลย สอนใช้เวลาประมาณ 40 นาที เหลืออีก 10 นาที ให้ Teacher ฮุนาตีมาสอนต่ออีกนิด และนี่คือเรื่องราวทั้งหมดของวันที่ 16 ก.พ .2558 กลับมาที่บ้านก็มานั่งคิดหนักเหมือนกัน ว่าฉันจะเอาอย่างไรกับเด็กๆดี ก็เลยคิดเกมส์นี้ขึ้นมา

บันทึกการสอนวันที่ 5

วันอังคารที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 10.30 -11.20

(บันทึกโดย Teacher รอกิเยาะ)

วันนี้เดินทางมาตารุโลมกับ Teacher นูริยะห์ ระหว่างทางก็คุยเรื่องรายละเอียดเรื่องเกมส์ว่าเป็นอย่างไ อธิบายให้ Teacher นูริยะห์ฟังว่า วันนี้มีเกมส์และจะให้เด็กนักเรียนเล่นเป็นกลุ่ม ลักษณะของเกมส์คือการแข่งขันกันเรียงบทสนทนาใหม่อีกครั้ง เพราะว่าได้บทเรียนจากการสอนที่ล้มเหลวของเมื่อวาน และแอบคิดในใจว่าวันนี้คงสนุกแน่ๆ วันนี้เดินทางมาสอนแค่สองคนเนื่องจาก Teacher ฮุนาตีติดธุระ ถือของเยอะแยะมารวมถึงแพ้มเก็บเอกสารที่จะเอามาแจกเด็กๆ พอเดินทางไปถึงด้วยความเป็นเด็กคำแรกที่ได้ยิน คือ Teacher จะเอามาแจกหรือคะ? บ้างก็เข้าใจว่าจะเอามาเป็นของรางวัล แอบน้อยใจคิดว่าตนไม่ได้ เราก็เลยถือโอกาสความดีใจของเด็กๆนี้บอกว่า " ไปนั่งที่ให้เรียบร้อย ถ้าใครไม่เรียบร้อยจะไม่ให้แพ้ม "ได้ผลซะ เด็กๆวิ่งเข้าไปนั่งที่ของตน ดูเรียบร้อยผิดปกติวันนี้ ระหว่างที่ทุกคนเข้านั่งที่ของตน มีเด็กๆหลายคนถามขึ้นมาว่า " วันนี้ Teacher ฮุนาตีไม่มาหรือคะ/ครับ? " พวกเราก็ไปทักทายเด็กเช่นเคยและบอกให้เด็กๆนั่งกันเป็นกลุ่ม ตอนนีให้ Teacher นูริยะห์เป็นคนจัดกลุ่มให้เด็กๆ ตอนแรก Teacher นูริยะห์บอกว่าให้จัดกลุ่มละ 4 คน แต่เอะเราเตรียมเกมมา 4 เกมเอง ชายสองกลุ่ม หญิงสองกลุ่ม Teacher นูริยะห์เลยบอกใหม่ให้เด็กๆจัดกัน 4 กลุ่ม ชายสองหญิงสอง แนนอนการจัดกลุ่มเป็นอะไรที่วุ่นวายไม่น้อย บางคนอยากอยู่อีกกลุ่มแต่ตัวอยู่อีกกลุ่ม ดูได้จากสนทนาของเด็กๆ ส่วนเด็กชายมีอยู่กลุ่มหนึ่งเยอะมากเลยต้องเฉลี่ย มีเสียงหนึ่งดังขึ้นจากกลุ่มเด็กเยอะ “ ป่ามะไปอยู่กลุ่มโน้น ” ..ระหว่างที่เด็กๆจัดกลุ่มอยู่นั้น เราก็ไปจัดเตรียมเกมเตรียมสอน ก็เอากะดาษA4 แปะบน

กระดาน 4 แผ่นแต่นักขึ้นมาได้ว่าต้องเขียนบทสนทนาที่จะทบทวนของเมื่อวาน พอจัดการทุกอย่างเรียบร้อยแล้วก็ไปจัดการเด็ก ๆ กับ Teacher นูริยะห์

ตอนนี้ได้ 4 กลุ่มแล้วกลุ่มไหนเรียบร้อยก็เอาแฟ้มไปแจกก่อน หลังจากที่เด็ก ๆ ได้แฟ้มก็ให้เขียนชื่อด้วยปากกาเคมี เด็ก ๆ ตื่นเต้นกัน และชื่อต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ บางคนเขียนเป็นแล้ว และเด็กบางคนยังไม่แน่ใจ เด็ก ๆ ก็เขียนชื่อตัวเองบนฝ่ามือ แล้วโชว์ให้ Teacher นูริยะห์ดูว่าถูกหรือยัง ปากกาเคมีมีกลุ่มละด้านต้องแบ่ง ๆ กันเขียน รู้สึกว่าช่วงนี้ก็ใช้เวลาเหมือนกันนะ บางคนเขียนผิด Teacher นูริยะห์ก็เลยเอาผ้าขนหนูไปเช็ดเด็ก ๆ เห็นว่ามันลบได้ ได้ทีละทีนี่แก่งทำเป็นเขียนผิด กว่าจะได้สอน ฮึม...ใช้เวลาเหมือนกัน พอทุกอย่างเข้าที่ก็เริ่มสอนทันทีเลย เพราะวันนี้สอนแค่คาบเดียว conversation 20 นาที และ reading 30 นาที เริ่มด้วย วิชา conversation เด็ก ๆ ก็นั่งในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว เราเริ่มสอนบทสนทนาที่เขียนตั้งไว้บนกระดาน แต่ก่อนเข้าเรื่องบทสนทนา ก็จะดึงคำศัพท์ยาก เอาสามคำมาบอกความหมาย เข้าใจความหมายกันหมดแล้ว ก็สอนสนทนาสังเกตเห็นได้ว่าเด็ก ๆ เข้าใจบทสนทนามากขึ้น ตอนแรกให้อ่านตามกัน หลังจากนั้นแบ่งกันอ่านเป็นกลุ่มสอนไปประมาณ 5-8 นาที ก็ลบเนื้อหาทั้งหมดบนกระดานและเอากระดาษ A4 มาแปะบนกระดาน 4 แผ่น 4 กลุ่มพร้อมอธิบายให้เด็ก ๆ ฟังว่า ต่อไปนี้เราจะเล่นเกม เกมมีอยู่ว่า อาจารย์จะแจกกระดาษชิ้นเล็ก ๆ นี้ไปแต่ละกลุ่มเป็นบทสนทนาที่วางกระจัดกระจาย เด็ก ๆ จะต้องเอามาเรียงใหม่ และเอาไปแปะบนกระดาษ A 4 ของแต่ละกลุ่มของตัวเอง หลังจากนั้นถ้าใครเสร็จก่อนถือว่าชนะและกิจกรรมก็เริ่มขึ้น เด็ก ๆ ก็วิ่งกันจ้าละฉ่ำวันเพื่อที่จะให้กลุ่มตนชนะและแล้วก็เสร็จ หลังจากทุกกลุ่มเสร็จกันหมดแล้ว ก็ดึงกระดาษไปไว้ที่โต๊ะของแต่ละกลุ่ม และให้ฝึกอ่านกัน บรรยากาศดีคึกคักกัน มันจะมีบทสนทนาจุดหนึ่งที่จะให้เด็กเลือกว่าจะเอาแบบไหนก็ขีดเส้นใต้ไว้เลยตามที่สอนมาก็แบ่งกันสำเร็จและก็จบลงด้วยดีกับวิชา conversation

ต่อด้วยวิชา Reading Teacher นูริยะห์เอากระดาษ A-Z มาแปะเพื่อฝึกการออกเสียง โดยเริ่มจากการสอนทีละตัว A sound /æ/ Ant จนกระทั่งจบ z sound /z/ zip หลังจากนั้นให้ออกเสียงเอง โดยถอยย้อนจาก Z-A เวลาใกล้หมดแล้วก็บอกให้ตัวแทนออกมา ชาย 1 คน หญิง 1 คน ออกมาชี้ตามที่อาจารย์บอก ชนกันไปชนกันมา และตามมาด้วยเกมที่สองจะแจก alphabet ให้ทุกคน ให้เด็ก ๆ คิด คำศัพท์ขึ้นมาใหม่พร้อมต้องออกเสียงคำนั้นด้วย เช่น R sound /r/ Rabbit ให้ทุกคนออกมาทำกิจกรรมนี้ เสร็จทันเวลาพอดี

บันทึกการสอนวันที่ 6

วันศุกร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา: 11.20 -12.10

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะ)

คาบวันนี้เริ่มด้วยคำศัพท์ Vocabulary โดยเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ This That These Those ผู้สอนจะให้ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาข้างหน้าห้องและชี้วัตถุในระยะใกล้หรือไกลตามที่ผู้สอนได้พูดไว้ จะเห็นว่า

นักเรียนสามารถขับขอกวักวักหรือไกลได้ แต่กิจกรรมแบบนี้ไม่สามารถควบคุมนักเรียนทั้งหมดได้ ดังนั้นจะเห็นว่านักเรียนบางคนไม่สนใจเรียน ส่วนคาบต่อไปก็เป็นคาบการออกเสียง Phonic โดยการร้องเพลงเสียง “ e” จะเห็นได้ว่านักเรียนสนุกกับการออกเสียงและทำให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการสอนบทที่ 1 การเรียนการสอนเริ่มต้นด้วย conversation เนื้อหาเหมือนเดิม วันนี้แค่มาทบทวน

อ: *.Assalamualaikum .*

น: *.Walaikumsalam.*

อ : *.Peace be upon you.*

น : *.Peace be upon you,too.*

การเรียนการสอนเริ่มต้นด้วยสนทนา

• What does *Assalamualaikum* mean?

- It means peace be upon you.

• What does *Alhamdulillah* mean?

- It means Thank you Allah.

คำถามข้างต้นเป็นคำถามที่ผู้สอนถามผู้เรียนอยู่หลายรอบ

เริ่มด้วย: -ถามโดยรวม : ทุกคนตอบได้

- ถามแบ่ง ชาย/หญิง : ตอบได้

- แต่พอมาลองถามทีละคน มีตอบได้บ้าง ไม่ได้บ้าง

- ต่อมาให้ให้นักเรียน ถาม-ตอบ กันเอง ก่อนที่จะหมดเวลาผู้สอน)อ.รอทีเยาะ (ก็ได้มีการถาม

What does mean? How do we say พระอาทิตย์ in English ?

สรุปโดยรวมแล้ว :

นักเรียนทราบความหมายของ-Assalamualaikum และ Alhamdulillah in English .

- นักเรียนเข้าใจคำถามว่าผู้ถามต้องการอะไร

-แต่ถ้าหากให้พูดหรือถามอีกครั้งอาจมีติดๆขัดๆบ้าง

บันทึกการสอนวันที่ 7

วันจันทร์ที่ 23 กุมภาพันธ์ เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20)

(บันทึกโดย Teacher รอทีเยาะ)

วันนี้เด็กๆกระตือรือร้นทั้งสองชั่วโมงเลย การเรียนเริ่มด้วยวิชา Reading ก่อนหน้านั้นจะมีกิจกรรม การเขียนตามคำบอก ด้วยความที่ว่าคำสอนและคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ใช้ในห้องเรียน พอผู้สอนบอก

ว่า " Write the word cat " เด็กก็เขียนกันใหญ่เลย ดูเด็กๆจริงจังและตื่นเต้นกัน แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีเด็กคนหนึ่งถามขึ้นมาว่า ต้องเขียน write ด้วยไหมคะอาจารย์? คิดว่าผู้สอนก็คงจะหัวเราะอยู่ในใจ เลยเปลี่ยนคำสั่งเป็น cat อย่างเดียว กิจกรรมดำเนินไป5นาที เด็กๆก็กลัวจะเขียนผิดกัน ระหว่างผู้สอนกำลังทำกิจกรรมอยู่นั้น ทีมวิจัยอีกสองคนก็เตรียมการสอนพลาจๆซึ่งในสื่อ่นั้นจะมีคำว่า frog และคำหนึ่งที่เด็กต้องเขียนตามคำบอกก็เช่นกัน เราผลไปชี้คำนั้นเด็กๆสนใจกันใหญ่เลย เลยจำเป็นต้องดึงออกก่อน โวยวายกันใหญ่ตามประสาเด็ก และแล้วกิจกรรมแรกก็เสร็จจล่ง อ้อ วัตถุประสงค์ของการเขียนตามคำบอกคือ เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่ผ่านมา และวิชา Reading ก็เริ่มขึ้น บนกระดานจะแปะกระดาษอยู่ 3 แผ่น แผ่นแรกทางซ้ายมือสุด จะเป็นคำอ่านตามสระ 5 เสียง a e i o u โดยใช้วิธีสลับกันอ่าน เริ่มด้วยฝ่ายชาย ตามด้วยฝ่ายหญิง ประเมินโดยรวมอ่านได้ทุก คน พออ่านได้ทุกคำแล้ว ผู้สอนก็จะเลือกประเมินรายบุคคล และแจ้งเด็กๆว่า ถ้าใครอ่านไม่ได้จะต้องยืนขึ้น " เฮ้ยๆ...กลัวว่า " " เฮ้ยๆๆ ...เสร็จแน่เลย " เสียงพิมพ์จากเด็กๆ เริ่มด้วยคน คนแรกเห็นอาการเลยว่ากลัว แต่เอาเข้าจริงอ่านได้ คนที่สองเริ่มลังเล แต่สุดท้ายก็อ่านได้ เพราะเพื่อนบอก มีอ่านได้บ้างไม่ได้บ้าง คือเด็กๆเขาจะนับคำอยู่แล้วคิวของตัวเองอยู่คำไหน จนกระทั่งถึงเด็กนักเรียนคนหนึ่ง ไม่ทันผู้สอนชี้ก็อ่านแล้วแถมพอชี้ก็ไม่มองศัพท์ อ่านคำนั้นให้เลย แสดงว่าเตรียมมาตามเพื่อนบอก ผู้สอนเปลี่ยนใจชี้คำใหม่ สุดท้ายก็อ่านไม่ได้ แต่กิจกรรมนี้เด็กๆใจจดใจจ่อมาก คงจะตื่นเต้นโดนทำโทษแน่ๆ สรุปได้เด็กที่อ่านไม่ได้ 4 คน คือ ชาย 2 หญิง 2 เด็กคนอื่นอาจจะมีบ้างที่เพื่อนบอก แต่อาจคลาดสายตาผู้สอน ตอนแรกเด็กๆ4คนนี้ก็กลัวกัน เพราะอาจเคยโดนทำโทษจากการทำผิด แต่วันนี้ไม่ใช่ให้ออกมาอ่านแบบใกล้ชิด ถึงตอนอ่านเป็นเรื่องบ้าง" Amir and Basir " และตามด้วยตอบคำถาม question word or Wh- question คำศัพท์บางตัวเด็กนักเรียนไม่ทราบ Teacher นูริยะห์เลยพยายามทำให้เด็กเข้าใจ โดยอธิบายเรื่อยๆเป็นภาษาอังกฤษ สักพักเด็กก็เข้าใจ สังเกตจากการอ่านของเด็กๆวันนี้แล้ว เห็นหลายคนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น กล้าอ่านมากขึ้นและสะกดเพื่อให้ได้คำอ่านที่ถูกต้อง หลังจากที่เรียนวิชา reading ตามด้วยวิชา conversation ช่วงเปลี่ยนคิวและเตรียมสื่อการสอนนั้น สมาชิกนักเรียนเริ่มหายเริ่มเสียงดังและเล่นกัน พอเตรียมเสร็จ วันนี้อยู่ความสนใจของนักเรียนด้วยของที่ระลึก เด็กๆก็เจียบกันแปบหนึ่ง ก็เล่นกันใหม่ เลยเรียกสมาชิกเด็กๆด้วยคำสั่ง everyone clap your hand one time , two times ทำแบบนี้สักพักตามด้วยร้องเพลง If you're happy and you know อืม...เห็นนักเรียนสนุกกันและสมาธิเริ่มเข้าที่แล้วก็แจกบทสนทนา ตามด้วยการอ่านตาม ให้อ่านในซีพ ด้วยความที่อักษรในเอกสารค่อนข้างเล็ก เด็กเลยอ่านตามปาก และตาลอยไปลอยมา แต่ผู้สอนได้เตรียมแผนสำรองไว้แล้ว ก่อนที่จะให้เด็กอ่านบทสนทนาบนกระดาน ให้เด็กแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม พอให้แบ่งกลุ่มก็เล่นกัน ใช้เวลาเหมือนกันกว่าจะเข้าที่ สมาชิกหายอีกแล้ว สังเกตว่านักเรียนจะเล่นกันตลอด จึงต้องเรียกสมาธิกลับมาอีกครั้งด้วยการปรบมือ คราวนี้ให้อ่านเป็นกลุ่มผลัดกันอ่าน เด็กผู้ชายกว่าจะอ่านจบต้องคอยกระตุ้น มีบางคนเล่นมีบางคนอ่าน บางคนเจียบ ตามด้วยนักเรียนหญิง เป็นที่รู้กันว่าตั้งใจและไม่ค่อยมีปัญหาอยู่แล้ว อาจมีบ้างที่อ่านไม่ได้ หลังจากที่ทุกคนอ่านกันหมดแล้ว ก็ให้ตอบคำถาม ผลที่ได้รับจากการใช้วิธีนี้คือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทสนทนาได้ดีระดับหนึ่ง

บันทึกการสอนวันที่ 8

วันอังคารที่ 24 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 10.30 -11.20

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะ)

วันนี้เด็กๆเรียนเรื่อง Let's go to the garden เป็นเรื่องเกี่ยวกับสวนและผลไม้ ซึ่งไปประจบเหมาะกับเนื้อหาที่เด็กจะเรียนช่วง vocabulary พอได้เวลาเรียน vocabulary ก็จะมีซีทให้เหมือนกัน ในซีทประกอบไปด้วยผลไม้พื้นบ้านใกล้ตัว เห็นเด็กๆทุกคนตั้งใจกันดูรูป และเดากันว่าแต่ละคำที่เป็นภาษาอังกฤษคือผลไม้ อะไร เด็กจะแย่งกันตอบ ดูกระตือรือร้นในการคิดว่ามันคืออะไร คุณครูก็ให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง บางคนชี้รูปผลไม้ให้เพื่อนดูและบอกว่าผลไม้ชนิดนี้มันมีต้นของมันใกล้ๆบ้านเขา หลังจากนั้นผู้สอนแจกกระดาษเอสี่ให้กลุ่มละแผ่น เพื่อให้เขียนชื่อผลไม้ที่ตนชื่นชอบ แต่ด้วยความที่เป็นเด็กก็ต้องเถียงกัน เพราะว่าชอบไม่เหมือนกัน เลยแจกกระดาษให้คนละแผ่น เด็กๆตั้งใจกันมากไม่มีใครชนเลยคาบนี้ พอได้กระดาษก็ให้เขียนและวาดผลไม้ที่ตนชอบ

(บันทึกโดย Teacher สุนาดี)

วันนี้นักเรียนเริ่มเรียนด้วยการทบทวนเกี่ยวกับคำศัพท์ Fruits โดยถามเกี่ยวกับผลไม้ที่เขาเลือกวาดรูปที่ผ่านมา เพื่อถามว่าเขาจะจำได้ไหม จากนั้นผู้สอนให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกันถามคำถาม ซึ่งคำถามคือ “What fruits do you like?” โดยผู้ที่ตอบจะตอบว่า “I like” และมีการสรุปว่า ผลไม้ที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ orange, banana, และ rambutan นอกจากนั้นผู้สอนได้แทรกการสอนด้วยการร้องเพลงเกี่ยวกับ Fruit เพื่อเรียกสมาธินักเรียน ซึ่งนักเรียนก็มีความสนใจเรียนเพิ่มขึ้น จากนั้นก็ต่อยอดด้วยการสนทนา Conversation ผู้สอนได้สนทนาใช้คำถาม “What is she doing” “Are you writing?” ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องสนทนากับผู้สอนและถามเพื่อนๆในห้องเรียน โดยรวมนักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน

บันทึกการสอนวันที่ 9

วันศุกร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา: 11.20 -12.10

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะ)

วันนี้มีเวลาเข้าไปสังเกตการณ์เพียง20นาที่เอง เพราะเข้าใจผิดเรื่องเวลา แต่ Teacher สุนาดีได้มาสอนล่วงหน้าไปแล้ว พอไปถึงเด็กๆกำลังวุ่นวายอยู่เลย วุ่นวายมากเกินกว่าจะควบคุม เป็นเพราะว่า Teacher นูริยะห์ไม่มาด้วยหรือเปล่านะ ก็ทบทวนเนื้อหาของเมื่อวานเรื่อง vocabulary ตามด้วยเติมช่องว่าง เห็นทำกันทุกคนแต่ทำไมเสียงดังจิ้ง พอเสร็จแล้วก็สอนเพลงเรื่องผลไม้ อิม ฟิงจะเจียบ วันนี้ได้เรียน conversation แค่ 15 นาทีเอง วันนี้เด็กๆฝึกถาม What are you doing? พลัดกันถามและสลับกันตอบ บางคนอยากเรียน บางคนอยากเล่น บางคนทำหน้าเซ็ง

ประชุมครั้งที่ 4 : ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป

- ทีมวิจัยมีการเสนอสำหรับการเก็บข้อมูลโดยการทดลองสอนในช่วงสัปดาห์สุดท้ายดังต่อไปนี้
 - ควรจะเน้นการทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว แต่ให้ใช้เกมส์เพื่อการทบทวนบทเรียน
 - ควรใส่ใจเด็กนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาเด็กให้มีความสามารถมากขึ้น เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆที่จะตามมา
 - ผู้สอนควรสังเกตการพัฒนาของนักเรียน โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านและควรเสริมทักษะต่างๆเพิ่มขึ้นตามลำดับ เช่น ทักษะการเขียนหรือการสะกดคำ ทักษะการสนทนา และอื่นๆ

บันทึกการสอนวันที่ 10

วันจันทร์ที่ 2 มีนาคม 2558 เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20)

(บันทึกโดย Teacher สุชาติ)

นักเรียนเริ่มเรียนด้วยการทบทวนคำศัพท์ ที่ผ่านมา เช่น action verbs (write, read, point to, open) classroom tools (pencil, books, prayer rug) และ fruits เป็นต้น ผู้สอนทบทวนโดยใช้ บัตรคำ flash card, ใ้คำ miming ซึ่งนักเรียนพากันตอบพร้อมๆกัน จากนั้นก็เริ่มกิจกรรม โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม นักเรียนชาย 2 กลุ่มและนักเรียนหญิง 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะต้องจับฉลากคำถามมาหนึ่งคำถาม แล้วต้องปฏิบัติตามคำถามนั้น ด้วยเวลาที่จำกัด ซึ่งส่วนใหญ่แต่ละกลุ่มทำได้ และผู้สอนสามารถสังเกตได้ว่านักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้นเมื่อผู้สอนได้ใช้เกมส์ เมื่อถึงคาบการฝึกทักษะการอ่านผู้สอนได้ใช้ flash card เกี่ยวกับคำศัพท์ ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มจำเป็นต้องอ่านคำที่อยู่ในบัตรคำนั้นให้ได้ทั้งหมด มีนักเรียนที่ชื่อ อามีน อิมรอน และนิกลยาที่ไม่สามารถอ่านได้ นักเรียนทุกคนได้อ่านพร้อมกันเป็นกลุ่ม จากนั้นผู้สอนได้ให้นักเรียนดูซีดีที่เคยให้อ่าน มีหัวข้อชื่อ Basir and Amir นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องนี้ให้หมด สำหรับนักเรียน 3 คน ที่ไม่สามารถอ่านได้นั้น ผู้สอนก็เลยใช้วิธีการสอนเป็นรายบุคคลและให้อ่านตาม จากผลที่ได้สังเกตจะเห็นว่าโดยส่วนใหญ่ นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านมากขึ้น หลังจากนั้นนักเรียนมีการทบทวนการเรียนการสอน ผู้สอนได้สนทนาโดยการตั้งคำถาม “How do we sayin English?” และ “What does mean ?” อะไรคือ “Peace be upon you” “MashaAllah” ซึ่งนักเรียนก็ตอบได้หมด หลังจากนั้นนักเรียนก็ได้เรียนทักษะการอ่านต่อ ผู้สอนได้ให้นักเรียนออกมาเขียนตามคำบอกบนกระดาน โดยเลือกให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาหนึ่งคน ฟังคำศัพท์จากผู้สอนแล้วเขียนตามคำบอก จากการสังเกตโดยภาพรวมแล้ว นักเรียนมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นทั้งการอ่านและการสะกดคำ

และวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการลงพื้นที่สอนเพราะนักเรียนมีการสอบปลายภาคของโรงเรียน การเรียนวันนี้จบด้วยการให้รางวัล แจกขนมและน้ำ และถ่ายรูปพร้อมกับเด็กๆนักเรียน จากการสังเกตโดยภาพรวมตั้งแต่เริ่มสอนโดยใช้คู่มือที่เตรียมไว้ นักเรียนมีการพัฒนามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการอ่าน การเรียนรู้คำศัพท์ จดจำคำศัพท์ และการสนทนา นักเรียนสามารถตอบได้และสนทนากับเพื่อนได้ ทั้งหมดนี้คิดว่ามีสาเหตุมาจากการที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลที่ได้มาจากระบบเรียนภาษาอังกฤษที่ได้มีการบูรณาการภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่

บันทึกการสอนวันที่ 11

วันอังคารที่ 3 มีนาคม 2558 เวลา 10.30 -11.20

(บันทึกโดย Teacher นูริยะห์)

เนื่องจากวันนี้เป็นวันที่ทีมวิจัยต้องไปประสานงานอื่นก่อนไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียน ทีมวิจัยจึงได้ประสานกับคุณครูภาษาอังกฤษที่เป็นผู้ช่วยนักวิจัยล่วงหน้าก่อนจะมาโรงเรียนสองวัน เพื่อมาทำการทดสอบหลังการทดลองและได้ฝากส่งแบบทดสอบที่ได้ถ่ายเอกสารตามจำนวนของผู้เรียนทั้งสองห้องแล้ว และขอให้คุณครูภาษาอังกฤษช่วยหาคุณครูที่สอนภาษาอังกฤษอีกคนเพื่อทำการทดสอบผู้เรียนอีกห้องที่เป็นห้องควบคุม โดยใช้แบบทดสอบหลังการทดลองชุดเดียวกันทั้งสองห้อง โดยทีมวิจัยได้ขอให้คุณครูภาษาอังกฤษและเพื่อนอีกคนช่วยกำกับและควบคุมผู้เรียนในการจัดโต๊ะเพื่อนั่งสอบและควบคุมผู้เรียนในการทำแบบทดสอบ และเมื่อทีมวิจัยไปถึงโรงเรียนและเข้าไปในห้องเรียน ก็เห็นผู้เรียนห้องทดลองได้นั่งประจำที่ของตนอย่างเรียบร้อย แต่เวลาได้ล่วงเลยไปมากเนื่องจากคุณครูภาษาอังกฤษมีคาบสอนห้องอื่นที่ได้มีการปรับเปลี่ยนเวลาสอนกระทันหัน ทำให้คุณครูที่จะแจกแบบทดสอบให้นักเรียนเวลา 11:20 น. ผู้เรียนบางคนดูมีอาการตื่นเต้นมากกว่าคนอื่น บางคนก็ยืมให้ทีมวิจัยและถามว่าเมื่อไหร่พวกเราจะกลับมาสอนพวกเขาอีก ทำเอาทีมวิจัยรู้สึกดีใจที่ผู้เรียนอยากเรียนกับทีมวิจัย หลังจากนั้นทีมวิจัยก็แบ่งกันไปดูอีกห้องที่เป็นห้องควบคุมก็พบว่าผู้เรียนห้องนั้นได้ทำข้อสอบได้สัปดาห์แล้ว ส่วนห้องกลุ่มทดลองนั้นทีมวิจัยเห็นผู้เรียนได้ตั้งใจทำข้อสอบ เด็กๆเริ่มตั้งใจทำและพยายามอ่านคำถามของข้อสอบมาก แต่เนื่องจากเวลาที่เริ่มสอบนั้นช้าไป และเป็นเวลาที่ใกล้กับอาหารกลางวัน เมื่อเวลาประมาณ 12:00 น. ผู้เรียนได้ยินเสียงออกตเพื่อบอกเวลาพักเที่ยง ทำให้ผู้เรียนหลายคนรีบกากระดาษคำตอบเพื่อที่จะได้รับไปทานข้าวเพราะเกรงว่ากับข้าวจะหมดก่อนที่จะได้ทาน ทำให้คุณครูภาษาอังกฤษต้องกำชับให้ผู้เรียนตั้งใจทำและไม่ควรรีบเพราะคุณครูได้ประสานกับแม่ครัวแล้วให้เก็บกับข้าวสำหรับผู้เรียนที่กังสออยู่จึงไม่ต้องห่วงว่ากับข้าวจะหมด ดังนั้นผู้เรียนบางคนที่คุณครูเหมือนจะรีบกากระดาษคำตอบจึงได้นั่งทำข้อสอบอย่างสงบเหมือนเดิม เมื่อเวลา 12:20 น. เด็กนักเรียนบางส่วนได้เริ่มทยอยส่งกระดาษคำตอบให้คุณครูสอนภาษาอังกฤษและทีมวิจัยและส่งยิ้มให้ก่อนที่จะรีบวิ่งออกจากห้องตรงไปยังตรงอาหารเพราะหิว นักเรียนบางส่วนก็ยังนั่งทำข้อสอบโดยมีสีหน้ากังวล แล้วก็ส่งกระดาษคำถามและคำตอบให้ทีมวิจัย

บันทึกการสอนวันที่ 12

วันศุกร์ที่ 6 มีนาคม 2558 เวลา: 11.20 -12.10

(บันทึกโดย Teacher นูริยะห์)

วันนี้เป็นวันที่ทีมวิจัยได้นัดกับคุณครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อมาทำการสัมภาษณ์หลังทดลอง โดยขอให้คุณครูสอนภาษาอังกฤษเลือกนักเรียนอาสาสมัครที่ต้องการมีส่วนร่วมในการให้สัมภาษณ์ที่ทีมวิจัย เมื่อมาถึงที่ห้องเรียนของห้องทดลอง ก็พบว่าผู้เรียนที่ขอเป็นอาสาสมัครในการให้การสัมภาษณ์มีจำนวน 10 คน คือ นักเรียนชาย 5 คนและนักเรียนหญิง 5 คน ทีมวิจัยจึงได้แยกสัมภาษณ์ระหว่างนักเรียนชายและหญิง โดยได้สัมภาษณ์นักเรียนหญิงก่อน และตามด้วยนักเรียนชาย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ (ฉบับปรับปรุง) ที่ได้ออกแบบไว้ และปรับเปลี่ยนการใช้คำในการถามคำถามตามความเหมาะสมกับผู้เรียน เมื่อได้สัมภาษณ์นักเรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์ (ฉบับปรับปรุง) แล้ว ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
นักเรียนทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่ตอบว่าชอบ เพราะสนุกและได้ทำกิจกรรมมากมาย
2. นักเรียนรู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยากไหม
นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไม่ยากถ้าเราอ่านได้
3. กิจกรรมใดที่นักเรียนคิดว่าชอบมากที่สุด
นักเรียนหญิงตอบว่าชอบกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ ชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องของ Amir and Basir และนักเรียนชายตอบว่าชอบตอนได้ทำกิจกรรมกับบัตรคำ และเล่นเกมแข่งขันเป็นกลุ่ม และชอบเรื่องผลไม้เพราะผลไม้บางอย่างมีที่บ้านและใกล้บ้าน
4. กิจกรรมใดที่นักเรียนเรียนแล้วไม่ชอบ
นักเรียนชายส่วนใหญ่จะเงียบ ไม่ตอบ และนักเรียนตอบว่าไม่มี
5. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร
นักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าง่าย และเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาโดยเฉพาะเมื่อได้อ่านเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง Amir and Basir และนักเรียนบอกว่าเข้าใจและจำความหมายของคำศัพท์หลายคำเช่น Assalamualaikum, Waalaikumusalam, Al-Qur'an, prayer rug, reciting และอื่นๆ
6. นักเรียนมีความสุขหรือไม่เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
นักเรียนส่วนใหญ่ตอบด้วยสีหน้ายิ้มแย้มว่ามีความสุข ชอบและอยากให้ทีมวิจัยมาสอนพวกเขาอีก พวกเขาจะได้อ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้น
7. นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากน้อยแค่ไหน
นักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าเข้าใจมากกว่าที่เคยเรียนในแบบเรียนที่โรงเรียนจัดให้

8. นักเรียนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอะไรบ้าง
นักเรียนผู้หญิงเสนอว่าอยากให้เนื้อหาในซีดีที่ทางวิจัยนำมาใช้ในการสอนนั้นควรเป็นแบบสี ไม่ใช่ขาวดำ และอยากให้เล่นเกมส์มากขึ้น

สรุปผลโดยภาพรวมเกี่ยวกับผลที่ได้การจัดการเรียนการสอน ปัญหาและแนวทางแก้ไข

จากผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถสรุปใน 3 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. ความแตกต่างทางพื้นฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

นักเรียนมีความสามารถและพื้นฐานด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันส่งผลให้มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันในช่วงต่างๆ เช่นในช่วงของการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนบางคนทำข้อสอบอย่างขมุกขมัว บางคนตั้งใจมาก บางคนนั่งกระสับกระส่ายหันซ้ายหันขวา บางคนหันมาสบตากับทีมวิจัยเชิงขอความเห็นใจ เวลาผ่านไปครึ่งชั่วโมง เด็กนักเรียนบางคนบอกทีมวิจัยว่าเสร็จแล้วและส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบให้ทีมวิจัย บางคนถามว่าต้องทำทุกข้อไหม ถ้าตอนสุดท้ายทำไม่ได้ และอยากส่งเลยได้ไหม และเมื่อทุกคนเริ่มทยอยกันส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบ บางคนมีสีหน้ายิ้มอายๆ ให้กับทีมวิจัย บางคนมีสีหน้ากังวล และบางคนมีสีหน้าอยากถามทีมวิจัยเหมือนสงสัยอะไรบางอย่าง และพื้นฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังส่งผลต่อการทำกิจกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนเช่น นักเรียนที่อ่านไม่ภาษาอังกฤษไม่เป็นมักจะมีปัญหาในการให้ความร่วมมือเวลาจัดกิจกรรม ผู้สอนจึงจำเป็นต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ แต่ก็มีปัญหาในเรื่องของข้อจำกัดของเวลาในแต่ละคาบที่ไม่เพียงพอ

2. ความจำเป็นของกิจกรรมละลายพฤติกรรมและการสร้างความพร้อมก่อนเรียน

กิจกรรมละลายพฤติกรรมก่อนเรียนมีผลดีต่อการให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยหรือการทดลองสอนโดยเฉพาะวันแรกของการสอนหรือก่อนการเริ่มบทเรียน ตัวอย่างกิจกรรมที่สามารถเสริมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ดังตัวอย่างกิจกรรมที่สามารถนำไปปฏิบัติต่อไปนี้

- กิจกรรมแนะนำตัว แต่การใช้กิจกรรมแนะนำตัวโดยใช้ภาษาอังกฤษนั้นบางครั้งเป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนเมื่อผู้วิจัยกับผู้เรียนยังไม่มี ความคุ้นเคย นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักวิจัยหรือผู้สอนควรเสริมด้วยการพูดภาษาอังกฤษที่สามารถบรรยากาศในการพูด และให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการพูดภาษาอังกฤษไปด้วย ครูอาจจะเริ่มต้นหรือพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียนฟังก่อนด้วยประโยคง่ายๆและเสริมด้วยประโยคที่สามารถดึงความสนใจของเด็กนักเรียนเช่น My name is Nureeyah Maekong. You can call me teacher Nureeyah. I like blue color and I like cat. Mieu....muie. และทีมวิจัยอีกสองคนก็แนะนำชื่อของแต่ละคน สีที่ชอบ และสัตว์ที่ชอบตามลำดับ

- กิจกรรมการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้ประโยคสั้นๆ และให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้นแสดงท่าทางประกอบจากเรื่องที่เล่า โดยการเล่าเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ‘Telling story about Family’ ครูจะเริ่มเล่าเรื่องด้วยการ ยืนทำสะพานหน้าชั้นเรียน และบอกให้เด็กนักเรียนทำตามกริยาท่าทางที่ครูทำ ถ้าครูแสดงท่าทางหรือทำท่าประกอบอะไร ก็ให้นักเรียนทำตามทุกอย่างพร้อมๆ กับฟังเนื้อเรื่องที่เล่าด้วยว่าเมื่อเอ่ยคำไหนแล้วผู้สอนทำท่าอะไรก็ให้ทำตาม หลังจากนั้นให้นักเรียนพยายามจำคำศัพท์ที่ผู้สอนใช้พร้อมกับท่าทางที่แสดงประกอบเมื่อผู้สอนกล่าวคำนั้น ผู้สอนสามารถเริ่มเล่าเรื่องโดยใช้ภาษาอังกฤษ ‘Once upon a time, there was a family. There were four people in this family. There were mother (ผู้สอนทำท่าโน้มตัวไปข้างหน้าและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม), father (ทำท่าโน้มตัวไปข้างหลังและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม), brother (ทำท่าโน้มตัวไปทางขวาและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม) and sister (ทำท่าโน้มตัวไปทางซ้ายและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม) ผู้สอนจะเล่าซ้ำๆ และให้นักเรียนทำตามท่าประกอบ และเริ่มทำเร็วขึ้น หลังจากนั้นผู้สอนก็เล่าเรื่องแต่ไม่ต้องทำท่าประกอบ และให้เด็กนักเรียนทำตามท่าประกอบตามเนื้อเรื่องที่ฟัง โดยจำว่าชื่อสมาชิกครอบครัวคนไหนและต้องทำอะไร ในช่วงของการทำกิจกรรมนี้ เด็กๆ นักเรียนอาจจะเริ่มสับสนกับชื่อและท่าประกอบ จำผิดจำถูก และเริ่มทำตามแบบไม่ค่อยแน่ใจแต่ต้องทำให้เร็วทันกับที่ผู้สอนเอ่ยชื่อสมาชิกครอบครัว ถึงแม้ว่านักเรียนอาจจะแสดงท่าทางประกอบไม่ถูกต้อง กับเนื้อเรื่องที่ครูเล่า แต่กิจกรรมนี้สามารถสร้างความพร้อมและดึงความสนใจของนักเรียนต่อเนื้อเรื่องที่ผู้สอนเล่า และนักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานกับกิจกรรมดังกล่าวเพราะตนได้มีส่วนร่วมในการทำท่าประกอบระหว่างที่ครูเล่าเรื่อง และฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ นักเรียนมีการตอบสนองและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น

3. ปัญหาที่มักเกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและแนวทางแก้ไข

ปัญหาจากการสอนที่อาจจะพบบ่อยในห้องเรียนและแนวทางในการแก้ไขหรือรับมือกับปัญหามีดังนี้

- 1) เมื่อนักเรียนเริ่มเล่นหรือส่งเสียงดังในห้องเรียน ไม่ควรบังคับเด็กให้เงียบ แต่ควรจะดึงความสนใจเด็กโดยใช้กิจกรรมอย่างอื่นมาแทน อาทิเช่น เกมส์ รูป ภาพ และอื่นๆ ในการสอน
- 2) การใช้วีดีโอหรือเปิด VCD มักไม่เกิดผลดีมากนัก ถ้าหากผู้สอนเปิดหลายๆรอบ
- 3) การเตรียมสื่อการสอนเพิ่มขึ้นในการทำกิจกรรมกับเด็กนักเรียนมักส่งผลที่ดีกว่าในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะการเขียนบนกระดานอย่างเดียวของผู้สอนอาจใช้เวลามาก และเด็กนักเรียนเริ่มมีความเบื่อหน่ายและไม่สนใจในสิ่งที่สอน ดังนั้นการที่ผู้สอนจะเรียกสมาธิเด็กกลับมาสนใจในกิจกรรมอีกครั้งหลังจากนั้นมักต้องใช้เวลาพอสมควร

- 4) เทคนิคในการสอนนักเรียนเกี่ยวกับบทสนทนาหรือการพูดภาษาอังกฤษจากบทสนทนานั้น ควรเริ่มจากการฝึกสนทนา (Conversation) โดยการฝึกทั้งห้องก่อน แล้วจึงแยกเป็นกลุ่ม หลังจากนั้นจึงฝึกเป็นรายบุคคล วิธีการนี้สามารถลดความประหม่าของผู้เรียน และส่งเสริมความกล้าแสดงออกของผู้เรียนโดยความสมัครใจหลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกและมีความพร้อมพอสมควร
- 5) การสอนทักษะการออกเสียง (phonics) ควรฝึกให้เด็กรู้จักเสียงทั้งหมดก่อน โดยสอนเทคนิคการออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ
- 6) การสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ (Vocabulary) ผู้สอนควรส่งเสริมในเรื่องของการออกเสียง (Phonics) ด้วยเพื่อช่วยเพิ่มทักษะการอ่านที่ถูกต้องร่วมกับการรู้ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ
- 7) เวลาเรียนหรือทำกิจกรรมควรมีความเหมาะสมโดยคำนึงเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน ทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องสอน และความพร้อมของผู้เรียนที่จะพัฒนา เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถทางด้านทักษะภาษาอังกฤษแต่ละทักษะไม่เท่ากัน และหากจะให้เด็กนักเรียนเรียนจบแต่ละเนื้อหาของแต่ละทักษะก่อนนั้น จะใช้เวลามากพอสมควรและนักเรียนอาจจะเบื่อถ้าต้องเรียนเนื้อหาของแต่ละทักษะจนหมดก่อนจึงจะขึ้นเนื้อหาใหม่ ดังนั้นผู้สอนควรมีการปรับเปลี่ยนการเรียงเรียงเนื้อหาหรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนทุกทักษะในคาบเดียวกัน แต่แบ่งเป็นช่วงของการสอนแต่ละทักษะ โดยกำหนดเวลาที่สอนในแต่ละคาบดังตัวอย่างต่อไปนี้คือ
 - conversation (30 นาที), phonics/reading (40 นาที), vocabulary (30 นาที)
 - conversation (20 นาที), phonics/reading (20 นาที), vocabulary (10 นาที)
 - vocabulary (30 นาที), phonics/reading (20 นาที)
- 8) การใช้กิจกรรมให้นักเรียนออกมาข้างหน้ามักจะเกิดปัญหาการส่งเสียงดังของนักเรียนบางคนที่ไม่ได้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้น ดังนั้นผู้สอนควรเลือกเด็กนักเรียนที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือหรือแสดงการก่อกวนหรือเสียงดังในห้องเรียนนั้น โดยให้ออกมาแสดงกิจกรรมหน้าห้องเพื่อสร้างสมาธิในการเรียนมากยิ่งขึ้นและให้ความร่วมมือในกิจกรรมมากขึ้น
- 9) ควรทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว โดยใช้เกมส์เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน
- 10) ควรให้ความสนใจเด็กนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษให้มาก เพื่อพัฒนาเด็กให้มีความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆมากขึ้น เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆที่จะตามมา
- 11) ผู้สอนควรสังเกตการพัฒนาของนักเรียน โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านและควรเสริมทักษะต่างๆเพิ่มขึ้นตามลำดับ เช่นทักษะการเขียนหรือการสะกดคำ ทักษะการสนทนา และอื่นๆ

12) การเรียนการสอนที่เด็กนักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับ ทักษะการออกเสียง Phonics นั้นมี ข้อดีหลายประการคือ

- เมื่อผู้สอนเปิดเพลงเกี่ยวกับทักษะการออกเสียง (Phonics) ทำให้ผู้เรียนฟังและฝึกร้อง พร้อมมีท่าประกอบ สามารถดึงความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น
- นักเรียนสามารถฝึกการออกเสียงมากขึ้นเมื่อใช้เพลง เพราะโดยปกตินักเรียนระดับ ประถมศึกษาชอบร้องเพลงเช่นเพลงเสียงสระในภาษาอังกฤษ (Vowels)
- กิจกรรมการแข่งขันเช่น แข่งเขียนตามคำบอ เป็นกลุ่มหน้าชั้นเรียนเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ ผู้เรียนชอบ และสามารถสร้างแรงจูงใจในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนหลังการทดลอง ผลการสัมภาษณ์มีดังต่อไปนี้

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
นักเรียนทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่ตอบว่าชอบ เพราะสนุกและได้ทำกิจกรรมมากมาย
2. นักเรียนรู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยากไหม
นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไม่ยากถ้าเราอ่านได้
3. กิจกรรมใดที่นักเรียนคิดว่าชอบมากที่สุด
นักเรียนหญิงตอบว่าชอบกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ ชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องของ Amir and Basir และนักเรียนชายตอบว่าชอบตอนได้ทำกิจกรรมกับบัตร คำ และเล่นเกมแข่งขันเป็นกลุ่ม และชอบเรื่องผลไม้เพราะผลไม้บางอย่างมีที่บ้านและใกล้บ้าน
4. กิจกรรมใดที่นักเรียนเรียนแล้วไม่ชอบ
นักเรียนชายส่วนใหญ่จะเงียบ ไม่ตอบ และนักเรียนหญิงตอบว่าไม่มี
5. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร
นักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าง่าย และเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาโดยเฉพาะเมื่อได้อ่านเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง Amir and Basir และนักเรียนบอกว่าเข้าใจและจำความหมายของคำศัพท์หลายคำเช่น Assalamualaikum, Waalaikumusalam, Al-Qur'an, prayer rug, reciting และอื่นๆ
6. นักเรียนมีความสุขหรือไม่เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
นักเรียนส่วนใหญ่ตอบด้วยสีหน้ายิ้มแย้มว่ามีความสุข ชอบและอยากให้ทีมวิจัยมาสอนพวกเขาอีก พวกเขาจะได้อ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้น
7. นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากน้อยแค่ไหน
นักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าเข้าใจมากกว่าที่เคยเรียนในแบบเรียนที่โรงเรียนจัดให้

8. นักเรียนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอะไรบ้าง
นักเรียนผู้หญิงเสนอว่าอยากให้เนื้อหาในซีดีที่ทางวิจัยนำมาใช้ในการสอนนั้นควรเป็นแบบสี ไม่ใช่ขาวดำ และอยากให้เล่นเกมส์มากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา” มีวัตถุประสงค์หลักในการวิจัยคือ 1) เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) เพื่อทดลองใช้และตรวจสอบผลของการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ในการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ผลการวิจัยพบว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมากและควรได้รับการส่งเสริมเนื่องจากเหตุผลหลายประการคือ

1. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากสำหรับเด็กนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเป็นภาษาที่นักเรียนจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนโดยเฉพาะเพื่อสร้างความพร้อมในการเป็นประชาคมอาเซียนและภาษาอังกฤษที่นำมาใช้และฝึกทักษะให้กับบุตรหลานหรือเด็กนักเรียนในชุมชนมุสลิมนั้น เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเกิดขึ้นจริงในการดำเนินการของนักเรียนและเพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนกับผู้อื่นได้
2. แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่ใช้อยู่ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันส่วนใหญ่นำเสนอวิถีชีวิตของชาติตะวันตกหรือเจ้าของภาษาซึ่งบางเนื้อหา เช่น Dating, Music, Halloween, Valentine และอื่นๆ มีความขัดแย้งกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของวัฒนธรรมมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อีกทั้งเนื้อหาของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาดังที่กล่าวมานั้นนำเสนอวิถีชีวิตที่นักเรียนไม่คุ้นเคยเป็นสิ่งที่ไกลตัวผู้เรียนและเข้าใจยากและทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลสัมฤทธิ์ที่ไม่ดีทางภาษาอังกฤษ ดังนั้น แบบเรียนดังกล่าวจึงมีความไม่เหมาะสมกับบุตรหลานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และควรได้รับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง

3. ผู้ปกครองบางส่วนเกิดความไม่ไว้วางใจในการส่งบุตรหลานเข้าไปเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพราะเกรงว่าบุตรหลานของตนจะได้รับการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม และวิถีการดำเนินชีวิตที่ขัดแย้งกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลามทำให้ตัวผู้เรียนประสบปัญหาหลายๆ ด้านในการดำเนินชีวิต ดังนั้นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามซึ่งเป็นโรงเรียนที่มักจะได้รับ ความไว้วางใจสำหรับผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานมาเรียนในโรงเรียนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงควรคำนึงและเล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าวและมีการบูรณาการกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลามกับแบบเรียนอันจะนำมาซึ่งความไว้วางใจในอนาคต
4. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามถือเป็นสถาบันการศึกษาสถาบันหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมนอกจากผู้ปกครองของนักเรียนอีกหลายๆ ท่านในการส่งบุตรหลานของตนในชุมชนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเป้าหมายหลักของผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่ส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้นคือเพื่อต้องการให้โรงเรียนมีการปลูกฝังหลักคำสอนของศาสนาอิสลามที่ถูกต้อง การอบรมจริยธรรมและการปฏิบัติตนอื่นๆ ในการเป็นมุสลิมที่ดีตลอดจนสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในครรลองของศาสนาอิสลาม ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของมุสลิมในแบบเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่มีความน่าสนใจและมีความจำเป็นมากเพราะผู้ปกครองของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่นั้นจะเน้นการปลูกฝังและอบรมบุตรหลานของตนให้เป็นคนดีของครอบครัว สังคม และประเทศชาติตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม
5. ถ้าเนื้อหาในแบบเรียนภาษาอังกฤษเป็นเนื้อหาที่สะท้อนเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตจริงที่คล้ายคลึงกับวิถีชีวิตของผู้เรียน ผู้เรียนจะเข้าใจได้ดีกว่าเพราะผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับวิถีชีวิตดังกล่าวและผู้สอนเองที่เป็นคนในพื้นที่หรือท้องถิ่นจะมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาดังกล่าว ทำให้สามารถถ่ายทอดให้นักเรียนเข้าใจได้ดีกว่าเนื้อหาที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนไม่มีความคุ้นเคย และสิ่งนี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งของการประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้
6. การบูรณาการแบบเรียนกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการป้องกันการเลียนแบบพฤติกรรมหรือวิถีชีวิตที่ขัดกับหลักอิสลามดังเนื้อหาที่มีปรากฏในแบบเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

จากเหตุผลต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง และควรได้รับการสนับสนุนอย่างเร่งด่วนและเป็นสิ่งที่ดีกว่าที่อาจจะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ ตลอดจนอาจส่งผลดีต่อกรเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ในชุมชนนั้น ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (ขจิต ฝอยทอง: 2010) และการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยนั้นมีผลดีหลายประการดังที่มีงานวิจัยที่ใช้สื่อการสอนที่นำเสนอวัฒนธรรม ในท้องถิ่นของผู้เรียนสามารถส่งเสริมผู้เรียนให้มีการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (Pastiwi, 2013) และนอกจากเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนแล้วนั้น การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังสามารถส่งผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย (Royani, 2012)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นมีความสอดคล้องกับความรู้อีกสองประเภทคือ การตีความและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่เรียนรู้และสิ่งนี้มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับความรู้ที่เป็นระบบ (Systematic Knowledge) และความรู้ที่เป็นแบบแผน (Schematic Knowledge) ความรู้ที่เป็นระบบนั้นคือลักษณะพิเศษตามรูปแบบของภาษาซึ่งประกอบไปด้วยการสร้างประโยคและความหมายของภาษา ส่วนความรู้ที่เป็นแบบแผนนั้นคือความรู้ที่ซึมซับจากการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในสังคม และความรู้ประเภทที่สองนี้เป็นความรู้ที่สำคัญที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมเฉพาะกับภาษาแม่ นั้น ความรู้ทั้งสองประเภทจะพัฒนาร่วมกันและการนำเสนอความรู้หรือสิ่งที่สัมพันธ์หรือใกล้เคียงความรู้ของเด็กนั้นเป็นการกระตุ้นโครงสร้างทางความรู้ของเด็ก (Schemas) ที่นักเรียนมีความคุ้นเคย และการซึมซับภาษาต่างประเทศนั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่เป็นธรรมชาติที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นที่เป็นแบบแผนที่พัฒนามาแล้วหลังจากที่มีการพัฒนาความรู้ใหม่ที่เป็นระบบของผู้เรียน (Alptekin: 1993) ดังนั้นสื่อการสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อนำเสนอความรู้ที่เป็นระบบอาจจะเป็นอุปสรรคที่รบกวนวัตถุประสงค์เฉพาะทางธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นควรมีความสมดุลกันระหว่างการถ่ายโอนความรู้เดิมที่ผู้เรียนคุ้นเคย กับความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยให้มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ผลจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น มีหลายประการดังต่อไปนี้

1. แบบเรียนควรเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน อาจนำความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของมุสลิมที่ดีในแต่ละวัน เช่นการทักทายในแบบมุสลิม วันสำคัญในศาสนาอิสลาม มารยาทในการรับประทานอาหาร การอ่านอัลกุรอานและอื่นๆ และควรบูรณาการเนื้อหาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีหลักศรัทธาที่ถูกต้องตามหลักคำสอนของอิสลาม ซึ่งจะนำมาสู่หลักการปฏิบัติที่ถูกต้องของการเป็นมุสลิมที่ดี

2. การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมนั้นควรคำนึงถึงเนื้อหาที่มีหลักฐานปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานและอัลหะดีษ (วจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด) เพราะเป็นหลักคำสอนที่ชัดเจนที่ศาสนานับสนุนให้ปฏิบัติ และยังได้รับผลบุญและความเมตตาจากพระเจ้า ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องของชาวมุสลิม
3. แบบเรียนภาษาอังกฤษควรนำเสนอรูปภาพที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและสื่อให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวมุสลิมที่ควรปฏิบัติที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น
4. เนื้อหาในแบบเรียนภาษาอังกฤษควรเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความสนใจ เช่นกิจกรรมต่างๆ กีฬา และการละเล่นของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา
5. แบบเรียนภาษาอังกฤษ ควรนำเสนอเนื้อหาที่อยู่รอบๆตัวเด็ก เช่น อาหาร ผลไม้ การแต่งกาย และอื่นๆ

ดังนั้นการปรับเปลี่ยนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการในท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น ดังที่ได้มีการให้คำจำกัดความของภาษาอังกฤษในรูปแบบใหม่ๆที่หลากหลาย คือภาษาอังกฤษของโลก (World Englishes) หรือภาษาอังกฤษของโลกหลากหลายรูปแบบ เนื่องจากความหลากหลายของวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและอื่นๆของกลุ่มประเทศอาเซียน ทำให้ภาษาอังกฤษจึงได้รับการแพร่หลายและถูกใช้ในบริบทที่หลากหลาย (Kirkpatrick, 2008) เป็นภาษาที่ถูกระบุลักษณะการใช้บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าทุกคนมีสิทธิ์ที่จะครอบครองและใช้ภาษาอังกฤษที่พวกเขาต้องการใช้ในมาตรฐานของตนเอง (Seidlhofer, 2009) ภาษาอังกฤษที่ได้มีการปรับให้มีความหลากหลาย (indigenized varieties of English) ตามบริบทของท้องถิ่นของผู้ใช้ (Jenkins, 2006) หรือการปรับภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับท้องถิ่น (English localization) ภาษาอังกฤษถูกยอมรับให้ได้รับการปรับเปลี่ยนจากบรรทัดฐานของเจ้าของภาษาเป็นบรรทัดฐานของท้องถิ่นหรือบรรทัดฐานที่หลากหลาย เพื่อเตรียมพร้อมให้กับความต้องการในการสื่อสารระหว่างเจ้าของภาษาและผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ดังนั้นในประเทศกลุ่มอาเซียนทั้งหลาย ความหลากหลายในรูปแบบใหม่ของภาษาอังกฤษนั้นได้รับการพัฒนาและใช้โดยผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในบริบทของท้องถิ่นหรือปัจเจกบุคคลในลักษณะที่เป็นอัตลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร (Poranee Deerajiset: 2557)

และแนวทางในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษจากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Howard และ Major (2004) ที่สำคัญที่ควรคำนึงในการสร้างแบบเรียนและสื่อการสอนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1. แบบเรียนหรือสื่อการสอนภาษาอังกฤษ ควรเป็นแบบเรียนที่ปรับให้สอดคล้องตามบริบท (Contextualized) ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

- ควรสอดคล้องกับบริบทเกี่ยวกับประสบการณ์ สภาพจริง และภาษาแม่ของผู้เรียน ดังนั้น ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดที่ควรคำนึงอันดับแรกคือ ผู้เรียน (Learners) นั่นก็คือแบบเรียน ควรนำเสนอเนื้อหาใกล้ตัวผู้เรียน หรือผู้เรียนมีความคุ้นเคย และกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษควรเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน และเนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมนั้น ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้นจึงควรสอดแทรกภาษาแม่เป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับวิถีชีวิตกับความรู้ใหม่ of ทักษะภาษาอังกฤษ
 - ควรมีความสอดคล้องกับบริบทของหลักสูตรที่กำหนด คือตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน ไม่ว่าจะเป็หลักสูตรที่กำหนดโดยโรงเรียนหรือรัฐ และหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการเรียนรู้
 - ควรสอดคล้องกับบริบทของหัวข้อและประเด็นที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีความหมายและประสิทธิภาพ ดังนั้นแบบเรียนหรือสื่อการสอนภาษาอังกฤษ ควรสามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะและเทคนิคการเรียนรู้ทางภาษาอย่างสร้างสรรค์ได้
2. แบบเรียนหรือสื่อการสอนภาษาอังกฤษควรให้โอกาสในการบูรณาการทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ที่สามารถกระตุ้นและส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ และการสร้างสรรค์ในแง่ของภาษา รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างมีความหมาย และไม่ใช่ว่าเป็นเพียงแต่กิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนเลียนแบบตามสิ่งที่นำเสนอในแบบเรียนเท่านั้น และเนื้อหาในแบบเรียนควรใช้ภาษาที่สั้นๆ กระชับ เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่ควรใช้ภาษาที่ยากเกินไป เพราะผู้เรียนอาจจะไม่เข้าใจได้
 3. แบบเรียนควรเหมาะสมกับสภาพความพร้อมของทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษที่มีตามสภาพจริงของโรงเรียน
 4. แบบเรียนควรมีความยาวของเนื้อหาที่เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดโดยหลักสูตร

จากผลการทดลองโดยการนำแบบเรียนที่ออกแบบไปทดลองใช้เมื่อเปรียบเทียบกับผลสอบก่อน และหลังการทดลองดังที่ปรากฏในตาราง พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้แบบเรียนบูรณาการประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมสามจังหวัดชายแดนใต้ มีการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง คือ 25.04 มากกว่าก่อนการทดลองคือ 15.6 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสอบหลังการทดลองคือ 25.04 มากกว่าผลสอบของนักเรียนในกลุ่มควบคุมคือ 22.75 จากคะแนนเต็ม 30 และจากผลของการหาค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่าผลการ

ทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นแบบเรียนดังกล่าวมีส่วนในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กให้มีการพัฒนามากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆงานวิจัยที่ได้แสดงเกี่ยวกับข้อดีของการนำแบบเรียนหรือสื่อการสอนที่บูรณาการกับความรู้ในห้องถิ่นที่ใกล้ตัวผู้เรียนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ขจิต ฝอยทอง: 2010; Khairiyah: 2011; นภา ฮกทา : 2552; สุดสายใจ ชาญนรงค์ : ม.ป.พ .; ธนทัต นวลเจริญ : 2541 ; พิษณุ ก่อเกียรติกุล : 2543 ; นิพนธ์ นิภาจ : 2544 ; & อุไรวรรณ วินะพันธ์ และ คณะ : 2546)

อย่างไรก็ตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น มี อุปสรรค ข้อควรคำนึงหรือแนวทางแก้ไขหลายประการ จากผลของการสังเกตการณ์ในระหว่างการทดลอง โดยได้สรุปประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1. นักเรียนมีความสามารถและพื้นฐานด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันส่งผลให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นในช่วงของการทดสอบก่อนเรียนและในช่วงจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน
2. กิจกรรมละลายพฤติกรรมและการสร้างความพร้อมก่อนเรียนเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมาก และมีผลดีต่อการให้ความร่วมมือในการในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะก่อนการเริ่มบทเรียนในแต่ละบท ตัวอย่างกิจกรรมที่สามารถเสริมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เช่น กิจกรรมแนะนำตัว แต่การใช้กิจกรรมแนะนำตัวโดยใช้ภาษาอังกฤษนั้นบางครั้งเป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนเมื่อผู้วิจัยกับผู้เรียนยังไม่มี ความคุ้นเคย นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักวิจัยหรือผู้สอนควรเสริมด้วยการพูดภาษาอังกฤษที่สามารถสร้างบรรยากาศในการพูด และให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการพูดภาษาอังกฤษไปด้วย
3. กิจกรรมการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้ประโยคสั้นๆ และให้นักเรียนทุกคนแสดงท่าทางประกอบจากเรื่องที่เล่า เป็นกิจกรรมที่สามารถฝึกสมาธิเด็กและได้รับความร่วมมือจากเด็กเป็นอย่างดี ผู้สอนจะเล่าช้าๆและให้นักเรียนทำท่าประกอบ และเริ่มทำเร็วขึ้น หลังจากนั้นผู้สอนก็เล่าเรื่องแต่ไม่ต้องทำท่าประกอบ และให้เด็กนักเรียนทำท่าประกอบตามเนื้อเรื่องที่ฟัง และกิจกรรมนี้สามารถสร้างความพร้อมและดึงความสนใจของนักเรียนต่อเนื้อเรื่องที่ผู้สอนเล่า และนักเรียนเกิดความสนุกสนานกับกิจกรรมดังกล่าวเพราะ ได้มีส่วนร่วมในการทำท่าประกอบระหว่างที่ครูเล่าเรื่อง และสามารถฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ นักเรียนมีการตอบสนองและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆมากขึ้น
4. เมื่อนักเรียนเริ่มเล่นหรือส่งเสียงดังในห้องเรียน ไม่ควรบังคับเด็กให้เงียบ แต่ควรจะดึงความสนใจเด็กโดยใช้กิจกรรมอย่างอื่นมาแทน อาทิเช่น เกมส์ รูป ภาพ และอื่นๆในการสอน
5. การใช้วีดีโอหรือเปิด VCD มักไม่เกิดผลดีมากนัก ถ้าหากผู้สอนเปิดหลายๆรอบ

6. การเตรียมสื่อการสอนเพิ่มขึ้นในการทำกิจกรรมกับเด็กนักเรียนมักส่งผลที่ดีกว่าในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะการเขียนบนกระดานอย่างเดียวของผู้สอนอาจใช้เวลามาก และเด็กนักเรียนเริ่มมีความเบื่อหน่ายและไม่สนใจในสิ่งที่สอน ดังนั้นการที่ผู้สอนจะเรียกสมาธิเด็กกลับมาสนใจในกิจกรรมอีกครั้งหลังจากนั้นมักต้องใช้เวลาพอสมควร
7. เทคนิคในการสอนนักเรียนเกี่ยวกับบทสนทนาหรือการพูดภาษาอังกฤษจากบทสนทนานั้นควรเริ่มจากการฝึกสนทนา (Conversation) โดยการฝึกทั้งห้องก่อน แล้วจึงแยกเป็นกลุ่มหลังจากนั้นจึงฝึกเป็นรายบุคคล วิธีการนี้สามารถลดความประหม่าของผู้เรียน และส่งเสริมความกล้าแสดงออกของผู้เรียน โดยความสมัครใจหลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกและมีความพร้อมพอสมควร
8. การสอนทักษะการออกเสียง (phonics) ควรฝึกให้เด็กรู้จักเสียงทั้งหมดก่อน โดยสอนเทคนิคการออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ
9. การสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ (Vocabulary) ผู้สอนควรส่งเสริมในเรื่องของการออกเสียง (Phonics) ด้วยเพื่อช่วยเพิ่มทักษะการอ่านที่ถูกต้องร่วมกับการรู้ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ
10. เวลาเรียนหรือทำกิจกรรมควรมีความเหมาะสมโดยคำนึงเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน ทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องสอน และความพร้อมของผู้เรียนที่จะพัฒนา เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถทางด้านทักษะภาษาอังกฤษแต่ละทักษะไม่เท่ากัน และหากจะให้เด็กนักเรียนเรียนจบแต่ละเนื้อหาของแต่ละทักษะก่อนนั้น จะใช้เวลามากพอสมควรและนักเรียนอาจจะเบื่อถ้าต้องเรียนเนื้อหาของแต่ละทักษะจนหมดก่อนจึงจะขึ้นเนื้อหาใหม่ ดังนั้นผู้สอนควรมีการปรับเปลี่ยนการเรียบเรียงเนื้อหาหรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน
11. การใช้กิจกรรมให้นักเรียนออกมาข้างหน้ามักเกิดปัญหาการส่งเสียงดังของนักเรียนบางคนที่ไม่ได้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้น ดังนั้นผู้สอนควรเลือกเด็กนักเรียนที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือหรือแสดงการก่อกวนหรือเสียงดังในห้องเรียนนั้น โดยให้ออกมาแสดงกิจกรรมหน้าห้องเพื่อสร้างสมาธิในการเรียนมากยิ่งขึ้นและให้ความร่วมมือในกิจกรรมมากขึ้น
12. ควรทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว โดยใช้เกมส์เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน
13. ควรให้ความสนใจเด็กนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษให้มาก เพื่อพัฒนาเด็กให้มีความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆมากขึ้น เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆที่จะตามมา
14. ผู้สอนควรสังเกตการพัฒนาของนักเรียน โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านและควรเสริมทักษะต่างๆเพิ่มขึ้นตามลำดับ เช่นทักษะการเขียนหรือการสะกดคำ ทักษะการสนทนา และอื่นๆ

15. การเรียนการสอนที่เด็กนักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับ ทักษะการออกเสียง Phonics นั้นมีข้อดีหลายประการเช่น ทำให้ผู้เรียนฟังและฝึกออกเสียงพร้อมมีท่าประกอบ สามารถถึงความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น
16. นักเรียนสามารถฝึกการออกเสียงมากขึ้นเมื่อใช้เพลง เพราะโดยปกตินักเรียนระดับประถมศึกษาชอบร้องเพลงเช่นเพลงเสียงสระในภาษาอังกฤษ (Vowels)
17. กิจกรรมการแข่งขันเช่น แข่งเขียนตามคำบอ เป็นกลุ่มหน้าชั้นเรียนเป็นกิจกรรมหนึ่ง que ผู้เรียนชอบ และสามารถสร้างแรงจูงใจในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับความคิดเห็นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ได้บูรณาการการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น สามารถสรุปความคิดเห็นของนักเรียนได้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่ตอบว่าชอบ เพราะสนุกและได้ทำกิจกรรมมากมาย
2. นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไม่ยากถ้าพวกเขาสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้
3. นักเรียนหญิงชอบกิจกรรมเกี่ยวกับ การฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ ชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องของ Amir and Basir และนักเรียนชายชอบกิจกรรมที่ใช้บัตรคำ และเล่นเกมส์แข่งขันเป็นกลุ่ม และชอบเรื่องผลไม้เพราะผลไม้บางอย่างมีที่บ้านและใกล้บ้าน
4. นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักวิจัยได้ไปทดลองใช้มีความง่าย และสามารถเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาโดยเฉพาะเมื่อได้อ่านเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง Amir and Basir ทำให้เข้าใจและสามารถจดจำความหมายของคำศัพท์หลายคำเช่น Assalamualaikum, Waalaikumusalam, Al-Qur'an, prayer rug, reciting และอื่นๆ
5. จากกิจกรรมที่ได้จัดให้กับนักเรียนนั้น นักเรียนคิดว่าทำให้พวกเขามีความสุข ชอบและอยากให้ทีมวิจัยมาสอนพวกเขาอีก พวกเขาจะได้อ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้น และสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษมากกว่าที่เคยเรียนในแบบเรียนที่โรงเรียนจัดให้
6. นักเรียนเสนอความคิดเห็นว่าอยากให้เนื้อหาในซีดีที่ทางวิจัยนำมาใช้ในการสอนนั้นควรเป็นแบบสีไม่ใช่ขาวดำ และอยากให้เล่นเกมส์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความจำเป็นและแนวทางในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีประเด็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเสนอแนะทั่วไป

- ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมครูสอนภาษาอังกฤษในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างต่อเนื่องในทุกๆด้านเช่น การสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับวิธีการบูรณาการ โดยเฉพาะเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สนับสนุนทรัพยากรต่างๆในการบูรณาการ การจัดการนิเทศโดยหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง และอื่นๆ
- การบูรณาการควรเน้นทั้งแบบเรียนและวิธีการ หรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้
- การบูรณาการควรมีการนำเสนอเกี่ยวกับเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมพหุวัฒนธรรมด้วยเช่นกัน
- ควรมีการพัฒนาและจัดพิมพ์แบบเรียนบูรณาการฯ เพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน
- การบูรณาการดังกล่าวควรได้รับการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในเรื่องของงบประมาณ และแนวทางการพัฒนาเพื่อสนับสนุนกิจกรรมต่างๆในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียน
- ควรมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น การปรับปรุงหลักสูตรโดยเน้นการแก้ปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน การปรับโครงสร้างเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ให้มากขึ้น การกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรแกนกลาง ตลอดจนการทดสอบวัดและประเมินผล เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรบูรณาการท้องถิ่น
- ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดยการจัดอบรม ประชุมสัมมนา และอื่นๆ
- ตัวแทนจากภาคเอกชนและท้องถิ่นควรได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมเพื่อประชุมหาแนวทางกลยุทธ์ ในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับภาครัฐ

- จัดทำแนวทางการปฏิบัติสำหรับสถานศึกษาที่มีความพร้อมที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถานศึกษามีทางเลือกในการดำเนินการที่สอดคล้องกับบริบทของตน
- ดำเนินการพัฒนาครูผู้สอน โดยเน้นทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนมีความพร้อมเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับครู

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- ควรมีศึกษาเพื่อสำรวจและวิเคราะห์ความสนใจของผู้เรียนต่อเนื้อหาด้านต่างๆเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการใช้แบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ผู้เรียนโดยตรง
- ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาแบบเรียนภาษาอังกฤษโดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่กว้างขึ้น
- ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนต่อแบบเรียนและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

สรุป

การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของมุสลิมในท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น ส่งผลในทางบวกต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือจากหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นทั้งภาครัฐและเอกชน และเป็นที่รู้กันว่าบริบททางสังคมและวัฒนธรรมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนใต้มีความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีคนจากหลายเชื้อชาติและศาสนา ดังนั้นการบูรณาการควรบูรณาการในบริบทของสังคมพหุวัฒนธรรมเช่นกัน แต่เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและงบประมาณ ทำให้ไม่สามารถที่จะเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะได้ และการสร้างแบบเรียนบูรณาการท้องถิ่นนั้นจะส่งผลดีมาก ขึ้น ต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับหนึ่ง และผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเทคนิคการสอนที่เอื้อต่อการแก้ปัญหาและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2556 สืบค้นจาก http://www.psc.ac.th/docs/laws/education_core2551.pdf

โกศล มีคุณ (2551) การวิจัยเชิงปริมาณที่เสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ ในวารสารพัฒนาสังคม ปีที่10 เล่มที่ 1 หน้า 27-40

ขจิต ฝอยทอง (2010) การจัดการเรียนการสอน แบบบูรณาการเรื่อง "แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น" สืบค้นจาก portal.in.th/english/pages/13204/ - Cached

ทิพาชา นวลหลง. (2558). สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนดาราราชวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิษฐ์เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์, อุดรดิษฐ์.

ทัศนวิดี แก้วสนิท (2552) การสื่อสารเพื่อธำรงรักษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนชาวมาเลเซียเชื้อชาติไทยใน รัฐเคดาห์ประเทศมาเลเซีย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธนทัต นวลเจริญ (2541) รายงานรูปแบบการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน กรณีศึกษา โรงเรียนบันนังสตาวิทยา สืบค้นจาก www.12 MOE.GO.TH/ INSITE/VIJAI.HTM

นาชื่อเราะ จะชะ, ปกรณ์ พึ่งเนตร (2555) การศึกษาชายแดนใต้วิกฤติ จบ ป.3 อ่านไม่ออก33% นร.นับแสน ไม่ได้ต่ออุดมศึกษา สืบค้นจาก <http://www.isranews.org/southnews/documentary/item>

นิพนธ์ นิกากิจ (2544) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การจัดทำผ้าบาติกโดยใช้คู่มือครูและชุดฝึกทักษะปฏิบัติด้วยตนเองในประถมศึกษา สืบค้นจาก 12 MOE.GO.TH/INSITE/VIJAI.HTM

นภา ฮกทา (2552) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Ayutthaya Island My Hometown สืบค้นจาก www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=25410... - Cached -

บัญญัติ ยงยวน. (2551). “การส่งเสริมพัฒนาการเด็กในบริบทของความหลากหลาย วัฒนธรรม” หนังสือ 10 ปี ทศวรรษเพื่อเด็กและภูมิปัญญาของครอบครัว. สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล. นนทบุรี, สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พลัสลิซซิ่ง จำกัด.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551). จิตวิทยาการศึกษาในการเรียนรู้ทางภาษา. หน้า 105-117. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

พจนานุกรม NECTEC’s Lexitron Dictionary สืบค้นจาก <http://dictionary.sanook.com/search/dict-en-th-lexitron>

พจนานุกรม อ. สอ เสถบุตร สืบค้นจาก [HTTP://DICTIONARY.SANOOK.COM/SEARCH/DICT-EN-TH-sedthabut/traditional](http://dictionary.sanook.com/search/dict-en-th-sedthabut/traditional)

พิชญ์ ก่อเกียรติกุล (2543) รูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในเขตการศึกษา 2 สืบค้นจาก [12 MOE.GO.TH/ INSITE/VJAJL.HTM](http://12.moe.go.th/insite/vjajl.htm)

พระยาอนุমানราชธน. วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆของไทย. พระนคร : คลังวิทยา, 2514, หน้า 37.

(ม.ป.พ). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นสืบค้นจาก

www.researchgate.net/publication/27810714 - United Stat

ลลิตา ภูทอง (2552). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาเขตภาคเหนือตอนบน. รายงานงานวิจัยฉบับสมบูรณ์คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยแม่โจ้.

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา (2553) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ สืบค้นจาก

<http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%C701/%C701-20-2553-a0001.pdf>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2554) แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนระดับประถมศึกษา หน้า 5 สืบค้นจาก

www.social.obec.go.th/library/document/asean/EBOOK-471.pdf

สำนักงานจังหวัดยะลา (2554) รายงานประจำปีจังหวัดยะลา พ.ศ. ๒๕๕๔ สืบค้นจาก สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สีดีคอลลีเยาะ มะยูไซะ, (2557).ระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาสเขต 2. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

สมพร ศรีรัตนากุล (ม.ป.พ) .การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาการเขียนอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

สืบค้นจาก www.culi.chula.ac.th/e-Journal/article_11.htm - Cached - Similar

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุพรรณิ อาศัยราช (2550) การวิเคราะห์ และประเมินหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษใน ฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

- (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2556 เข้าได้จาก www.phol.ac.th/.../มาตรฐานและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา...
- โรงเรียนชุมชนบ้านตุมวิทยาการ. (2554). รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี 2554. กภาพสินธุ์: โรงเรียนชุมชนบ้านตุมวิทยาการ
- อุไรวรรณ วินะพนธ์ และ คณะ (2546) การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สืบค้น จาก 12 MOE.GO.TH/ INSITE/VIJAI.HTM
- อมรรัตน์ เทพกำปนาท กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม (2008) ความหมายวัฒนธรรม สืบค้นจาก <http://www.openbase.in.th/node/5954>
- อิสมาแอลลุดดี จะปะเกีย (2558) ความรู้จะนำไปสู่สันติภาพ สืบค้นจาก <http://peacestudies.psu.ac.th/ips/index.php/pr/knowlegdeips/ips-article-student/429-ips-article-010558-1>
- อับดุลสุโก ดินอะ (2550) เข้าใจวัฒนธรรมมุสลิมจังหวัดชายแดนภาคใต้ [/www.oknation.net/blog/shukur](http://www.oknation.net/blog/shukur).
- อับดุลสุโก ดินอะ (2551) การอยู่ร่วมกันอย่างสันติและสมานฉันท์ในสังคมที่หลากหลายในสมัยศตวรรษที่ 21 สืบค้น จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/shukur/2008/01/11/entry-1>

ภาษาต่างประเทศ

- Aruni, Wiryachitra (2011). English language teaching and learning in Thailand in this decade. Retrieved from <http://www.apecknowledgebank.org>
- Belshek, J. A. (2006). The influence of culture on the negotiation styles of British students. Annual review of education, communication and language sciences, 3.
- Graburn, N. H. (2006). What is Tradition?. Museum Anthropology, 24, 11.
- Hadley, A. O. (2001) "Teaching Language in Context". In Teaching for cultural Understanding, 3rd ed. Heinle & Heinle, USA, p. 345.
- Honna, N. (No date). Challenging Issues in English Language Teaching in Japan [Online]. Retrieved from <http://www.oecd.org/dataoecd/58/3/41478726.pdf> [2009, February 26].
- Khairiyah Othman (2011). Inculcating Islamic values in teaching western short stories to Muslim learners. In Mat Daud, N., Sarudin, I. Muhamad, A.J., Engku Ibrahim, E. & H.

- Khairiyah Othman (n.d.) Language studies in the Muslim world (pp 83-111). IIUM: IIUM Press
- Krishnan, J. (2011). Lifestyle–A tool for understanding buyer behavior. *International Journal of Economics and Management*, 5(1), 283-298.
- Leary, M. R., & Tangney, J. P. (2012). *Self, Self-Concepts, and Identity*. New York: The Guilford Press.
- Mckay, S. L. (2002). *Teaching English as second language*. New York: Oxford University Press.
- Wiriyachitra, A (2011). English language teaching and learning in Thailand in this decade. Retrieved from <http://www.apecknowledgebank.org>
- Uth, T. C. (1996). Definitions of life style and its applications to travel behavior. Retrieved from [www. i4. auc. dk/trg/td/papers/papers96/tr_og_ad/uth/uth. pdf](http://www.i4.auc.dk/trg/td/papers/papers96/tr_og_ad/uth/uth.pdf).

- มุสต่อฟา มุศัลลิม และ ฟัตฮี มุฮัมหมัด อัซซัมมีย์ (2007) อัซซะกอพะตุลอิสลามียะห์ (หนังสืออ้างอิงชนิด และ ความท้าทาย) อัมมาน จอร์แดน : อิซรอฮ
- วะฮ์บะฮ์ อัซซุฮัยลีย์ (1997) อัลอูรฟ วัลอาดะฮ์ ซีเรีย : ดามัสกัส
- อับดุลลอฮ์ อิบน์ อิบรอฮีม อัลญูรียี และกลุ่มคณาจารย์เฉพาะทาง ทางด้านวัฒนธรรมอิสลาม (1996) อัซซะกอพะตุลอิสลามียะห์ ณครรียาด : มักตะบะตุลมะลิก ฟะฮัด อัล-วะฎูนียะห์
- อะฮฺหมัด อิบน์อุสมาน อัลมะซีต และ เพื่อนๆ (2012) อัล-มัดคอลล อิซซะกอฟาตุล อิสลามียะห์ (ม.ป.พ.) ดารุลวาตัน
- อบีดาอูด, อบูดาวูด สุลัยมาน บินอัลอัซฮฺ เบรุต: อัลมักตะบะฮ์ อัล-อัศรียะฮ์
- ออต-ตริมีซี, มุฮัมหมัด บินอิซา ออต-ตริมีซี 1975 อียิปต์ : ชาริกะตุ มักตะบะติ วะมัตบะอะติ มุสต่อฟา อัลบะนี

ภาคผนวก ก
บันทึกกิจกรรม
บันทึกกิจกรรม (ส่วนที่ 1)

กิจกรรมที่ 1

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 1)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับแผนการดำเนินงานประจำปีและขั้นตอนการดำเนินการโครงการวิจัย
2. เพื่อวางแผนร่วมกันและมอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานวิจัยและหน้าที่ความรับผิดชอบ
3. เพื่อวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

สถานที่ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา (มหาวิทยาลัยฟาฏอนี)

วัน/เดือน/ปี/เวลา 2 กันยายน 2556 เวลา 09:00-16:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรียะห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นายปรัชญา บินหมัดหนี
4. นางรอกีเยาะมะดีอะเราะ
5. นายอิสมาแอล ราโอบ
6. นายสุนทร ปาโหนด

วิธีการดำเนินการ

1. ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแผนการดำเนินงานประจำปีและขั้นตอนการดำเนินการโครงการวิจัย
 - หัวหน้าทีมวิจัยได้ชี้แจงเกี่ยวกับโครงการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ และได้นำเสนอแผนการดำเนินงานประจำปีของโครงการวิจัยตามที่ได้ระบุในโครงการวิจัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินการโครงการวิจัยตลอดระยะเวลา 1 ปี ให้กับสมาชิกของทีมวิจัยได้รับทราบ
2. ปรึกษาหารือและกำหนดภาระงานและหน้าที่ความรับผิดชอบตลอดระยะเวลาโครงการ
 - ทีมวิจัยได้ปรึกษาร่วมกันเกี่ยวกับภาระงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนในทีมวิจัยตลอดระยะเวลาของโครงการวิจัย
 - มอบหมายงานให้แต่ละคนในทีมวิจัยรับผิดชอบงาน
3. วางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป
 - วางแผนเกี่ยวกับการศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยโดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนดังนี้คือ

- นางนุรียะห์ แมกกอง และนางรอเกียะมะ มะดีเอระ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ทางภาษา และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา
- นายปรัชญา บินหมัดหนิและนายสุนทร ปาไหนด ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ บทบาทวัฒนธรรมกับการสอนภาษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- นายมะพลี แมกกอง และนายอิสมาแอล ราโอบ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติ ความเป็นมาของจังหวัดยะลา วัฒนธรรมกับอิสลาม ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- วางแผนเกี่ยวกับ กิจกรรมการจัดเวทีเสวนา โดยการปรึกษาหารือเกี่ยวกับรายละเอียด ของกำหนดการกิจกรรม ระยะเวลาของกิจกรรม สถานที่จัดกิจกรรม การเลือก กลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมกิจกรรม วิทยากรผู้ร่วมเสวนา และรายละเอียดต่างๆในการจัด กิจกรรม รวมทั้งมอบหมายงานให้แต่ละคนได้รับผิดชอบในแต่ละหน้าที่ดังนี้
 - นางนุรียะห์ แมกกอง รับผิดชอบเกี่ยวกับการเตรียมเอกสารที่จำเป็นในการจัดกิจกรรม เช่นกำหนดการกิจกรรม และติดต่อประสานงานโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้าร่วม กิจกรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - นายปรัชญา บินหมัดหนิ รับผิดชอบเกี่ยวกับการประสานงานวิทยากรผู้ร่วมเสวนา ผู้ ดำเนินรายการในการจัดกิจกรรม
 - นายมะพลี แมกกอง รวบรวมรายชื่อและที่อยู่ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์ของโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับประถมศึกษาในจังหวัดยะลา
 - นางรอเกียะมะ มะดีเอระ รับผิดชอบเกี่ยวกับอาหารกลางวันและอาหารว่างในการจัด กิจกรรม
 - นายสุนทร ปาไหนดรับผิดชอบเกี่ยวกับสถานที่จัดกิจกรรม เครื่องเสียง และอุปกรณ์ที่ จำเป็นในการจัดกิจกรรม
 - นายอิสมาแอล ราโอบ รับผิดชอบเกี่ยวกับการประเมินผลกิจกรรมและวิเคราะห์ผล กิจกรรมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆของโครงการวิจัย

ผลการดำเนินกิจกรรม

- ทีมวิจัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการดำเนินงานโครงการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคน รวมทั้งตระหนักถึงหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายใน แต่ละกิจกรรมของโครงการวิจัย

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

- ไม่มี

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม การจัดเวทีเสวนา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาในการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความจำเป็นในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาให้สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมภาคใต้
3. เพื่อสร้างเครือข่ายการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดยะลา

สถานที่ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา (มหาวิทยาลัยฟาฏอนี)

วัน/เดือน/ปี/เวลา 10 ตุลาคม 2556 เวลา 08:00-15:30 น.

ผู้เข้าร่วมโครงการ

1. ทีมนักวิจัย	จำนวน 6 ท่าน
2. อาจารย์ผู้ดำเนินรายการ	จำนวน 1 ท่าน
3. วิทยากรผู้ร่วมเสวนา (นักวิชาการมุสลิม ศึกษาพิเศษ)	
ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	จำนวน 3 ท่าน
4. ทีมชมรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษเขตการศึกษายะลาเขต 1	จำนวน 4 ท่าน
5. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	จำนวน 2 ท่าน
6. ครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจาก โรงเรียน	
เอกชนสอนศาสนาอิสลามจำนวน 10 โรงเรียน	จำนวน 16 ท่าน
รวมทั้งหมด	จำนวน 32 ท่าน

ผู้เข้าร่วมโครงการ	สถาบัน/ โรงเรียน/ หน่วยงาน	จำนวน
อาจารย์ผู้ดำเนินรายการ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา (มหาวิทยาลัยฟาฏอนี)	1
นักวิชาการมุสลิม	วิทยาลัยอิสลาม มหาวิทยาลัยมอ.ปัตตานี	1
ศึกษานิเทศก์	เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดยะลาเขต 1	1
ผู้บริหารโรงเรียน	โรงเรียนศานติธรรมวิทยา	1
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนศานติธรรมวิทยา	3
ผู้บริหารโรงเรียน	โรงเรียนดารุสลูดาว์วิทยา	1

ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนคารุลลูดาห์วิทยา	1
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนอาลาวิยะห์วิทยา	2
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนศานติวิทยา	2
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนนุรุลอฮิซานมุลนิธิ	1
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนศรัทธาพิทยา	2
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนตาร์เบียตุลวาตันมุลนิธิ	1
ทีมชมรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	เขตการศึกษายะลาเขต 1	4
นักวิจัย	ศูนย์ประสานงานวิจัย	1
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนอิสลามบาเจาะวิทยา	2
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนบ้านปิงน้ำใส	1
ครูระดับประถมศึกษา	โรงเรียนคารุลลูโลมนิบงบารู	1
ทีมนักวิจัย	คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา (ฟาฏอนี)	1
ทีมนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย	สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา (ฟาฏอนี)	6

วิธีการดำเนินการ

การจัดเวทีเสวนาเพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้นนั้น ทีมวิจัยได้ประสานงานกับวิทยากรผู้ที่จะมาเข้าร่วมเสวนาบนเวที และส่งหนังสือเชิญทางอีเมลอีกครั้งเมื่อวิทยากรตอบรับที่จะมาร่วมโครงการ หลังจากนั้นทีมวิจัยก็ได้ประสานงานกับสถาบันอิสลามซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในมหาวิทยาลัยฟาฏอนี ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริการทางวิชาการให้กับชุมชนในเครือข่ายของมหาวิทยาลัยเพื่อขอรายชื่อและที่อยู่พร้อมเบอร์โทรศัพท์ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับประถมศึกษา และได้ติดต่อประสานงานผู้บริหารโรงเรียนและตัวแทนประสานงานของแต่ละโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้จัดส่งคณะครูที่สอนภาษาอังกฤษประมาณสองคนให้มาร่วมฟังการเสวนาและร่วมระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้กำหนด และได้ส่งหนังสือเชิญเข้าร่วมโครงการทางอีเมลให้กับทางโรงเรียนที่ตอบรับที่จะเข้าร่วมอีกครั้ง การจัดเวทีเสวนาได้จัดขึ้นที่ ศูนย์ภาษาอังกฤษสถาบันภาษานานาชาติ (ปารามิเต) มหาวิทยาลัยฟาฏอนี (เดิมชื่อมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา) ในวันที่ 10 ตุลาคม 2556 เวลา 08:00-15:30 น. โดยจัดในรูปแบบอบรมเชิงปฏิบัติการ และแบ่งกำหนดการเป็นสองภาคดังต่อไปนี้คือ

กำหนดการภาคเช้า

- ลงชื่อผู้เข้าร่วมโครงการ
- เปิดพิธีโดยการอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน

- ประทานโครงการ(หัวหน้าทีมวิจัย) กล่าวรายงานการจัดโครงการ และแนะนำทีมวิจัย
- เสวนาบนเวทีเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน” โดยมีผู้ร่วมเสวนาบนเวทีคือ ผู้ดำเนินการเสวนา อาจารย์ คอเหล็ก หะยีสาอี จากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยฟาฏอนี นักวิชาการมุสลิม รองศาสตราจารย์ ดร. อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต รองผู้อำนวยการคณะวิทยาลัยอิสลามศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ศึกษาพิเศษชำนาญการ สพป. ยะลาเขต 1 คุณโชเฟีย คลานุรักษ์ และผู้อำนวยการโรงเรียนศาสนดิธรรมวิทยา คุณซูรีนา เจดอเลาะ โดยมีคณะครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 20 ท่านจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา จำนวน 10 โรงเรียน เป็นผู้เข้าร่วมรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

กำหนดการภาคบ่าย

- ทีมวิจัยได้แบ่งกลุ่มคณะครูผู้เข้าร่วมออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อระดมความคิดเรื่อง “ปัญหาแบบเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน และทิศทางการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้” ของคณะครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 20 ท่านจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา จำนวน 10 โรงเรียน
- แต่ละกลุ่มนำเสนอผลการระดมความคิด
- เลือกตัวแทนของกลุ่มเครือข่ายการพัฒนาแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมภาคใต้โดยการเลือกจากผู้เข้าร่วมทั้งหมด
- ปิดพิธีโดยทีมวิจัย

ผลการดำเนินกิจกรรม

- สรุปประเด็นที่ได้รับจากการเสวนาในภาคเช

จากการเสวนาโดยวิทยากรผู้ร่วมเสวนาทั้งสามท่านสามารถสรุปประเด็นที่ได้ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นไปได้ และความจำเป็นในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้ร่วมเสวนาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้น ความเป็นไปได้สูง และมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลที่เหมือนและแตกต่างกันคือ นักเรียนไม่มีความตั้งใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากความเข้าใจที่ว่าความสามารถของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นคือความสามารถในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วยซึ่งสิ่งนี้คือความเข้าใจที่ล้าหลัง เพราะหากเป็นประเทศที่เขาพัฒนาแล้วอย่างประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ เขาจะบูรณาการวัฒนธรรมท้องถิ่นในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของ

ไทยนั้น มีเนื้อหาที่ขัดกับหลักความศรัทธาของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นเช่นเนื้อหาเกี่ยวกับ Dating วันวาเลนไทน์ วันฮาโลวีน และสิ่งเหล่านี้ถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่ยอมเรียนรู้อังกฤษ และในทางกลับกันถ้า นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาที่ไม่ขัดกับหลักความศรัทธาทางศาสนา เขาก็จะมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้ ตามทฤษฎีของนักการศึกษาและนักจิตวิทยานั้นได้บอกว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นหากผู้เรียนมีความพร้อม และความตั้งใจในการเรียนรู้ในสิ่งที่มีความหมาย และใกล้ตัวผู้เรียน

เหตุผลอีกประการหนึ่งคือการเปลี่ยนหนังสือแบบเรียนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนนั้นเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่งคือ เนื่องจากสิ่งที่หลักสูตรกำหนดในแบบเรียนที่ใช้อยู่ปัจจุบันนั้นคือสิ่งที่เป็นวฒนธรรมของชาวตะวันตก ในขณะที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะเน้นเกี่ยวกับวิถีชีวิตซึ่งเป็นวิถีชีวิตตามแบบฉบับของอิสลาม ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมุสลิมตั้งแต่สมัยก่อนจนกระทั่งปัจจุบันคือนักเรียนบางคนมีอายุมากกว่าที่เกณฑ์กำหนดแล้วเพิ่งมาสมัครเรียน เนื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนยังมีวิสัยทัศน์แบบเดิม นั่นคือไม่ค่อยจะสนับสนุนนักเรียนให้เข้าเรียนในระบบของโรงเรียนเนื่องจากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนโดยเกรงว่าลูกของตนจะได้รับการซึมซับในสิ่งที่ขัดกับวิถีชีวิตของนักเรียน ดังนั้นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เป็นสถาบันการศึกษาที่พร้อมที่สุดถ้าจะมีการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนในท้องถิ่น แต่ต้องได้รับความร่วมมือและยอมรับจากภาครัฐด้วย

1. ใครควรคิด ใครควรสร้าง อย่างไร และร่วมกับใคร และใครควรใช้แบบเรียนฯ

หน้าที่ในการคิด และสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เสวนาส่วนใหญ่มีคิดเห็นตรงกันว่าเป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนโดยเฉพาะครู ผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ผู้ปกครองนักเรียน และทุกหน่วยงานทั้งในภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ไม่ใช่แค่มุสลิม เช่น ในการการทำแบบเรียนนั้นถึงแม้ว่าเราจะมีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และศาสนาแล้ว เรายังต้องการ นักสังคมวิทยา นักจิตวิทยา และนักมนุษยวิทยา และควรเป็นในลักษณะของภาคีเครือข่าย

ผู้ที่สร้างแบบเรียนควรคำนึงถึงแนวทางการสร้างแบบเรียนว่าควรจะเป็นไปในลักษณะใด มีขั้นตอนอย่างไร เช่นควรจะใช้โมเดลของ Islamization หรือ Integration หรือจะต้องรวมกันทั้งสองรูปแบบ และสิ่งทีควรจะมีในแบบเรียนควรจะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชุมชนมุสลิมภาคใต้ เช่นการทักทาย สถานที่สำคัญของมุสลิมเช่นมัสยิด วันสำคัญของมุสลิมคือวันรายอฮิดิลฟิตรีและฮิดิลอฎฮา การปลูกฝังเด็กนักเรียนมุสลิมด้วยคำสอนของอัลกุรอานและแบบอย่างหรือแนวทางของท่านศาสดามุฮัมมัด (ซล) และความเป็นมุสลิมที่ดี ความเป็นผู้นำ ความเป็นคนที่เป็นนักคิด สอดคล้องกับพรบ.การศึกษาของไทย ที่ได้เปิดกว้างและสนับสนุนให้หน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นสามารถที่จะกำหนดทิศทางและรูปแบบของการศึกษาของเด็กในชุมชนหรือท้องถิ่นของตนได้ และเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ที่จะต้องผลักดันให้โรงเรียนทุกโรงได้มีโอกาสใช้แบบเรียนที่บูรณาการฯด้วยเช่นกัน

2. ปัญหาและอุปสรรคในการทำแบบเรียน และจุดเด่นที่สามารถฝ่าฟันอุปสรรค

ผู้ร่วมเสวนาส่วนใหญ่ต่างก็เห็นด้วยว่า ไม่ว่าจะเป็นการงานอะไร หรือในลักษณะใดก็ย่อมต้องมีอุปสรรคอยู่แล้ว แต่ถ้าไม่มีใครคิดที่จะทำ สิ่งใหม่ก็จะไม่เกิด ปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะต้องประสบในการสร้างแบบเรียนบูรณาการฯ นั้นมีหลายอย่างเช่น ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอาจจะน้อยไปและไม่คุ้มกับการทุ่มเทของทีมนักออกแบบและสร้างแบบเรียนฯ แต่ผู้ร่วมเสวนาต่างก็ให้กำลังใจทีมวิจัย และแนะนำว่าไม่ควรคาดหวังสูงต่อผลสัมฤทธิ์ที่จะตามมาของนักเรียน เพราะการที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น นอกเหนือจากการสร้างและพัฒนาแบบเรียนให้เข้ากับบริบทของคนในพื้นที่แล้วยังมีอีกหลายอย่างที่ต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเช่นคู่มือครู หนังสือนอกเวลาและอื่นๆที่ทีมวิจัยควรวางแผนและดำเนินการในโอกาสต่อไป และขอให้คิดว่า การได้เริ่มต้นนั้นเป็นการจุดประกายความคิดให้มีการขยายไปสู่กว้าง และมีการพัฒนาแบบเรียนที่เราสร้างให้มีคุณภาพต่อไป

ปัญหาการอีกประการคือการยอมรับในแบบเรียนฯ ของคนในสังคม ผู้บริหารโรงเรียนเองไม่ค่อยสนับสนุนเพราะไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียน ดังนั้นสิ่งที่ทีมวิจัยควรจะคำนึงคือ ความพร้อมของผู้เกี่ยวข้องในการนำเสนอแบบเรียนว่าพร้อมหรือ ที่จะนำเสนอแบบเรียนที่ได้ออกแบบให้สังคมได้รับรู้ นอกเหนือจากนั้น หากไม่มีการร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนแล้ว ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นคือความไม่สอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่นักเรียนได้เรียนในรูปแบบของการบูรณาการ กับสิ่งที่นักเรียนสอบหรือได้รับการประเมินผลโดยยึดหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นครูผู้สอนไม่มีความมั่นใจที่จะใช้แบบเรียนที่ได้บูรณาการ เพราะเกรงว่านักเรียนจะไม่ผ่านการประเมินผล โดยเฉพาะการสอบโอเน็ต

ดังนั้นการได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากหลายๆฝ่ายทั้งจากภาครัฐและเอกชน อาจจะช่วยแก้ปัญหาต่างๆที่กล่าวมา ส่วนจุดเด่นที่ทำให้สามารถเผชิญและฝ่าฟันกับปัญหาและอุปสรรคหลายๆด้านนั้นก็ คือ ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้สร้างแบบเรียนหรือผู้มีส่วนร่วมในการสร้างแบบเรียนฯ มีอยู่เดิมและรู้ดีเกี่ยวกับบุคคลภายนอก และความเป็นท้องถิ่นของมุสลิมนั้นมีความผูกพันกับอิสลามซึ่งเป็นศาสนาของคนในท้องถิ่น ดังนั้นจุดเด่นของชุมชนมุสลิมภาคใต้ก็คือ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นอัตลักษณ์ของคนในท้องถิ่นที่นำเสนอบนพื้นฐานของศาสนาอิสลาม ที่สามารถนำเสนอหรือเผยแพร่ให้แก่สังคมได้รับรู้ในวงกว้างมากขึ้น และรวมไปถึงมุสลิมหรือผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามในบางประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งสังคมมุสลิมกำลังต้องการสิ่งนี้ และเราไม่ใช่คนแรกที่ได้บูรณาการ แต่หลายๆประเทศเขาได้ทำแล้ว เช่น บรูไน สิงคโปร์ มาเลเซีย และอีกหลายประเทศที่ได้สอดแทรกความเป็นท้องถิ่นของเขาในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นสิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่แปลกใหม่ที่เรากำลังจะสร้างขึ้น

- สรุปประเด็นที่ได้รับจากการระดมความคิดของคณะครูในภาคบ้าย

จากการระดมความคิดของคณะครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา คณะครูส่วนใหญ่ได้นำเสนอประเด็นปัญหาต่างๆเช่น ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ปัญหา

ทั่วไปในการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนและปัญหาที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงขอสรุปประเด็นปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนและปัญหาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อเสนอแนะในการบูรณาการ ซึ่งแต่ละกลุ่มได้นำเสนอต่อไปนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนและปัญหาที่เกี่ยวข้อง

- เนื้อหาในแบบเรียนสูงเกินไปและไม่เป็นขั้นเป็นตอน เช่น แบบเรียนระดับประถมปีที่สี่ ให้เด็กคิดวิเคราะห์ให้อ่าน และสามารถสื่อสารได้ โดยไม่มีการนำเสนอให้เด็กได้รู้ว่าต้องทำอะไรก่อน
- แบบเรียนที่ผู้เรียนใช้จะมีการแสดงความเป็นวัฒนธรรมของตะวันตกมากเกินไป โดยไม่แทรกวัฒนธรรมของชุมชนในท้องถิ่น เมื่อเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ ก็มีการทักทายแบบตะวันตกเช่น Hello Hi และมีตัวละครที่เป็นชื่อชาติตะวันตก ทำให้นักเรียนเข้าใจผิดว่าพูดเป็นภาษาอังกฤษแล้ว จะต้องใช้คำว่า Hello Hi เท่านั้น จริงๆแล้วเมื่อทักทายกันสามารถพูดว่า อัสลามูออลัยกุม เพราะเป็นอัตลักษณ์ของคนที่เป็นมุสลิม ถ้ามีการบูรณาการก็สามารใช้ได้ ชื่อตัวละครเป็น อาอิซะ คอดีญะฮ์ และ อัลฮัมดุลิลลาฮ. ฟายน์
- แบบเรียนที่ใช้มีวิธีการนำเสนอที่ซ้ำๆ ไม่หลากหลาย ครูใช้เท่าที่มีอยู่ ไม่ค่อยได้สร้างอะไรใหม่ๆ ขึ้นมา ทำให้เด็กพัฒนาภาษาได้ยากมาก ครูเองอาจจะขาดแรงจูงใจในการสอน
- เนื้อหาในแบบเรียนไม่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของนักเรียนเลย จะเกี่ยวข้องกับชาวตะวันตก ทำให้เด็กนักเรียนเริ่มเบื่อ
- เนื้อหาสาระมากเกินไป เพราะในหนึ่งบทมีทั้งสี่ทักษะ ทำให้สมองเด็กนักเรียนล้า รับไม่ได้
- คำศัพท์ในบทเรียนไม่คุ้นเคย ยากต่อการจดจำ ไม่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ทำให้ นักเรียนมีความอคติกับภาษาอังกฤษ คือคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยาก และเข้าใจยาก
- เนื้อหาในบทเรียนไม่ค่อยน่าสนใจเพราะเป็นเนื้อหาเดิมๆ คำศัพท์และโครงสร้างเยอะเกินไป ทำให้เด็กจำไม่ค่อยจะได้
- เนื้อหาแบบเรียนไม่มีการสอนโฟนิกในเรื่องของการออกเสียง ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน เช่นไม่รู้ว่าตัวนี้อ่านออกเสียงว่าอะไร เด็กอ่านเองไม่ได้ โดยปกติแล้วในการทำข้อสอบของเด็กนั้น เด็กจะไม่อ่านเอง โดยเฉพาะ ป. 2-6 คุณครูจะอ่านให้ฟัง พอเด็กไปทำข้อสอบโอเน็ตเด็กก็ทำข้อสอบไม่ได้เพราะเด็กอ่านไม่เป็น และในส่วนของพยัญชนะเด็กจะรู้จักพยัญชนะตัวต้นๆกับตัวท้ายๆถ้าสุ่มถามตัวกลางๆนักเรียนจะไม่รู้ ต้องไล่ไปที่ละตัวถึงจะตอบได้ และจะอ่านได้ก็ต่อเมื่อมีภาพประกอบ

- เด็กจะขาดทักษะในการเขียน เด็กจะแยกแยะตัวพิมพ์ใหญ่กับตัวพิมพ์เล็กไม่เป็น และไม่รู้ว่าตอนไหนควรเขียนตัวพิมพ์ ตอนไหนต้องเขียนตัวพิมพ์ใหญ่ และมีปัญหาเรื่องการเขียนตัวอักษรในบรรทัด แยกแยะไม่ถูกระหว่างการเขียนในบรรทัดและการเขียนลงมานอกบรรทัด ครูแก้ปัญหาโดยใช้สมุดสามเส้นเพื่อเน้นให้รู้ว่าต้องเขียนตัวอักษรในบรรทัดอย่างไร ครูต้องใช้เวลามากในการพุ่มเทการสอนให้เด็กนักเรียนเข้าใจในเรื่องนี้ แต่ครูไม่สามารถที่จะใช้เวลาได้มากในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพราะยังมีตัวชี้วัดอีกหลายตัวที่คุณครูจะต้องปฏิบัติหรือดำเนินการ และเป็นตัวชี้วัดที่เด็กจะต้องเรียนรู้อีกด้วยตามที่หลักสูตรกำหนด
- ความสำเร็จจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากผู้บริหารขาดการประเมินวิเคราะห์ หรือนิเทศน์การสอนของครู และขาดความเข้าใจอย่างแท้จริงในการบูรณาการแบบเรียน
- หลักสูตรแกนกลางมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ตัวชี้วัดไม่มีความแน่นอนทำให้ครูลำบากใจในการสอนด้วย และหลักสูตรแกนกลางปีการศึกษา 2551 จะเปลี่ยนเป็น 2556 เนื่องจากผลการสอบของเด็กไทยอยู่ในอันดับที่ 8 ของเอเชีย ทำให้ปีหน้าจะมีการเปลี่ยนแปลงในระดับอนุบาลจนถึงมัธยมปีที่สอง ในเรื่องของข้อสอบเพื่อให้เด็กได้สอบโดยใช้ข้อสอบของส่วนกลาง และควรคำนึงด้วยว่าการบูรณาการนั้นมีผลกระทบต่อข้อสอบส่วนกลางไหม

2. ข้อเสนอแนะในการบูรณาการแบบเรียน

- อยากให้ผู้บริหารเข้าใจและสนับสนุนคุณครูเกี่ยวกับการบูรณาการอิสลามในการสอนภาษาอังกฤษ
 - เพื่อให้การบูรณาการแบบเรียนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตฯ ประสบความสำเร็จ อยากให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอิสลาม เพราะทุกอย่างสามารถบูรณาการอิสลามได้ แต่ขึ้นอยู่กับครูที่สามารถจะบูรณาการอิสลามได้มากน้อยแค่ไหน และสอดคล้องทั้งนโยบายของการศึกษาและวิถีของเรา
 - อยากให้คิดว่าการพัฒนาแบบเรียนภาษาอังกฤษนั้น ควรทำอย่างไรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบูรณาการแบบเรียนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตฯอย่างแท้จริง และขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - อยากให้แบบเรียนที่บูรณาการมีความสมบูรณ์พร้อมในเรื่องของกิจกรรม
- หลังจากที่ได้มีการเลือกตัวแทนของกลุ่มเครือข่ายการพัฒนาแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมภาคใต้โดยการเลือกจากผู้เข้าร่วมทั้งหมดทำให้ได้ตัวแทนครูสอนภาษาอังกฤษสามท่านคือ

1. นางสาวนาตียะห์ ดาซิง จากโรงเรียนसानติวิทยา ตำบลบาโงย อำเภอรามัน
2. นางสาวนุรีชา แวนุ จากโรงเรียนดารุลอูลอมนิบงบารู อำเภอเมือง
3. นางสาวตัจนึ่ม หงะหงอ จากโรงเรียนसानติธรรมวิทยา อำเภอเมือง

หลังจากนั้นที่มิวจัดได้แจกแบบประเมินโครงการจัดเวทีเสวนาให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ประเมินโครงการในด้านต่างๆ ทั้ง 10 ด้าน โดยประเมินใน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้คือ

- 1) ความทั่วถึงในการประชาสัมพันธ์โครงการ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2) ขั้นตอนการลงทะเบียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลางและมาก
- 3) ความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก
- 4) การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก และมากที่สุด
- 5) ความสะอาดและความเหมาะสมของสถานที่จัดโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก
- 6) ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก
- 7) ความสอดคล้องของเนื้อหากับการพัฒนาตนเองส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 8) การนำความรู้ที่ได้ไปประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 9) การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 10) ความพึงพอใจของโครงการในภาพรวม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มากที่สุด

ผู้เข้าร่วมโครงการ บางส่วนได้เสนอแนะ ให้เพิ่มระยะเวลาในการจัดโครงการลักษณะนี้ และควรจัดอย่างต่อเนื่องเพราะเป็นโครงการที่ดีมากๆ และควรเชิญผู้บริหารของคณะครูทุกโรงเรียนมาร่วมโครงการด้วย เนื่องจากผู้บริหารจะได้รับรู้ถึงปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน และตระหนักร่วมกันถึงความจำเป็นในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมภาคใต้ และที่มิวจัดควรเพิ่มประเด็นการเสวนาเกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และมีการติดตามและประเมินผล

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ยังมีอีกหลายโรงเรียนที่ต้องการเข้าร่วมโครงการแต่ไม่สะดวกในเรื่องของวันเวลาที่มิวจัดได้กำหนดจัดโครงการ เพราะเป็นช่วงที่คณะครูต้องเดินทางไปเข้าอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่กรุงเทพฯ ที่ทางโรงเรียนของตนได้กำหนด ดังนั้นที่มิวจัดจึงเพิ่มโควตาจำนวนผู้เข้าร่วมให้กับบางโรงเรียนที่แสดงความจำนงค์จะเข้าร่วมโครงการ และปัญหาบางส่วนเกี่ยวกับงบประมาณของบางกิจกรรมหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่ได้กำหนดในตัวโครงการวิจัย ที่มิวจัดจึงบริหารงบประมาณโดยการถัวเฉลี่ยงบประมาณในส่วนอื่นๆแทน จึงขอเสนอแนะให้มีการเพิ่มงบประมาณในบางส่วนของโครงการ เช่นป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ และปัญหาเกี่ยวกับการ

สรุปผลและวิเคราะห์ผลข้อมูลที่ได้รับจากกิจกรรมเวทีเสวนา เนื่องจากสมาชิกบางท่านไม่สามารถดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายได้จึงได้มีการปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบงานแทน

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 2)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประชุมสรุปผลการจัดกิจกรรม นำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ผ่านมา
2. เพื่อประชุมวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานและมอบหมายงานในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 15 พฤศจิกายน 2556 เวลา 09:00-12:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรียะห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นายปรัชญา บินหมัดหนี
4. นางรอกีเยาะมะดีอระ
5. นายอิสมาแอล ราโอบ
6. นายสุนทร ปาไหน

วิธีการดำเนินการ

1. ประชุมสรุปผลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเวทีเสวนาที่ผ่านมาพร้อมทั้งนำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขร่วมกันเกี่ยวกับกิจกรรมโดยที่สมาชิกแต่ละท่านได้สรุปและนำเสนอปัญหาจากทำกิจกรรมที่ผ่านมา
2. ประชุมวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานและมอบหมายงานในครั้งต่อไป
 - ร่วมวางแผนเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นในงานวิจัยโดยการไปเก็บรวบรวมข้อมูลที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจำนวน 3 โรงเรียนในจังหวัดยะลา คือโรงเรียนศานติวิทยา อำเภอรามัน โรงเรียนดารุลฮูดาห์วิทยา อำเภอรามัน และโรงเรียนดารุลอูโลมนิบงบารู อำเภอเมือง
 - มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้ทีมวิจัยแต่ละคนดังนี้คือ
 - นางนุรียะห์ แมกอง และนายมะพลี แมกองติดต่อประสานงานกับหน่วยงานและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลาที่จะไปเก็บข้อมูลที่จำเป็นต่องานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - นางนุรียะห์ แมกอง นายมะพลีแมกอง และนายปรัชญา บินหมัดหนี ไปเก็บข้อมูลที่เขตการศึกษาจังหวัดยะลา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจำนวน 3 โรงเรียนในจังหวัดยะลา

- นางนุริยะห์ แมกกอง และนายมะพลี แมกกอง ไปเก็บข้อมูลที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และวิทยาเขตหาดใหญ่ และห้องสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา

ผลการดำเนินงานกิจกรรม

- ทีมวิจัยได้รับทราบถึงผลสรุปและปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเวทีเสวนา และร่วมเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน เช่นปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณที่ทีมวิจัยไม่ได้รับในการจัดเวทีเสวนา ทีมวิจัยจึงเสนอแนะให้มีการถ่วงเฉลี่ยงบประมาณในส่วนอื่น และปัญหาอื่นๆ
- ทีมวิจัยได้รับทราบถึงหน้าที่ของแต่ละคนในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ไม่มี

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถานที่ เขตการศึกษาจังหวัดยะลา มอ.ปัตตานี มอ.หาดใหญ่ และ ม.ทักษิณ

วัน/เดือน/ปี/เวลา 18-21 พฤศจิกายน 2556

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุริยะห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นายอิสมาอีล ราโอบ

วิธีการดำเนินการ

1. ประชุมวางแผนที่ทีมวิจัยที่สามารถไปเก็บข้อมูลได้โดยวางกรอบหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานบางหน่วยงานที่จะไปเก็บข้อมูลและหัวข้อของเนื้อหาที่ต้องศึกษาและวางแผนการเดินทางเพื่อไปเก็บข้อมูล
2. เดินทางไป เขตการศึกษาจังหวัดยะลา ในวันที่ 18 ไปมอ.ปัตตานีในวันที่ 19 และไปมอ.หาดใหญ่ในวันที่ 20 และ ม.ทักษิณในวันที่ 21 พฤศจิกายน
3. รวบรวมข้อมูลที่ต้องการและแบ่งหัวข้อให้ทีมวิจัยในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยและสรุปข้อมูลที่ได้รับ

ผลการดำเนินงานกิจกรรม

4. ทีมวิจัยไปเขตการศึกษาจังหวัดยะลาแต่ก็ไม่สามารถพบกับคุณโชพิย คลานุรักษ์ ผู้ที่ทีมวิจัยนัดหมายได้ เพราะท่านติดธุระด่วน ทำให้ไม่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และท่านเสนอว่าจะให้ข้อมูลใหม่ที่กำลังจะมีในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้าซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๗
5. ทีมวิจัยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยบ้างพอสมควรเมื่อได้ไปที่ห้องสมุดมอ.ปัตตานี มอ.หาดใหญ่ และม.ทักษิณ แต่บางหัวข้อก็ไม่มีโดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับวัฒนธรรมท้องถิ่น จึงไม่สามารถหาข้อมูลได้

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ไม่สามารถหาข้อมูลได้ครบจึงศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตแทนโดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 3)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย
2. เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 1 ธันวาคม 2556 เวลา 09:00-12:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุริยะห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นายปรัชญา บินหมัดหนี
4. นางรอกีเยาะมะดีอ๊ะ
5. นายอิสมาแอล ราโอบ
6. นายสุนทร ปาไหน

วิธีการดำเนินการ

1. ประชุมติดตามงานโดยที่สมาชิกแต่ละท่านได้สรุปและนำเสนอปัญหาจากทำกิจกรรมที่ผ่านมา
- ทีมวิจัยได้ติดต่อ คุณโชพิย คลานุรักษ์ ศึกษาพิเศษศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สพป. ยะลา เขต 1 ที่เคยมาร่วมเป็นวิทยากรในกิจกรรมการจัดเวทีเสวนา ในเดือนตุลาคมและได้นัดหมายเพื่อไปพบท่านที่เขตการศึกษาที่จังหวัดยะลา และเมื่อไปที่เขตแล้วแต่ก็ไม่สามารถพบท่านได้เพราะท่านติดธุระและท่านยังไม่พร้อมที่

จะให้ข้อมูลและแจ้งว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2557 กำลังจะมีการเผยแพร่ ในอีกไม่กี่เดือน และแนะนำให้ทีมวิจัยรวบรวมข้อมูลล่าสุดดีกว่า ทีมวิจัยจึงต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จากอินเทอร์เน็ตก่อน

2. สรุปความพร้อมในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

ผลการดำเนินงานกิจกรรม

- ทีมวิจัยได้รับทราบถึงผลสรุปและปัญหาเกี่ยวกับติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา และร่วมเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการเลื่อนเวลาของบางหน่วยงาน ทีมวิจัยจึงเสนอแนะให้มีการปรับเปลี่ยนวันและเวลาในการไปเก็บข้อมูลและปรับผู้รับผิดชอบงานเนื่องจากเวลาวางไม่ตรงกันที่จะไปเก็บข้อมูล
- ทีมวิจัยได้รายงานถึงความพร้อมในการดำเนินงานในครั้งต่อไป
จากการที่ทีมวิจัยได้ติดต่อทางโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั้งสามโรงเรียน ทีมวิจัยได้รับการตอบรับอย่างดีจากครูสอนภาษาอังกฤษที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเวทีเสวนากับทีมวิจัย และพร้อมที่จะให้ข้อมูลที่จำเป็นต่องานวิจัย และมีความยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือทีมวิจัยในทุกๆด้าน ทีมวิจัยจึงได้ทำการนัดหมายการไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียนตามวันและเวลาที่ครูภาษาอังกฤษสะดวกที่จะให้ความช่วยเหลือ
- ในการไปเก็บข้อมูลในครั้งนี้ทีมวิจัยไม่ได้กำหนดให้เป็นทางการเนื่องจากเพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลของทีมวิจัย และความสะดวกในการให้ข้อมูลของครูสอนภาษาอังกฤษจึงไม่ได้เขียนหนังสือแจ้งถึงผู้บริหารโรงเรียนอย่างเป็นทางการ และผู้บริหารโรงเรียนเองไม่พร้อมที่จะมาพบปะทีมวิจัยเพราะติดธุระ

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ไม่มี

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม รวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มเติม

สถานที่ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามทั้งสามโรงเรียน

วัน/เดือน/ปี/เวลา 7-9 ธันวาคม 2556

ผู้เข้าร่วม

2. นางนุรียะห์ แมงกอง
3. นายมะพลี แมงกอง

4. นายอิสมอิล ราโอโบ

วิธีการดำเนินการ

1. ในการไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้น ทีมวิจัยบางท่านคือ นายปรัชญา บินหมัดหนิไม่สามารถไปเก็บข้อมูลได้จึงให้ผู้ช่วยทีมวิจัยคือนายอิสมาแอล ราโอโบ ไปแทนและมีทีมวิจัยอีก 2 ท่านคือนางนูริยะห์ แมกองและนายมะพลี แมกอง
2. ทีมวิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียนसानติวิทยา ตำบลบาโงย อำเภอรามัน ในวันที่ 7 โรงเรียนดาร์ลุศตาทวีทยา ตำบลวังพญา อำเภอรามัน ในวันที่ 8 และโรงเรียนดาร์ลุอูโลมนิบบงบารู อำเภอมือ่งในวันที่ 9 ธันวาคม 2557
3. ทีมวิจัยได้พบปะครูสอนภาษาอังกฤษและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องท้าวๆไปเกี่ยวกับนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
4. ทีมวิจัยได้เก็บรวบรวมแบบเรียนและเอกสารอื่นๆที่จำเป็นต่องานวิจัย

ผลการดำเนินกิจกรรม

- และทีมวิจัยได้รับการต้อนรับอย่างดีจากคณะครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลาทั้งสามโรงที่เคยมาร่วมกิจกรรมการจัดเวทีเสวนาร่วมกับทีมวิจัย คือ
 - นางสาวนาดียะห์ ดาซิง โรงเรียนसानติวิทยา ต.บาโงย อ. รามัน
 - นางนางสาวฟาตอนียะห์ มะมิง โรงเรียนดาร์ลุศตาทวีทยา ต.วังพญา อ.รามัน
 - นางสาวอารีนา อุเซ็ง โรงเรียนดาร์ลุอูโลมนิบบงบารู อ. มือ่ง
- ทีมวิจัยได้รับแบบเรียนที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน และข้อมูลอื่นๆที่จำเป็นต่องานวิจัย
- เนื่องจากการไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียนทั้งสามเป็นไปอย่างไม่เป็นทางการ ทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษมีความเป็นกันเองและให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ไม่มี

กิจกรรมที่ 7

ชื่อกิจกรรม

วิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาชั้นปีที่สี่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาชั้นปีที่สี่

สถานที่

ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา

21-22 ธันวาคม 2556

ผู้เข้าร่วม

2. นางนุริยะห์ แมกอง
3. นายมะพลี แมกอง
4. นายปรัชญา บินหมัดหนี
5. นางรอกีเยาะมะดีอระ
6. นายอิสมาแอล ราโอบ
7. นายสุนทร ปาไหน

วิธีการดำเนินการ

1. หลังจากที่ทีมวิจัยได้รวบรวมแบบเรียนและเอกสารอื่นๆที่จำเป็นจากการไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในครั้งที่แล้ว ทีมวิจัยได้นำมาชี้แจงและแบ่งกลุ่มเพื่อมอบหมายงานเกี่ยวกับศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับและเพื่อการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ
 - กลุ่มที่ 1 นางนุริยะห์ แมกอง และนายมะพลี แมกอง
 - กลุ่มที่ 2 นายปรัชญา บินหมัดหนี และนายอิสมาแอลราโอบ
 - กลุ่มที่ 3 นางรอกีเยาะ มะดีอระ และนายสุนทร ปาไหน
2. แต่ละกลุ่มจะได้รับเอกสารการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษของสุพรรณิ อาศัยราช (2550) เพื่อเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คือ เนื้อหาสาระ ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นการวิเคราะห์ดังนี้คือ 1) วัตถุประสงค์ (objectives) 2) หัวเรื่อง (titles) 3) เนื้อเรื่อง (subject matters) 4) เนื้อหาทางภาษา (language content เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ เสียง ระดับข้อความ) 5) ทักษะ (skills) 6) บริบททางสังคมและวัฒนธรรม (social and cultural context) 7) วิธีสอน (teaching methodology)

ส่วนที่ 2 คือแบบฝึกหัดและกิจกรรม (exercises and activities)

ส่วนที่ 3 คือ การออกแบบและการเรียบเรียง (designing and arranging)
3. แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ทำการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนดังนี้
 1. วิเคราะห์หนังสือที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับชั้นประถมศึกษาของจังหวัดยะลาส่วนใหญ่ใช้ นั่นก็คือหนังสือ Express English ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว) และ Gogo loves English ของบริษัท สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช (วพ.)
 2. วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์กล่าวคือ เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาสาระ กิจกรรม และรูปแบบการนำเสนอในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ร่วมกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของหนังสือทั้ง 2 เล่ม

3. แต่ละกลุ่มสรุปเกี่ยวกับการเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียระหว่างแบบเรียนทั้งสองเล่มโดยการวัดจากเกณฑ์สาระมาตรฐานและตัวชี้วัดของแต่ละสาระการเรียนรู้ของกลุ่มภาษาต่างประเทศ ตามสาระการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่สอง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสรุปข้อดีและข้อเสียระหว่างแบบเรียนทั้งสองเล่มใน 3 ประเด็นคือ

- เนื้อหาสาระของแบบเรียน
- แบบฝึกหัดและกิจกรรม
- การออกแบบและการเรียนเรียง
- สรุปและข้อเสนอแนะ

4. เขียนสรุปผลที่ได้จากการวิเคราะห์ของแต่ละกลุ่ม และส่งให้หัวหน้าทีมวิจัยรวบรวมและเขียนสรุปผล

ผลการดำเนินกิจกรรม

สรุปผลการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษในตารางดังต่อไปนี้

ประเด็น	แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	
	Express English	Gogo loves English
<u>ส่วนที่ 1 เนื้อหาสาระ</u> 1) วัตถุประสงค์	เป็นไปตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยยึดการจัดการเรียนรู้ตามการทำงานของสมอง (Brain-Based Learning) และเน้นหลักไวยากรณ์หรือโครงสร้างของประโยค	เป็นไปตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแต่เน้นกิจกรรมเป็นฐานในการสร้างองค์ความรู้และฝึกทักษะทางภาษา
2) หัวเรื่อง	มีหัวเรื่องโดยนำเสนอในแต่ละบทเรียนดังนี้ 9. I can do it 10. My body 11. Weather and seasons 12. Clothes 13. Daily activities 14. Visiting the farm 15. People around me	มีหัวเรื่องโดยนำเสนอในแต่ละบทเรียนดังนี้ 13. Hi, Tony! Hi, Jenny 14. Are you dancing? 15. I'm washing the car. 16. Review 1 17. Where are you going? 18. It's 3:15! 19. I like eating

	<p>16. How much are they?</p>	<p>20. Review 2</p> <p>21. Are these blue socks yours?</p> <p>22. What do you want to do?</p> <p>23. I'm a doctor.</p> <p>24. Review 3</p> <p>Culture 1: Hobbies</p> <p>Culture 2: Breakfast</p> <p>Bonus 1, 2 and 3</p> <p>Word list</p>
3) เนื้อเรื่อง	<p>มีลักษณะดังนี้</p> <p>11. ประโยคถาม-ตอบสั้นๆ</p> <p>12. คำศัพท์</p> <p>13. ไวยากรณ์</p> <p>14. บทอ่านที่เป็นย่อหน้า</p> <p>15. บทอ่านสั้นๆ</p> <p>16. บทสนทนา</p> <p>17. นิทาน</p> <p>2. กิจกรรมเกมส์</p> <p>18. บทพูดเข้าจังหวะ</p> <p>19. การออกเสียงพยัญชนะ เช่น เสียงพยัญชนะต้น และท้าย</p> <p>20. มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มสาระอื่นๆเช่น สังคมศึกษา ความรู้ทั่วไป วิทยาศาสตร์</p>	<p>มีลักษณะดังนี้</p> <p>1. ประโยคถาม-ตอบสั้นๆ</p> <p>2. คำศัพท์</p> <p>3. เพลง</p> <p>4. กิจกรรมเกมส์</p> <p>5. การออกเสียงพยัญชนะ เช่น เสียงพยัญชนะต้น และท้าย</p> <p>6. บทพูดเข้าจังหวะ</p>
4) เนื้อหาทางภาษาเช่น ไวยากรณ์	<p>ตัวอย่างประโยคเพื่อนำเสนอไวยากรณ์</p> <p>16. Can I have a _____?</p> <p>17. Can you/he/she/it _____?</p> <p>18. What can they do?</p> <p>19. Can you help me please.</p> <p>20. Sure. Here you are.</p>	<p>ตัวอย่างประโยคเพื่อนำเสนอไวยากรณ์</p> <p>17. These are _____.</p> <p>18. Touch _____.</p> <p>19. What are you doing?</p> <p>20. Is she doing the dishes?</p> <p>21. No, she doesn't. She's</p>

	<p>21. No, sorry. I don't have a _____.</p> <p>22. I'd like _____.</p> <p>23. Yes, I/he/she/it can.</p> <p>24. She has <u>long hair</u>.</p> <p>25. I don't have <u>small eyes</u>.</p> <p>26. Close your eyes.</p> <p>27. How's the weather today?</p> <p>28. Which seasons do you like best?</p> <p>29. I don't like <u>hot season</u>.</p> <p>30. Are these _____?</p> <p>มีคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องดังนี้</p> <p>9. การทำกิจกรรมต่างๆ เช่น swim, watch TV, use, go out.</p> <p>10. ชื่อส่วนต่างๆของร่างกายและคำคุณศัพท์</p> <p>11. ฤดูกาล สภาพอากาศ กิจกรรม สันทนาการ</p> <p>12. เสื้อผ้า สี รูปทรง</p> <p>13. คำกริยาที่ทำในชีวิตประจำวัน เวลา</p> <p>14. สัตว์ และลักษณะ</p> <p>15. อาชีพ สถานที่ทำงานของแต่ละอาชีพ</p> <p>16. ชื่ออาหารและผลไม้ หมายเลขคำบุพบท</p>	<p>doing the laundry.</p> <p>22. Where are you going?</p> <p>23. I'm going to the airport.</p> <p>24. What time is it?</p> <p>25. It's 7:30.</p> <p>26. What do you like doing?</p> <p>27. Is this money yours?</p> <p>28. What do you want to do?</p> <p>29. Do you want to _____?</p> <p>30. What do you do?</p> <p>31. I am <u>a doctor</u>.</p> <p>32. What time do you have breakfast?</p> <p>มีคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องดังนี้</p> <p>11. ชื่อส่วนต่างๆของร่างกาย</p> <p>12. กริยาต่างๆ เช่น exercising, working, dreaming, shouting</p> <p>13. การทำกิจกรรมต่างๆ เช่น sweeping the floor, cleaning the windows.</p> <p>14. สถานที่ต่างๆ</p> <p>15. เวลา คำกริยาที่ทำในชีวิตประจำวัน หมายเลข</p> <p>16. กิจกรรมสันทนาการ</p> <p>17. เสื้อผ้า</p> <p>18. อาชีพ</p> <p>19. กิจกรรมยามว่าง</p> <p>20. อาหารเช้า</p>
คำศัพท์		
เสียง		

	<p>3. มีการฝึกออกเสียง บ้างในระดับคำ</p> <p>4. เน้นการออกเสียงพยัญชนะ ต้น และ ท้าย</p>	<p>3. มีการฝึกออกเสียง บ้างในระดับคำ</p> <p>4. เน้นการออกเสียงพยัญชนะ ต้น และ ท้าย</p>
5) ทักษะ	เน้นทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน	เน้นทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน
6) บริบททางสังคมและวัฒนธรรม	มีการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของไทย (ในบางบท)	บริบททางสังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่ นำเสนอของเจ้าของภาษา
7) วิธีสอน	เป็นลักษณะการนำเสนอแบบเน้นหน้าที่ทางภาษา โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และเน้นการสอน ตามการทำงาน ของ สมอง (Brain-Based Learning) โดยมีการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประยุกต์ใช้ความรู้ การจัดระเบียบ และการจัดโครงสร้าง	เป็นลักษณะการนำเสนอแบบเน้นหน้าที่ทางภาษา โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความสนุกสนานเป็นหลัก
ส่วนที่ 2 แบบฝึกหัดและ กิจกรรม (exercises and activities)	<p>1. เป็นกิจกรรมการสื่อสาร โดยเน้นทักษะการฟัง และพูด จากภาพที่กำหนด</p> <p>2. กิจกรรมฝึกถามและตอบเป็นคู่จากภาพที่มีคำศัพท์และประโยค</p> <p>3. เน้นกิจกรรมการฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นและท้ายที่คล้ายกัน และเขียนบทสรุปหลักไวยากรณ์โดยการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและอธิบายเป็นภาษาไทย</p> <p>4. กิจกรรมฟังและอ่านตาม บทอ่านที่เข้าจังหวะ (chant)</p> <p>5. เน้นกิจกรรมการคิดวิเคราะห์</p>	<p>1. เป็นกิจกรรมการสื่อสาร โดยเน้นทักษะการฟัง พูดและจับคู่ประโยคที่ฟัง และอ่าน กับภาพ</p> <p>2. กิจกรรมถาม-ตอบ</p> <p>3. กิจกรรม ฟัง และร้องเพลง</p> <p>4. เต็มคำหรือประโยคในช่องว่างจากรูปที่ให้มีมา</p> <p>5. กิจกรรมเกมส์ทางภาษา</p> <p>6. กิจกรรมฝึกอ่านประโยคสั้นๆ</p> <p>7. เน้นกิจกรรมการฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นและท้ายที่คล้ายกัน</p> <p>8. กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนประโยคให้สมบูรณ์จากภาพที่กำหนด</p>

	<p>กิจกรรมเสริมทักษะต่างๆ</p> <p>6. กิจกรรมการวาดรูปและเขียนโดยการนำเสนอในลักษณะของใบงาน</p> <p>7. กิจกรรมจับคู่/เติมคำในช่องว่าง เขียนประโยคคำถามและตอบ จับคู่ ประโยคคำถามและคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท</p> <p>8. กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนประโยคให้สมบูรณ์จากภาพที่กำหนด</p> <p>9. เน้นกิจกรรมการออกเสียงเป็นจังหวะ (chant)</p> <p>10. เน้นกิจกรรมเดี่ยวและคู่</p>	<p>9. เน้นกิจกรรมการออกเสียงเป็นจังหวะ (chant)</p> <p>10. เน้นกิจกรรมเดี่ยวและคู่</p>
<p><u>ส่วนที่ 3</u></p> <p>การออกแบบและการเรียบเรียง (designing and arranging)</p>	<p>1. การนำเสนอและเรียบเรียงกิจกรรมที่หลากหลายแต่ดูไม่สม่ำเสมอเนื่องจากสับเปลี่ยนกิจกรรมบ่อย</p> <p>2. รูปภาพมีความน่าสนใจ แต่การนำเสนอเนื้อหาที่ยาวและมากเกินไปทำให้บทเรียนดูค่อนข้างซับซ้อนและยากต่อการปฏิบัติ</p> <p>3. การเรียบเรียงกิจกรรมเริ่มจากการฟังและพูด ประโยคสั้นๆ บทสนทนา ก่อนแล้วต่อด้วยการฝึกสนทนาเป็นคู่ โดยมีคำศัพท์ ช่วยในการสนทนา หลังจากนั้น บทสรุปเกี่ยวกับไวยากรณ์ ซึ่งมีความยาว 2-4 หน้าทำให้ดูเครียดและเน้นการใช้ไวยากรณ์ และตามด้วยกิจกรรมฟังและอ่านตามประโยค นิทาน หรือย่อหน้า และเลือกหรือเขียนคำตอบจากคำถามจากเรื่อง และกิจกรรมการคิดวิเคราะห์ กิจกรรมเสริมทักษะ ใบงาน แบบฝึกหัด</p>	<p>1. การนำเสนอและเรียบเรียงกิจกรรมที่สม่ำเสมอ</p> <p>2. เน้นรูปภาพมากกว่าประโยค ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจ และดูไม่เครียด</p> <p>3. การนำเสนอกิจกรรมมีความน่าสนใจ ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม</p> <p>4. การเรียงลำดับกิจกรรมเหมือนกันทุกบท กิจกรรมเริ่มจากบทสนทนา ก่อน แล้วต่อด้วยการฝึกออกเสียงคำศัพท์ และทักษะการการออกเสียงประโยคเป็นจังหวะหรือเพลง และการฝึกทักษะการเขียน กิจกรรมทางภาษาเช่นเกมส์ และจบด้วยการฝึกออกเสียงพยัญชนะต้นและท้าย และจับคู่เสียง ประโยคกับภาพที่กำหนด หรือ เขียน</p> <p>5. บางกิจกรรมเนื้อหาน้อยเกินไป ควรเพิ่มเช่นแบบฝึกหัดในแต่ละบท กิจกรรมการฝึกอ่านเสียงสระที่เหมือนและแตกต่าง</p>

	<p>ท้ายบท และแบบทดสอบ</p> <p>4. กิจกรรมมีความหลากหลาย แต่ดูยาก และซับซ้อนเนื่องจากมีมากเกินไป เช่น 1 บท มี 20 หน้า</p> <p>5. ควรเพิ่มกิจกรรมฝึกอ่านคำที่มีเสียงสระให้มากกว่านี้</p> <p>เนื้อหาบางอย่างควรลดและปรับให้ง่ายต่อการปฏิบัติตาม</p> <p>6. ภาพประกอบมีความหลากหลาย เช่นมีทั้งภาพวาดและภาพจริง ทำให้ดูน่าสนใจ</p>	<p>กัน</p> <p>6. ภาพประกอบส่วนใหญ่เป็นภาพวาด และมีภาพจริงบ้างแต่ก็ทำให้น่าสนใจเหมือนกัน</p>
--	---	---

สรุปเกี่ยวกับการเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียระหว่างแบบเรียนทั้งสองเล่มโดยการวัดจากเกณฑ์สาระมาตรฐานและตัวชี้วัดของแต่ละสาระการเรียนรู้ของกลุ่มภาษาต่างประเทศ ตามสาระการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่สอง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสรุปข้อดีและข้อเสียระหว่างแบบเรียนทั้งสองเล่มใน 3 ประเด็นคือ

1) เนื้อหาสาระของแบบเรียน

- หนังสือแบบเรียนทั้งสองเล่มมีเนื้อหาสาระที่ตรงตามความต้องการของมาตรฐานและตัวชี้วัด ตามสาระการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่สอง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งในประเด็นของวัตถุประสงค์ หัวเรื่อง เนื้อเรื่อง และทักษะ
- ในประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาทางภาษานั้นหนังสือแบบเรียน Express English ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว) มีการนำเสนอเนื้อหาทางภาษาในด้านของไวยากรณ์มากเกินไป โดยอธิบายเป็นภาษาไทยผสมกับภาษาอังกฤษ โดยมีความยาวประมาณ 2-3 หน้า ทำให้แบบเรียนดูไม่น่าสนใจและอาจจะสร้างความเบื่อหน่ายให้กับผู้เรียนได้ ในขณะที่หนังสือแบบเรียน Gogo loves English เน้นเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสื่อสารโดยมีคำศัพท์และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และทักษะทางภาษาทั้งสี่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน
- ส่วนในประเด็นของบริบททางสังคมและวัฒนธรรมนั้น หนังสือแบบเรียน Express English ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว) มีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ดีกว่า

เพราะมีผสมผสานระหว่างบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของทั้งเจ้าของภาษาและของผู้เรียน(บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของไทย) ในขณะที่หนังสือแบบเรียน Gogo loves English ส่วนใหญ่มีการนำเสนอเฉพาะบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเท่านั้น มีของไทยบ้างแต่น้อยมาก

2) แบบฝึกหัดและกิจกรรม

- หนังสือแบบเรียนทั้งสองเล่มค่อนข้างที่จะมีความชัดเจนในเรื่องของความแตกต่างของแบบฝึกหัดและกิจกรรม หนังสือแบบเรียน Express English มีการนำเสนอกิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้ภาษาไทยในการบอกคำสั่งของกิจกรรมซึ่งเขียนเป็นประโยคยาวๆ แต่ดูมีความซับซ้อนและยากสำหรับเด็กประถมปีที่สี่ ในขณะที่หนังสือแบบเรียน Gogo loves English นั้นนำเสนอกิจกรรมง่ายๆ มีคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษสั้นๆ ดูน่าสนใจ และสามารถที่จะฝึกให้เด็กอ่านคำสั่งและทำตามกิจกรรมต่างๆได้

3) การออกแบบและการเรียนเรียง

- หนังสือแบบเรียนทั้งสองเล่มมีความแตกต่างที่ชัดเจนในเรื่องของการออกแบบและเรียบเรียง หนังสือแบบเรียน Gogo loves English มีการออกแบบหนังสือที่เน้นรูปภาพและกิจกรรมมากกว่าเนื้อหาทางภาษา มีการเรียงเรียงเนื้อหาและกิจกรรมที่สม่าเสมอ ต่างจากหนังสือแบบเรียน Express English ที่เน้นเนื้อหาทางภาษามากกว่า และการเรียงเรียงของเนื้อหาและกิจกรรมดูซับซ้อน ไม่สม่าเสมอและมีความยาวของแต่ละบทมากเกินไปคือ 20 หน้า แต่หนังสือแบบเรียน Gogo loves English มีเนื้อหาแต่ละบทแค่ 6 หน้าซึ่งมีความยาวของเนื้อหาน้อยเกินไป

4) สรุปและข้อเสนอแนะ

- หนังสือทั้งสองเล่มต่างก็มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไป ดังนั้นในการออกแบบแบบเรียนนั้นควรจะเอาข้อดีของทั้งสองเล่มมาเป็นแนวทางในการออกแบบ และนำข้อเสียมาปรับปรุงแก้ไข

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ปัญหา

เนื่องจากการวิเคราะห์แบบเรียนต้องอาศัยความละเอียดอ่อนและเวลาในการศึกษาข้อมูลต่างๆที่จำเป็นในการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ ทีมวิจัยไม่สามารถวิเคราะห์เสร็จภายในเวลาของการจัดกิจกรรมสองวัน ทีมวิจัยจึงได้ตกลงร่วมกันให้แต่ละกลุ่มกลับไปวิเคราะห์ต่อโดยนัดหมายกันเอง แล้วส่งผลการวิเคราะห์มาทางอีเมลให้หัวหน้าทีมวิจัยรวบรวมและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ ดังนั้นการดำเนินกิจกรรมในครั้งนี้ล่าช้าและส่งผลให้กิจกรรมอื่นๆของโครงการวิจัยล่าช้าไปด้วย

กิจกรรมที่ 8

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 4)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินกิจกรรมที่ผ่านมา
2. เพื่อรับทราบถึงปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ไข
3. เพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 28 มกราคม 2557 เวลา 09:00-12:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรีย์ห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นายปรัชญา บินหมัดหนี
4. นางรอกีเยาะมะดีอระ
5. นายอิสมาแอล ราโอบ
6. นายสุนทร ปาไหน

วิธีการดำเนินการ

1. ติดตามการดำเนินงานที่ผ่านมาโดยให้ตัวแทนทีมวิจัยรายงานความก้าวหน้าพร้อมปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการดำเนินกิจกรรมที่ผ่านมา
2. ทีมวิจัยร่วมเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา
3. ทีมวิจัยได้วางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะดำเนินในครั้งต่อไป

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ทีมวิจัยได้รับทราบความก้าวหน้าของกิจกรรมที่ผ่านมาจากตัวแทนทีมวิจัยในแต่ละกลุ่มที่ได้ทำการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ทีมวิจัยได้รับทราบถึงปัญหาของการวิเคราะห์แบบเรียนของแต่ละกลุ่ม
 - ทีมวิจัยส่วนใหญ่ไม่สามารถวิเคราะห์แบบเรียนได้เสร็จตามวันและเวลาที่กำหนดเนื่องจากแต่ละคนมีเวลาว่างไม่ตรงกัน
 - ทีมวิจัยบางท่านต้องการปรึกษาหารือและขอความกระจ่างในบางประเด็นของการวิเคราะห์
3. ทีมวิจัยได้รับแนวทางแก้ปัญหาเพื่อปรับเปลี่ยนและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
 - ทีมวิจัยเสนอให้ขยายเวลาการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ
 - ทีมวิจัยได้ช่วยกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการวิเคราะห์แบบเรียน

4. ทีมวิจัยได้ร่วมวางแผนการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป คือ การสร้างแบบสัมภาษณ์

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ไม่มี

กิจกรรมที่ 9

ชื่อกิจกรรม การสร้างแบบสัมภาษณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประชุมวางแผนเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์
2. เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์
3. เพื่อวางแผนและมอบหมายงานเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไป

สถานที่ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

วัน/เดือน/ปี/เวลา 10 กุมภาพันธ์ 2557 เวลา 09:00-15:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรียะห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นายปรัชญา บินหมัดหนี
4. นางรอกีเยาะมะดีอ๊ะ
5. นายอิสมาแอล ราโอบ
6. นายสุนทร ปาโหนด

วิธีการดำเนินการ

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
2. ทีมวิจัยร่วมกันเสนอแนะประเด็นในการสัมภาษณ์
3. ทีมวิจัยได้วางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะดำเนินในครั้งต่อไป

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ทีมวิจัยได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
- วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์คือเพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกบุคคลที่เกี่ยวข้องนอกสถานศึกษา ได้แก่ ผู้นำศาสนา ประชาชนผู้รู้ และผู้ปกครองของนักเรียน เกี่ยวกับความจำเป็น และความต้องการในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชน

มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

2. ทีมวิจัยสรุปผลประเด็นต่างๆในการสัมภาษณ์
 - ทีมวิจัยได้ประชุมหารือเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ และได้สร้างแบบสัมภาษณ์ 2 ชุด คือ 1) แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้นำศาสนา และ ประชาชนผู้รู้ 2) แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปกครองนักเรียน โดยมีเนื้อหาหรือประเด็นการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 สำหรับผู้นำศาสนา และ ประชาชนผู้รู้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อ-สกุล
- อายุ
- อาชีพ

ตอนที่ 2 คำถามสัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีหน้า
2. ท่านคิดอย่างไรกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาในปัจจุบัน
3. ท่านคิดว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับประถมศึกษาในพื้นที่ของท่านดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
5. ท่านมีการสนับสนุนให้ชุมชนมีการปฏิบัติ เกี่ยวกับการประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด
 - ครอบครัวและเพื่อนบ้าน (สมาชิกในครอบครัว และการปฏิบัติตนต่อเพื่อนบ้าน)
 - วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน (อาหารและผลไม้ประจำท้องถิ่น และการแต่งกาย)
 - การละเล่น (การเล่นกระโดดตยาง การเล่นหมากขุม การเล่นซ่อนหา การเล่นซ่อนหา และการเล่นว่าว)
 - วันสำคัญและประเพณีวัฒนธรรม (วันรายออีดีลฟิตรี และวันรายออีดีลอัฎฮา)
 - สำนักนสฺภาจิตคำสอนของคนในท้องถิ่น (เกี่ยวกับการทำความดี)

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 สำหรับผู้ปกครองนักเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อ-สกุล
- อายุ
- อาชีพ

ตอนที่ 2 คำถามสัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีหน้า
2. ท่านมีความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
มากน้อยแค่ไหนในปัจจุบัน เพราะเหตุใด
3. ท่านคิดว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับประถมศึกษาในพื้นที่
ของท่านดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี
วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับ
นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
5. ท่านคิดว่าควรสนับสนุน หรือส่งเสริมบุตรหลานของท่านเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัต
ลักษณ์ของชุมชนมุสลิม ในเรื่องอะไรบ้าง เพราะเหตุใด
 - ครอบครัวและเพื่อนบ้าน (สมาชิกในครอบครัว และการปฏิบัติตนต่อเพื่อนบ้าน)
 - วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน (อาหารและผลไม้ประจำท้องถิ่น และการแต่งกาย)
 - การละเล่น (การเล่นกระโดดตบ การเล่นหมากขุม การเล่นซ่อนหา การเล่นซ่อนหา และการ
เล่นว่าว)
 - วันสำคัญและประเพณีวัฒนธรรม (วันรายออีดิลฟิตรี และวันรายออีดิลอัฎฮา)
 - สำนักนสฺภาษิตคำสอนของคนในท้องถิ่น (เกี่ยวกับการทำความดี)
6. ทีมวิจัยได้ร่วมวางแผนการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป คือ การตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบสัมภาษณ์
- หลังจากนั้นทีมวิจัยได้มอบหมายให้นางนุริยะห์ แมกกอง และนายมะพลี แมกกอง นำแบบสัมภาษณ์ให้
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำไป pilot กับกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายจริงจำนวน 3 คนเพื่อดู
ความเหมาะสมของข้อคำถามและความเข้าใจของผู้ตอบที่มีต่อข้อคำถาม หลังจากนั้นจึงนำมา
ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ไม่มี

กิจกรรมที่ 10

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 5)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรายงานความก้าวหน้าของงานที่ได้รับมอบหมาย
2. เพื่อวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไป
3. เพื่อมอบหมายงานที่จะดำเนินในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 28 กุมภาพันธ์ 2557 เวลา 09:00-12:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรียะห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นายปรัชญา บินหมัดหนี

วิธีการดำเนินการ

1. ชี้แจงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนแบบสัมภาษณ์
ทีมวิจัยได้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและตามที่ได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง
2. ปรัชญาหรือและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไป
 - ทีมวิจัยได้ปรัชญาหรือเกี่ยวกับการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์
 - ทีมวิจัยได้กำหนดให้มีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลใน 2 อำเภอในจังหวัดยะลา คือ อำเภอเมืองและอำเภอรามันเพื่อสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่มคือ
 - ผู้นำศาสนา 2 ท่าน
 - ประชาชนผู้รู้ 2 ท่าน และ
 - ผู้ปกครองนักเรียน 6 ท่าน
 - ในการเลือกผู้ให้สัมภาษณ์นั้น ทีมวิจัยได้ปรัชญาหรือและตกลงร่วมกันโดยเลือกบุคคลที่ทีมวิจัยมีความเห็นตรงกันว่าเป็นบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ มีความเหมาะสม และเป็นข้อมูลที่ทีมวิจัยสามารถนำมาปรับใช้ในการออกแบบ แบบเรียนภาษาอังกฤษได้ โดยคำนึงถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้
 - ผู้นำศาสนา ที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับความรู้เรื่องศาสนาอิสลาม และมีบทบาทในการเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์แก่ชุมชนในท้องถิ่น
 - ประชาชนผู้รู้ ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมโดยคำนึงจากประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนใน

ท้องถิ่นในทุกเพศทุกวัย พร้อมทั้งมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในการพัฒนาชุมชนให้มีความก้าวหน้าในทุกๆด้าน

- ผู้ปกครองนักเรียน ที่ส่งบุตรหลานเข้าไปเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับประถมศึกษา และเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในการส่งเสริมบุตรให้มีการพัฒนาในเรื่องของการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
- ทีมวิจัยได้กำหนดภาระหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไป
 - นายปรัชญา บินหมัดหนี รับผิดชอบในการสรรหาผู้ให้สัมภาษณ์คือปราชญ์ผู้รู้ 1 ท่าน ผู้นำศาสนา 1 ท่าน และผู้ปกครอง 1 ท่าน แล้วติดต่อประสานงานและนัดหมายในการสัมภาษณ์
 - นายมะพลี แมกกอง ในการสรรหาผู้ให้สัมภาษณ์คือปราชญ์ผู้รู้ 1 ท่าน ผู้นำศาสนา 1 ท่าน และผู้ปกครอง 1 ท่าน แล้วติดต่อประสานงานและนัดหมายในการสัมภาษณ์
 - นางนุริยะห์ แมกกอง ในการสรรหาผู้ให้สัมภาษณ์คือ ผู้ปกครอง 4 ท่าน แล้วติดต่อประสานงานและนัดหมายในการสัมภาษณ์
 - ทีมวิจัยได้กำหนดให้สมาชิกทุกคนร่วมไปสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายทั้ง 10 ท่านในวันและเวลาที่ได้กำหนดหลังจากการนัดหมายกับกลุ่มเป้าหมาย

ผลการดำเนินกิจกรรม

- ทีมวิจัยได้รับทราบความก้าวหน้าของการดำเนินกิจกรรมที่ผ่านมา
- ทีมวิจัยได้รับมอบหมายหน้าที่ของแต่ละคนในการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไป

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ผู้ช่วยนักวิจัยไม่พร้อมที่จะมาประชุมทำให้ไม่สามารถแบ่งงานและหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างทั่วถึง ทีมวิจัยจึงได้ตัดสินใจให้ทีมวิจัยหลักสามท่านไปสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย

กิจกรรมที่ 11

ชื่อกิจกรรม ลงพื้นที่เก็บข้อมูลสัมภาษณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อลงพื้นที่เก็บข้อมูลสัมภาษณ์
2. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมของชุมชน

สถานที่ อำเภอเมืองและอำเภอรามัน

วัน/เดือน/ปี/เวลา 23-27 มีนาคม 2557

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุริยะห์ แมกกอง

2. นายมะพลี แมกกอง

วิธีการดำเนินการ

1. หลังจากที่ได้มีการนัดหมายกับกลุ่มเป้าหมายที่จะให้สัมภาษณ์ทั้ง 10 ท่านแล้ว ทีมวิจัยก็ได้ออกเดินทางไปยังหมู่บ้านต่างๆของผู้ให้สัมภาษณ์รวมแล้วเป็นเวลา 5 วัน
2. หลังจากที่ได้มีการนัดหมายเวลาที่แน่นอนกับผู้ให้สัมภาษณ์แล้ว ทีมวิจัยจึงได้เดินทางไปสัมภาษณ์ตามตารางดังต่อไปนี้

คนที่	ผู้ให้สัมภาษณ์	สถานที่สัมภาษณ์	วัน	เวลา
1.	ผู้นำศาสนา	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ต.เขาตวม อ.ยะรัง	23 มีนาคม 57	12:30- 13:10
2	ผู้นำศาสนา	ตำบลโกตาบารู อำเภอรามัน	23 มีนาคม 57	14:00- 14: 50
3	ปราชญ์ผู้รู้	ตำบล บาโงย อำเภอรามัน	24 มีนาคม 57	06: 10- 07:00
4	ปราชญ์ผู้รู้	ตำบล ป้อมมัง อำเภอรามัน	24 มีนาคม 57	19: 10- 20: 10
5	ผู้ปกครอง	ตำบล บาโงย อำเภอรามัน	24 เมษายน 57	21.00- 22:00
6	ผู้ปกครอง	ตำบล จารู อำเภอเมือง	25 มีนาคม 57	19: 00- 19:50
7	ผู้ปกครอง	ตำบล จารู อำเภอเมือง	25 มีนาคม 57	20: 00- 20:55
8	ผู้ปกครอง	ตำบล บุติ อำเภอเมือง	26 มีนาคม 57	11:30- 12:30
9	ผู้ปกครอง	ตำบล กาลอ อำเภอรามัน	26 มีนาคม 57	17: 00-17: 50
10	ผู้ปกครอง	ตำบล โกตาบารู อำเภอรามัน	27 มีนาคม 57	10:00- 11: 00

3. ทีมวิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ บุคคลดังต่อไปนี้
 - ผู้นำศาสนา
 - ผศ.ดร.อิสมาอีลลฎฟี จะปะกียา อธิการบดีมหาวิทยาลัยฟาฏอนี จากการสัมภาษณ์ทำให้ทีมวิจัยได้รับข้อมูลว่าท่านเป็นผู้รู้ศาสนาที่มีบทบาทมากในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะนอกเหนือจากการเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยฟาฏอนีแล้ว ท่านยังเป็นนักบรรยายเกี่ยวกับศาสนาที่มีประสบการณ์มานานประจำมัสยิดต่างๆ เช่นมัสยิด อิบาตุรเราะฮฺมาน (บราโอ) ซึ่งเป็นมัสยิดที่อยู่ในโรงเรียนบำรุงอิสลามตำบลปยุต อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีซึ่งเป็นบ้านเกิดของท่านเอง มัสยิดปารามิเต ตำบลบุติ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่อยู่ในรัฐสถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และมัสยิดมหาวิทยาลัยฟาฏอนี (วิทยาเขตโสรัง) และท่านได้มีส่วนร่วมทั้งกิจกรรมทางสังคมอีกมากมาย ในวันที่สัมภาษณ์ ทีมวิจัยได้เข้าไปพบท่านที่อาคารสภามหาวิทยาลัยของท่านฟาฏอนี ก่อนที่ท่านจะมาถึงทีมวิจัยได้เข้าไปรอท่านในห้องรับแขกและได้รับการต้อนรับอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ที่คอยดูแล ประสานงาน

ต่างๆและทำหน้าที่ต้อนรับแขก เราทราบมาว่าในวันนั้นท่านมีบรรยายในสองโครงการคือก่อนและหลังจากการสัมภาษณ์กับทีมวิจัย เมื่อท่านมาถึง ก็ได้พูดคุยกับทีมวิจัยและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในหลายๆด้านเกี่ยวกับงานวิจัย

- โต๊ะอีหม่าม ลาซี อุจามิ เป็นผู้นำประจำมัสยิดโกตาบารู เป็นผู้มีประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชน ละแวกนี้ จากการสัมภาษณ์ทำให้ทีมวิจัยได้รับรู้ว่า ท่านมีบทบาทต่างๆเกี่ยวกับการทำกิจกรรมที่มีสยิดร่วมกับชุมชนมากมาย เช่นกิจกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของมุสลิมในท้องถิ่น กิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับการบรรยายทางศาสนาของผู้รู้ที่มีสยิด และอื่นๆอีกมากมาย ทีมวิจัยได้ไปสัมภาษณ์ท่านที่บ้านของท่านเวลา ประมาณ บ่ายสอง ท่านได้ให้การต้อนรับและความร่วมมือเป็นอย่างดี และเห็นด้วยกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชนมุสลิมภาคใต้

- ปราชญ์ผู้รู้

- นายสตอพา จิตอลี มีอาชีพหลักเป็นผู้นำมุสลิมในการประกอบพิธีฮัจญ์ (เซค) ท่านเป็นปราชญ์ผู้รู้ในด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในชุมชนของท่าน จากการสัมภาษณ์ทำให้ทีมวิจัยได้รับรู้ว่า ท่านได้ทำกิจกรรมหลายๆกิจกรรมในชุมชนมุสลิมทั้งทุกเพศทุกวัย บางกิจกรรมนั้นเป็นความสมัครใจของท่านเองโดยไม่มีค่าตอบแทน เช่นท่านได้ให้คำปรึกษาแก่คนมุสลิมในท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการมรดกปัญหาเกี่ยวกับสามีภรรยา และอื่นๆอีกมากมาย บางกิจกรรมท่านก็ได้เข้าร่วมโดยการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่นโครงการบำบัดด้วยรุ่นมุสลิมที่ติดยาเสพติด ร่วมกับหน่วยงานสาธารณสุขอำเภอ เมื่อทีมวิจัยได้นัดหมายเพื่อการสัมภาษณ์ ท่านมีความยินดีที่จะให้ข้อมูล และเมื่อทีมวิจัยสัมภาษณ์ท่าน ท่านก็ให้การต้อนรับผู้วิจัยอย่างดี พร้อมทั้งให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการทำวิจัย
- นายกอเซ็ง ดอรอแม็ง เป็นผู้ใหญ่บ้านตำบลป้อมมัง ท่านเป็นปราชญ์ผู้รู้ในด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในชุมชนของท่าน จากการสัมภาษณ์ทำให้ทีมวิจัยได้รับรู้ว่า ท่านมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมเพื่อการสร้างสังคมสันติภาพในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากมาย ท่านไม่สะดวกที่จะให้สัมภาษณ์ ในเวลากลางวัน เพราะติดธุระจึงให้สัมภาษณ์ในเวลากลางคืน

- ผู้ปกครอง

- นายอาแว ยือโระ เป็นครูสอนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามให้สัมภาษณ์ในเวลากลางคืนเช่นกัน เพราะเวลากลางวันต้องไปทำงาน โดยทีมวิจัยได้ไปสัมภาษณ์ที่บ้านของผู้ให้สัมภาษณ์ และได้รับการต้อนรับอย่างดีจากผู้ให้สัมภาษณ์

- นางสาวไอนี ตาแกะ เป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเอกชน ทีมวิจัยได้เดินทางไปสัมภาษณ์ที่ทำงานของผู้ให้สัมภาษณ์ เพราะผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สะดวกที่จะให้สัมภาษณ์ในเวลาอื่น
- นางนิปริตะ เจะเลาะ อาชีพหลักคือ ครูสอนปฐมวัยโรงเรียนรัฐบาล ทีมวิจัยได้เดินทางไปสัมภาษณ์ในเวลาากลางคืนเวลาประมาณ 19:30- 20:30 เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สะดวกที่จะให้สัมภาษณ์ในเวลากลางวันเพราะต้องไปทำงาน ว่าวหลุดทำให้ไม้ว่าวกระเด็นเข้าตา นักเรียนชั้นอนุบาล ทำให้ได้รับบาดเจ็บถึงขั้นตาบอด
- นางอินัส ยะผา เป็นแม่บ้าน ทีมวิจัยได้เดินทางไปสัมภาษณ์ในเวลาากลางคืนเช่นกันต่อเนื่องจากการสัมภาษณ์นางนิปริตะ เจะเลาะ
- นาง รพีพร แวดาลอ และ นายมาโซ แวดาลอ ซึ่งเป็นคู่สามีภรรยาที่มีอาชีพกรีดยาง ทีมวิจัยได้ไปสัมภาษณ์ที่บ้านของผู้ให้สัมภาษณ์ในเวลาเย็นหลังประมาณห้าโมงเย็น และผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งคู่ต่างก็เต็มใจและยินดีที่จะให้ข้อมูลทีมวิจัย
- นาง พัฒมาน แดวอสูง มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวที่บ้านของผู้ให้สัมภาษณ์ ทีมวิจัยได้ไปสัมภาษณ์ที่บ้านของผู้ให้สัมภาษณ์ในเวลาสายๆประมาณ สิบโมงเช้า

ผลการดำเนินกิจกรรม

ทีมวิจัยได้รับการให้การต้อนรับและการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีจากกลุ่มเป้าหมายผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน เพราะผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทีมวิจัยรู้จักเป็นการส่วนตัว ทำให้การสัมภาษณ์นั้นเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่มีอุปสรรคหรือปัญหาใดๆ บางคนได้ให้การต้อนรับทีมวิจัยโดยการ เสิร์พอาหาร เครื่องดื่มให้กับทีมวิจัย การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะใช้ภาษามลายู เพราะผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่พูดภาษามลายูซึ่งเป็นภาษาแม่ และบางคนที่ใช้ภาษาไทยปนกับภาษามลายู ผลของการสัมภาษณ์นั้นผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นผู้นำศาสนา ประชาชนผู้รู้ และผู้ปกครองนักเรียนต่างก็เห็นด้วยเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมภาคใต้ โดยให้เหตุผลว่าเป็นสิ่งที่ดีและยังไม่มีใครทำ และได้เสนอแนวคิดต่างๆหลายประเด็นในแต่ละด้านที่มีประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้คือ

สัมภาษณ์ผู้นำศาสนา

คนที่ 1: ผศ.ดร.อิสมาอีล ลุดฟี จะปะกียา

1.คุณคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีหน้า?

ตอบ : อิสลามเองนั้นเป็นศาสนานานาชาติในตัวอยู่แล้ว ฉะนั้น ภาษานั้นเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าสังคม ปฏิสัมพันธ์ เพราะภาษานั้นเปรียบเสมือนสะพานนอกเสียจากว่าภาษาอาหรับคือภาษาศาสนาของเราแล้ว (เราต้องทราบถึงภาษามนุษย์ เพราะอิสลามเป็นศาสนาหนึ่งที่จะต้องเผยแพร่อุ้มนุชนุษย์ ในส่วนของภาษาศาสนานั้น (ภาษาอาหรับ) เพื่อที่จะใช้เป็นสะพานในการทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆของศาสนา แต่เมื่อเราต้องการที่

จะส่งศาสนอิสลามต่อมนุษย์ เราจำเป็นต้องเข้าใจและรู้ถึงภาษามนุษย์ และภาษามนุษย์ที่สำคัญและใหญ่ในขณะนี้ก็มี ภาษาจีน อังกฤษ สเปนและภาษามลายู ถ้าหากว่าเราอยู่ในสังคมที่ใช้ภาษาใดก็ตาม เราก็ต้องรู้และใช้ภาษานั้นเพื่อที่จะส่งศาสนาที่เราต้องการ ได้รับความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และคมชัดยิ่งกว่าภาษาอื่นๆอีกด้วย แล้วก็ในการที่จะดึงดูด โนมน้าวความสนใจของมนุษย์ต่อคำพูดของเรานั้น แน่แน่นอนจะต้องมีระดับภาษาที่สูงพอสมควร

สรุปแล้ว ภาษานั้นไม่ว่าจะภาษาใด เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะอยู่ในสังคมมนุษย์

2.ท่านคิดอย่างไรกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน

คำตอบ : ถ้าเปรียบเทียบกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในปัจจุบันกับสภาพในอดีต คิดว่าปัจจุบันนั้นมีความพยายามที่สูงกว่า และมีการพัฒนาที่ดีกว่าในอดีต เพราะว่า ครูผู้สอนในระดับนี้ ณ ปัจจุบัน เป็นครูสอนในพื้นที่ แล้วครูผู้สอนนั้นมีความรู้สึกว่าเขาสอนลูกหลานของตัวเองซึ่งจะไม่เหมือนกับครูผู้สอนที่มาจากต่างพื้นที่เพราะมีความรู้สึกที่ต่างกันไปต่อนักเรียนถึงแม้ว่า ในปัจจุบันจะมีการพัฒนาที่สูงกว่าในอดีตแล้ว แต่ตัวเองก็คิดว่ายังไม่เป็นที่พอใจมากนัก

3.ท่านมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต อัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับ ----- เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน?

คำตอบ : การที่ได้นำเนื้อหาภาษาอังกฤษบูรณาการกับประเพณีวัฒนธรรมนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า เป็นวิธีหนึ่งในทางจิตวิทยาในการที่จะนำสิ่งใกล้ตัวมาบูรณาการและจัดการเรียนการสอนขึ้นและการนำเนื้อหาที่ใกล้ตัวนั้น มันจะทำให้ง่ายขึ้นในการจัดการเรียนการสอน เพราะนักเรียนเองจะมีความรู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่เขาค้นเคยและรู้จักเป็นอย่างดี

4.ท่านคิดว่า การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรมีลักษณะอย่างไร?

คำตอบ : จุดประสงค์ของการศึกษาเล่าเรียนคือ การทำความรู้จักพระองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งบนโลกนี้ และทุกความรู้มีฐานมาจาก “อิกเราะฮ์”)จงอ่าน (ทั้งมวล แต่ทว่า การอ่านแบบไหนที่จะพาให้ถึง (-----) หมายถึงว่า จงอ่าน ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง หรืออาจจะพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ จะอ่านแบบไหน ที่จะพาตัวเองให้รู้จักพระเจ้าที่แท้จริง ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ เพราะองค์อัลลอฮ์ทรงสร้างชีวิตแก่มนุษย์ แต่มนุษย์กลับไม่ยอมใช้วิถีชีวิตที่ พระองค์ได้กำหนดไว้ใน อัลกุรอาน

ประเพณีการทำอาหาร เช่น กะตูปะ เป็นสิ่งที่ทำได้ อิสลามก็ไม่ได้ห้าม แต่อิสลามมาช่วยเสริมสิ่งที่ดีๆ (-----) ส่วนการบูรณาการด้วยกวี กลอน (puisi-pantun) ก็อาจจะจัดอยู่ในกลุ่มของฮิกมะฮฺ (-----)

5. ท่านคิดอย่างไรกับการทำอาหารเช่น katupat ในวันฮีด?

คำตอบ : มันเป็นสิ่งที่ทำได้ ไม่ได้ผิดกับอิสลาม มันไม่เข้าข่ายสิ่งที่ต้องห้าม (หะรอม) ในอิสลาม เพราะสิ่งเหล่านั้นอาจจะนับได้ว่า เป็นสิ่งที่มาเสริมให้อิสลามเท่านั้น (-----) มันไม่ใช่เป็นสิ่งที่เป็นแกนในอิสลาม แม้แต่นิด

6.ท่านคิดอย่างไรกับการใส่เนื้อหา pantun และ puisi

ผมไม่ค่อยถนัดในเรื่องของ pantun และ puisi มากนัก

7. ท่านคิดอย่างไร กับการใส่เนื้อหาการละหมาดฮีดที่สนามกว้าง ในบทเรียน

ผมคิดว่า การละหมาดฮีดที่สถานที่กว้าง เช่น สนาม เป็นการดี

8.ท่านคิดว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มีจุดเด่นหรือจุดอ่อนอย่างไรบ้าง?

คำตอบ : คิดว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษที่กำลังใช้อยู่ นั้น ส่วนใหญ่จะมาจากตะวันตก ฉะนั้นมันก็จะทำให้เราเซิดชูหลักสูตรดังกล่าว แต่ในทางกลับกัน ประเพณีของมุสลิมจะไม่เคยนำมาใช้ เหมือนกับว่าประเพณีของเราเป็นสิ่งที่ธรรมดา แต่แท้จริงแล้วประเพณีของเราก็คือของ standard

9. ขอท่านอธิการบดี มฟน .ช่วยให้คำแนะนำในการเขียนแบบเรียนบูรณาการภาษาอังกฤษ?

คำตอบ : 1- ขอให้คิดว่าเรากำลังต่อสู้ในด้านวิชาการให้เกิดการพัฒนาให้มากที่สุดต่อชนรุ่นหลังเพื่ออิสลาม เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราก็จะทำงานอย่างมีความสุข และการทำงานนั้นจะมีอยู่ 2 ปัจจัยด้วยกัน ประการแรกคือ ปัจจัยภายใน ประการที่สองคือปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายในเราก็มีруг่นอีหม่าน 6 ประการ ที่เรียกได้ว่าเป็นพลังภายใน ในเมื่อมี 6 ประการนี้ เราก็คงจะไม่มีภารกิจเลย ส่วนปัจจัยภายนอก เช่น เงินทอง การยกย่อง เยินยอและอื่นๆ มันก็ไม่ได้ผิดอะไร ที่เราจะมีไว้ เพื่อมาช่วยเสริมปัจจัยภายใน

10. ท่านคิดว่าระหว่างวัฒนธรรมกับศาสนามีความแตกต่างกันอย่างไร?

คำตอบ : อิสลามคือ วิถีชีวิตของมนุษย์ (-----) ส่วนวัฒนธรรมนั้น มันก็เป็น ทั้งวิถีชีวิตและไม่ใช่วิถีชีวิต ฉะนั้น วัฒนธรรมจะมีความหมายที่กว้างมาก จะรวมทั้งศาสนาและอื่นๆที่ไม่ใช่ศาสนา และอิสลามนั้น มาช่วยขัดเกลาและเลือกสรรวัฒนธรรมที่ไม่ขัดต่อศาสนาอิสลาม

คนที่ 2: โต้ะอี้หม่าม ลาซิ อุจามิ

1. คุณคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีหน้า?

ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญมาก เหตุผลประการหนึ่งคือการมาถึงของอาเซียนและภาษาที่ต้องใช้คือภาษาอังกฤษ เราเองจำเป็นต้องมีกำหนดในหลักสูตรให้เด็กเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร และถ้าเราจะทำสื่อการเรียนในบทเรียนในวิชาภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องมีรูปภาพเพื่อเพิ่มความเข้าใจให้เด็ก เช่น ศาสนาอิสลามนั้นสนับสนุนให้เราให้สลามเมื่อเราพบปะพี่น้องของเรา และเราก็ต้องใส่รูปภาพการให้สลาม นั่นก็เพราะว่ารูปภาพนั้นมีความสำคัญกว่าการพูดอีก เด็กที่ไม่เป็นภาษาอังกฤษนั้นพอดูรูปก็จะเข้าใจมากขึ้น และเร็วขึ้น

2. จากการที่อุสตาดได้สังเกตการเรียนการสอนในโรงเรียนต่างๆใกล้บ้านเรานั้น ถ้าเปรียบเทียบความสำเร็จระหว่างการจัดการเรียนในสมัยก่อนกับสมัยนี้แตกต่างกันอย่างไร

ในสมัยที่ผมได้เรียนภาษาอังกฤษนั้นผมคิดว่าผมทำได้พอประมาณ แต่เด็กสมัยนี้เรียนรู้ได้ดีกว่า

3. และถ้าเราดูจุดอ่อนของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแล้ว เช่นแบบเรียนนั้นภาษาอังกฤษในสมัยนี้ที่เรารับมาจากตะวันตก หรือรับมาจากส่วนราชการอุสตาดคิดว่ามีจุดอ่อนในเรื่องใดบ้างและอย่างไร

ตัวอย่างประโยคที่ใช้ในแบบเรียนมันยาวเกินไป ควรที่จะใช้ประโยคสั้นๆ โดยเฉพาะประโยคที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และเนื้อเรื่องที่เอามาสอดแทรกในแบบเรียนควรเป็นเนื้อเรื่องที่เด็กชอบ น่าจะดีกว่า เช่นเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์เกี่ยวกับซินามิ เด็กส่วนใหญ่ชอบ เราควรเล่าเรื่องซินามิว่ามันเกิดขึ้น เมื่อไหร่ อย่างไร แต่ใช้ประโยคสั้นๆให้เหมาะสมกับระดับวัยของเด็ก และถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์อิสลาม ก็อาจจะเป็นเรื่องของบรรดาศาวกของท่านศาสดา เช่นท่านอุมัร เมื่อก่อนท่านเคยเป็นคนกาฟิร (ไม่ศรัทธาในอิสลาม) เมื่อเข้ารับอิสลามแล้วเขาเป็นอย่างไรบ้าง

4. และถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแต่งกาย หรือประเพณี วิถีชีวิตอะไรบ้างที่ อุสตาดคิดว่าเราควรที่จะสอดแทรกเนื้อหาในแบบเรียน

มารยาทในการรับประทานอาหารว่าในอิสลามนั้นเป็นอย่างไร ยกตัวอย่างคือ ก่อนที่จะทานอาหารควรกล่าวอะไร เวลาทานแล้วควรเป็นอย่างไร และไม่ควรงินมากเกินไป ควรดื่มน้ำอย่างไร และ เมื่อทานเสร็จแล้วควรทำ

อย่างไร เช่นเช็ดกวาดล้างจาน เราควรให้มีรูปและประโยคสั้นๆ และในด้านการแต่งกายก็สำคัญ เช่นการแต่งกายที่ดีในอิสลามคือการแต่งกายที่ปกปิดเอารัด (รูปร่าง) เช่นมีรูปผู้หญิงที่สวมเสื้อผ้ายาวๆ ปกปิดศรีษะ

5. อูstadatมีความคิดเห็นอย่างไรถ้ามีการสอดแทรกเกี่ยวกับ ปันตน ปุยซีในภาษามลายู แต่ทำให้เป็นภาษาอังกฤษ และในเรื่องของการละเล่น

คิดว่าไม่เหมาะสมกับระดับวัยของเด็ก เพราะเป็นเรื่องที่สูงและยาก และควรจะมีนาซิด การตอบคำถาม การเล่นลูกข่าง การเล่นว่าว การเล่นไล่จับในวง (ตี) การแข่งขันวิ่ง การเล่นฟุตบอล เน้นรูปภาพ

6. และถ้าเกี่ยวกับผลไม้ ควรจะเป็นผลไม้ชนิดใดที่มีชื่อเสียงของจังหวัดยะลา

ผลไม้เช่น ทูเรียน ลองกอง มังคุด แตงโม ส่วนใหญ่เป็นผลไม้ที่มีในสามจังหวัด ในจังหวัด ยะลาเฉพาะนั้นไม่ค่อยมี กล้วยหินก็มี เน้นรูปภาพ ถ้าเป็นสัตว์ก็น่าจะได้ การบูรณาการสิ่งเหล่านี้น่าจะเป็นสิ่งที่ดีกว่าอยู่แล้ว ถ้าเป็นการแต่งกายก็อาจจะเป็นเสื้อกุรงสำหรับผู้หญิง เสื้อต่อโละบลาองสำหรับผู้ชาย

7. มีอะไรอีกที่อูstadatคิดว่าอยากให้มีในแบบเรียน หรือข้อเสนอแนะอะไรอีก

ชนิดของต้นไม้ก็ได้ เพราะเด็กบางคนนั้นไม่รู้ และในเรื่องของภาษานั้นไม่ควรใช้ภาษาที่ยากเกินไป เพราะเด็กจะไม่เข้าใจ และควรจะมีวันรายอด้วยเช่นการทำตูปะ วันรายอ เยี่ยมเยียน ให้อภัยซึ่งกันและกัน เพราะสิ่งเหล่านี้มันมีประโยชน์ต่อเด็กๆมากเพราะเป็นสิ่งที่เราทำอยู่ทุกวันหรือเป็นประจำ และสิ่งนี้เป็นสิ่งที่มีผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็กที่เร็วขึ้น เช่นเด็กจะรู้ว่าสิ่งเหล่านี้เราเคยทำมาแล้ว สิ่งนี้เคยเล่นมาแล้ว เด็กจะเข้าใจเร็วขึ้น

สัมภาษณ์ ประชาชนผู้รู้

คนที่ 1: อูstadat มุสตอฟา

1.อูstadat บ้านเดิมอยู่ที่ไหน?

ตอบ : บ้านเดิมอยู่ที่นี้ ยือโร๊ะ เรียนที่โรงเรียนบาโงย และ ป.5,6,7 เรียนที่โรงเรียน บ้านโกตาบารู หลังจากนั้นผมเรียนต่อที่ปอเนาะบาโงย ปอเนาะอูstadat เซ็ง เรียนได้ 4 ปี พอจะเข้าปีที่ 5 ผมคิดอยู่คนเดียวว่า อยู่แบบนี้ต่อไปไม่ได้แล้ว ก็เลยไปเรียนที่โรงเรียนพัฒนาวิทยา ยะลา แต่ก็ขาดทุนเพราะเข้าเรียนขั้นต่ำ คือ ชั้นปีที่ 5 สาเหตุที่เข้าเรียนต่อที่นี้ ก็เพราะต้องการจะออกไปเรียนต่อเมืองนอก และสมัยนั้นมันดังในเรื่องการออกไปเรียนเมืองนอก ผมก็คิดว่า อยากจะไปเรียนเมืองนอกด้วย

2. ท่านคิดว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร กับการต้อนรับอาเซียน ?

ตอบ : ภาษาอังกฤษนี้มีความสำคัญ ไม่ใช่เพราะการจะเข้าสู่อาเซียน แต่ทว่ามันมีความสำคัญมานานมาแล้ว เหตุผลก็คือ ภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษากลางร่วมสมัยสำหรับนักธุรกิจ คณาจารย์เพื่อจะสื่อสารให้เข้าใจ โดยเฉพาะนักเผยแผ่ศาสนา ยิ่งจำเป็น เพราะการสื่อสารด้วยภาษาที่เขาเข้าใจจะทำให้เขาตอบรับง่ายขึ้น และผมคิดว่าถ้าภาษาอังกฤษสามารถที่จะเข้าไปเป็นวิชาหนึ่งในโรงเรียนประถมตั้งแต่ประถม เป็นการดียิ่ง

3. ท่านคิดว่าสภาพการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมเป็นอย่างไรบ้าง ?

ตอบ : ภาษาอังกฤษที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน แค่นี้มีอยู่ให้เป็นรายวิชาหนึ่งในบรรดารายวิชาต่างๆที่มีอยู่ แต่มันไม่เคยมีการปฏิบัติเลย จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ .แม้กระทั่งครูเองก็ยังไม่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ถึงแม้ว่า เขาจะจบ ระดับ ปริญญาตรี ภาษาอังกฤษก็ตาม นอกจากว่าเขาออกไปศึกษาต่างประเทศ เพราะที่สอนอยู่ส่วนใหญ่มักจะสอน grammar เป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้สอนให้พูดได้

4. ท่านคิดอย่างไร กับแบบเรียนภาษาอังกฤษที่สอนตาม โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ?

ตอบ : เนื้อหาที่ได้ออกแบบไว้ในหนังสือภาษาอังกฤษนั้นดีแล้ว และรู้สึกว่ามันสามารถที่จะทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะพูดได้ด้วย แต่ปัญหาก็คือ ครูเพราะส่วนใหญ่ครูเองก็ยังไม่สามารถที่จะพูดภาษาอังกฤษได้เหมือนกัน ถึงแม้ว่าครูเรียนจบ ป.3) ว.ค(.

5. ถ้าหากว่ามีแบบเรียนภาษาอังกฤษ ที่มีการบูรณาการอิสลามในด้านประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ วิถีชีวิต เกิดขึ้น ท่านจะคิดอย่างไร ถ้าหากว่าจะนำมาสอนโรงเรียนประถมในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ?

ตอบ : คิดว่ามันเป็นสิ่งที่ดีและรัฐบาลเองก็กำลังให้การสนับสนุนในเรื่องดังกล่าวของมุสลิม

6. ท่านคิดว่าจะมีปัญหาอะไรบ้างในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถม ?

ตอบ : ปัญหาส่วนใหญ่จะมีมากที่ครูและนักเรียนมากกว่า แต่หนังสือน่าจะมีปัญหาน้อย

7. ท่านคิดอย่างไรกับหนังสือภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาขัดต่อหลักการอิสลาม ?

ตอบ : แน่นอน อันนั้นไม่เห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่อย่างไรก็ตามก็กลับไปทีครูอีกครั้งหนึ่ง เพราะถ้าครูเข้าใจ หลักการอิสลาม ก็จะสอนเรื่องอื่นมาแทนที่เรื่องนั้น

8. ท่านคิดอย่างไรกับการนำประเพณีอิสลาม...มาทำแบบเรียนภาษาอังกฤษที่อาจจะถูกใช้ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ?

ตอบ : เห็นด้วย เพราะสามารถนำเสนอสิ่งดีๆ ที่มันเป็นประเพณีและวัฒนธรรมอิสลามมาอ่านกัน) 29,44 (

9. ท่านคิดว่ามีวิธีการแก้ไขในทางที่ดีกว่าหรือไม่ โดยใช้วิธีการนำประเพณี วัฒนธรรมอิสลามมาบูรณาการ ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ?

ตอบ : ผมคิดว่าวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่ดีกว่า อย่างน้อยที่สุดรัฐบาลก็จะเห็นว่า มันเป็นวิธีการที่สามารถที่จะรองรับได้เพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคี

10. ท่านคิดว่าควรจะมีเนื้อหาอะไรบ้าง ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ?

ตอบ : ผมคิดว่าน่าจะใส่เนื้อหา เช่น การเคารพภักดีต่อเอกองค์อัลลอฮ) ซ.บ (.การแต่งกาย วันฮีด.

11. อาจารย์สอนอยู่ที่ ร.ร .สถาบันปอเนาะ นานเท่าไร?

ตอบ : 35 ปี

12. อาจารย์เคยเห็นนักเรียนที่โรงเรียนของอาจารย์เองหรือ ที่โรงเรียนอื่นๆเขาเล่นอะไรบ้างในช่วงพักหรือ ช่วงอื่นๆ ?

ตอบ : ที่เห็นๆก็มี ลูกข่าง ว้าว จับปลา เล่นโด

13. ถ้านำเสนอวันฮีดในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ท่านคิดว่าจะทำโดยใช้วิธีใด ที่คิดว่าเหมาะสมที่สุด สำหรับนักเรียน ป.4

ตอบ : คิดว่าน่าจะนำเสนอการละหมาดวันฮีดที่ชาวอาหรับจะละหมาดที่ มุศอลลา) สนามกลาง (ส่วนชาว เอเชียตะวันออกเฉียงเราส่วนใหญ่จะละหมาดที่มัสยิด

14. ท่านคิดอย่างไรกับการทำ ketupat ในวันฮีด ?

ตอบ : ผมคิดว่าการทำ ketupat ในวันฮีดนั้น เป็นสิ่งที่ทำได้ เพราะมันเป็นประเพณีของชาวมลายูก่อนๆ ชาว อาหรับก็จะทำอย่างอื่นที่เป็นประเพณี วัฒนธรรมของเขา ที่ไม่ขัดกับศาสนาอิสลาม และ ณ วันนี้ คงไม่ใช่สิ่งที่ บูชาสำหรับชาวมลายู

15. ท่านคิดอย่างไรกับการบูรณาการ pantun...?

ตอบ : pantun เป็นสิ่งที่ทำให้ภาษาอยู่รอดได้ และทำให้เจริญยิ่งขึ้นไป

16. การทำแบบเรียนภาษาอังกฤษที่มีแบบบูรณาการอิสลาม ท่านคิดว่ามีผลอย่างไรบ้าง ?

ตอบ : แน่นนอน การบูรณาการแบบเรียนอังกฤษ ด้วยประเพณี วัฒนธรรมอิสลาม มีผลสะท้อนที่ดีต่อนักเรียน ยกตัวอย่างเช่น การให้สลาม ซึ่งกันและกัน ถ้าหากว่า ครูทำกันหรือปฏิบัติกันอย่างจริงจัง นักเรียนก็จะมีผลมาก จะทำอยู่อย่างนั้น

17. ท่านคิดอย่างไรกับคำที่ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าหากเรานำประเพณี วัฒนธรรม ของเรา ซึ่งมันเป็นสิ่งใกล้ตัวเรา จะทำให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ?

ตอบ : ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ดี เพราะสมองของเด็กนักเรียนจะไปได้เร็ว ในการรับข้อมูลและจะมีความรู้สึกง่ายต่อการเล่าเรียน

18. ท่านเคยสอนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่ไหนบ้าง ?

ตอบ : ผมเคยสอนที่โรงเรียน ศรีฟ้ารีดาบารูวิทยา) ปอเนาะแลเกาะ โกตาบารู (หลังจากนั้นไปสอนที่โรงเรียน พัฒนาการวิทยา) อำเภอเมืองยะลา (และสุดท้ายที่โรงเรียน อิสลาฮียะห์) นัตโตะมง ยะลา (

19. ท่านคิดว่าอะไรคือ อาหารและผลไม้ประจำจังหวัดยะลา?

ตอบ : ผมคิดว่า ผลไม้ประจำจังหวัดยะลาก็คือ ทุเรียน

20.ท่านมีวิธีการจัดแบบใด ถ้าหากว่ามีกรถเถียงกันในเรื่องศาสนา?

ตอบ : ส่วนใหญ่ที่มาหาผม ก็เป็นเรื่องสามภรรยา และมรดก ส่วนเรื่องอื่นไม่ค่อยมี แต่ส่วนใหญ่เรื่อง สามภรรยา จัดการง่ายกว่าเรื่องมรดก

21. ท่านมีอาชีพหลักอะไร?

ตอบ : อาชีพหลักของผมคือ เป็นหัวหน้านำกลุ่มนักแสวงบุญ) ฮัจย์ (ที่ประเทศ ซาอุดีอาระเบีย อีกหนึ่งงานที่ผม กำลังช่วยเขาทำอยู่ แต่มันไม่ใช่งานหลักของผม นั่นก็คือเป็นผู้บรรยายงานสาธารณสุข โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่ ดิทยาเสพติด ไปบรรยายตามโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่เป็นโรงเรียนเอกชน บางครั้ง หน่วยงานสันติสุขของทหารก็เคยมาเชิญผมไปบรรยาย.

คนที่ 2: ผู้ใหญ่บ้าน กอเซ็ง ดอรรอแมง

1.ท่านคิดว่าอะไรคือความสำคัญของภาษาอังกฤษที่กำลังจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน?

ตอบ ความสำคัญของภาษาอังกฤษนั้นชัดเจนมาก นั่นก็คือมันเป็นภาษาที่ทั่วโลกต้องใช้สื่อสาร จะมีรัศมีวงกว้างมากกว่าภาษาอาหรับเสียอีก เพราะภาษาอาหรับจะใช้กันในกลุ่มประเทศภาษาอาหรับเท่านั้น

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ท่านคิดว่ามีสภาพเป็นอย่างไรบ้าง?

ตอบ ผมคิดว่ายังไม่พอใจมากนัก และยังไม่เข้าเป้า เพราะนักเรียนยังไม่สามารถเจรจาหรือพูดประโยคง่ายๆได้ สาเหตุครูผู้สอนยังไม่ให้ความสำคัญมากนักในเรื่องการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่เห็นชัดก็มีแค่แปะธงชาติอาเซียนเท่านั้นและการให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษคิดไม่ถึงถึง %50 สาเหตุก็คือครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้จบเอกภาษาอังกฤษโดยตรง หรือบางคนมีความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษแต่กลับไปสอนวิชาอื่น

3.ท่านคิดว่าอย่างไรกับแบบเรียนภาษาอังกฤษที่กำลังสอนอยู่ตามโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขณะนี้?

ตอบ คิดว่าต้องเปลี่ยนแบบเรียนและคิดว่าให้มีระดับที่ต่อเนื่อง จากระดับที่ 1,2,3,4 จนถึง 5

4.แบบเรียนภาษาอังกฤษที่สอนอยู่ตามโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้นส่วนใหญ่มาจากตะวันตก ท่านคิดว่าอย่างไรบ้างกับเรื่องนี้?

ตอบ คิดว่าเราน่าจะเอาวัฒนธรรมท้องถิ่นของเราเองดีกว่า เพราะวัฒนธรรมตะวันตกมันแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับเรา และบางครั้นนักเรียนก็มักเลียนแบบหรือรับวัฒนธรรมที่ได้เรียนมา ใช้ในชีวิตประจำวันก็มีมากพอสมควร ฉะนั้นในการสร้างแบบเรียนน่าจะสอดคล้องกับวัฒนธรรมพื้นที่อีกด้วย เพราะครูเองก็สามารถที่จะพูดได้เยอะกว่า มีข้อมูลมากกว่า และพูดของจริงที่เกิดขึ้นในสังคม3 จังหวัดชายแดนใต้

5.บรรดาครูมีการให้ความสำคัญมากน้อยแค่ไหนกับวัฒนธรรมพื้นที่ที่เป็นแบบอิสลาม ในความคิดของท่าน?

ตอบ ส่วนใหญ่แล้วจะไม่ค่อยมีครูที่ให้ความสำคัญ ตระหนัก สนใจกับวัฒนธรรมอิสลามที่มีอยู่ในพื้นที่

6.วัฒนธรรมตะวันตกที่มีอยู่ในแบบเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถม ขณะนี้มีผลกระทบอะไรบ้างต่อนักเรียน ตอบ : ก็มีผล เพราะเห็นบางคนจำนวนไม่น้อยได้ทำตามวัฒนธรรมตะวันตก เช่น วันวาเลนไทน์

7. ในการสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษที่มีการบูรณาการอิสลามด้วยนั้น ท่านคิดว่า น่าจะใส่เรื่องใดบ้าง ที่เป็นประเพณี วัฒนธรรมแบบอิสลาม?

ตอบ : ผมคิดว่า อะไรก็ได้ที่คิดว่าเป็นวัฒนธรรมอิสลามที่ถูกต้อง ไม่ขัดต่อหลักการอิสลาม แล้วให้ประโยชน์ต่อนักเรียน ทั้งทางด้านอาหารการกิน การแต่งกาย เป็นต้น

8. อาหาร/ผลไม้อะไร ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดยะลา?

ตอบ : ส้มโชกุน)เบตง (ทุเรียน,กล้วยหิน)บันนังสตา(

9.อะไรที่เราควรจะได้ใส่ในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวันฮีดของ ?

ตอบ:ผมคิดว่าในวันฮีดนั้นมีหลายอย่างที่เราสามารถใส่ในแบบเรียน เช่น การเย็บเยียนญาติมิตรสหายและการไปละหมาด การสละมา

10.ท่านคิดอย่างไรกับการทำ ketupat ในวันฮีด ?

ตอบ:ketupat เป็นการทำอาหารในวันฮีดมานานมาก มันกลายเป็นเอกลักษณ์ของวันฮีดของเราชาวมาลายู ถ้าพูดถึงวันฮีดจะพูดถึง ketupat ไปด้วยกัน ผมคิดว่าไม่เป็นปัญหาและถ้าพูดถึง 10 มุฮัรรออมก็จะพูดถึง bubarshura ทันที

11.ท่านคิดอย่างไรกับการใส่ pantun เข้าไปในเนื้อหา ?

ตอบ:pantun นั้นเป็นส่วนสำคัญในการดึงดูดนักเรียนในการเรียนหนังสือ และน่าสนใจ

12.ท่านเคยเห็นนักเรียน/เด็กๆเล่นการละเล่นอะไรบ้าง ?

ตอบ:การละเล่นที่เราเห็นบ่อยครั้งในโรงเรียนก็มีการเต้นรำซึ่งอันนี้ว่าคืออิสลามไม่สนับสนุนแต่การเล่นว่าวเป็นการละเล่นสมัยเก่าและมานานมาแล้วด้วย มวยไทย กังหันบนต้นไม้ ลูกข่างไม้

13.ท่านคิดว่าควรมีระดับเนื้อหาในแบบเรียนอย่างไรบ้าง ?

ตอบ:ผมคิดว่าอยากให้ เน้นในเรื่องการพูดภาษาอังกฤษให้มากสามารถที่จะสนทนาให้ตอบได้ถึงแม้จะไม่เต็มร้อยและสิ่งนี้สามารถประกันได้ว่าเราสามารถจะก้าวสู่อาเซียนอย่างมั่นใจ

14.ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถที่จะตอบและสนทนาได้อย่างที่พวกเขาสนทนาด้วยภาษาไทย ?

ตอบ:ผมคิดว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนอ่อนในการสนทนาภาษาอังกฤษก็คือ ครูนั่นเอง เพราะครูสอนเองพูดภาษาอังกฤษไม่ได้

สัมภาษณ์ผู้ปกครอง

คนที่ 1: นายอาแว ยือโรระ

1. ท่านคิดว่าความสำคัญของภาษาอังกฤษมีมากน้อยแค่ไหนในสังคมอาเซียน?

ตอบ : ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญระดับต้นๆในสังคมภาคใต้บ้านเรา) มลายู – อังกฤษ (ทุกชนชั้น ตั้งแต่รากหญ้า ไปจนถึงชั้นสูงสุดของสังคม

2. ท่านมีความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาสอนศาสนาอิสลาม?

ตอบ : ก็ขอตอบว่ายังไม่สัมฤทธิ์ผลดีมากนัก และสาเหตุดังกล่าวคือ ครูหลายท่านที่สอนภาษาอังกฤษพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ แล้วก็มีสำนวนที่ไม่ใช่อังกฤษ อ่อนไวยากรณ์ และสอนโดยใช้วิธีแปล พออ่านภาษาอังกฤษจะแปลเป็นภาษาไทยอีกครั้ง อย่างนี้เป็นต้น

3. ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชน?

ตอบ : เนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษที่สอนตามโรงเรียนเอกชนนั้น จะมีปัญหาก็คือ มีหลักสูตรที่เกินกว่าผู้เรียนจะรับได้

4. ท่านคิดว่าท่านจะบูรณาการอิสลามในด้านใดบ้างหรือเรื่องใดบ้างกับวัฒนธรรม ประเพณีและอัตลักษณ์?

ตอบ : การบูรณาการภาษาอังกฤษกับประเพณี วัฒนธรรมอิสลามนั้น เป็นการดี เช่น ประเพณีวันอีด ให้นำเสนอรูปแบบหรือพิธีการในวันอีดในอิสลามนั้น แบบนี้ แบบนั้น ให้ได้รับทราบอย่างชัดเจนและ.....

5. อะไรคืออาหารหรือผลไม้ที่ได้ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาวยะลา?

ตอบ : ถ้าในจังหวัดยะลา คิดว่า น่าจะเป็น กล้วยหินต้มหรือเผา และในวันอีดนั้น ส่วนมากเขาจะทำกัน นาซิดาแซ รอยะฮะ ตูปะ แต่ตูปะแถวๆนี้)ยือโร๊ะ (ไม่ค่อยเยอะแล้ว เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ชาวศาสนาพุทธทำด้วยเหมือนกัน เพราะเมื่อก่อน แถวนี้อาจจะทำกันตอนที่จะมีการชกพระ ก็ไม่รู้เหมือนกันว่า เดิมเป็นของใคร

6. แล้วก็ในด้านการละเล่นน่าจะเป็นอะไรบ้าง?

- กระโดดยาง
- ปิดตา ตีลูกโป่ง

7. การละเล่นเดิมๆของชาวมุสลิมจะมีอะไรบ้าง?

ตอบ : การเล่นว่าว การเล่นหมากขุม

8. แล้วถ้าด้านการแต่งกายล่ะ?

ตอบ : คิดว่าด้านการแต่งกายนี้ที่สมควรและเหมาะสมที่สุดก็คือ เสื้อโด้บและ.....สำหรับผู้หญิง ส่วนเสื้อตะโล๊ะบกลางอกก็เป็นการแต่งกายชนิดหนึ่งที่เป็นประเพณี แต่ไม่สนับสนุนแต่งกายในโรงเรียน เพราะว่าดูไม่ค่อยมีระเบียบ ที่ตรงว่ามีเล็กมีใหญ่เกินไป สั้นเกินไปและยาวเกินไปก็มี

9. ท่านคิดอย่างไรกับการบูรณาการหนังสือภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรม?

ตอบ : เห็นด้วยกับการบูรณาการประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นและคิดว่ามีประโยชน์มากกับนักเรียน ถ้ามีการบูรณาการแบบนี้ แต่ถ้าเอาหลักสูตรเดิมจากตะวันตก มันก็จะมีประเพณีและวัฒนธรรมของชาวตะวันตกมาแทรก เช่น วันฮัลโลวีน คริสต์มาส และสอนการจับกันระหว่าง ชาย - หญิง เพราะมีการสนทนาระหว่างทั้งสองเสียใหญ่

10. ท่านคิดว่าหนังสือภาษาอังกฤษที่มีประเพณีแบบตะวันตก จะมีผลสะท้อนกับนักเรียนมุสลิมมากน้อยแค่ไหน?

ตอบ : มีครับ เพราะการจับที่มีในหนังสือจะสอนให้นักเรียนเกิดความเคยชินก่อนพอเวลาปฏิบัติสนทนาก็จะเชิญชาย - หญิง ออกมาสนทนาหน้าห้อง ถ้าเกิดแบบนี้หลายครั้งจะเกิดความเคยชิน ฉันทัดฉันทัน ถ้าเราสามารถ มีหนังสือภาษาอังกฤษที่มีการบูรณาการประเพณี อิสลาม ก็จะเป็นการดีมาก

11. ท่านคิดว่าน่าจะใส่หัวข้อในเรื่องอะไรบ้าง ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ วิธีชีวิตอิสลาม?

ตอบ : อยากจะให้มีส่วนในเรื่องของ “กิจวัตรประจำวัน” เช่น เกี่ยวกับน้ำ ในการทำพิธีละหมาดในวิชาฟิสิกส์ ละหมาดและดุอา

12. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับคำที่ว่า การสอดแทรก / การบูรณาการอิสลามกับแบบเรียนภาษาอังกฤษนั้น จะทำให้เครียด?

ตอบ : ไม่เห็นด้วยกับคำดังกล่าวและคนที่คิดแบบนี้มีความคิด secularism ถ้าเรียนก็ต้องเรียนแบบด้านเดียว เช่น สามัญอย่างเดียว คนแบบนี้ จริงๆแล้วไม่ต้องการเรียนศาสนา

13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดเลยในหลักสูตร?

ตอบ : เห็นด้วย แต่ต้องใช้ภาษาที่มี step เหมาะสมกับทุกระดับชั้นเรียนของนักเรียน แต่ประถมผมคิดว่า ยังไม่เหมาะสมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ

14. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนของวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้นมีปัญหาอะไรบ้าง?

ตอบ : สอนไม่ตรงตามแผนการสอน เพราะครูคิดว่าเด็กเรียนไม่ไหวกับหนังสือ ที่มีหลักสูตรสูงพอสมควร และอีกอย่างหนึ่งคือ ครูสอนนั้นไม่ได้จบสาขาภาษาอังกฤษโดยตรง ก็เลยสอนแบบผิดๆ เช่น ประโยค I want to go Yala โดยไม่ได้ใส่คำว่า to หลังจากคำว่า go ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ครูจบโดยตรงด้านภาษาอังกฤษนั้น เงินเดือนหรือค่าจ้างสูงพอสมควร

15. ทำไมนักเรียนถึงพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ทั้งๆที่ได้เรียนมาหลายปี?

ตอบ : ครูสอนภาษาอังกฤษไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษมาพูดกับนักเรียนนอกห้องเรียน แล้วหลักสูตรเองก็มีปัญหาที่ไม่มีการต่อเนื่องกัน

16. ที่โรงเรียนของอุस्ताซมีการบูรณาการอิสลามแบบเรียนภาษาอังกฤษแล้วรึยัง?

ตอบ : ยังไม่มีการบูรณาการอิสลาม แบบเรียนภาษาอังกฤษเลย เพราะเราเอาหลักสูตรของรัฐบาลจัดการมาให้

17. ที่โรงเรียนของอุस्ताซมีการสอนดูอาและแปลเป็นภาษาอังกฤษหรือไม่?

ตอบ : ยังไม่มี ทั้งหมดนั้นสอนตามหลักสูตรที่มีในหนังสือที่ได้แจกมาแล้ววนๆ

18. ที่โรงเรียนของท่านนั้น เคยมีผู้บริหารของโรงเรียนมาบอกหรือแนะนำให้บูรณาการอิสลาม แบบเรียนภาษาอังกฤษ?

ตอบ : ยังไม่เคยได้ยินเลย Idea แบบนี้

19. ท่านคิดว่าลูกของเราชอบที่จะอ่านหนังสือภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาแบบไหน ในฐานะที่เราเป็นผู้ปกครอง?

ตอบ : ตามที่ได้สังเกตก็คือ ลูกๆชอบที่จะอ่านภาษาอังกฤษที่มีรูปภาพประกอบ เช่น ดูอาร์บประทานอาหารก็ต้องมีภาพอาหารประกอบด้วย ดูาก่อนนอนก็ต้องมีภาพประกอบ ถ้าภาพนี้ต้องระบายสีด้วยจะดีมาก

20. ลูกทำการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษได้ไหม?

ตอบ : ส่วนมากแล้ว ไม่ค่อยจะได้ ผมเองก็ต้องคิดพอสมควรถึงจะทำได้ ผมคิดว่าหลักสูตรนั้นดีแล้ว แต่สูงเกินกว่าลูกจะทำได้ เพราะเด็กนี้ก็ยังแยกแยะไม่ได้ว่า Father จะใช้คำแทน He หรือ She

21. ถ้าหากว่าในอนาคตข้างหน้า จะมีแบบเรียนภาษาอังกฤษที่มีการบูรณาการด้วยอิสลาม ท่านคิดว่า โรงเรียนต่างๆจะรับเป็นหลักสูตรสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของเขาหรือไม่?

ตอบ : คิดว่า พวกเขาคงจะนำไปใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่มีการบูรณาการ

22. ท่านคิดอย่างไรถ้าหากว่า จะนำกลอนมลายู) puisi pantun (นำมาใส่ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ?

ตอบ : ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี ถ้าสามารถนำ puisi,pantun,sajak มาใส่ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผมยังจำได้ก็คือ

Sorong papan		tarik papan	
Buah keranyi		dalam prahu	
Suruh makan	-----	makan	
Suruh ---	-----	-----	
Pak	---	kupiah	merah
Masuk	ke hutan	memburu	rusa
Orang	-----	ta'at kan Allah	
Orang	-----	melepaskan dosa	

1 2 3 4 5 6 7 8

Kalau usha pasti dapat nanti senang di masa depan.

23. ท่านคิดว่า กลอน) pantun , puisi , sajak (มีความสำคัญอย่างไร ?

ตอบ : แนนอน กลอนมีความสำคัญ เพราะจะทำให้ให้นักเรียนรู้สึกอยากจะเรียน

คนที่ 2: นางสุไอนี ตาแกะ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเอกชน

1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในปีหน้า

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาหนึ่งที่มีบทบาทมาก และเป็นภาษาที่คนทั่วโลกใช้กัน คิดว่าไม่ว่าจะเป็นเด็กรุ่นใหม่ก็ควรที่จะได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษให้ชำนาญ โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศไทยในปีหน้า เมื่อถึงเวลานั้นประเทศไทยก็จะมีผู้คนจากหลายเชื้อชาติเข้ามาการที่เด็กๆหรือใครก็ตามที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการสื่อสาร เขาก็จะได้เปรียบในหลายๆด้าน

2. ท่านคิดว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของลูกท่านเป็นอย่างไร

ไม่ค่อยติดตามเท่าที่ควร เพราะลูกจะได้ภาษาอังกฤษจากที่บ้านแล้วในระดับหนึ่งจากพ่อและแม่ที่พูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารสลับกับภาษาไทยและมลายู แต่ก็มีโอกาสได้สังเกตจากการที่ลูกได้ทำการบ้านหรือแบบฝึกหัดหรือสอบวัดประเมินผล คิดว่าไม่ค่อยเห็นด้วยที่ทางโรงเรียนมักจะเน้นเรื่องหลักทางภาษามากกว่า การสื่อสาร และวิธีการประเมินผลน่าจะเน้นการสื่อสารในสถานการณ์จริงมากกว่าการทำข้อสอบวัดความจำเพียงเท่านั้น

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน

ก็โอเคนะคือมีภาพและสีสรรที่ดึงดูดผู้เรียน และดูน่าสนใจแต่ก็บางบทอาจจะยากสำหรับเด็กเพราะไปเน้นหลักทางภาษามากเกินไป อยากให้มีเนื้อหาที่เน้นทางการสื่อสารให้มากๆ และมีกิจกรรมที่สนุกๆสามารถทำให้เด็กอยากเรียนมากยิ่งขึ้น และอยากให้เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดเองและประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษเอง โดยความเข้าใจของผู้เรียน ไม่ใช่เลียนแบบคุณครูแต่ไม่รู้ความหมายของการใช้ภาษาอังกฤษ

4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ก็เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเพราะเด็กจะได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว และในขณะเดียวกันเป็นการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมบางอย่างที่ดูเหมือนเด็กสมัยนี้จะไม่ค่อยรู้จักกันแล้ว เช่นติเกฮูลู และการที่เด็กได้สื่อสารกันในเรื่องที่เขาเคยชินก็จะเป็นการช่วยเขาทางอ้อมให้เข้าใจในเนื้อหาเร็วยิ่งขึ้น

5. ท่านคิดว่าเนื้อหาแบบใดหรือ อะไรบ้างที่ควรมีในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ

อยากให้มีการสอดแทรกวัฒนธรรมเกี่ยวกับติเกฮูลูเพราะนั่นคือวัฒนธรรมดั้งเดิมของมุสลิมในชุมชน และเป็นวัฒนธรรมที่สมควรให้อนุรักษ์ นอกเหนือจากนั้นควรมีในเรื่องของการแต่งกาย การใช้ชีวิตประจำวันของคนในท้องถิ่น อาหารการกิน และอื่นๆอีกมากมาย เกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินนั้นเดี๋ยวนี้เด็กไม่ค่อยรู้จักอาหารพื้นบ้านแล้ว เนื่องจากอาหารส่วนใหญ่จะซื้อกันนอกบ้าน ไม่ค่อยได้มีเวลาปรุง หรือเลือกอาหารตามที่มีในท้องถิ่น จะเป็นอาหารประเภทที่ซื้อได้อย่างสะดวกและทันใจกับภาระหน้าที่ของผู้ปกครองแต่ละท้องถิ่น

6. แล้วยังเรื่องอะไรอีกที่ท่านอยากเสนอแนะให้มีในแบบเรียนในครั้งนี้

ก็อาจจะมิในเรื่องของการส่งเสริมบุตรหลานไปเรียนกีรออาตีทุกวันหลังเลิกเรียนและเล่น (ผู้วิจัยถามเรื่องของการละเล่น) การละเล่นของเด็กนั้นจะไม่แน่นอนเพราะมันเปลี่ยนได้ตลอดเวลาแล้วแต่ฤดูกาลของการละเล่นของเพื่อนที่โรงเรียน เช่นบางครั้งเด็กๆก็ชอบเล่นดินน้ำมันโดยการขยำลงบนพื้น และการเล่นการ์ด ผู้วิจัยอาจจะสามารถประดิษการ์ตเองโดยการเน้นในเรื่องของการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษของเด็ก

คนที่ 3: นางนิปรีตะ เจะเลาะ (อาชีพหลักคือ ครูสอนปฐมวัยโรงเรียนรัฐบาล อนุบาล1 – ป 6)

6. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในปีหน้า

เดี๋ยวนี้เราจะให้ลูกเราเรียนแบบเรื่อยๆแล้วไม่ได้ ลูกเราจะน่าสงสาร เราต้องเตรียมลูกเราให้พร้อมกับการเข้าสู่อาเซียนโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่จำเป็นสำหรับการเตรียมพร้อมสู่การเป็นประเทศอาเซียนในปีหน้านี้ ถ้าจะให้ดีต้องเก่งทั้งสี่ภาษาคือ ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีน และมาเลย์ บางครั้งลูกเราอาจจะได้บ้างถ้าเราให้ลูกเราฟังทุกวันหรือบ่อยๆ พ่อแม่บางคนไม่ใช่ว่าจะรู้เรื่องทุกอย่าง แต่คิดว่าควรสนับสนุนให้ลูกเราพร้อมดีกว่า

7. ท่านคิดว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของลูกท่านเป็นอย่างไรหรือท่านคิดว่าแบบเรียนที่ลูกท่านเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้นเป็นอย่างไร

ก็ใช้ได้นะ ลูกเรียนที่โรงเรียนสาริตพัฒนาวิทยาโรงเรียนเอกชนเขามีครูต่างชาติสอนคือครูฟิลิปปินส์ และที่โรงเรียนไม่เพียงแต่ใช้ภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังสอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษอีกด้วย รวมเป็นสามวิชาที่ใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับก็มีครูจากประเทศเยเมนสอน แต่ก็ไม่แน่ใจว่าลูกจะเข้าใจแค่ไหน แต่ก็เชื่อว่าถ้าลูกได้ฟังทุกวันเขาก็คงจะเข้าใจได้บ้าง แต่เรื่องผลการเรียนยังไม่ได้ดูอีก แต่ก็หวังให้ลูกเข้าใจบ้าง แต่เรื่องการสอนไม่สามารถบอกได้ละเอียดเพราะลูกฟังเข้าเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ต้องลองดูไปเรื่อยๆ

8. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

เป็นความคิดที่ดีนะถ้ามีคนจะบุกเบิกตรงนี้เพราะเราเป็นสังคมมุสลิม เราก็มีวิถีชีวิตของเราที่เราได้สอนลูกหรือที่ลูกได้รำเรียนมาตั้งแต่เด็ก น่าจะทำนะ ดี แต่ถ้าเด็กได้เรียนศาสนาจากโรงเรียนตาดีกาก็น่าจะได้ในเรื่องของศาสนาแล้วบางส่วน เขาน่าจะแยกแยะได้ว่าอะไรดีและไม่ดี แต่ก็เห็นด้วยถ้าจะมีการบูรณาการสิ่งนี้ในแบบเรียนภาษาอังกฤษเพราะยังไม่มีใครทำ ยังไม่มีคนผลิตแบบเรียนอย่างนี้ ถ้าเป็นแบบเรียนที่เขาใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นเขาจะใช้แบบเรียนของพว.

9. ท่านคิดว่าเนื้อหาแบบใดหรือ อะไรบ้างที่ควรมีในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ

น่าจะเป็นในเรื่องของการใช้ชีวิตประจำวันของมุสลิมเราว่าทำอะไรบ้าง วันสำคัญทางศาสนาเช่นวันรายอมุสลิมส่วนใหญ่ทำอะไร และอย่างไร โดยส่วนตัวแล้วก็จะพาครอบครัวกลับไปเยี่ยมปู่ย่า ตายายและญาติๆที่บ้านเกิดและเลี้ยงอาหารกัน พูดคุยถามไถ่ทุกข์สุข และอื่นๆอีกมากมาย ส่วนในเรื่องของการละเล่นที่โรงเรียนนั้นการละเล่นแบบคนสมัยก่อนไม่ค่อยจะมีมากนัก เด็กส่วนใหญ่จะหันมาเล่นกีฬา ถ้าเป็นเด็กผู้ชายก็จะเล่น

ฟุตบอล และเด็กผู้หญิงก็จะเล่นแบดมินตัน มีเล่นกระโดดยางด้วย ส่วนการละเล่นบางอย่างโรงเรียนไม่สนับสนุนและห้ามมิให้มีการนำมาเล่นในบริเวณโรงเรียน เช่น การเล่นว้าว และการเล่นลูกข่าง เพราะเกรงว่าจะมีอันตรายต่อเด็กนักเรียนเนื่องจากเคยมีเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่นการเล่นว้าวเคยเกิดเหตุการณ์ที่มีผู้มาเล่นว้าวในบริเวณโรงเรียนและเกิดสายว้าวหลุดทำให้ไม้ว้าวกระเด็นเข้าตา นักเรียนชั้นอนุบาล ทำให้ได้รับบาดเจ็บถึงขั้นตาบอด ในเรื่องของอาหารการกินก็น่าจะเอามาสอดแทรกในแบบเรียน อาหารหลักของชุมชนหรืออาหารที่นิยมทานกัน โดยส่วนตัวแล้วในภาวะปัจจุบันเนื่องจากตัวเองต้องออกนอกบ้านไปทำงาน ก็ไม่ค่อยมีเวลาทำอาหารเอง จะทำก็นานาๆครั้ง ก็ได้แต่ซื้อในตลาดใกล้บ้าน แต่อาหารที่เขานิยมขายที่ตลาดก็มีอาหารพื้นบ้าน เยอะแยะ เช่น ข้าวย่า นาซิดาแซ ละแซ ละซอ ขนมก็มีหลายชนิด ส่วนใหญ่อาหารการกินในสามจังหวัดภาคใต้ จะคล้ายๆกัน จะมีแตกต่างบ้างในเรื่องของรสชาติ แต่ชนิดนั้นเหมือนกัน ผลไม้ก็เช่นเดียวกัน ในเรื่องของการแต่งกาย เด็กสมัยนี้แต่งกายไม่ค่อยเหมาะสมมากนัก จึงอยากให้สอดแทรกวิธีการแต่งกายที่ถูกต้องตามแบบฉบับของอิสลาม

คนที่4: นางอินัส ยะผา (เป็นแม่บ้าน)

1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในปีหน้า

คิดว่าอยากให้ลูกได้ภาษาอังกฤษ เพราะว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษานานาชาติสามารถใช้ได้ทุกที่ที่เราไป เราเองในฐานะที่เป็นมุสลิมจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาอังกฤษเหมือนกัน ถ้าเป็นไปได้อยากให้เก่งภาษาอังกฤษมากๆ ก็เคยให้นักศึกษาต่างชาติที่มาจากประเทศกัมพูชามาสอนภาษาอังกฤษๆที่บ้านในตอนเย็นของทุกวันอยู่ช่วงหนึ่ง ประมาณห้าโมงเย็นให้เขาสอนในเรื่องของการสนทนาในชีวิตประจำวัน และเราก็ให้คำตอบแทนเขาเล็กๆน้อยๆ และเมื่อนักศึกษานั้นกลับประเทศไป เขาก็หยุดสอน เราเองก็อยากส่งเสริมให้ลูกเก่งภาษาอังกฤษส่งเขาไปเรียนพิเศษบ้าง เพื่อให้ลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี แต่ก็ต้องใช้เวลาเขาได้พัฒนาไปเรื่อยๆ

2. ท่านคิดว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของลูกท่านเป็นอย่างไร

คิดว่าเด็กไม่ค่อยได้ในเรื่องของภาษาอังกฤษก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่ามีสาเหตุจากอะไร อาจจะเป็นเพราะว่าครูชอบพูดภาษาไทยในห้องเรียน เริ่มสอนก็ทักทายเด็กโดยใช้ภาษาไทยแล้ว ทำให้เด็กเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ผล ถึงแม้ว่าเรียนมาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่หนึ่งถึงชั้นประถมปีที่หกก็ยังพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ถือเป็นสิ่งที่ขาดทุน ดังนั้นผู้ปกครองหลายคนนิยมส่งลูกหลานไปเรียนประเทศมาเลเซีย แต่ก็มีใช้งบประมาณมากพอสมควร ผู้ปกครองก็แสวงหาทุนเพื่อให้ลูกได้เรียนต่างประเทศ จริงๆแล้วน่าจะมีการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโรงเรียนให้มาก เด็กจึงจะพูดภาษาอังกฤษได้ สาเหตุอีกประการหนึ่งคือครูเองอาจจะไม่ค่อยมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ ก็เลยไม่สามารถนำมาใช้กับเด็กได้ ทำให้เด็กก็ไม่สามารถพูดได้ และครูที่มีความสามารถจริงๆ

โรงเรียนก็ไม่สามารถให้เงินเดือนที่สูงได้ จึงมีการออกไปรับอาชีพอย่างอื่นที่ให้เงินเดือนสูงแทน แต่ลูกก็ได้ชนะในเรื่องของคำศัพท์นะ ครูที่โรงเรียนของลูกเท่าที่สังเกตแล้ว ก็สอนดีนะเด็กๆชอบ และเห็นว่าผู้ปกครองประเมินแล้วโอเค เพราะเขาใช้สื่อการสอนได้ดีในการสอนภาษาอังกฤษ

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ถ้าทำเพื่อให้ได้ใช้ในโรงเรียนของเอกชนสอนศาสนาอิสลามของเราก็ดีนะ เห็นด้วย จริงๆแล้วหนังสือภาษาอังกฤษที่ออกไปที่บูรณาการก็มีนะโดยเฉพาะของมาเลย์เซีย แต่ไม่มีในหลักสูตรของโรงเรียน โดยส่วนตัวแล้วเราชอบมากภาษาอังกฤษ แต่ไม่รู้ทำไมลูกเราไม่ค่อยเหมือนเรา แต่ดูผลการเรียนของลูกก็ไม่ได้เลวมากเขาเรียนได้เกรดสาม (ผู้วิจัยหันไปถามลูกของผู้ให้สัมภาษณ์ว่าเป็นยังไงเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนก็ได้คำตอบว่า ก็ดี สนุกเข้าใจ และครูก็เอาเกมสอนให้นักเรียนเล่น แต่ครูพูดภาษาไทยในห้อง) แต่ตอนที่ไปรับลูกที่โรงเรียนนั้นครูก็บอกว่าลูกเราเรียนได้แต่ชนไปหน่อย

4. ท่านคิดว่าเนื้อหาแบบใดหรือ อะไรบ้างที่ควรมีในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ

ส่วนตัวแล้วจะเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการละหมาดตลอดเวลา ถึงแม้ว่าจะอยู่ในช่วงของการเดินทางหรือไปเที่ยว เวลาปิดเทอมก็เหมือนกันเมื่ออยู่บ้านลูกจะออกไปเที่ยวไหนก็ไม่ว่าอะไรแต่เมื่อถึงเวลาละหมาดก็ต้องกลับบ้าน ในเรื่องของการแต่งกายก็เหมือนกันก็เน้นให้ลูกแต่งกายมิดชิดถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม แต่ในเรื่องของอาหารการกินก็สอนยากหน่อยเพราะลูกนั้นชอบกินอาหารขยะ เด็กๆชอบกินและลูกอมก็เหมือนกันเข้าเซเว่นที่ไร้ซื้อลูกอม แต่ถ้าเป็นอาหารหลักก็นิยมทำเองกินกันพร้อมหน้าพร้อมตาในครอบครัว ส่วนการละเล่นนั้นมีเยอะ แล้วแต่ฤดูกาลจากเพื่อนๆที่โรงเรียน เช่น การเล่นดินน้ำมัน ลูกข่าง ลูกแก้ว ถ้ากับพี่น้องๆที่บ้านก็เล่นกระโดดยาง แต่ถ้าเป็นลูกชายก็ชอบเล่นบอล ถึงขนาดกับพยายามเก็บดั่งค์ซื้อถุงมือเอาไว้ใส่ตอนเล่นเป็นนายประตู และในวันรายอนั้นส่วนใหญ่จะกลับบ้านพ่อแม่และทำอาหารร่วมกันกับพ่อแม่ ทุกๆปีจะกลับบ้านตัวเองสลับกันกับบ้านพ่อตาแม่ยาย วันรายอจะมีปีละสองครั้ง ส่วนอาหารที่ทำในวันรายอก็มีหลากหลายเช่น สเต็ก ข้าวต้ม กวยจั๊บ และเอามาแลกกันระหว่างญาติพี่น้อง ส่วนเรื่องของชุดที่ใส่วันรายอก็ซื้อสะสมมาเรื่อยๆ เพราะมีลูกหลายคน และให้ลูกเรียนก็รอเอาดีโดยส่งให้

คนที่5: นาง รพีพร แวดาลอ และ นายมาโซ แวดาลอ (ซึ่งมาซีพกรีดยาง)

1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในปีหน้า

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากเพราะเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก และถ้าเด็กเก่งภาษาอังกฤษเด็กก็จะมีโอกาสที่ดีกว่าอย่างเช่นในการติดต่อสื่อสารในการทำธุรกิจต่างๆ การขอลดราคาขอลดสินค้า การเข้าทำงานดีๆ และมีเงินเดือนที่สูงๆ (นายมาโซ ตอบ)

2. ท่านคิดว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนของลูกๆท่านเป็นอย่างไรบ้าง

ลูกมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากที่ได้เรียนพิเศษภาษาอังกฤษกับตัวเตอร์ สามารถทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษได้เอง พ่อแม่ไม่มีความรู้ที่จะสอนลูกได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาภาษาอังกฤษ ลูกสามารถเขียนชื่อตัวเองและสมาชิกในครอบครัวเป็นภาษาอังกฤษได้ สามารถใช้ดิทิกชันนารีเองได้ แต่ที่บ้านไม่ค่อยได้มีส่วนร่วมและได้สังเกตการสอนของครูที่โรงเรียนเท่าไรจึงไม่ทราบว่าที่โรงเรียนสอนอย่างไร (แล้วผู้ให้สัมภาษณ์ได้หันไปถามลูกของตนซึ่งนั่งอยู่ด้วย) แล้วครูที่สอนที่โรงเรียนเป็นอย่างไรบ้าง (ลูกตอบว่า ก็สอนดี แต่ที่เรียนพิเศษดีกว่า) แต่รู้สึกว่เนื้อหาที่โรงเรียนสอนลูกนั้นเป็นเนื้อหาที่สูงเกินไป ไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ถ้าจะมีการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่ดีมากถ้าเนื้อหาในแบบเรียนนั้นเป็นสิ่งที่อยู่ในชุมชนบ้านเรา เราต้องแต่งหนังสือที่เป็นของเรา เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนบ้านเราว่าเป็นอย่างไร

4. เนื้อหาในแบบเรียนที่เราควรส่งเสริมควรมีลักษณะเป็นอย่างไร และมีอะไรบ้าง

ควรเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน อาหารการกิน ความเป็นอยู่ การแต่งกาย วัฒนธรรม วันที่สำคัญของชาวมุสลิมเช่นวันรายอ ที่บ้านก็ทำอาหารเลี้ยงญาติๆในวันรายอ เช่นข้าวหมก ตูบะ ถ้าได้ตั้งหนังสือเองควรที่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับบ้านเรา เพราะเด็กสมัยนี้ไม่ค่อยจะรู้จักแล้วประเพณีวัฒนธรรมต่างๆของคนบ้านเรา เช่นการละเล่นอาหาร หรือผลไม้บ้านเรา ถ้าเป็นเรื่องของผลไม้ควรจะเป็นเรื่องของผลไม้ประจำฤดูกาล

นายมาโซ แวดาโล

5. ที่บ้านมักจะอบรมปลูกฝังหรือส่งเสริมลูกในเรื่องใดบ้าง

สิ่งแรกที่ที่บ้านให้ความสำคัญคือ การส่งลูกไปเรียนกีรออาติกับครูสอนกุรอานใกล้บ้านทุกๆเย็นของวันปกติ และเรียนตาดีกาในวันเสาร์และอาทิตย์เต็มวัน ส่วนใหญ่แล้วลูกจะไม่ค่อยมีเวลาเล่นกับเพื่อนๆ (ผู้วิจัยหันไปถามลูกของผู้ให้สัมภาษณ์ว่าที่โรงเรียนเขาเล่นอะไรบ้างกับเพื่อนๆ ก็ได้คำตอบว่าเล่นกระโดดตบ โยนหิน)

คนที่ 6: นาง พัฒมาน แดวอสุนง มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว

1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในปีหน้า

คิดว่าภาษาอังกฤษสำคัญที่สุด โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และอยากให้ลูกได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอาหรับ แต่เราไม่เป็นภาษาอาหรับเลย เราอยากให้ลูกเราได้เรียนรู้อัลกุรอาน เพราะการเรียนรู้อัลกุรอานได้ดีต้องเก่งภาษาอาหรับจะได้เข้าใจความหมายและได้เพลิดเพลินกับการอ่านอัลกุรอาน เราเองมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอาหรับบ้างจากการเรียนโรงเรียนตาดีกาเอง แต่ตอนนี้ก็เรียนบ้างทางเน็ต และสะสมความรู้ไปเรื่อยๆ

2. คุณคิดว่าเนื้อหาในแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ลูกเรียนเป็นอย่างไรบ้าง

คิดว่าไม่เพียงพอต่อความสามารถของเด็ก เพราะเด็กอาจจะมีความสามารถมากกว่านี้ และเนื้อหาแต่ละบทนั้นไม่ค่อยมีอะไรมากนัก มันน่าจะมากกว่านี้ ดิฉันชอบที่จะสอนลูกเนื้อหาในแบบเรียนล่วงหน้าก่อนโรงเรียนเสมอ เพราะคิดว่าเด็กในช่วงวัย สามถึงหกขวบนั้นเรียนรู้ได้เร็วโดยเฉพาะเรื่องของภาษา ดิฉันชอบที่จะค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต แบบฝึกหัดหรือข้อสอบภาษาอังกฤษ บางครั้งก็พิมพ์เอง แล้วเอามาสอนลูก แต่เราเองก็ไม่แน่ใจในผลที่ได้ว่าลูกจะได้มากแค่ไหนเพราะมันยังไม่เห็นตอนนี้ แต่หน้าที่ของเราคือการสอน และป้อนข้อมูลดีๆให้กับลูก และได้เปิดสอนพิเศษภาษาอังกฤษบ้างเพื่อให้ลูกมีเพื่อนเรียนและสนุกกับการเรียน อยากให้ลูกสนใจ แต่เราเองก็ไม่มีเวลา คิดว่าถ้าส่งลูกเรียนพิเศษที่อื่น คิดว่าเรียนกับเราเองดีกว่าเพราะเรารู้ว่าลูกเราเป็นอย่างไร แต่เราเองก็เหนื่อย บางทีเราคิดว่าลูกเราจน

3. เท่าที่ได้สังเกตการเรียนการสอนของโรงเรียนของลูกนั้นคิดว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างไรบ้าง

ถ้าให้บอกตรงๆคิดว่าไม่ผ่านนะ เพราะครูส่วนใหญ่เขาสอนตามตำรา แต่ว่าที่โรงเรียนลูกที่เรียนแต่ก่อนนั้นก็โอเค แต่ถ้าเรามัวแต่ตามเสด็จของโรงเรียนคิดว่าไม่พอ จริงๆแล้วเด็กนั้นเราป้อนอะไรก็ตามเขาจับได้หมด แต่เราเองก็ไม่สามารถรับรู้ได้หมดว่าที่โรงเรียนเขาสอนอย่างไร เพราะส่วนใหญ่แล้วที่โรงเรียนเขาให้ลูกเราทำแบบฝึกหัดที่โรงเรียนและเก็บที่โรงเรียน ไม่ค่อยได้ให้พากลับมาที่บ้าน และพ่อแม่ก็ไม่ค่อยมีส่วนร่วมับโรงเรียนเท่าไร เราก็ไม่รู้ว่าโรงเรียนป้อนอะไรบ้าง นอกจากที่เราได้ถามลูกว่าเรียนอะไรบ้างวันนี้ ไม่ใช่ทำให้โรงเรียนจัดการทุกอย่าง เราเองในฐานะผู้ปกครองก็ต้องติดตามลูกของเราด้วย เราเองก็ต้องเข้าใจครูว่าเด็กที่ตรงเรียนนั้นเยอะและหลากหลายเป็นไปได้ที่ครูจะมาสนใจลูกเราคนเดียว เด็กจะเล่นหรือทำอะไรเราเองก็ไม่ต้องถามครูบ้างเพราะบางครั้งลูกอยู่ที่บ้านโรงเรียนนั้นชนมากคิดว่าครูเอาไม่ทัน ทางโรงเรียนก็ส่งเสริมเด็กเพราะเราเห็นว่าเด็กบางคนก็เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี แต่เราเองก็ให้เวลาลูกด้วย และให้อย่างสม่ำเสมอ สอนลูกป้อนลูกให้ทุกอย่างความรู้เกี่ยวกับ

4. ที่บ้านมักจะอบรมปลูกฝังหรือส่งเสริมลูกในเรื่องใดบ้าง

จะสอนลูกเกี่ยวกับกิริยาอาติ เพราะเป็นสิ่งแรกที่เราหวังจะให้ลูกได้จริงๆก็คืออัลกุรอาน เพราะเราให้ความสำคัญกับสิ่งนี้มาก แรกๆจะสอนเองแต่ตอนนี้ลูกเรียนได้ถึงเล่มสี่แล้ว และเราก็ส่งเขาให้คนอื่นสอนต่อไป และเรื่องละหมาดก็สำคัญเราปลูกฝังให้ลูกรู้จักหน้าที่ของมุสลิมคือการละหมาด และเราเองก็ไม่ได้วางแผนว่าโตขึ้นแล้วลูกต้องเป็นนั่นเป็นนี่ เราหวังให้เขาเป็นคนดีก็พอแล้ว เราสอนลูกในสิ่งที่ดีที่อิสลามสนับสนุนแล้วเราก็ได้รับผลบุญจากอัลลอฮ์ ถึงแม้ว่าเราไม่ได้เรียนศาสนามาโดยตรง แต่เราก็ค้นคว้าเพิ่มเติมได้ และเมื่ออัลลอฮ์ให้ทางนำความคิดที่ดีให้เราสามารถอบรมเลี้ยงดูลูกได้ก็อัลฮัมดุลิลลาฮ์แล้ว และเราเองก็อยู่ในภาวะของผู้ที่โดนทดสอบแต่เราก็ต้องพยายามด้วยเพื่อฝ่าฟันบททดสอบนั้นได้ และเราก็ต้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ด้วยเพราะโลกปัจจุบันนี้มีอะไรที่ไม่ดีเยอะแยะ สิ่งแวดล้อมที่นำพาลูกของเราไปสู่หนทางที่ไม่ดี ต่อไปอีกสิบปีข้างหน้าก็ยิ่งเลวร้าย เราไม่รู้ว่าจะโลกจะเปลี่ยนแปลงมากแค่ไหน เพราะฉะนั้นเราจะปลูกฝังลูกอย่างไรให้ปลอดภัยทั้งโลกนี้และโลกหน้า

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ถ้าจะมีการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

เป็นสิ่งที่ดีมาก เห็นด้วยจริงๆ ตัวเองก็สอนลูกโดยเอาเพลง โดยเฉพาะหนังสือจากมาเลย์ และสิ่งนี้เป็นสิ่งที่เราเอาเรื่องใกล้ตัวมาประยุกต์ใช้ เพราะตอนนี้มีแต่ของตะวันตก แต่ถ้าเราสามารถเอาเพลงภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวเด็กจะดีมากเลย เช่น เรื่องของอัลลอฮ์ เรื่องของการละหมาด เด็กจะได้ซึมซับ มันดีมากเลย เช่น เพลงความรักที่มีต่อพ่อแม่ ซึ่งเด็กจะได้ซึมซับโดยเฉพาะเพลง เด็กจะจำง่าย เพราะใช้ภาษาง่ายๆ

6. เนื้อหาในแบบเรียนที่เราควรส่งเสริมควรมีลักษณะเป็นอย่างไร และมีอะไรบ้าง

อย่างน้อยน่าจะมีเกี่ยวกับหลักการศรัทธา หลักการปฏิบัติของศาสนาอิสลาม อาหารการกินเกี่ยวกับเรื่องหะลาล หะรอม วัฒนธรรมและการละเล่น อาหารของบ้านเรา การแต่งกาย สถานที่สำคัญของมุสลิม อาชีพที่เป็นของอิสลามเช่น โต๊ะครู บาบอ ครูสอนศาสนา เช่น กาบิเยอะ ซาญาดะฮ์ เสือโต๊บ ภาษาอังกฤษเขาเรียกอะไร ร้านน้ำชาในภาษาอังกฤษก็ไม่มีซึ่งตัวนี้เป็น การแสดงถึงวัฒนธรรม หรือวิถีชีวิตของคนในบ้านเรา ในหลักสูตรของบ้านเรายังไม่เห็น แต่ของมาเลย์อาจจะมี ถ้าเป็นเรื่องของการละเล่นก็มีเยอะ เช่น กระโดดยาง การเล่นลูกแก้ว หมากขุม ถ้าเด็กคุ้นกับภาษาและเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวคิดว่าเด็กจะสนุก นี่แหละคือข้อดีของการบูรณาการประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนบ้านเรา ยิ่งได้ผู้วิจัยที่อยู่ในพื้นที่เป็นสิ่งที่ดีมากและคิดว่าการทักไปทำไม่ได้หรืออาจจะทำได้ไม่ดีพอ เราเองก็อยากทำเพื่อลูกหลานของเรา และคิดมาตลอดว่าเราในฐานะพ่อแม่ก็น่าจะทำได้ ยิ่งรู้ว่ามีคนในพื้นที่สนใจที่จะทำในเรื่อง โดยส่วนตัวแล้วดีใจมาก จริงๆแล้วน่าจะมีโรงเรียนพ่อแม่เพื่อมาปรึกษาหารือร่วมกัน

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

- ทีมวิจัยมักจะประสบปัญหาเกี่ยวกับวันและเวลาในการสัมภาษณ์เนื่องจากความไม่สะดวกของผู้ให้สัมภาษณ์หลายๆท่าน ทำให้ทีมวิจัยต้องปรับเปลี่ยนวันและเวลาของการสัมภาษณ์กะทันหันตามที่ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการ เช่นผู้ให้สัมภาษณ์บางคนต้องการให้สัมภาษณ์ในตอนกลางคืนซึ่งเป็นช่วงที่ตนเสร็จจากภาระกิจต่างๆทั้งที่ทำงานและที่บ้านทำให้ทีมวิจัยต้องเดินทางไปสัมภาษณ์ในตอนกลางคืนซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ไม่ค่อยปลอดภัยแต่ที่เดินทางไปสัมภาษณ์นั้นเป็นเส้นทางที่ทีมวิจัยคุ้นเคยและรู้จักจึงทำให้ไม่เป็นอุปสรรคมากนักในการไปสัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์บางคนขอเป็นช่วงตอนเช้าตรู่ที่ร้านน้ำชาโดยขอให้เป็นการสัมภาษณ์แบบสบายๆไม่เป็นทางการ
- ทีมวิจัยบางท่าน นายปรัชญา บินหมัดหนิ ได้ติดธุระด่วนต้องเดินทางไปประเทศมาเลเซียเรื่องการเรียนของท่านทำให้ไม่สามารถลงพื้นที่เก็บข้อมูลสัมภาษณ์ได้ ทางทีมวิจัยคือนางนูริยะห์ แมกอง และนายมะพลี แมกอง ได้เดินทางเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เอง ทำให้การสัมภาษณ์มีอุปสรรคเล็กน้อยแต่ก็สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

กิจกรรมที่ 12

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 6)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับผลของการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงลึกตดการสัมภาษณ์
2. เพื่อวางแผนร่วมกันและมอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานและหน้าที่ความรับผิดชอบในกิจกรรมในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 2 เมษายน 2557 เวลา 09:00-12:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนูริยะห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นายปรัชญา บินหมัดหนิ
4. นายอิสมาแอล ราโอบ
5. นางสาวบาตรียะห์ พานามิ
6. นางสาวอัยมีย์ เจะเลาะ

วิธีการดำเนินการ

1. ชี้แจงเกี่ยวกับผลของการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์

2. เพื่อวางแผนร่วมกันและมอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานและหน้าที่ความรับผิดชอบในกิจกรรมในครั้งต่อไป

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ทีมวิจัยรับทราบเกี่ยวกับผลของการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์
2. ทีมวิจัยได้รับฟังเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการทำกิจกรรมบางกิจกรรมของงานวิจัยและได้ร่วมเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาดังกล่าว
3. ทีมวิจัยได้ร่วมวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ไม่มี

กิจกรรมที่ 13

ชื่อกิจกรรม ออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 (ฉบับร่าง)

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 9-10 เมษายน 2557 เวลา 09:00-15:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุริยะห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นายปรัชญา บินหมัดหนี
4. นายอิสมาแอล ราโอบ
5. นางสาวบาตรียะห์ ฟานามิ
6. นางสาวอัยมีย์ เจะเลาะ

วิธีการดำเนินการ

1. หัวหน้าทีมวิจัยชี้แจงสรุปผลข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษฯ จากการเก็บข้อมูลในครั้งที่ผ่านมานั้นก็คือ ผลจากการจัดเวทีเสวนา ผลจากการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ และผลล่าสุดเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์
2. ทีมวิจัยช่วยกันออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษฯ โดยการกำหนดหัวข้อเนื้อหาที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

- 1.) วันสำคัญของมุสลิม คือวันรายอ พร้อมกับกิจกรรมต่างๆที่ทำกันในวันนี้เช่นการละหมาดวันรายอ การทำอาหารต่างๆเลี้ยงญาติๆ การเยี่ยมญาติ การขออภัยซึ่งกันและกัน
 - 2.) กิจกรรมประจำวันของมุสลิม เช่น การละหมาด มารยาทในการรับประทานอาหาร การอ่านดุอา
 - 3.) การแต่งกายของมุสลิม เช่นเสื้อตะโละบลาอ เสื้อกุรง เสื้อโด้บ
 - 4.) อาหารการกิน เช่นอาหารพื้นบ้านต่างๆ
 - 5.) ผลไม้ในท้องถิ่นเช่น ทุเรียน ลองกอง มังคุด แดงโม กัลยหิิน
 - 6.) การละเล่นและกิจกรรมของเด็กๆในชุมชน เช่น กระโดดยาง การเล่นว่าว หมากรุก ลูกข่าง จับปลา
 - 7.) หลักการศรัทธา และหลักการปฏิบัติในอิสลาม
 - 8.) การเรียนอัลกุรอาน (กีรออาตี)
 - 9.) การทักทายของมุสลิมโดยการให้สลาม
 - 10.) บุคคลที่สำคัญในประวัติศาสตร์อิสลาม
 - 11.) ปันตง (สำนวน สุภาษิต หรือกลอน)
 - 12.) ดีเกฮูดู (การร้องประสานเสียงให้เป็นจังหวะ และแสดงท่าทางประกอบ)
3. นำข้อมูลและเนื้อหาที่ได้ มาออกแบบและสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ฉบับร่าง) โดยแต่ละบทจะมีองค์ประกอบที่เป็นแนวทางในการออกแบบดังต่อไปนี้
1. ชื่อบทเรียนของแต่ละบท
 2. วัตถุประสงค์ของบทเรียน
 3. กำหนดลำดับของเนื้อหาในแต่ละบท โดยการเรียงเรียงตามกิจกรรมทักษะทางภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้
 - สนทนาทางภาษาอังกฤษ (Learning Conversation)
 - การเรียนรู้คำศัพท์ (Learning Vocabulary)
 - ทักษะการอ่าน (Learning to Read)
 - ทักษะการเขียน (Learning to Write)
 4. ออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมของแต่ละทักษะทางภาษาอังกฤษในแต่ละบท
- เนื้อหาและกิจกรรมที่ออกแบบคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่สี่ โดยเน้นดูหลักสูตรแกนกลางเป็นแนวทางการออกแบบดังนี้
- **สาระการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร**

มาตรฐานที่ 1 เข้าใจและตีความเรื่องที่อ่านและฟังจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน
2. อ่านออกเสียงคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน
3. เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน
4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนาและนิทานง่ายๆ

มาตรฐานที่ 2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูด/เขียนในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่ายๆ
3. พูด/เขียน แสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ
4. พูด/เขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว
5. พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐานที่ 3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
2. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูดแสดงความคิดเห็นง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

● **สาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม**

มาตรฐานที่ 1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ 2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างกันระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

- **สาระการเรียนรู้ ภาษากับความสัมพันธ์กับการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ**

มาตรฐานที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

- **สาระการเรียนรู้ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก**

มาตรฐานที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี

2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

5. ออกแบบรูปภาพประกอบกิจกรรมของแต่ละทักษะทางภาษาอังกฤษในแต่ละบท

ออกแบบแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเกี่ยวกับทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับ

ประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อประเมินผลผลการทดลองใช้แบบเรียน และแบบสัมภาษณ์นักเรียน แล้วส่งแบบเรียน แบบทดสอบ และ แบบสัมภาษณ์ที่ออกแบบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา หลังจากนั้น Pilot study เครื่องมือการวิจัยคือ แบบเรียนภาษาอังกฤษ บูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ มุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษก่อนและหลัง และแบบสัมภาษณ์ และนำไปปรับปรุงแก้ไข .โดยดำเนินการดังนี้

6. ออกแบบแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเกี่ยวกับทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อประเมินผลผลการทดลองใช้แบบเรียน
7. วางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

ผลการดำเนินงานกิจกรรม

1. ทีมวิจัยได้ร่วมออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษ (ฉบับร่าง) ร่วมกัน
2. ได้แบบเรียนฉบับร่างที่ยังไม่สมบูรณ์และคาดว่าจะสมบูรณ์ในครั้งต่อไป

ปัญหาอุปสรรค /ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

เนื่องเวลาในการออกแบบแบบเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอที่จะออกแบบให้ครบทุกบท จึงต้องขยายเวลาออกไปและมอบหมายงานให้ทีมวิจัยแต่ละคนไปทำให้เสร็จ และส่งงานมาให้หัวหน้าทีมรวบรวมเพื่อตรวจสอบและทยอยส่งเนื้อหาให้นักออกแบบแบบเรียนเพื่อทำการจัดพิมพ์และเรียบเรียง พร้อมออกแบบรูปภาพตามเนื้อหาของแต่ละบทให้สมบูรณ์

บันทึกกิจกรรม (ส่วนที่ 2)

กิจกรรมที่ 1

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 1)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ผ่านมา
2. เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับแผนการดำเนินโครงการวิจัยในงวดที่สอง
3. เพื่อวางแผนร่วมกันและมอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานวิจัยและหน้าที่ความรับผิดชอบ
4. เพื่อวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 2 พฤษภาคม 2557 เวลา 09:00-12:00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุริยะห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
4. นางสาวรอเกียะ สะแลแง
5. นางสาวธุนาดี มะสีละ

วิธีการดำเนินการ

1. ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแผนการดำเนินโครงการวิจัยในงวดที่สอง
 - หัวหน้าทีมวิจัยได้ชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ และแนวทางแก้ไข รวมทั้งแผนการดำเนินโครงการวิจัยในงวดที่สอง ให้กับสมาชิกของทีมวิจัยได้รับทราบ
2. กำหนดภาระงานและมอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานวิจัยและหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - ทีมวิจัยได้ปรึกษาร่วมกันเกี่ยวกับภาระงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนในทีมวิจัยและมอบหมายงานให้แต่ละคนในทีมวิจัยรับผิดชอบงาน
3. วางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป
 - วางแผนเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของงานวิจัยได้แก่ แบบเรียนฯ แบบทดสอบ และแบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนดังนี้คือ
 - นางนุริยะห์ แมกกอง หัวหน้าโครงการวิจัยและนายมะพลี แมกกอง มีหน้าที่ในการติดต่อและติดตามผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบเรียนฯจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเกี่ยวกับเนื้อหาและการใช้ภาษา และอื่นๆในภาพรวม
 - นางสาวบัตริยะห์ พานามิ และนางสาวรอกีเยาะ สะแลแง มีหน้าที่ในการรวบรวมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบเรียน
 - นางสาวสุนาดี มะสีละ มีหน้าที่ช่วยติดต่อและติดตามผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ

ผลการดำเนินกิจกรรม

- ทีมวิจัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการดำเนินงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคน รวมทั้งตระหนักถึงหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในแต่ละกิจกรรมของโครงการวิจัยในงวดที่สอง

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

- ไม่มี

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม

ตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปผลการติดต่อและติดตามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย
2. เพื่อสรุปผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย

สถานที่ สถาบันภาษานานาชาติ
วัน/เดือน/ปี/เวลา 31 กรกฎาคม 2557 เวลา 08.00-12.00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรีย์ห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
4. นางสาวรอเกียะ สะแลแง
5. นางสาวฮุนาดี มะสีละ

วิธีการดำเนินการ

หัวหน้าโครงการวิจัยได้นำเสนอผลจากการติดต่อและติดตามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบเรียนฯ (ฉบับร่าง) หลังจากที่ได้ส่งแบบเรียนฯให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบทางด้านเนื้อหาและภาษา โดยให้ ร.ศ. ด.ร. อิบราฮิม ณรงค์รักษาเขต อาจารย์ประจำวิทยาลัยอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหาในแบบเรียน และคุณครู โรซี่ คุณครูภาษาอังกฤษ ระดับประถมของโรงเรียนสวนสวรรค์ จังหวัดนราธิวาส เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้ในแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะได้รับแบบเรียนในการตรวจสอบประสิทธิภาพเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 (บทที่ 1-4) และส่วนที่ 2 (บทที่ 5-8) และประเมินแบบเรียนโดยรวมโดยใช้แบบประเมินที่ทีมวิจัยได้ออกแบบและพัฒนา ผู้เชี่ยวชาญใช้เวลาในการตรวจสอบแบบเรียนโดยใช้เวลา 2 เดือน หัวหน้าโครงการวิจัยได้สรุปปัญหาจากการติดต่อและติดตามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบเรียน

นางสาวบัตริยะห์ พานามิได้นำเสนอผลที่ได้จากการรวบรวมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบเรียนในแต่ละส่วนและ นางสาวฮุนาดี มะสีละได้นำเสนอผลจากการติดต่อและติดตามผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์หลังจากที่ได้ให้อาจารย์อิสมาอีล ราโอบ รองคณบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนีเป็นผู้ตรวจสอบเนื้อหา (Content Validity)

ผลที่ได้รับจากการดำเนินการ

1. ผลจากการติดต่อและติดตามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบเรียนฯ (ฉบับร่าง)
 - เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญมีภารกิจหลายอย่างที่ต้องรับผิดชอบทำให้ต้องเลื่อนเวลาในการไปติดตามและพบปะพูดคุยกับผู้ผู้เชี่ยวชาญหลายครั้ง เพราะบางครั้งผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบของแบบเรียนฯในหลายประเด็นเช่นรูปภาพควรปรับให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น การกำหนดบทสนทนาในแต่ละบทของแบบเรียน ลักษณะของการวางและการเรียงลำดับกรอบของบทสนทนาในแต่ละภาพ และ

บางครั้งผู้เชี่ยวชาญต้องการพบปะพูดคุยกับทีมวิจัยเพื่อขอความชัดเจนเกี่ยวกับเนื้อหาของแต่ละบท ทำให้การดำเนินงานล่าช้าและไม่เสร็จตามกำหนดการที่ได้วางแผนไว้ สรุปแล้วทีมวิจัยต้องไปพบผู้เชี่ยวชาญรวมทั้งหมด 9 ครั้ง คือไปพบ ร.ศ. ด.ร. อิบราฮิม ณรงค์รักษาเขตที่บ้านของท่านที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 3 ครั้ง และคุณครูโรซี่ ที่โรงเรียนสวนสวรรค์ จังหวัดนาราธิวาสจำนวนทั้งหมด 6 ครั้ง อย่างไรก็ตามทีมวิจัยมีความประทับใจเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างมากที่ให้การสนับสนุนเต็มที่เกี่ยวกับโครงการวิจัยและพร้อมที่จะตรวจทานและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบเรียนฯ ถึงแม้ว่าต้องใช้เวลาในการพบปะพูดคุยและให้คำแนะนำที่ทีมวิจัยในการนัดหมายในแต่ละครั้งก็ตาม

2. สรุปข้อเสนอแนะที่ได้ในการปรับปรุงแบบเรียนฯ

- ร.ศ. ด.ร. อิบราฮิม ณรงค์รักษาเขตได้ประเมินแบบเรียนโดยรวม และผลการประเมินในที่หนึ่งส่วนใหญ่อยู่อันดับพอใช้ และเนื้อหาและกิจกรรมบางส่วนควรปรับปรุง รวมทั้งได้เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับเนื้อหาที่สำคัญๆหลายประการ เช่นแต่ละบทของแบบเรียนควรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เนื้อหาในแบบเรียนควรมีความต่อเนื่องโดยเรียงจากง่ายไปหายาก ลักษณะเนื้อหาหรือข้อมูลที่ควรเพิ่มเติมในการบูรณาการเกี่ยวกับวัฒนธรรมอิสลามในแบบเรียน การใช้คำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมควรตรวจสอบความถูกต้องให้ชัดเจน และการออกแบบและการนำเสนอโดยเฉพาะรูปภาพประกอบแบบเรียนควรมีการปรับปรุง

- คุณครูโรซี่ ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยให้คำแนะนำว่าควรเอาคำศัพท์ที่เป็นภาษาอังกฤษขึ้นก่อน ถ้าเป็นศัพท์เฉพาะ เกี่ยวกับเนื้อหาต่างๆในแต่ละบท แต่ถ้าศัพท์เฉพาะนั้นเป็นชื่ออาหารท้องถิ่นหรือเครื่องนุ่งห่มควรที่ยังไม่เป็นที่รู้จักสำหรับคนภายนอกท้องถิ่นนั้นๆให้ใช้ชื่อเฉพาะเลย แล้วให้คำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ และได้แนะนำเกี่ยวกับส่วนประกอบอื่นๆในแบบเรียน เช่นการกำหนดบทสนทนาในแต่ละบทของแบบเรียนไม่ควรมีบทสนทนาหลายกรอบหรือยาวเกินไป และการใช้ขนาดและสีของตัวอักษร ควรปรับให้ชัดเจนเหมาะสมกับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา

- ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน ยินดีที่จะตรวจทานแบบเรียนฯที่ได้ทำการปรับปรุงใหม่อีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์แบบก่อนการทดลองจริงและการประกอบหรือเย็บเล่มทุกบท ดังนั้นทีมวิจัยจึงต้องเตรียมแบบเรียนฉบับสมบูรณ์ที่ได้ทำการปรับปรุงแล้ว และส่งให้ผู้เชี่ยวชาญดูอีกครั้ง อย่างไรก็ตามถือเป็นความโชคดีของทีมวิจัยที่ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากผู้เชี่ยวชาญ

3. ผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบนั้น อาจารย์อิสมาแอล ราโอบได้เสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการในการปรับปรุงแบบทดสอบโดยให้ใช้ภาษาที่ง่ายขึ้น และแบบสัมภาษณ์ควรปรับการใช้คำถามง่ายๆเวลาสัมภาษณ์เด็กจริงๆ

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ทีมวิจัยต้องใช้เวลาในการติดตามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบเรียนฯ ทำให้การดำเนินการกิจกรรมอื่นๆล่าช้าตามไปด้วย โดยเฉพาะการปรับปรุงแบบเรียนฯจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทีมวิจัยจึงเสนอให้ใช้วิธีการในการปรับปรุงแบบเรียนฯที่ละส่วนโดยนำเอาข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ปรับปรุงแบบเรียนฯใน ส่วนที่ 1 ก่อนในระหว่างที่รอข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบเรียนฯในส่วนที่ 2 ที่ยังไม่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ และมีข้อเสนอแนะให้มีการลดจำนวนบทเรียนให้น้อยลงและควรมหาผู้ออกแบบในเรื่องของรูปภาพเพิ่มอีก 1 คน เพื่อให้ได้รูปภาพที่มีเอกลักษณ์ที่ชัดเจนในเรื่องของการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตของชุมชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อความรวดเร็วในการปรับปรุงแบบเรียนฯ

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 2)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปเกี่ยวกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
2. เพื่อวางแผนเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในครั้งต่อไป
3. เพื่อมอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานวิจัยและหน้าที่ความรับผิดชอบในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 7 สิงหาคม 2557 เวลา 09.00-12.00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรีฮะห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นางสาวรอเกียะ สะแลแง
4. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
5. นางสาวฮุนาดี มะสีละ

วิธีการดำเนินการ

1. ประชุมสรุปเกี่ยวกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
 - หัวหน้าทีมวิจัยได้สรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ผ่านมา ผลที่ได้จากการดำเนินงานและปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน
2. วางแผนเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในครั้งต่อไป

- ทีมวิจัยได้ปรึกษาร่วมกันเกี่ยวกับการปรับปรุงแบบเรียนฯ แบบทดสอบและแบบสอบถาม จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และได้เสนอแนะให้ปรับปรุงแบบเรียนฯ ส่วนที่ 1 ที่ได้รับการตรวจทานก่อน เพราะเกรงว่าเวลาที่จะใช้ในการดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ของโครงการล่าช้าตามไปด้วย
 - ทีมวิจัยได้ปรึกษาหารือและเห็นด้วยที่จะเลือกโรงเรียนสถานศึกษา (โกตบารู) เพื่อการทดลองนำร่อง (Pilot Study) แบบเรียนบางส่วนที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว เนื่องจากสถานศึกษา (โกตบารู) เป็นโรงเรียนที่หัวหน้าโครงการวิจัยและทีมวิจัยบางส่วนมีความคุ้นเคย เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีการบูรณาการทุกรายวิชากับหลักการอิสลาม และสามารถติดต่อผู้บริหารได้ง่าย รวมทั้งสะดวกในการเดินทางไปทดลองนำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย
3. มอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานวิจัยและหน้าที่ความรับผิดชอบในครั้งต่อไปโดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของทีมวิจัยแต่ละคนดังนี้คือ
- นางนูรีย๊ะห์ แมกกอง หัวหน้าโครงการวิจัยและนายมะพลี แมกกอง มีหน้าที่ในการติดตามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจทานแบบเรียนส่วนที่ 2 ที่ยังไม่เสร็จต่อไป
 - นางสาวบัตริยะห์ พานามิ มีหน้าที่ในการปรับปรุงแบบเรียนฯ ส่วนที่ 1 ที่ได้รับการตรวจทานแล้วโดยปรับตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับผู้ออกแบบรูปภาพอีกคน
 - นางสาวรอเกียะฮะ สะแลง มีหน้าที่ วางแผนและเตรียมเนื้อหาและอุปกรณ์ในการทดลองนำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย
 - นางสาวฮุนาดี มะสีละ มีหน้าที่ ร่างหนังสือขอความอนุเคราะห์สถานที่และบุคคลากรในการทดลองนำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย และติดต่อทางโรงเรียนที่ทีมวิจัยเลือกที่จะทดลองนำร่อง (Pilot Study) แบบเรียนฯ บางส่วน แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์

ผลการดำเนินกิจกรรม

- ทีมวิจัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน และปัญหาจากการดำเนินงานที่ผ่านมา แนวทางการปรับปรุงแบบเรียนฯ แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์ และหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนในการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไป รวมทั้งตระหนักถึงหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในแต่ละกิจกรรมของโครงการวิจัย

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

- ไม่มี

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม ศึกษานำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเตรียมความพร้อมในการทดลองนำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย
2. เพื่อทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย
3. เพื่อวิเคราะห์และสรุปผลการทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย

สถานที่ โรงเรียนศานติวิทยา (โกตาบารู)

วัน/เดือน/ปี/เวลา 7-28 ธันวาคม 2557

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรียะห์ แมกอง
2. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
3. นางสาวรอเกียะ สะแลแง
4. นางสาวฮุนาดี มะลีละ

วิธีการดำเนินการ

1. เตรียมความพร้อมในการทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย
 - หลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพื่อปรับปรุงแบบเรียนในหลายๆด้าน โดยเฉพาะด้านการนำเสนอรูปภาพประกอบแบบเรียน ทำให้ทีมวิจัยต้องหาผู้ออกแบบที่มีความถนัดเกี่ยวกับการวาดภาพประกอบแบบเรียน เพิ่มอีก 1 คนเพื่อช่วยทีมวิจัยคนเดิมที่มีอยู่แล้วในการปรับปรุงแบบเรียนฯโดยใช้เวลานานพอสมควร เนื่องจากผู้ที่ทำหน้าที่ออกแบบด้านรูปภาพประกอบแบบเรียนนั้นมีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบในเวลาเดียวกัน ทำให้ทีมวิจัยต้องใช้เวลาพอสมควรในติดตามงาน โดยใช้เวลาประมาณ 3 เดือน ตั้งแต่การติดตามงานจากผู้ออกแบบรูปภาพ และนำรูปภาพที่วาดเสร็จในแต่ละบทไปให้ผู้ช่วยนักวิจัยที่มีหน้าที่ออกแบบแบบเรียนในแต่ละบท และรองนกว่าการออกแบบในแต่ละบทจะสมบูรณ์
2. ทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย
 - เนื่องจากผู้ออกแบบรูปภาพและออกแบบส่วนประกอบต่างๆของแต่ละบทมีภาระงานอื่นที่ต้องดำเนินการ ทำให้ทีมวิจัยต้องรอผลจากการดำเนินงานในการออกแบบจนกว่าจะเสร็จแต่ก็ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ในระหว่างนั้นก็ได้นำแบบเรียนฉบับปรับปรุงที่ยังไม่สมบูรณ์ในทุกกิจกรรม แบบทดสอบ และแบบสัมภาษณ์ ไปทดลองศึกษานำร่อง (Pilot study) ที่โรงเรียนศานติวิทยา (โกตาบารู) ก่อน เพราะเกรงว่าจะล่าช้าไปมากกว่านี้

- ทีมวิจัยได้ไปทดลองเครื่องมือวิจัย 4 ครั้ง โดยได้นัดวันเวลากับทางโรงเรียนล่วงหน้าเพื่อกำหนดคาบสอนที่ทีมวิจัยสามารถลงมาทดลองศึกษานำร่อง (Pilot study) ได้ โดยครั้งแรกที่ทีมวิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์และแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษมาทดลองใช้กับนักเรียน หลังจากนั้นทีมวิจัยจึงได้ตัดสินใจนำแบบเรียนบทที่ 1 มาทดลองสอนกับนักเรียนห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 38 คน ตามกำหนดการที่ได้ที่นัดหมายกับทางโรงเรียนดังตารางต่อไปนี้

กำหนดการศึกษานำร่อง (Pilot Study)

วันเวลา /	กิจกรรม
7 ธันวาคม 2557	ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบทดสอบข้อสอบก่อนเรียน ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบสัมภาษณ์ก่อนการทดลอง
14 ธันวาคม 2557	ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการวัฒนธรรมฯ บทที่)1: Learning Conversation & Learning Vocabulary)
21 ธันวาคม 2557	ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบเรียนภาษาอังกฤษบูรณาการวัฒนธรรมฯ บทที่)1: Learning to Read & Learning to Write)
28 ธันวาคม 2557	ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบสัมภาษณ์หลังการทดลอง ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แบบทดสอบข้อสอบหลังเรียน

3. วิเคราะห์และสรุปผลการทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย

- ทีมวิจัยได้วิเคราะห์ผลจากการทดลองศึกษานำร่อง (Pilot Study) เครื่องมือวิจัย โดยมีแบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์สัมภาษณ์และการสังเกตการณ์จากการนำเนื้อหาหลักๆบางส่วนของบทที่ 1 นำมาสรุปเพื่อการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพและพร้อมที่นำไปทดลองจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลมากยิ่งขึ้น

ผลการดำเนินงานกิจกรรม

1. ทีมวิจัยได้เลือกโรงเรียนศานติวิทยาโกตาบารูเพื่อการนำร่อง (Pilot study) เนื่องจากมีเหตุผลบางประการเช่นโรงเรียนได้มีการบูรณาการหลักสูตรกับหลักคำสอนอิสลาม เป็นโรงเรียนหนึ่งที่ได้ให้ความร่วมมือกับทีมวิจัยในการเก็บข้อมูลในช่วงแรกของโครงการวิจัย โดยการจัดเวทีเสวนา และเป็นโรงเรียนที่พร้อมจะให้ความร่วมมือกับทีมวิจัยในการให้ข้อมูลต่างๆ จากการลงพื้นที่เพื่อศึกษานำร่องนั้น ทีมวิจัยได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ในการสนับสนุนการ

ทดลองศึกษานำร่อง (Pilot study) แบบเรียนที่ได้ออกแบบและปรับปรุง โดยที่ผู้อำนวยการโรงเรียนได้ให้ข้อมูลกับทีมวิจัยว่านโยบายของโรงเรียนได้มีการส่งเสริมการบูรณาการหลักการอิสลามกับทุกกลุ่มสาระวิชา และโรงเรียนกำลังต้องการแบบเรียนที่สามารถนำมาใช้เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

2. ในช่วงของการทดลองใช้แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษนั้น ทีมวิจัยพบว่านักเรียนบางคนอ่านคำถามอย่างตั้งใจ แต่บางคนหาเครื่องหมายเลือกคำตอบแบบผ่านๆ บางคนอ่านไม่ได้และบอกกับทีมวิจัยว่าตนอ่านไม่ได้ บรรยากาศในการสอบวันนั้นนักเรียนดูเหมือนมีความเคร่งเครียด นักเรียนส่วนใหญ่ทำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาประมาณ ครึ่งถึงหนึ่งชั่วโมง
3. ในช่วงของการทดลองใช้แบบสัมภาษณ์นั้น ทีมวิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียน 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนชาย 1 กลุ่มและกลุ่มนักเรียนหญิง 1กลุ่ม พบนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจคำถามที่ทีมวิจัยได้สัมภาษณ์ทำให้ทีมวิจัยต้องปรับคำถามให้สั้นและใช้ภาษาง่ายๆเป็นภาษาพูดที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้
4. ในช่วงของการทดลองสอนแบบเรียนฯนั้น ทีมวิจัยพบว่านักเรียนที่เข้าร่วมในการทดลองนั้นมีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษน้อยมากโดยเฉพาะทักษะการอ่านของกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนไม่ค่อยตอบได้หรือให้ความสนใจมากนัก นักเรียนบางคนไม่กล้าสบตาทีมวิจัยเมื่อทีมวิจัยเริ่มการทักทายและพูดคุยกับนักเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนบางคนบอกทีมวิจัยว่าตนไม่เก่งภาษาอังกฤษ และบางคนก็ไม่สนใจในช่วงแรกของการเริ่มทดลองสอน
5. สรุปผลเกี่ยวกับการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยคือ แบบเรียนควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุดเนื่องจากปัญหาที่พบเจอในช่วงของการศึกษานำร่อง เช่นปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมในการเรียบเรียงเนื้อหาและกิจกรรมในบทเรียน บทสนทนาที่ยาวเกินไป รูปภาพที่เล็กเกินไป และการใช้ภาษาที่ควรกระชับให้มากขึ้นและเข้าใจง่าย

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

1. ปัญหาที่พบในช่วงของการทดลองแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ คือนักเรียนบางส่วนอ่านแบบทดสอบไม่ได้และแสดงสีหน้าที่กังวลเมื่อตนอ่านคำถามในแบบทดสอบไม่ได้ ทีมวิจัยจึงแจ้งให้นักเรียนทำเท่าที่ตนสามารถทำได้
2. ปัญหาที่พบในช่วงของการทดลองแบบเรียนฯคือ เกี่ยวกับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียนมีน้อย โดยเฉพาะทักษะการอ่านของกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนไม่กล้าพูดและเขินอาย ทีมวิจัยจึงต้องนำกิจกรรมละลายพฤติกรรมมาใช้ก่อนทำการทดลองแบบเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับทีมวิจัยและลดความประหม่าของนักเรียน
3. นักเรียนในห้องมีจำนวนมากคือประมาณ 38 คน ทีมวิจัยจึงต้องแบ่งหน้าที่ในการสลับกันทำกิจกรรมดูแลควบคุมนักเรียน และสังเกตการณ์ในช่วงของการทดลองสอนในแต่ละครั้ง

4. การเรียงเรียงลำดับของเนื้อหาในแบบเรียนนั้นมีความไม่เหมาะสมกับความพร้อมและความสามารถทางภาษาของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมอื่นๆในแบบเรียนตามมา ดังนั้นทีมวิจัยได้มีการปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถทางภาษาและความพร้อมของนักเรียน โดยการเพิ่มกิจกรรมบางส่วนที่จำเป็นและเรียงลำดับใหม่จากกิจกรรมเดิมที่ได้วางแผนก่อนหน้านี้ ดังตารางต่อไปนี้

กิจกรรมเดิมตามแผนที่วางไว้	กิจกรรมใหม่ที่ได้ปรับปรุง
กิจกรรมสนทนาทางภาษาอังกฤษ (Learning Conversation)	กิจกรรมเตรียมความพร้อม (Let's Start)
กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ (Learning Vocabulary)	กิจกรรมสนทนาทางภาษาอังกฤษ (Learning Conversation)
กิจกรรมทักษะการอ่าน (Learning to Read)	กิจกรรมทักษะการอ่าน (Learning to Read)
กิจกรรมทักษะการเขียน (Learning to Write)	กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ (Learning Vocabulary)
	กิจกรรมทักษะการเขียน (Learning to Write)

การปรับปรุงแบบเรียนฯ โดยการเรียงเรียงกิจกรรมต่างๆ ในครั้งนี้ส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงการเรียงลำดับเนื้อหาและกิจกรรมใหม่ในแบบเรียนทุกๆบททำให้ทีมวิจัยต้องใช้เวลามาก โดยเฉพาะผู้ช่วยนักวิจัยที่มีหน้าที่ในการออกแบบแบบเรียนฯ นั้นมีเวลาจำกัดในการนำแบบเรียนฯ มาปรับปรุงเพราะมีงานอื่นๆที่ต้องทำในเวลาเดียวกัน ดังนั้นในช่วงนี้ทีมวิจัยจึงต้องรอการปรับปรุงแบบเรียนฯ ของผู้ช่วยนักวิจัย นานพอสมควร โดยเริ่มมีการปรับตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้มีการนำแบบเรียนฯ มาทดลองศึกษานำร่อง (pilot study) และในขณะเดียวกันก็ส่งแบบเรียนแต่ละบทที่ได้รับการปรับเปลี่ยนไปให้ผู้ตรวจทานได้ตรวจทานอีกครั้ง จนกระทั่งครบทุกบท โดยที่ทีมวิจัยได้เลือกบทเรียน 2 บท ที่จะนำไปทดลองใช้จริงมาให้ผู้ช่วยนักวิจัยได้ปรับแก้ก่อน แล้วส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจทานอีกครั้งก่อนการทดลองจริง ส่วนบทอื่นๆที่ไม่ต้องทดลองที่เหลืออีก 6 บทนั้น ก็จะให้ผู้ออกแบบได้ทยอยปรับแก้แต่ละบทไปเรื่อยๆ จนครบทุกบท แล้วส่งให้ผู้ตรวจทานได้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาอีกครั้งจนครบทุกบท (ซึ่งการปรับแก้และตรวจทานแบบเรียนที่เหลือ 6 บท นั้นได้ใช้เวลานานมากจนถึงช่วงหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองเสร็จ)

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 3)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปเกี่ยวกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
2. เพื่อวางแผนเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในครั้งต่อไป
3. เพื่อมอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานวิจัยและหน้าที่ความรับผิดชอบในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 8 มกราคม 2558 เวลา 09.00-12.00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรีย๊ะห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นางสาวรอกีเยาะ สะแลแง
4. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
5. นางสาวสุนาดี มะสีละ

วิธีการดำเนินการ

1. สรุปเกี่ยวกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
 - ผลจากการศึกษานำร่อง
2. วางแผนเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในครั้งต่อไป
 - วางแผนเกี่ยวกับการทดลองจริงเพื่อเก็บข้อมูล
 - ทีมวิจัยได้ปรึกษาหารือและเห็นสมควรที่จะเลือกโรงเรียนดารุลอูลูโลมนิบงบารู (แผนกประถมศึกษา) อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เพื่อการทดลองจริง เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ที่มีการบูรณาการทุกรายวิชากับหลักการอิสลาม และสะดวกในการติดต่อผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษที่เคยมาเข้าร่วมโครงการสัมมนาครั้งแรกกับทีมวิจัย รวมทั้งสะดวกในการเดินทางไปทดลองเครื่องมือวิจัย เพราะตั้งอยู่ในอำเภอเมืองจังหวัดยะลา และในช่วงที่ทีมวิจัยต้องทดลองเก็บข้อมูลนั้นทางทีมวิจัยก็มีภาระงานสอนปกติที่สถาบันภาษานานาชาติ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตตำบลบุตี อำเภอเมือง จังหวัดยะลาเช่นกัน ดังนั้นการวางแผนและการบริหารจัดการเรื่องเวลาในการทดลองนั้นมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น เพราะบางวันที่ทีมวิจัยต้องสอนนักศึกษาที่สถาบันในช่วงเช้า และดำเนินการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลที่โรงเรียนดารุลอูลูโลมนิบงบารู (แผนกประถมศึกษา) ในช่วงบ่าย

- วางแผนเกี่ยวกับการติดต่อทางโรงเรียนเพื่อการนัดหมายในการพูดคุยชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆของโครงการ และวางแผนกำหนดการเพื่อการทดลองจริง
- วางแผนเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับแผนการสอนที่จะนำแบบเรียนที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้จริงในการเก็บข้อมูล

3. มอบหมายงานเกี่ยวกับภาระงานวิจัยและหน้าที่ความรับผิดชอบในครั้งต่อไป

- นางนุรียะห์ แมกกอง มีหน้าที่ในการร่างแผนการสอนให้สอดคล้องกับแบบเรียน 2 บทที่ได้เลือกเพื่อนำไปใช้ในการทดลอง
- นายมะพลี แมกกองมีหน้าที่ติดต่อประสานงานเพื่อนัดหมายในการพบปะพูดคุยกับทางโรงเรียนที่จะลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลโดยการทดลองแบบเรียน แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์
- นางสาวบัตริยะห์ พานามิ มีหน้าที่ในการเตรียมความพร้อมแบบเรียน 2 บทที่จะนำไปทดลอง
- นางสาวรอเกียะ สะแลแง มีหน้าที่เตรียมอุปกรณ์ในการทดลอง เช่นสื่อต่างๆ และอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำกิจกรรม
- นางสาวสุนาดี มะสีละ วางระบบในการบันทึกข้อมูลในการทดลอง หรือการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในระหว่างการทดลอง

ผลการดำเนินงานกิจกรรม

- ทีมวิจัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน และปัญหาจากการดำเนินงานที่ผ่านมา แนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆ และหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนในการดำเนินงานกิจกรรมในครั้งต่อไป รวมทั้งตระหนักถึงหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินงานกิจกรรมครั้งต่อไป

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

- ไม่มี

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม นำเครื่องมือวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงไปทดลองใช้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการทดลอง เครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริง
2. เพื่อทดลองเครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริง
3. เพื่อวิเคราะห์และสรุปผลการทดลองเครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริง

สถานที่ โรงเรียนดารุลอูลอมนิบบงบารู (แผนกประถมศึกษา)

วัน/เดือน/ปี/เวลา 9 กุมภาพันธ์ - 3 มีนาคม 2558

ผู้เข้าร่วม

1. นางนูรียะห์ แมกกอง
2. นางสาวรอเกียะ สะแลแง
3. นางสาวฮุนาดี มะสีละ

วิธีการดำเนินการ

1. เตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง เครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริง
 - พบปะพูดคุยกับผู้บริหารโรงเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนดารุลอูลอมนิบบงบารู (แผนกประถมศึกษา)
2. ทดลองเครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริง
 - ทีมวิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยการทดลองตามกำหนดการที่ได้วางแผนร่วมกันกับทางโรงเรียนโดยยึดเอาคาบเรียนวิชากลุ่มสาระต่างประเทศ ในวิชาภาษาอังกฤษหลักและเสริม จำนวน 4 คาบต่อสัปดาห์ และใช้เวลา 4 สัปดาห์รวมทั้งหมดเป็น 16 คาบ ตลอดการทดลอง
3. ประชุมวางแผนเตรียมการสอน ประเมินผลการดำเนินงาน ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างสอน และบันทึกการทดลองสอนในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลในแต่ละครั้ง

ผลการดำเนินกิจกรรม

- 6) เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการทดลอง เครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริง
 - ทีมวิจัยมีความพร้อมก่อนการทดลองในระดับหนึ่งหลังจากที่ได้ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียน และได้ไปพบปะผู้บริหารของโรงเรียน ทีมวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นกันเองกับทีมวิจัย และได้ให้การตอบรับและสนับสนุนอย่างยิ่งให้ทีมวิจัยได้มาทำการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลวิจัยโดยให้เหตุผลว่า ทางโรงเรียนกำลังต้องการรูปแบบ และแนวทางในการบูรณาการภาษาอังกฤษกับหลักการอิสลาม และปัจจุบันทางโรงเรียนก็ยังขาดแคลนเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรด้านนี้ ซึ่งเป็นโอกาสเหมาะที่ทางทีมวิจัยจะมาทดลองแบบเรียนที่ได้ออกแบบในลักษณะของการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตมุสลิม ส่วนครูสอนภาษาอังกฤษนั้นพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ทีมวิจัยและยังจำวันที่ได้เข้าร่วมเสวนาและประชุมระดมความคิดเกี่ยวกับงานวิจัยกับทีมวิจัยเป็นอย่างดี และยังเสนอแนะให้ทีมวิจัยได้ออกแบบหรือสร้างแบบเรียนในลักษณะนี้ให้ครบทุกระดับชั้นคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
 - หลังจากได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารโรงเรียนฯ ทีมวิจัยจึงได้ปรึกษาร่วมกันกับครูสอนภาษาอังกฤษในการเลือกนักเรียนสองห้องเรียน ที่มีความสามารถไม่แตกต่างกันมากนักเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1

ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง และทีมวิจัยได้รับแจ้งตารางการสอนของกลุ่มทดลอง คือ วันเวลาในการทดลอง สอนนั้นจะมี 3 วันคือ วัน จันทร์เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20 วันอังคารเวลา 10.30 – 11.20 และ วันศุกร์เวลา 11.20-12.10 โดยรวมทั้งหมดเป็น 4 คาบต่อสัปดาห์ หรือ 16 คาบ ภายในระยะเวลา 1 เดือน (สัปดาห์ละ 3 วัน ทั้งหมด 4 สัปดาห์ ใช้เวลา 12 วัน) ซึ่งตรงกับที่ทีมวิจัยได้กำหนดไว้ในแผน

- หัวหน้าโครงการวิจัยได้อธิบายถึงหน้าที่ในการทดลองให้กับทีมวิจัยแต่ละคนและครูสอน ภาษาอังกฤษที่อาสาจะช่วยในการเก็บข้อมูล รวมทั้งอธิบายถึงวิธีการทดลองโดยใช้แผนการสอนที่ได้ออกแบบที่ สอดคล้องกับบทเรียนที่เลือกมาทดลอง อธิบายให้ทีมวิจัยเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการบันทึกข้อมูลจากการ สังเกตการณ์ และวิธีการประเมินผลหรือทดสอบก่อนและหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบที่ทีมวิจัยได้ ออกแบบร่วมกันและใช้ข้อมูลบางส่วนที่ได้รับการเสนอแนะจากครูสอนภาษาอังกฤษก่อนหน้านี้จากการพูดคุย และปรึกษาหารือกันทางโทรศัพท์และทางอีเมล และในการทดลองครั้งนี้ทีมวิจัยจะแบ่งหน้าที่โดยให้ทีมวิจัยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการสอน โดยแบ่งเป็นผู้ที่สอนการสนทนา ผู้ที่สอนคำศัพท์ และผู้ที่สอนหลักการอ่าน และผู้ที่ทำหน้าที่บันทึกจากการสังเกตการณ์นั้นจะสับเปลี่ยนหน้าที่ในการบันทึกการสังเกตการณ์ตามสถานการณ์ ต่างๆ โดยผู้ที่ไม่ได้สอนในช่วงเวลานั้นๆก็จะทำหน้าที่จดบันทึกเหตุการณ์สำคัญๆ และมอบหมายให้คุณครูสอน ภาษาอังกฤษที่อาสาจะช่วยนั้น ช่วยคุมและสังเกตการณ์นักเรียนในเวลาทีมวิจัยได้สับเปลี่ยนกันสอน

7) ทดลองเครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริง

ทีมวิจัยได้ทดลองเครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูลจริงตามแผนการสอนที่ได้วางไว้ และมีการปรับเปลี่ยน แผนการสอนตามความเหมาะสม วันเวลาในการทดลองสอนนั้นทั้งหมด 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน หรือ 4 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 16 คาบ แต่ละสัปดาห์จะทดลองสอน จันทร์เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20 วันอังคารเวลา 10.30 – 11.20 และวันศุกร์เวลา 11.20-12.10 ดังตารางต่อไปนี้

วัน	09.40-10.30	10.30 – 11.20	11.20-12.10
จันทร์			
อังคาร			
ศุกร์			

8) ประชุมวางแผนเตรียมการสอน ประเมินผลการดำเนินงานการทดลองสอนของแต่ละสัปดาห์ ปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างสอน และรวบรวมบันทึกการ สอนในแต่ละครั้งของการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ดังตารางการดำเนินงานดังต่อไปนี้

สัปดาห์ที่	การดำเนินงาน
1	<ul style="list-style-type: none"> ● ประชุมครั้งที่ 1 :วางแผนก่อนการทดลองสอนตามแผนการสอนที่ได้ออกแบบ ● บันทึกการสอนวันที่ 1 ● บันทึกการสอนวันที่ 2 ● บันทึกการสอนวันที่ 3
2	<ul style="list-style-type: none"> ● ประชุมครั้งที่ 2 :ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป ● บันทึกการสอนวันที่ 4 ● บันทึกการสอนวันที่ 5 ● บันทึกการสอนวันที่ 6
3	<ul style="list-style-type: none"> ● ประชุมครั้งที่ 3 :ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป ● บันทึกการสอนวันที่ 7 ● บันทึกการสอนวันที่ 8 ● บันทึกการสอนวันที่ 9
4	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป ● บันทึกการสอนวันที่ 10 ● บันทึกการสอนวันที่ 11 ● บันทึกการสอนวันที่ 12 ● ประชุมครั้งที่ 5 :สรุปผลการทดลองในภาพรวม

ประชุมครั้งที่ 1 :วางแผนก่อนการทดลองสอนตามแผนการสอนที่ได้ออกแบบ

ทีมวิจัยได้นัดประชุมที่สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี เพื่อวางแผนและมอบหมายภาระงานสอนของแต่ละคนในทีมวิจัย โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการสอนและบทเรียนที่เลือกมาจากแบบเรียนเพื่อใช้ในการทดลอง หัวหน้าโครงการวิจัยได้อธิบายถึงหน้าที่ในการทดลองให้กับทีมวิจัยแต่ละ

คนและครูสอนภาษาอังกฤษที่อาสาจะช่วยในการเก็บข้อมูล รวมทั้งอธิบายถึงวิธีการทดลองโดยใช้แผนการสอนที่ได้ออกแบบที่สอดคล้องกับบทเรียนที่เลือกมาทดลอง อธิบายให้ทีมวิจัยเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการบันทึกข้อมูลจากการสังเกตการณ์ และวิธีการประเมินผลหรือทดสอบก่อนและหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบที่ทีมวิจัยได้ออกแบบและใช้ข้อมูลบางส่วนที่ได้รับการเสนอแนะจากครูสอนภาษาอังกฤษก่อนหน้านี้จากการพูดคุยและปรึกษาหารือกันทางโทรศัพท์และทางอีเมล และในการทดลองครั้งนี้ทีมวิจัยจะแบ่งหน้าที่โดยให้ทีมวิจัยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการสอน โดยแบ่งเป็นผู้ที่สอนการสนทนา ผู้ที่สอนคำศัพท์ และผู้ที่สอนหลักการอ่าน และผู้ที่ทำหน้าที่บันทึกจากการสังเกตการณ์นั้นจะสับเปลี่ยนหน้าที่ในการบันทึกการสังเกตการณ์ตามสถานการณ์ต่างๆ และมอบหมายให้คุณครูสอนภาษาอังกฤษที่อาสาจะช่วยนั้น ช่วยคุมและสังเกตการณ์นักเรียนในเวลาที่ทีมวิจัยได้สับเปลี่ยนกันสอนร่วมกับถ่ายรูปรูปเพื่อเก็บเป็นหลักฐาน

บันทึกการสอนวันที่ 1

วันอังคารที่ 9 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20

(บันทึกโดย Teacher นูรียะห์)

วันนี้เป็นวันแรกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ทีมวิจัย 3 คนได้รวมตัวกันนัดเจอที่สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี พร้อมเอกสารและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการทดลอง หลังจากที่ได้ติดต่อประสานงานกับคุณครูภาษาอังกฤษที่อาสาเป็นผู้ช่วยในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ทีมวิจัยจึงขอช่วยให้คุณครูแจ้งนักเรียนและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยคร่าวๆ ให้เด็กฟังและให้เด็กนักเรียนจัดโต๊ะเพื่อทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อทีมวิจัยไปถึงโรงเรียนดาร์ลุโลมนิบงบารู และได้ตรงไปยังห้องที่เลือกเป็นห้องทดลองนั้น นักเรียนทุกคนได้นั่งประจำที่ของตนอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยโดยมีคุณครูภาษาอังกฤษ คุณครูอารีณา คุมอยู่ และอีกห้องที่ทีมวิจัยได้เลือกเป็นกลุ่มควบคุมจะมีคุณครูภาษาอังกฤษอีกคนช่วยคุมสอบ ทีมวิจัยจึงช่วยกันแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทำ และอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบ โดยที่นักเรียนจะต้องอ่านคำถามจากแบบทดสอบเอง โดยการให้เวลาเด็กนักเรียนทำข้อสอบ 50 นาที ในห้องของกลุ่มทดลองนั้น นักเรียนแต่ละคนทำข้อสอบอย่างขมุกขมัว บางคนตั้งใจมาก บางคนนั่งกระสับกระส่ายหันซ้ายหันขวา บางคนหันมาสบตากับทีมวิจัยเชิงขอความเห็นใจ เวลาผ่านไปครึ่งชั่วโมงเด็กนักเรียนบางคนบอกทีมวิจัยว่าเสร็จแล้วและส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบให้ทีมวิจัย บางคนถามว่าต้องทำทุกข้อไหม ถ้าตอนสุดท้ายทำไม่ได้ และอยากจะส่งเลยได้ไหม ทีมวิจัยจึงให้เด็กนักเรียนส่งถ้าทำไม่ได้ หลังจากนั้นสิบนาทีทุกคนก็เริ่มทยอยกันส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบ บางคนมีสีหน้ายิ้มอายๆ ให้กับทีมวิจัย บางคนมีสีหน้ากังวล และบางคนมีสีหน้าอยากจะถามทีมวิจัยเหมือนสงสัยอะไรบางอย่าง

เมื่อนักเรียนทุกคนส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบหมดแล้ว คุณครูก็ให้เด็กนักเรียนทุกคนจัดโต๊ะใหม่ และทีมวิจัยทุกคนจึงเริ่มแนะนำตัวหน้าชั้น โดยใช้ภาษาอังกฤษ My name is Nureeyah Maekong.

You can call me teacher Nureeyah. I like blue color and I like cat. Mieu....muie. และทีมวิจัยอีกสองคนก็แนะนำชื่อของแต่ละคน สีที่ชอบ และสัตว์ที่ชอบตามลำดับ โดยให้นักเรียนเรียกชื่อของทีมวิจัยโดยใช้คำว่า Teacher นำหน้า ตอนแรกๆนักเรียนยังดูเกร็งๆและบางคนก็ส่งยิ้มบางคนก็หลบสายตาทีมวิจัย หลังจากนั้นทีมวิจัยจึงเริ่มกิจกรรมโดย Teacher ฮุนาติ โดยการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ ใช้ประโยคสั้นๆ และให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้นแสดงท่าทางประกอบจากเรื่องที่เล่า โดยการเล่าเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว 'Telling story about Family' Teacher ฮุนาติ ยืนเท้าสะเอวหน้าชั้นและบอกให้เด็กทำตาม ถ้าตนทำอะไรให้ทำตามทุกอย่างพร้อมกับฟังเนื้อเรื่องที่เล่าด้วย ว่าเมื่อเอ่ยคำไหนแล้วผู้สอนทำท่าอะไรก็ให้ทำตาม และให้นักเรียนจำคำที่ผู้สอนใช้พร้อมกับท่าทางที่แสดงประกอบเมื่อผู้สอนกล่าวคำนั้น ผู้สอนเริ่มเล่าเรื่อง 'Once upon a time, there was a family. There were four people in this family. There were mother (ทำท่าโน้มตัวไปข้างหน้าและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม), father (ทำท่าโน้มตัวไปข้างหลังและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม), brother (ทำท่าโน้มตัวไปทางขวาและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม) and sister (ทำท่าโน้มตัวไปทางซ้ายและคางไว้ประมาณ 5 วินาทีและยืดตัวขึ้นกลับมาเหมือนเดิม) ผู้สอนจะเล่าซ้ำๆและให้นักเรียนทำท่าประกอบ และเริ่มทำเร็วขึ้น หลังจากนั้นผู้สอนได้เล่าเรื่องแต่ไม่ได้ทำท่าประกอบ แต่จะให้เด็กนักเรียนทำท่าประกอบเนื้อเรื่องเองโดยจำว่าชื่อสมาชิกครอบครัวคนไหนและต้องทำอะไร เด็กๆเริ่มสับสนกับชื่อและท่าประกอบ บางคนจำผิดจำถูกและเริ่มทำท่าแบบไม่ค่อยแน่ใจแต่ต้องทำให้เร็วทันกับที่ผู้สอนเอ่ยชื่อสมาชิกครอบครัว เด็กนักเรียนเริ่มสนุกเพราะสับสนว่าคำไหนทำอะไร นักเรียนหลายคนหัวเราะชอบใจกับกิจกรรมที่ทีมวิจัยเตรียมมา และทีมวิจัยได้สลับให้ผู้สอนแต่ละคนมานำกิจกรรม จากการทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมกับนักเรียนทำให้นักเรียนเริ่มมีการตอบสนองและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆมากขึ้น

บันทึกการสอนวันที่ 2

วันอังคารที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา: 10.30 -11.20

(บันทึกโดย Teacher ฮุนาติ)

วันนี้เป็นวันแรกๆที่ทีมวิจัยต้องทดลองการสอนโดยใช้แผนการสอน และเวลาที่จะใช้ทดลองสองในวันนี้คือ 2 คาบ คาบละ 50 นาที ในการทดลองสอนครั้งนี้ จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีทั้งหมด 23 คน ผู้หญิง 12 คนและผู้ชาย 11 คน จำนวนผู้สอนมีทั้งหมด 3 คน เนื้อหาที่ใช้สอนคือเนื้อหาในแบบเรียนบทที่ 1 เรื่อง 'Assalamualaikum' ซึ่งประกอบไปด้วยบทสนทนา (Conversation) คำศัพท์ (Vocabulary) การอ่านและการออกเสียง (Reading and Phonic) ซึ่งผู้สอนได้แบ่งการสอนตามเนื้อหาที่กำหนด วันนี้เป็นวันแรกของการสอน Teacher รอกิเยาะจะเป็นผู้ที่รับผิดชอบสอนเกี่ยวกับบทสนทนา Conversation แต่ก่อนอื่นก็ต้องเริ่มด้วยกิจกรรม let's start เพื่อแนะนำตัวละครในบทเรียนก่อน ผู้สอนจะถามผู้เรียนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ

ตัวละคร และหลังจากนั้นจึงถามข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน หลังจากนั้นผู้สอนก็ให้นักเรียนจับคู่ถามคำถามเกี่ยวกับเพื่อน หลังจากนั้นจึงได้เริ่มบทสนทนา ด้วยการทำความเข้าใจความหมายของการทักทายของมุสลิมคือ คำว่า ‘Assalamualaikum’ และ ‘Alhamdulillah’ คำว่า ‘Assalamualaikum’ หมายถึง ‘Peace be upon you’ ส่วน ‘ Alhamdulillah’ หมายถึง ‘ Thanks to Allah’ จากคำ 2 คำนี้ นักเรียนทุกคนสามารถให้ความหมายได้เป็นภาษาไทย แต่ไม่สามารถให้ความหมายเป็นภาษาอังกฤษได้ แต่มีนักเรียนแค่บางส่วนเท่านั้นที่ให้ความหมายเป็นภาษาอังกฤษได้ จากนั้นผู้สอนได้สอนบทสนทนาเกี่ยวกับความหมายของ 2 คำนั้น โดยถามเป็นคำถาม “How do we say ขอบคุณอัลลอฮ in English?” และ “What does Assalamualaikum mean ?” ซึ่งนักเรียนก็ได้เรียนรู้และปฏิบัติตามผู้สอน ถึงแม้บางคนอาจจะต้องใช้เวลาในการเรียนรู้และเข้าใจ หลังจากพัก 5 นาที Teacher นูรียะห์ ก็เริ่มสอนด้วยหลักการออกเสียง Phonic ผู้สอนได้สอนนักเรียนให้รู้วิธีการออกเสียงสระ Vowel ตามเพลงที่ได้เตรียมไว้ ซึ่งจะเห็นว่านักเรียนมีความพอใจเพราะได้ร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง หลังจากนั้น Teacher ฮุนาดีสอนคำศัพท์ Voabulary ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ ที่นักเรียนต้องใช้ในห้องเรียน อย่างเช่น write, read, tell, speak, circle, point to และอื่นๆ ผู้สอนได้สอนคำศัพท์โดยเริ่มให้นักเรียนอ่านเป็น และใช้ท่าทางประกอบในการทำความเข้าใจความหมาย อย่างไรก็ตามนักเรียนไม่สามารถรู้ความหมายได้หมด เนื่องจากหมดคาบเรียน สิ่งที่ควรปรับปรุงสำหรับวันนี้ คือ ต้องมีการจัดตารางเวลาสอนให้เหมาะสม เนื่องจากเนื้อหาดีมากแต่เวลาไม่พอ นอกจากนั้นผู้สอนต้องไปทบทวนการตั้งคำถาม “How do we sayin English?” และ “What does mean ?” เพราะสามารถทำให้สับสนได้

บันทึกการสอนวันที่ 3

วันศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา: 11.20 -12.10

(บันทึกโดย Teacher ฮุนาดี)

วันนี้เป็นวันที่ชั่วโมงคาบการเรียนการสอนเพียงคาบเดียวซึ่งมีเวลาแค่ 50 นาที ดังนั้น Teacher รอกิเยาะเริ่มสอนโดยการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา บทสนทนา Conversation เริ่มด้วยคำถาม ซึ่งการเรียนการสอนเริ่มต้นด้วยบทสนทนา

- What does ‘Assalamualaikum’ mean?
- It means ‘peace be upon you.’
- What does ‘Alhamdulillah’ mean?
- It means ‘Thank you Allah.’

คำถามข้างต้นเป็นคำถามที่ผู้สอนถามนักเรียนหลายๆรอบโดยใช้วิธีการสอนบทสนทนาโดยการถามตอบนักเรียนด้วยบทสนทนาที่สอน แบบสลับวิธีการที่หลากหลาย เริ่มด้วยการถามนักเรียนทุกคนโดยรวม และ

นักเรียนทุกคนตอบได้ ถามแบบแบ่งกลุ่มนักเรียนชายหญิงสลับกันตอบ พบว่านักเรียนสามารถตอบได้ แต่พอมาลองถามทีละคน มีตอบได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ต่อมาให้ให้นักเรียน ถาม-ตอบ กันเอง ก่อนที่จะหมดเวลาผู้สอน ก็ได้มีการถาม What doesmean? How do we say พระอาทิตย์ in English?

สรุปโดยรวมแล้ว วันนี้เด็กมีความเข้าใจมากขึ้น สามารถตอบคำถามที่ผู้สอนถามได้ และใช้บทสนทนาที่เรียนถามเพื่อนได้ ยกเว้นนักเรียนชายบางคนที่ไม่ตั้งใจเรียน ผู้สอนจำเป็นต้องเขียนคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาบนกระดานแล้วให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามโดยการถามเพื่อนด้วยคำถามที่ผู้สอนเน้นบนกระดาน จะเห็นได้ว่านักเรียนมีการพัฒนามากขึ้นจากเมื่อวาน นักเรียนทราบความหมายของ Assalamualaikum และ Alhamdulillah in English นักเรียนเข้าใจคำถามว่าผู้ถามต้องการอะไร แต่ถ้าหากให้นักเรียนเป็นผู้พูดหรือถามเองอาจมีติดๆขัดๆบ้าง

จากนั้นเป็นช่วงของการสอนการออกเสียง Phonic โดย Teacher นูรียะห์ ผู้สอนเปิดเพลงให้ฟัง ซึ่งดึงดูดความสนใจจากเด็กนักเรียนได้ดีทีเดียว การสอนช่วงนี้ผู้สอนได้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการเปิดเพลงการออกเสียง ซึ่งเป็นการออกเสียงพยัญชนะ สังเกตได้ว่านักเรียนออกเสียงไม่ค่อยเป็น เพราะนักเรียนบอกว่าไม่เคยเรียนการออกเสียง A-Z แต่นักเรียนก็พยายามออกเสียงตามเพลงที่ผู้สอนเปิด นักเรียนฝึกร้องเพลงการออกเสียงพยัญชนะ A-Z ตามผู้สอน และผู้สอนได้สอนร้องเพลงเสียงสระ “Vowels : a , e , i , o , u /a/ /e/ /i/ /o/ /u/ Are shorts vowels that we use.. EX : /P/ /e/ /n/ /S/ /u/ /n/ / R/ /u/ /n/.....” และเด็กก็ร้องเพลงตาม หลังจากนั้นผู้สอนให้นักเรียนแข่งขันกันเป็นกลุ่ม โดยให้ทำกิจกรรมการเขียนตามคำบอก โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเขียนตามคำบอกบนกระดาน ตามปกติแล้วนักเรียนจะนั่งเรียนโดยแยกกลุ่มเป็นสองฝั่งคือฝั่งผู้ชายและฝั่งผู้หญิง ผู้สอนจะเป็นผู้เปล่งให้ฟังแล้วให้ตัวแทนกลุ่มเขียนทีละเสียงบนกระดาน เช่น

- / k/ /a/ /t/ : เด็กทั้งสองกลุ่มเขียน ‘kat’ ซึ่งคำตอบคือ ‘Cat’
- / t/ /e/ /n/ คำตอบ ten และคำอื่นๆ

สังเกตได้ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม บางคนเต็มใจที่จะออกมาเขียนโดยที่เพื่อนในกลุ่มยังไม่ทันได้เลือกตัวแทนกลุ่ม และนักเรียนแต่ละกลุ่มก็พยายามช่วยกันบอกคำตอบให้ตัวแทนกลุ่มของตน ส่วนนักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มก็ดูตื่นเต้นเพราะเกรงว่าจะเขียนไม่ถูก จากกิจกรรมทั้งหมดเกี่ยวกับการออกเสียงนั้นสรุปโดยรวมแล้วเด็กๆส่วนใหญ่อ่านได้ถูกต้อง แต่ถ้าเป็นการเขียนแล้วเด็กบางคนยังเขียนผิด

ส่วนในช่วงของการสอนคำศัพท์ Vocabulary ผู้สอนไม่สามารถสอนได้วันนี้ เนื่องจากเวลาเรียนหมดคาบแล้ว แต่ Teacher สุนาตได้เกริ่นนำบ้างเกี่ยวกับคำศัพท์ Vocabulary ในบทเรียน ผู้สอนได้ใบ้คำโดยทำท่าให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนบอกเป็นภาษาอังกฤษว่าที่ครูแสดงท่าทางนั้นคือคำอะไร ในการสอนคำศัพท์นั้น

ผู้สอนคิดว่าควรทำเป็นบัตรคำศัพท์พร้อมรูป แสดงให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจพร้อมกัน และสามารถที่จะบูรณาการการสอนการออกเสียงของพยัญชนะแต่ละคำได้ด้วย สิ่งที่ต้องปรับปรุงสำหรับวันนี้คือ ช่วงเวลาคาบการเรียนการสอนวันนี้ ควรสอนเป็นแบบทบทวนโดยใช้เกมมากกว่าเนื้อหา เพราะเวลาไม่อำนวย การที่จะพัฒนาเด็กที่ยังด้อยในการเรียนรู้ ควรพัฒนาที่ตัวบุคคลของเด็ก ส่วนการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ต้องจำกัดเวลาให้เหมาะสม ถ้านานเกินไป นักเรียนอาจไม่มีสมาธิในการเรียน

ประชุมครั้งที่ 2 : ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป

หลังจากที่ได้เก็บข้อมูลโดยการทดลองสอนเสร็จแล้วนั้น ทีมวิจัยจึงนัดกันไปทานอาหารเที่ยงพร้อมกับการปรึกษาหารือร่วมกันเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆที่พบเจอในการเก็บข้อมูลตลอดสัปดาห์นี้ และปัญหาจากการสอนพบว่านักเรียนเริ่มแสดงความขบถออกมาและเสียงดังในระหว่างทำกิจกรรมโดยเฉพาะนักเรียนชาย จึงมีข้อเสนอเกี่ยวกับการแก้ปัญหาระหว่างเรียนดังนี้

-ไม่ควรบังคับเด็กให้เงียบ แต่ควรจะดึงความสนใจเด็กโดยใช้กิจกรรมอย่างอื่นมาแทน อาทิเช่น เกมส์ รูป ภาพ และอื่นๆในการสอน

-การใช้วีดีโอหรือเปิด VCD ไม่เกิดผลดีมากนัก ถ้าหากผู้สอนเปิดหลายรอบ

-เตรียมสื่อการสอนเพิ่มขึ้นในการทำกิจกรรมกับเด็ก เพราะการเขียนบนกระดานของผู้สอนอาจใช้เวลาและเด็กเริ่มไม่สนใจ การที่ผู้สอนจะเรียกสมาธิเด็กกลับมาสนใจกิจกรรมอีกครั้งก็ต้องใช้ใช้เวลาพอสมควร

- อุปกรณ์ที่ควรเตรียมเพิ่มเติม คือ ป้ายชื่อ : กระดาษ เชือก แฟ้ม และอื่นๆเพื่อช่วยในการทำกิจกรรม

-เทคนิคในการสอนนักเรียนนั้นควรใช้การฝึกสนทนา (Conversation) โดยรวม หรือกลุ่มก่อนหลังจากนั้นจึงเป็นรายบุคคล

- ทักษะการออกเสียง (phonics) ควรฝึกให้เด็กรู้จักเสียงทั้งหมดก่อน โดยสอนเสียง 26 เสียง

- Vocabulary สอนร่วมกับ Phonics ได้

-เวลาเรียนหรือทำกิจกรรมควรปรับปรุงใหม่เนื่องจากแต่ละทักษะที่นำเสนอในบทเรียนแต่ละบทนั้นมีเนื้อหาเหมาะสมและผู้เรียนมีความพร้อมที่จะพัฒนาแต่ละทักษะไม่เท่ากัน และหากจะให้เด็กนักเรียนเรียนจบแต่ละเนื้อหาของแต่ละทักษะก่อนนั้น จะใช้เวลามากพอสมควรและเกรงว่านักเรียนอาจจะเบื่อถ้าต้องเรียนเนื้อหาของแต่ละทักษะจนหมดก่อนจึงจะขึ้นเนื้อหาใหม่ ดังนั้นจึงมีความเห็นร่วมกันว่าเวลาสอนเนื้อหาของทักษะทางภาษาอังกฤษในแต่ละบทนั้น ผู้สอนควรมีการปรับเปลี่ยนการเรียบเรียงเนื้อหาหรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนทุกทักษะในคาบเดียวกัน แต่แบ่งเป็นช่วงของการสอนแต่ละทักษะ โดยกำหนดเวลาที่สอนดังต่อไปนี้คือ

-จันทร์ (เวลาเรียน 2 คาบ): conversation (30 นาที), phonics/reading (40 นาที), vocabulary (30 นาที)

-อังคาร (เวลาเรียน 1 คาบ): conversation (20 นาที), phonics/reading (20 นาที), vocabulary (10 นาที)

-ศุกร์: (เวลาเรียน 1 คาบ): vocabulary (30 นาที), phonics/reading (20 นาที)

บันทึกการสอนวันที่ 4

วันจันทร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20)

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะห์)

วันนี้ต้องเริ่มการสอนบทสนทนา conversation แต่ Teacher รอกีเยาะห์ ไม่ค่อยพร้อมเพราะก่อนหน้านี้ท้องเสีย และวันนี้ก็ยังไม่รู้สึกเพลียจากอาการท้องเสีย ก่อนหน้าจึงไม่มีเวลาเตรียมการสอนโดยเฉพาะเรื่องการสอน ระหว่างทางจึงได้ความคิดมาอย่างหนึ่งคือ ต้องไปซื้อกระดาษโรตี แวะซื้อกระดาษโรตีสองแผ่นกลางทาง แต่ตัดสินใจเข้าไปเตรียมความพร้อมที่สถาบันภาษานานาชาติ ปารามิเต (ที่ทำงาน) ก่อน ทั้งๆที่รู้ว่าใกล้เวลาสอนแล้ว แต่ก็เอาเหอะ ไปตั้งหลักก่อน โดยตัดกระดาษโรตีออกมาเป็นสี่แผ่น และเขียนบทสนทนาที่เตรียมก่อนหน้านี้

Hakeem: Can you read Al-Qur'an?

Amir: No, I can't.

Hakeem: Are you learning *Qira'ati*?

Amir : Yes I'm learning *Qira'ati*.

กว่าจะเสร็จออกมาเป็นแบบนี้ เขียนผิดเขียนถูกเพราะต้องแข่งกับเวลา สุดท้ายก็เขียนทันแค่ 2 แผ่นแรก ออกจากสถาบันภาษาประมาณ 9.30 คิดว่าขับรถแค่ 10 นาทีก็ถึงแล้ว เพราะเวลาเรียนเริ่ม 9.40 ขับไปได้ครึ่งทางก็พ่วงเห็นรถ Teacher นูริยะห์ก็พ่วงมาเหมือนกัน อ้าว...ช่วยเลยฉัน แล้วจะมีใครอยู่ที่ห้องบ้างไหมนะ เพราะระหว่างทางคิดว่า ถ้าเราเข้าไปช้าอย่างน้อยก็มี Teacher ฮุนาดี กับ Teacher นูริยะห์ พอเห็น Teacher นูริยะห์พ่วงมาคิดหนักเลยเรา ไปถึงห้องก็เลยเวลาไป 10 นาที เห็น Teacher ฮุนาดีละลายพฤติกรรมอยู่...เฮ้อ! โลงอก พอได้เวลาเรียนก็สะกิด Teacher ฮุนาดีว่าให้เริ่มสอนก่อน ทั้งที่เป็นคิวของ conversation ก่อน ให้เวลา Teacher ฮุนาดีสอนคำศัพท์ประมาณ 10 นาที เพื่อตั้งหลักวันนี้ Teacher ฮุนาดี สอนการเรียนรู้คำศัพท์ (vocabulary) Teacher ฮุนาดีได้เริ่มกิจกรรมเมด้วยกิจกรรมละลายพฤติกรรมที่เคยใช้ในวันแรกของการเก็บข้อมูล 'Telling the story of a family' โดยให้นักเรียนทำท่าประกอบการเล่นเรื่องของผู้สอนอย่างที่เคยทำมาแล้ว เพื่อเรียกสมาธิเด็กนักเรียน หลังจากนั้นจึงเริ่มสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ (vocabulary) ด้วยการแสดงบัตรคำที่มีรูปภาพประกอบที่ผู้สอนได้เตรียมมา แล้วตั้งคำถามเพื่อฝึกการตอบคำถามของเด็กนักเรียน

“How do we sayin English?” และ “What does mean ?” จะเห็นได้ว่านักเรียนสามารถตอบคำถามผู้สอนได้โดยดูจากรูปภาพประกอบ และด้วยความสามารถของนักเรียนอีกด้วย นอกจากนั้นผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการสะกดคำโดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะและเสียงสระในคำนั้นๆนักเรียนส่วนใหญ่ทราบ

ความหมายของคำศัพท์บ้าง เนื่องจากคำศัพท์เฉพาะบางคำที่นักเรียนมีความคุ้นเคยในคำศัพท์ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันนั้น นักเรียนจะสามารถบอกได้ว่ามันคืออะไร เช่นรูปหนังสืออัล-กุรอาน เห็นเด็กๆสนุกกันกับกิจกรรม Family Story กัน ก็เลยให้ Teacher ฐานาตีต่อเลย ระหว่างที่ Teacher ฐานาตีสอนอยู่นั้น เราก็ไปเตรียมตัวของเรา วันนั้น Teacher ฐานาตีเตรียมรูปภาพหลายรูปเพื่อมาเล่นกิจกรรมกับเด็กๆ เด็กๆก็เล่นกันดูเหมือนไม่สนใจแต่ตอบสนองมาได้ดี

เมื่อถึงช่วงเวลาเรียนของ conversation ก่อนที่นักเรียนจะเริ่มเรียนบทสนทนา นั้น Teacher นูริยะห์ก็จะทำกิจกรรมชั้นกลางเพื่อเรียกสมาธิเด็กๆกลับมาอีกครั้ง ระหว่างนั้นก็เอา conversation ที่เขียนในกระดาษโรวีตี มาแปะบนกระดาน เด็กๆเริ่มชนแล้ว และไม่สนใจอะไรในห้องเลย พอได้เวลาสอนปุบ เราก็ไม่สบาย เด็กๆเหมือนไม่ฟังเราเลย ก็เลยร้องเพลง Baa Baa Black Sheap ให้ฟัง ก็ยังไม่เงียบทำไงดี ตอนนั้นเราเองก็เหนื่อย ก็บอกให้เด็กๆเปิดSheetที่แจก และอ่านตาม ตอนนี้อาจารย์อ่านกลับไปกลับมา สาเหตุเป็นเพราะว่า เตรียมตัวมาน้อย อุปสรรค ไม่สบาย วิธีแก้ปัญหาคือต้องใส่หมายเลขระบุว่าบทสนทนาอันไหนมาก่อน Teacher Nureeyah รู้สึกว่าเด็กเริ่มควบคุมไม่ได้ และ Teacher รอกิเยาะห์ไม่ไหวแล้ว ก็เลยบอกให้เด็กๆดูกระดาน อ่านในกระดาษแบ่งเป็นฝั่งผู้ชายเป็น Hakeem ผู้หญิงเป็น Amir และเมื่อเด็กๆเริ่มจะสนใจได้สักพักก็หันเข้าไปถามเด็กนักเรียนรายบุคคล มีตอบได้บ้างไม่ได้บ้าง และระหว่างถามนักเรียนอีกคน อีกกลุ่มก็เล่น “ฉันเหนื่อยแล้วนะ (คิดในใจ)” สุดท้ายการสอนก็จบลง รู้สึกวันนี้เหนื่อยมากๆหมดแรง อ่อนล้า เจอเด็กนักเรียนดูเหมือนไม่เข้าใจว่าแต่ละประโยคแปลว่าอะไรบ้าง ช่วงระหว่างพัก Teacher นูริยะห์ได้แนะนำว่าสำหรับคำศัพท์ใหม่ของบทเรียนนั้น ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายของแต่ละคำก่อน แล้วจึงสอนเนื้อหาที่เป็นบทสนทนา

หลังจากนั้น Teacher นูริยะห์ก็ทบทวนและสอนต่อกับ Phonics Teacher นูริยะห์เก่งระดับนี้ๆ คุณเด็กอยู่เลย สอนใช้เวลาประมาณ 40 นาที เหลืออีก 10 นาที ให้ Teacher ฐานาตีมาสอนต่ออีกนิด และนี่คือเรื่องราวทั้งหมดของวันที่ 16 ก.พ .2558 กลับมาที่บ้านก็มานั่งคิดหนักเหมือนกัน ว่าฉันจะเอาอย่างไรกับเด็กๆดี ก็เลยคิดเกมส์นี้ขึ้นมา

บันทึกการสอนวันที่ 5

วันอังคารที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 10.30 -11.20

(บันทึกโดย Teacher รอกิเยาะห์)

วันนี้เดินทางมาดาร์ลุโลมกับ Teacher นูริยะห์ ระหว่างทางก็คุยเรื่องรายละเอียดเรื่องเกมส์ว่าเป็นยังไง อธิบายให้ Teacher นูริยะห์ฟังว่า วันนี้มีเกมส์และจะให้เด็กนักเรียนเล่นเป็นกลุ่ม ลักษณะของเกมส์คือ

การแข่งขันกันเรียนบทสนทนาใหม่อีกครั้ง เพราะว่าได้บทเรียนจากการสอนที่ล้มเหลวของเมื่อวาน และแอบคิดในใจว่าวันนี้คงสนุกแน่ๆ วันนี้เดินทางมาสอนแค่สองคนเนื่องจาก Teacher ฐนาติติตติธระ ถือของเยอะแยะมารวมถึงแฟ้มเก็บเอกสารที่จะเอามาแจกเด็กๆ พอเดินทางไปถึงด้วยความเป็นเด็กคำแรกที่ได้ยิน คือ Teacher จะเอามาแจกหรือคะ? บ้างก็เข้าใจว่าจะเอามาเป็นของรางวัล แอบน้อยใจคิดว่าตนไม่ได้ เราก็เลยถือโอกาสความดีใจของเด็กๆนี้บอกว่า " ไปนั่งที่ให้เรียบร้อย ถ้าใครไม่เรียบร้อยจะไม่ให้แฟ้ม " ได้ผลแฮะ เด็กๆวิ่งเข้าไปนั่งที่ของตน ดูเรียบร้อยผิดปกติวันนี้ ระหว่างที่ทุกคนเข้านั่งที่ของตน มีเด็กๆหลายคนถามขึ้นมาว่า " วันนี้ Teacher ฐนาติไม่มาหรือคะ/ครับ? " พวกเราก็ไปทักทายเด็กเช่นเคยและบอกให้เด็กๆนั่งกันเป็นกลุ่ม ตอนนีให้ Teacher นูริยะห์เป็นคนจัดกลุ่มให้เด็กๆ ตอนแรก Teacher นูริยะห์บอกว่าให้จัดกลุ่มละ 4 คน แต่เอะเราเตรียมเกมมา 4 เกมเอง ชายสองกลุ่ม หญิงสองกลุ่ม Teacher นูริยะห์เลยบอกใหม่ให้เด็กๆจัดกัน 4 กลุ่ม ชายสองหญิงสอง แนนอนการจัดกลุ่มเป็นอะไรที่วุ่นวายไม่น้อย บางคนอยากอยู่อีกกลุ่มแต่ตัวอยู่อีกกลุ่ม ดูได้จากสนทนาของเด็กๆ ส่วนเด็กชายมีอยู่กลุ่มหนึ่งเยอะมากเลยต้องเฉลี่ย มีเสียงหนึ่งดังขึ้นจากกลุ่มเด็กเยอะ " ปะมะไปอยู่กลุ่มโน้น " ..ระหว่างที่เด็กๆจัดกลุ่มอยู่นั้น เราก็ไปจัดเตรียมเกมเตรียมสอน ก็เอากระดาษA4 แปะบนกระดาน 4 แผ่นแต่นึกขึ้นมาได้ว่าต้องเขียนบทสนทนาที่จะทบทวนของเมื่อวาน พอจัดการทุกอย่างเรียบร้อยแล้วก็ไปจัดการเด็กๆกับ Teacher นูริยะห์

ตอนนี้ได้ 4 กลุ่มแล้วกลุ่มไหนเรียบร้อยก็เอาแฟ้มไปแจกก่อน หลังจากที่ได้แฟ้มก็ให้เขียนชื่อด้วยปากกาเคมี เด็กๆตื่นเต้นกัน และชื่อต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ บางคนเขียนเป็นแล้ว และเด็กบางคนยังไม่แน่ใจ เด็กๆก็เขียนชื่อตัวเองบนฝ่ามือ แล้วโชว์ให้ Teacher นูริยะห์ดูว่าถูกหรือยัง ปากกาเคมีมีกลุ่มละด้านต้องแบ่งๆกันเขียน รู้สึกว่าช่วงนี้ใช้เวลาเหมือนกันนะ บางคนเขียนผิด Teacher นูริยะห์ก็เลยเอาผ้าขนหนูไปเช็ด เด็กๆเห็นว่ามันลบได้ ได้ทีละทีนี่แก่งทำเป็นเขียนผิด กว่าจะได้สอน ฮึม...ใช้เวลาเหมือนกัน พอทุกอย่างเข้าที่ก็เริ่มสอนทันทีเลย เพราะวันนี้สอนแค่คาบเดียว conversation 20 นาที และ reading 30 นาที เริ่มด้วย วิชา conversation เด็กๆก็นั่งในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว เราเริ่มสอนบทสนทนาที่เขียนตั้งไว้บนกระดาน แต่ก่อนเข้าเรื่องบทสนทนา ก็จะดึงคำศัพท์ยาก เอาสามคำมาบอกความหมาย เข้าใจความหมายทั้งหมดแล้ว ก็สอนสนทนา สังเกตเห็นได้ว่าเด็กๆเข้าใจบทสนทนามากขึ้น ตอนแรกให้อ่านตามกัน หลังจากนั้นแบ่งกันอ่านเป็นกลุ่มสอนไปประมาณ5-8นาที ก็จบเนื้อหาทั้งหมดบนกระดานและเอากระดาษA4 มาแปะบนกระดาน 4 แผ่น 4 กลุ่มพร้อมอธิบายให้เด็กๆฟังว่า ต่อไปนี้เราจะเล่นเกม เกมมีอยู่ว่า อาจารย์จะแจกกระดาษชิ้นเล็กๆนี้ไปแต่ละกลุ่มเป็นบทสนทนาที่วางกระจัดกระจาย เด็กๆจะต้องเอามาเรียงใหม่ และเอาไปแปะบนกระดาษ A 4 ของแต่ละกลุ่มของตัวเอง หลังจากนั้นถ้าใครเสร็จก่อนถือว่าชนะและกิจกรรมก็เริ่มขึ้น เด็กๆก็วิ่งกันจ้าละวันเพื่อที่จะให้กลุ่มตนชนะและแล้วก็เสร็จ หลังจากทุกกลุ่มเสร็จกันหมดแล้ว ก็ดึงกระดาษไปไว้ที่โต๊ะของแต่ละกลุ่ม และให้ฝึกอ่านกัน บรรยายภาคศึกษากัน มันจะมีบทสนทนาจุดหนึ่งที่จะให้เด็กเลือกว่าจะเอาแบบไหนก็ขีดเส้นใต้ไว้เลยตามที่สอนมาก็แบ่งกันสำเร็จและก็จบลงด้วยดีกับวิชา conversation

ต่อด้วยวิชา Reading Teacher นูรียะห์เอากระดาษ A-Z มาแปะเพื่อฝึกการออกเสียง โดยเริ่มจากการสอนทีละตัว A sound /ae/ Ant จนกระทั่งจบ z sound /z/ zip หลังจากนั้นให้ออกเสียงเอง โดยถอยย้อนจาก Z-A เวลาใกล้หมดแล้วก็บอกให้ตัวแทนออกมา ชาย 1 คน หญิง 1 คน ออกมาชี้ตามที่อาจารย์บอก ชนกันไปชนกันมา และตามมาด้วยเกมที่สองจะแจก alphabet ให้ทุกคน ให้เด็กๆคิด คำศัพท์ขึ้นมาใหม่พร้อมต้องออกเสียงคำนั้นด้วย เช่น R sound /r/ Rabbit ให้ทุกคนออกมาทำกิจกรรมนี้ เสร็จทันเวลาพอดี

บันทึกการสอนวันที่ 6

วันศุกร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา: 11.20 -12.10

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะ)

คาบวันนี้เริ่มด้วยคำศัพท์ Vocabulary โดยเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ This That These Those ผู้สอนจะให้ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาข้างหน้าห้องและชี้วัตถุในระยะใกล้หรือไกลตามที่ผู้สอนได้พูดไว้ จะเห็นว่านักเรียนสามารถชี้บอกวัตถุใกล้หรือไกลได้ แต่กิจกรรมแบบนี้ไม่สามารถควบคุมนักเรียนทั้งหมดได้ ดังนั้นจะเห็นว่านักเรียนบางคนไม่สนใจเรียน ส่วนคาบต่อไปก็เป็นคาบการออกเสียง Phonic โดยการร้องเพลงเสียง “ e” จะเห็นได้ว่านักเรียนสนุกกับการออกเสียงและทำให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการสอนบทที่ 1 การเรียนการสอนเริ่มต้นด้วย conversation เนื้อหาเหมือนเดิม วันนี้แค่มาทบทวน

อ: *Assalamualaikum* .

น: *.Walaikum salam.*

อ : *.Peace be upon you.*

น : *.Peace be upon you,too.*

การเรียนการสอนเริ่มต้นด้วยสนทนา

- What does *Assalamualaikum* mean?
 - It means peace be upon you.
- What does *Alhamdulillah* mean?
 - It means Thank you Allah.

คำถามข้างต้นเป็นคำถามที่ผู้สอนถามผู้เรียนอยู่หลายรอบ

เริ่มด้วย: -ถามโดยรวม : ทุกคนตอบได้

- ถามแบ่ง ชาย/หญิง : ตอบได้

- แต่พอมาลองถามทีละคน มีตอบได้บ้าง ไม่ได้บ้าง

- ต่อมาให้นักเรียน ถาม-ตอบ กันเอง ก่อนที่จะหมดเวลาผู้สอน)อ.รอกีเยาะ (ก็ได้มีการถาม
What does mean? How do we say พระอาทิตย์ in English ?

สรุปโดยรวมแล้ว :

- นักเรียนทราบความหมายของ-Assalamualaikum และ Alhamdulillah in English .
- นักเรียนเข้าใจคำถามว่าผู้ถามต้องการอะไร
- แต่ถ้าหากให้พูดหรือถามอีกครั้งอาจมีติดๆขัดๆบ้าง

ประชุมครั้งที่ 3 : ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป

-การใช้กิจกรรมให้นักเรียนออกมาข้างหน้าห้องควรเลือกเด็กที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือออกมาหน้าห้อง เพื่อเด็กจะได้มีสมาธิมากยิ่งขึ้นและให้ความร่วมมือในกิจกรรม

บันทึกการสอนวันที่ 7

วันจันทร์ที่ 23 กุมภาพันธ์ เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20)

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะ)

วันนี้เด็กๆกระตือรือร้นทั้งสองชั่วโมงเลย การเรียนเริ่มด้วยวิชา Reading ก่อนหน้านั้นจะมีกิจกรรมการเขียนตามคำบอก ด้วยความที่ว่าคำสอนและคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ใช้ในห้องเรียน พอผู้สอนบอกว่า " Write the word cat " เด็กก็เขียนกันใหญ่เลย ดูเด็กๆจริงจังและตื่นเต้นกัน แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีเด็กคนหนึ่งถามขึ้นมาว่า ต้องเขียน write ด้วยไหมคะอาจารย์? คิดว่าผู้สอนก็คงจะหัวเราะอยู่ในใจ เลยเปลี่ยนคำสั่งเป็น cat อย่างเดียว กิจกรรมดำเนินไป5นาที เด็กๆก็กลัวจะเขียนผิดกัน ระหว่างผู้สอนกำลังทำกิจกรรมอยู่นั้น ก็มีวิจัยอีกสองคนก็เตรียมการสอนพลาจๆซึ่งในสื่อนั้นจะมีคำว่า frog และคำหนึ่งที่เด็กต้องเขียนตามคำบอกก็เช่นกัน เราผลอไปชี้ค่านั้นเด็กๆสนใจกันใหญ่เลย เลยจำเป็นต้องดึงออกก่อน โวยวายกันใหญ่ตามประสาเด็ก และแล้วกิจกรรมแรกก็เสร็จลง อ้อ วัตถุประสงค์ของการเขียนตามคำบอกคือ เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่ผ่านมา และวิชา Reading ก็เริ่มขึ้น บนกระดานจะแปะกระดาษอยู่ 3 แผ่น แผ่นแรกทางซ้ายมือสุด จะเป็นคำอ่านตามสระ 5 เสียง a e i o u โดยใช้วิธีสลับกันอ่าน เริ่มด้วยฝ่ายชาย ตามด้วยฝ่ายหญิง ประเมินโดยรวมอ่านได้ทุกคน พออ่านได้ทุกคำแล้ว ผู้สอนก็จะเลือกประเมินรายบุคคล และแจ้งเด็กๆว่า ถ้าใครอ่านไม่ได้จะต้องยืนขึ้น " เฮ้ยๆ...กลัวอ่า " " เฮ้ยๆๆ ...เสร็จแน่เลย " เสียงพิมพ์จากเด็กๆ เริ่มด้วยคน คนแรกเห็นอาการเลยว่กลัว แต่เอาเข้าจริงอ่านได้ คนที่สองเริ่มลังเล แต่สุดท้ายก็อ่านได้ เพราะเพื่อนบอก มีอ่านได้บ้างไม่ได้บ้าง คือเด็กๆเขาจะนับคำอยู่แล้วคิวของตัวเองอยู่คำไหน จนกระทั่งถึงเด็กนักเรียนคนหนึ่ง ไม่ทันผู้สอนชี้ก็อ่านแล้วแถมพ้อชี้ก็ไม่มองศัพท์ อ่านคำนั้นให้เลย แสดงว่าเตรียมมาตามเพื่อนบอก ผู้สอนเปลี่ยนใจชี้คำใหม่ สุดท้ายก็อ่านไม่ได้ แต่กิจกรรมนี้เด็กๆใจจดใจจ่อมาก คงจะตื่นเต้นโดนทำโทษแน่ๆ สรุปได้เด็กที่อ่านไม่ได้ 4 คน คือ ชาย 2 หญิง 2

เด็กคนอื่นอาจจะมีบ้างที่เพื่อนบอก แต่อาจคลาดสายตาผู้สอน ตอนแรกเด็กๆ 4 คนนี้กลัวกัน เพราะอาจเคยโดนทำโทษจากการทำผิด แต่วันนี้ไม่ใช่ให้ออกมาอ่านแบบใกล้ชิด ถึงตอนอ่านเป็นเรื่องบ้าง " Amir and Basir " และตามด้วยตอบคำถาม question word or Wh- question คำศัพท์บางตัวเด็กนักเรียนไม่ทราบ Teacher นูริยะห์เลยพยายามทำให้เด็กเข้าใจ โดยอธิบายเรื่อยๆ เป็นภาษาอังกฤษ สักพักเด็กก็เข้าใจ สังเกตจากการอ่านของเด็กๆวันนี้แล้ว เห็นหลายคนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น กล้าอ่านมากขึ้นและสะดวกเพื่อให้ได้คำอ่านที่ถูกต้อง หลังจากที่เรียนวิชา reading ตามด้วยวิชา conversation ช่วงเปลี่ยนคิวและเตรียมสื่อการสอนนั้น สมาชิกนักเรียนเริ่มหายเริ่มเสียงดังและเล่นกัน พอเตรียมเสร็จ วันนี้ถึงความสนใจของนักเรียนด้วยของที่ระลึก เด็กๆก็เจียบบันแปบหนึ่ง ก็เล่นกันใหม่ เลยเรียกสมาชิกเด็กๆด้วยคำสั่ง everyone clap your hand one time , two times ทำแบบนี้สักพักตามด้วยร้องเพลง If you're happy and you know อืม...เห็นนักเรียนสนุกกันและสมาชิกเริ่มเข้าที่แล้วก็แจกบทสนทนา ตามด้วยการอ่านตาม ให้อ่านในซีท ด้วยความที่อักษรในเอกสารค่อนข้างเล็ก เด็กเลยอ่านตามปาก และตาลอยไปลอยมา แต่ผู้สอนได้เตรียมแผนสำรองไว้แล้ว ก่อนที่จะให้เด็กอ่านบทสนทนาบนกระดาน ให้เด็กแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม พอให้แบ่งกลุ่มก็เล่นกัน ใช้เวลาเหมือนกันกว่าจะเข้าที่ สมาชิกหายอีกแล้ว สังเกตว่านักเรียนจะเล่นกันตลอด จึงต้องเรียกสมาธิกลับมาอีกครั้งด้วยการปรบมือ คราวนี้ให้อ่านเป็นกลุ่มผลัดกันอ่าน เด็กผู้ชายกว่าจะอ่านจบต้องคอยกระตุ้น มีบางคนเล่นมีบางคนอ่าน บางคนเจียบ ตามด้วยนักเรียนหญิง เป็นที่รู้กันว่าตั้งใจและไม่ค่อยมีปัญหาอยู่แล้ว อาจมีบ้างที่อ่านไม่ได้ หลังจากที่ทุกคนอ่านกันหมดแล้ว ก็ให้ตอบคำถาม ผลที่ได้รับจากการใช้วิธีนี้คือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทสนทนาได้ระดับหนึ่ง

บันทึกการสอนวันที่ 8

วันอังคารที่ 24 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 10.30 -11.20

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะ)

วันนี้เด็กๆเรียนเรื่อง Let's go to the garden เป็นเรื่องเกี่ยวกับสวนและผลไม้ ซึ่งไปประจวบเหมาะกับเนื้อหาที่เด็กจะเรียนช่วง vocabulary พอได้เวลาเรียน vocabulary ก็จะมีซีทให้เหมือนกัน ในซีทประกอบไปด้วยผลไม้พื้นบ้านใกล้ตัว เห็นเด็กๆทุกคนตั้งใจกันดูรูป และเดากันว่าแต่ละคำที่เป็นภาษาอังกฤษคือผลไม้ อะไร เด็กจะแย่งกันตอบ ดูกระตือรือร้นในการคิดว่ามันคืออะไร คุณนักเรียนให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง บางคนชี้รูปผลไม้ให้เพื่อนดูและบอกว่าผลไม้ไม่มีต้นของมันใกล้ๆบ้านเขา หลังจากนั้นผู้สอนแจกกระดาษเอสี่ให้กลุ่มละแผ่น เพื่อให้เขียนชื่อผลไม้ที่ตนชื่นชอบ แต่ด้วยความที่เป็นเด็กก็ต้องเถียงกัน เพราะว่าชอบไม่เหมือนกัน เลยแจกกระดาษให้คนละแผ่น เด็กๆตั้งใจกันมากไม่มีใครขนเลยคาบนี้ พอได้กระดาษก็ให้เขียนและวาดผลไม้ที่ตนชอบ

(บันทึกโดย Teacher สุนาดี)

วันนี้นักเรียนเริ่มเรียนด้วยการทบทวนเกี่ยวกับคำศัพท์ Fruits โดยถามเกี่ยวกับผลไม้ที่เขาเลือกวาดรูปที่ผ่านมา เพื่อถามว่าเขาจะจำได้ไหม จากนั้นผู้สอนให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกันถามคำถาม ซึ่งคำถามคือ “What fruits do you like?” โดยผู้ที่ตอบจะตอบว่า “I like” และมีการสรุปว่า ผลไม้ที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ orange, banana, และ rambutan นอกจากนั้นผู้สอนได้แทรกการสอนด้วยการร้องเพลงเกี่ยวกับ Fruit เพื่อเรียกสมาธินักเรียน ซึ่งนักเรียนก็มีความสนใจเรียนเพิ่มขึ้น จากนั้นก็ต่อกับคาบการสนทนา Conversation ผู้สอนได้สนทนาใช้คำถาม “What is she doing” “Are you writing?” ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องสนทนากับผู้สอนและถามเพื่อนๆ ในห้องเรียน โดยรวมนักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน

บันทึกการสอนวันที่ 9

วันศุกร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา: 11.20 -12.10

(บันทึกโดย Teacher รอกีเยาะ)

วันนี้มีเวลาเข้าไปสังเกตการณ์เพียง 20 นาทีเอง เพราะเข้าใจผิดเรื่องเวลา แต่ Teacher สุนาตีได้มาสอนล่วงหน้าไปแล้ว พอไปถึงเด็กๆ กำลังวุ่นวายอยู่เลย วุ่นวายมากเกินกว่าจะควบคุม เป็นเพราะว่า Teacher นูริยะหิ่ไม่มาด้วยหรือเปล่านะ ก็ทบทวนเนื้อหาของเมื่อวานเรื่อง vocabulary ตามด้วยเติมช่องว่าง เห็นทำกันทุกคนแต่ทำไมเสียงดังจัง พอเสร็จแล้วก็สอนเพลงเรื่องผลไม้ อืม ฟังจะเจียบ วันนี้ได้เรียน conversation แค่ 15 นาทีเอง วันนี้เด็กๆ ฝึกถาม What are you doing? พลัดกันถามและสลับกันตอบ บางคนอยากเรียน บางคนอยากเล่น บางคนทำหน้าที่เชิง

ประชุมครั้งที่ 4 : ประเมินผลและปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรึกษาหารือแนวทางแก้ไข เพื่อวางแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนการสอนให้เหมาะสมในครั้งต่อไป

- ทีมวิจัยมีการเสนอสำหรับการเก็บข้อมูลโดยการทดลองสอนในช่วงสัปดาห์สุดท้ายดังต่อไปนี้
- ควรจะเน้นการทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว แต่ให้ใช้เกมส์เพื่อการทบทวนบทเรียน
- ควรใส่ใจเด็กนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาเด็กให้มีความสามารถมากขึ้น เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ที่จะตามมา
- ผู้สอนควรสังเกตการพัฒนาของนักเรียน โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านและควรเสริมทักษะต่างๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับ เช่น ทักษะการเขียนหรือการสะกดคำ ทักษะการสนทนา และอื่นๆ

บันทึกการสอนวันที่ 10

วันจันทร์ที่ 2 มีนาคม 2558 เวลา 09.40-10.30 กับ 10.30 – 11.20)

(บันทึกโดย Teacher สุนาตี)

นักเรียนเริ่มเรียนด้วยการทบทวนคำศัพท์ ที่ผ่านมา เช่น action verbs (write, read, point to, open) classroom tools (pencil, books, prayer rug) และ fruits เป็นต้น ผู้สอนทบทวนโดยใช้ บัตรคำ flash card, ใ้คำ miming ซึ่งนักเรียนพากันตอบพร้อมๆกัน จากนั้นก็เริ่มกิจกรรม โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม นักเรียนชาย 2 กลุ่มและนักเรียนหญิง 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะต้องจับฉลากคำถามมาหนึ่งคำถาม แล้วต้องปฏิบัติตามคำถามนั้น ด้วยเวลาที่จำกัด ซึ่งส่วนใหญ่แต่ละกลุ่มทำได้ และผู้สอนสามารถสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้นเมื่อผู้สอนได้ใช้เกมส์ เมื่อถึงคาบการฝึกทักษะการอ่านผู้สอนได้ใช้ flash card เกี่ยวกับคำศัพท์ ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มจำเป็นต้องอ่านคำที่อยู่ในบัตรคำนั้นให้ได้ทั้งหมด มีนักเรียนที่ชื่อ อามีน อิมรอน และนิกลยาที่ไม่สามารถอ่านได้ นักเรียนทุกคนได้อ่านพร้อมกันเป็นกลุ่ม จากนั้นผู้สอนได้ให้นักเรียนดูซีดีที่เคยให้อ่าน มีหัวข้อชื่อ Basir and Amir นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องนี้ให้หมด สำหรับนักเรียน 3 คน ที่ไม่สามารถอ่านได้นั้น ผู้สอนก็เลยใช้วิธีการสอนเป็นรายบุคคลและให้อ่านตาม จากผลที่ได้สังเกตเห็นว่าโดยส่วนใหญ่ นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านมากขึ้น หลังจากนั้นนักเรียนมีการทบทวนการเรียนการสอน ผู้สอนได้สนทนาโดยการตั้งคำถาม “How do we sayin English?” และ “What does mean ?” อะไรคือ “Peace be upon you” “MashaAllah” ซึ่งนักเรียนก็ตอบได้หมด หลังจากนั้นนักเรียนก็ได้เรียนทักษะการอ่านต่อ ผู้สอนได้ให้นักเรียนออกมาเขียนตามคำบอกบนกระดาน โดยเลือกให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาหนึ่งคน ฟังคำศัพท์จากผู้สอนแล้วเขียนตามคำบอก จากการสังเกตโดยภาพรวมแล้ว นักเรียนมีการพัฒนาขึ้นทั้งการอ่านและการสะกดคำ

และวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการลงพื้นที่สอนเพราะนักเรียนมีการสอบปลายภาคของโรงเรียน การเรียนวันนี้จบด้วยการให้รางวัล แจกขนมและน้ำ และถ่ายรูปพร้อมกับเด็กๆนักเรียน จากการสังเกตโดยภาพรวมตั้งแต่เริ่มสอนโดยใช้คู่มือที่เตรียมไว้ นักเรียนมีการพัฒนาขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการอ่าน การเรียนรู้คำศัพท์ จดจำคำศัพท์ และการสนทนา นักเรียนสามารถตอบได้และสนทนากับเพื่อนได้ ทั้งหมดนี้คิดว่ามีสาเหตุมาจากการที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลที่มาจากแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ได้มีการบูรณาการภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่

บันทึกการสอนวันที่ 11

วันอังคารที่ 3 มีนาคม 2558 เวลา 10.30 -11.20

(บันทึกโดย Teacher นูริยะห์)

เนื่องจากวันนี้เป็นวันที่มีวิจัยต้องไปประสานงานอื่นก่อนไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียน ที่มีวิจัยจึงได้ประสานกับคุณครูภาษาอังกฤษที่เป็นผู้ช่วยนักวิจัยล่วงหน้าก่อนจะมาโรงเรียนสองวัน เพื่อมาทำการทดสอบหลังการทดลองและได้ฝากส่งแบบทดสอบที่ได้ถ่ายเอกสารตามจำนวนของผู้เรียนทั้งสองห้องแล้ว และขอให้คุณครูภาษาอังกฤษช่วยหาคุณครูที่สอนภาษาอังกฤษอีกคนเพื่อทำการทดสอบผู้เรียนอีกห้องที่เป็นห้องควบคุม โดยใช้

แบบทดสอบหลังการทดลองชุดเดียวกันทั้งสองห้อง โดยทีมวิจัยได้ขอให้คุณครูภาษาอังกฤษและเพื่อนอีกคนช่วยกำกับและควบคุมผู้เรียนในการจัดโต๊ะเพื่อนั่งสอบและควบคุมผู้เรียนในการทำแบบทดสอบ และเมื่อทีมวิจัยไปถึงโรงเรียนและเข้าไปในห้องเรียน ก็เห็นผู้เรียนห้องทดลองได้นั่งประจำที่ของตนอย่างเรียบร้อย แต่เวลาได้ล่วงเลยไปมากเนื่องจากคุณครูภาษาอังกฤษมีคาบสอนห้องอื่นที่ได้มีการปรับเปลี่ยนเวลาสอนกระทันหัน ทำให้คุณครูที่จะแจกแบบทดสอบให้นักเรียนเวลา 11:20 น. ผู้เรียนบางคนดูมีอาการตื่นเต้นมากกว่าคนอื่น บางคนก็ยืมให้ทีมวิจัยและถามว่าเมื่อไหร่พวกเราจะกลับมาสอนพวกเขาอีก ทำเอาทีมวิจัยรู้สึกดีใจที่ผู้เรียนอยากเรียนกับทีมวิจัย หลังจากนั้นทีมวิจัยก็แบ่งกันไปดูอีกห้องที่เป็นห้องควบคุมก็พบว่าผู้เรียนห้องนั้นได้ทำข้อสอบได้สักพักแล้ว ส่วนห้องกลุ่มทดลองนั้นทีมวิจัยเห็นผู้เรียนได้ตั้งใจทำข้อสอบ เด็กๆเริ่มตั้งใจทำและพยายามอ่านคำถามของข้อสอบมาก แต่เนื่องจากเวลาที่เริ่มสอบนั้นช้าไป และเป็นเวลาที่ใกล้กับอาหารกลางวัน เมื่อเวลาประมาณ 12:00 น. ผู้เรียนได้ยินเสียงออกเพื่อบอกเวลาพักเที่ยง ทำให้ผู้เรียนหลายคนรีบกากระดาษคำตอบเพื่อที่จะได้รับไปทานข้าวเพราะเกรงว่ากับข้าวจะหมดก่อนที่จะได้ทาน ทำให้คุณครูภาษาอังกฤษต้องกำชับให้ผู้เรียนตั้งใจทำและไม่ควรรีบเพราะคุณครูได้ประสานกับแม่ครัวแล้วให้เก็บกับข้าวสำหรับผู้เรียนที่กังสออยู่จึงไม่ต้องห่วงว่ากับข้าวจะหมด ดังนั้นผู้เรียนบางคนที่คุณเหมือนจะรีบกากระดาษคำตอบจึงได้นั่งทำข้อสอบอย่างสงบเหมือนเดิม เมื่อเวลา 12:20 น. เด็กนักเรียนบางส่วนได้เริ่มทยอยส่งกระดาษคำตอบให้คุณครูสอนภาษาอังกฤษและทีมวิจัยและส่งยิ้มให้ก่อนที่จะรีบวิ่งออกจากห้องตรงไปยังตรงอาหารเพราะหิว นักเรียนบางส่วนก็ยังนั่งทำข้อสอบโดยมีสีหน้ากังวล แล้วก็ส่งกระดาษคำถามและคำตอบให้ทีมวิจัย

บันทึกการสอนวันที่ 12

วันศุกร์ที่ 6 มีนาคม 2558 เวลา: 11.20 -12.10

(บันทึกโดย Teacher นูริยะห์)

วันนี้เป็นวันที่ทีมวิจัยได้นัดกับคุณครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อมาทำการสัมภาษณ์หลังทดลอง โดยขอให้คุณครูสอนภาษาอังกฤษเลือกนักเรียนอาสาสมัครที่ต้องการมีส่วนร่วมในการให้สัมภาษณ์ทีมวิจัย เมื่อมาถึงที่ห้องเรียนของห้องทดลอง ก็พบว่าผู้เรียนที่ขอเป็นอาสาสมัครในการให้การสัมภาษณ์มีจำนวน 10 คน คือ นักเรียนชาย 5 คนและนักเรียนหญิง 5 คน ทีมวิจัยจึงได้แยกสัมภาษณ์ระหว่างนักเรียนชายและหญิง โดยได้สัมภาษณ์นักเรียนหญิงก่อน และตามด้วยนักเรียนชาย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ (ฉบับปรับปรุง) ที่ได้ออกแบบไว้ และปรับเปลี่ยนการใช้คำในการถามคำถามตามความเหมาะสมกับผู้เรียน เมื่อได้สัมภาษณ์นักเรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์ (ฉบับปรับปรุง) แล้ว ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
นักเรียนทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่ตอบว่าชอบ เพราะสนุกและได้ทำกิจกรรมมากมาย
2. นักเรียนรู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยากใหม่

- นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไม่ยากถ้าเราอ่านได้
3. กิจกรรมใดที่นักเรียนคิดว่าชอบมากที่สุด
นักเรียนหญิงตอบว่าชอบกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ ชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องของ Amir and Basir และนักเรียนชายตอบว่าชอบตอนได้ทำกิจกรรมกับบัตรคำ และเล่นเกมแข่งขันเป็นกลุ่ม และชอบเรื่องผลไม้เพราะผลไม้บางอย่างมีที่บ้านและใกล้บ้าน
 4. กิจกรรมใดที่นักเรียนเรียนแล้วไม่ชอบ
นักเรียนชายส่วนใหญ่จะเงียบ ไม่ตอบ และนักเรียนตอบว่าไม่มี
 5. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร
นักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าง่าย และเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาโดยเฉพาะเมื่อได้อ่านเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง Amir and Basir และนักเรียนบอกว่าเข้าใจและจำความหมายของคำศัพท์หลายคำเช่น Assalamualaikum, Waalaikumusalam, Al-Qur'an, prayer rug, reciting และอื่นๆ
 6. นักเรียนมีความสุขหรือไม่เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
นักเรียนส่วนใหญ่ตอบด้วยสีหน้ายิ้มแย้มว่ามีความสุข ชอบและอยากให้ทีมวิจัยมาสอนพวกเขาอีก พวกเขาจะได้อ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้น
 7. นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากน้อยแค่ไหน
นักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าเข้าใจมากกว่าที่เคยเรียนในแบบเรียนที่โรงเรียนจัดให้
 8. นักเรียนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอะไรบ้าง
นักเรียนผู้หญิงเสนอว่าอยากให้เนื้อหาในซีดีที่ทางวิจัยนำมาใช้ในการสอนนั้นควรเป็นแบบสี ไม่ใช่ขาวดำ และอยากให้เล่นเกมส์มากขึ้น

ประชุมครั้งที่ 5 : สรุปผลการทดลองในภาพรวม

จากการทดลองการสอนนั้น ผลโดยภาพรวมพบว่า

1. การเรียนการสอนที่เด็กๆได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับ Phonics นั้นมีข้อดีหลายประการคือ
 - เมื่อผู้สอนเปิดเพลงเกี่ยวกับ Phonics ให้ผู้เรียนฟังและฝึกร้องพร้อมมีท่าประกอบ จะดึงดูดความสนใจ ผู้เรียนได้มาก
 - นักเรียนชอบการสอนร้องเพลง และชอบร้องเพลงตามโดยเฉพาะเพลง Vowels
 - นักเรียนชอบกิจกรรมที่ทีมวิจัยให้ตัวแทนแต่ละฝั่งออกมาเขียนตามคำบอก โดยเขียนจากเสียงที่ผู้สอนเปล่งให้ฟัง บางกลุ่มเขียนถูก บางกลุ่มเขียนผิด
2. โดยภาพรวมแล้วเด็กๆนักเรียนอ่านได้ถูก แต่ถ้าเกี่ยวกับการเขียนแล้วนั้น เด็กบางคนยังเขียนผิดอยู่
3. ทีมวิจัยควรที่จะสอนการออกเสียงของพยัญชนะแต่ละคำ

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นปัญหาเฉพาะหน้า ที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งของการเก็บข้อมูลในการทดลองสอนซึ่งเป็นอุปสรรคบ้างในบางครั้ง แต่ที่มิวิจัยได้ฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านั้นและดำเนินการเก็บข้อมูลจนสำเร็จ

กิจกรรมที่ 7

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 4)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ผ่านมา
2. เพื่อวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 27 มีนาคม 2558 เวลา 09.00-12.00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรียะห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นางสาวฮุนาดี มะสีละ
4. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
5. นางสาวรอเกียะ สะแลแง

วิธีการดำเนินการ

1. ชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ผ่านมา
หัวหน้าโครงการวิจัยได้ชี้แจงสรุปผลในภาพรวมเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลโดยการทดลองสอนที่โรงเรียนคารุลลูโลมนิบงบารู และนำเสนอให้กับทีมวิจัยได้ทราบเกี่ยวกับบางปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเก็บข้อมูล และการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
2. เพื่อวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป
หัวหน้าโครงการวิจัยได้วางแผนร่วมกับทีมวิจัยในการดำเนินงานครั้งต่อไปเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลและสรุปผลจากการทดลอง และได้มอบหมายงานให้กับทีมวิจัยดังต่อไปนี้
-หัวหน้าโครงการวิจัยมีหน้าที่รวบรวมแบบทดสอบเพื่อเตรียมการประเมินผลการสอบของนักเรียน
-นายมะพลี แมกกอง มีหน้าที่ในการรวบรวมภาพต่างๆจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยการทดลองสอนในระยะเวลา 1 เดือน
-นางสาวฮุนาดี มะสีละ มีหน้าที่ในการรวบรวมและเรียบเรียงบันทึกการสอนจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยการทดลองสอน

- นางสาวตรียะห์ พานามิ มีหน้าที่รวบรวมแบบเรียนที่ได้มีการปรับปรุงและแก้ไขจนครบทุกบท
- นางสาวรอกีเยาะห์ สะแลแง มีหน้าที่รวบรวมและถอดเทปเกี่ยวกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เรียน หลังการทดลองสอน

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ทีมวิจัยได้ทราบถึงผลการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยการทดลองสอนโดยภาพรวม
2. ทีมวิจัยได้ทราบเกี่ยวกับหน้าที่ของแต่ละคนในการดำเนินงานครั้งต่อไป

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

-

กิจกรรมที่ 8

ชื่อกิจกรรม รวบรวมข้อมูลและสรุปผลจากการทดลอง

วัตถุประสงค์

1. รวบรวมข้อมูลจากการทดลอง
2. สรุปผลจากการทดลอง

สถานที่ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

วัน/เดือน/ปี/เวลา 30 เมษายน 2558

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรียะห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นางสาวสุนาดี มะสีละ
4. นางสาวตรียะห์ พานามิ
5. นางสาวรอกีเยาะห์ สะแลแง

วิธีการดำเนินการ

1. ทีมวิจัยแต่ละคนได้รายงานความคืบหน้าเกี่ยวกับหน้าที่และภาระงานที่ได้รับการมอบหมายในครั้งที่ผ่านมา
2. ทีมวิจัยได้สรุปผลข้อมูลจากการทดลองในภาพรวมหลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลจากการลงพื้นที่ทดลอง

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ทีมวิจัยแต่ละคนได้ทราบเกี่ยวกับความคืบหน้าในเรื่องต่างๆที่แต่ละคนได้นำเสนอผลตามหน้าที่และภาระงานที่ได้รับการมอบหมายในครั้งที่ผ่านมา

2. ทีมวิจัยได้ทราบผลข้อมูลจากการทดลองในภาพรวมหลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลจากการลงพื้นที่ทดลอง

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ทีมวิจัยบางคนขอขยายเวลาเกี่ยวกับภาระงานของตนเนื่องจากงานยังไม่เสร็จ หัวหน้าโครงการจึงได้ขยายเวลาเพิ่ม โดยเฉพาะเกี่ยวกับการรวบรวมแบบเรียนทุกบทที่ได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื่องจากเป็นงานที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนจึงต้องการความรอบคอบและปราณีตในการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญที่ได้แนะนำ

กิจกรรมที่ 9

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 5)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 29 พฤษภาคม 2558 เวลา 09.00-12.00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุริยะห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นางสาวสุนาดี มะสีละ
4. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
5. นางสาวรอเกียะ สะแลแง

วิธีการดำเนินการ

1. หัวหน้าโครงการวิจัยได้วางแผนกับทีมวิจัยร่วมกันเกี่ยวกับการดำเนินงานในครั้งต่อไปเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่โดยการทดลองสอน

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ทีมวิจัยได้ทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานในครั้งต่อไปเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่โดยการทดลองสอน โดยแต่ละคนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - หัวหน้าโครงการวิจัยและนายมะพลี แมกอง มีหน้าที่ตรวจแบบทดสอบและวิเคราะห์ผลการสอบของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 - นางสาวสุนาดี มะสีละ มีหน้าที่วิเคราะห์ผลจากบันทึกการสอนจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยการทดลองสอน

-นางสาวรอกีเยาะห์ สะแลแง วิเคราะห์ผลจากการถอดเทปเกี่ยวกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เรียน
หลังการทดลองสอน

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

-

กิจกรรมที่ 10

ชื่อกิจกรรม นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สถานที่ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

วัน/เดือน/ปี/เวลา 3 กันยายน 2558

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรียะห์ แมกอง
2. นายมะพลี แมกอง
3. นางสาวฮุนาดี มะสีละ
4. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
5. นางสาวรอกีเยาะ สะแลแง

วิธีการดำเนินการ

1. ทีมวิจัยแต่ละคนได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละคนที่ได้รับมอบหมาย

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ทีมวิจัยแต่ละคนได้ทราบผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละคนที่ได้รับมอบหมาย
2. หัวหน้าโครงการวิจัยได้รวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละคน

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

- ไม่มี

กิจกรรมที่ 11

ชื่อกิจกรรม ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน (เดือนที่ 6)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวางแผนเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

สถานที่ ร้านอาหาร

วัน/เดือน/ปี/เวลา 27 พฤศจิกายน 2558 เวลา 09.00-12.00 น.

ผู้เข้าร่วม

1. นางนุรีย์๊ะห์ แมกกอง
2. นายมะพลี แมกกอง
3. นางสาวสุนาดี มะสีละ
4. นางสาวบัตริยะห์ พานามิ
5. นางสาวรอเกียะ สะแลแง

วิธีการดำเนินการ

1. ทีมวิจัยได้วางแผนร่วมกันเกี่ยวกับการจัดสัมมนาเพื่อนำเสนอผลการวิจัย

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ทีมวิจัยได้ทราบเกี่ยวกับหน้าที่ของแต่ละคนในการดำเนินโครงการสัมมนาเพื่อนำเสนอผลการวิจัย โดยแต่ละคนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - หัวหน้าโครงการวิจัยมีหน้าที่ร่างกำหนดการในการจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัย
 - นายมะพลี แมกกอง มีหน้าที่เตรียมของที่ระลึกที่จะมอบให้กับโรงเรียนที่ทีมวิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูล โดยการทดลองสอน และมีหน้าที่บันทึกภาพในวันจัดโครงการ
 - นางสาวสุนาดี มะสีละ มีหน้าที่ในการร่างหนังสือเชิญเข้าร่วมโครงการ และแบบตอบรับการเข้าร่วมโครงการ
 - นางสาวบัตริยะห์ พานามิ มีหน้าที่ในการติดต่อประสานงานและส่งหนังสือเชิญผู้เข้าร่วมโครงการ
 - นางสาวรอเกียะ สะแลแงมีหน้าที่รับลงทะเบียนผู้เข้าร่วมโครงการในวันจัดการสัมมนา

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

- ไม่มี

กิจกรรมที่ 12

ชื่อกิจกรรม จัดเวทีสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัย
2. เพื่อรับข้อเสนอแนะจากผู้ร่วมโครงการ

สถานที่ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

วัน/เดือน/ปี/เวลา 4 มกราคม 2559

ผู้เข้าร่วม

1. นักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย
2. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
3. ตัวแทนครูสอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
4. ผู้สนใจทั่วไป

วิธีการดำเนินการ

1. นำเสนอผลการวิจัย
หัวหน้าโครงการวิจัยได้นำเสนองานวิจัยหลังจากที่ผู้อำนวยการสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ได้ให้เกียรติมาเปิดพิธีโครงการสัมมนาเพื่อนำเสนอผลการวิจัย
2. ร่วมเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการวิจัย
นายมะพลี มกอง ตัวแทนนักวิจัยร่วมได้ดำเนินการโดยเปิดประเด็นการวิพากษ์ผลการวิจัยหรือเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้เสนอแนะความคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับงานวิจัย

ผลการดำเนินกิจกรรม

1. ผู้เข้าร่วมที่เข้าร่วมโครงการสัมมนาผลการวิจัยทั้งหมดมีดังต่อไปนี้คือ
 - ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 4 คน
 - ตัวแทนครูสอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 25 คน
 - ผู้สนใจทั่วไป จำนวน 15 คน
 - ทีมวิจัย จำนวน 6 คน
2. ผู้เข้าร่วมมีความสนใจและชื่นชมผลการวิจัย
ผู้เข้าร่วมหลายๆท่านบอกว่าผลการวิจัยครั้งนี้เป็นสิ่งที่พวกเขากำลังรอคอยและชื่นชมกับผลงานของทีมวิจัยที่สามารถบูรณาการแบบเรียนกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ และต้องการให้ทีมวิจัยรีบเผยแพร่เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับโรงเรียนต่อไป
3. ผู้เข้าร่วมได้เสนอแนะการพัฒนาต่อยอดจากงานวิจัยและข้อเสนอแนะอื่นๆที่ประโยชน์เกี่ยวกับการวิจัยดังต่อไปนี้
 - ควรเพิ่มโจทย์การวิจัยในด้านการบูรณาการสังคมพหุวัฒนธรรมในแบบเรียนด้วย
 - ควรมีการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงปีที่ 6
 - เนื้อหาในแบบเรียนควรสั้นมากกว่านี้เพื่อให้ง่ายกับผู้เรียนที่ไม่ค่อยมีพื้นฐานภาษาอังกฤษมากนัก
 - ควรมีการทำสื่อประกอบการเรียนในรูปแบบ CD โดยเฉพาะทักษะทางการอ่าน และควรมีคู่มือครูประกอบแบบเรียนด้วย
 - ควรมีการอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษร่วมกับการใช้แบบเรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

การประชาสัมพันธ์โครงการกระชั้นชิดเกินไป ทำให้ผู้เข้าร่วมบางท่านไม่สามารถแจ้งและวางแผน เพื่อให้ครูภาษาอังกฤษสามารถเข้าร่วมโครงการได้ทันในเวลาของการจัดโครงการ ทีมวิจัยจึงแจ้งให้กับโรงเรียนที่จะเข้าร่วมนั้นสามารถเลือกคุณครูที่ไม่ได้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษหรือตัวแทนฝ่ายวิชาการของโรงเรียนมา เข้าร่วมในฐานะผู้สนใจทั่วไปได้

ภาคผนวก ข

กำหนดการการจัดเวทีเสวนา

กำหนดการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง

“การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน”

ณ สถาบันภาษานาชาติ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา (ปารามิแต)

วันพฤหัสบดี ที่ 10 ตุลาคม 2556

เวลา	กิจกรรม
08.00-08.20	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมโครงการ
08.20-08.25	เปิดพิธีโดยการอ่านอัลซุรฮาน
08.25-08.30	กล่าวรายงานการจัดโครงการโดยหัวหน้าทีมวิจัย
08.30-10.30	เสวนาเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน” โดยศึกษานิเทศน์ เขตการศึกษา จังหวัดยะลา รศ. ดร. อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต และ ผู้อำนวยการโรงเรียนศาสนดิธรรมวิทยา ดำเนินการเสวนาโดยอาจารย์คอเหล็ด หะยีสะอ์
10.30-11.00	พักรับประทานอาหารว่าง
11.00-12.00	ระดมความคิดเรื่อง “ปัญหาแบบเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน และทิศทางของการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้”
12.00-13.30	พักรับประทานอาหารเที่ยง ละหมาดซุฮรี
13.30- 15.30	แต่ละกลุ่มนำเสนอ
15.30	ปิดพิธี

*ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆในการลงทะเบียน

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัยเรื่อง

“การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา”

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกบุคคลที่เกี่ยวข้องนอกสถานศึกษา ได้แก่ ผู้นำศาสนา ประชาชนผู้รู้ และผู้ปกครองของนักเรียน เกี่ยวกับความจำเป็น และความต้องการในการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 สำหรับผู้นำศาสนา และ ประชาชนผู้รู้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....สกุล.....
วันเดือนปีเกิด.....อายุ.....อาชีพ.....
ที่อยู่.....

ตอนที่ 2 คำถามสัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีหน้า
2. ท่านคิดอย่างไรกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาในปัจจุบัน
3. ท่านคิดว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับประถมศึกษาในพื้นที่ของท่านดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
5. ท่านมีการสนับสนุนให้ชุมชนมีการปฏิบัติ เกี่ยวกับการประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิมในด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด
 - ครอบครัวและเพื่อนบ้าน (สมาชิกในครอบครัว และการปฏิบัติตนต่อเพื่อนบ้าน)

- วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน (อาหารและผลไม้ประจำท้องถิ่น และการแต่งกาย)
- การละเล่น (การเล่นกระโตกเต๊อง การเล่นหมากขุม การเล่นซ่อนหา การเล่นซ่อนหา และการเล่นว่าว)
- วันสำคัญและประเพณีวัฒนธรรม (วันรายออีดิลฟิตรี และวันรายออีดิลอัฮฮา)
- สำนวนสุภาษิตคำสอนของคนในท้องถิ่น (เกี่ยวกับการทำความดี)

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 สำหรับผู้ปกครองนักเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....สกุล.....

วันเดือนปีเกิด.....อายุ.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....

ตอนที่ 2 คำถามสัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไรต่อการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีหน้า
2. ท่านมีความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มากน้อยแค่ไหนในปัจจุบัน เพราะเหตุใด
3. ท่านคิดว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในระดับประถมศึกษาในพื้นที่ของท่านดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
5. ท่านคิดว่าควรสนับสนุน หรือส่งเสริมบุตรหลานของท่านเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนมุสลิม ในเรื่องอะไรบ้าง เพราะเหตุใด
 - ครอบครัวและเพื่อนบ้าน (สมาชิกในครอบครัว และการปฏิบัติตนต่อเพื่อนบ้าน)
 - วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน (อาหารและผลไม้ประจำท้องถิ่น และการแต่งกาย)
 - การละเล่น (การเล่นกระโตกเต๊อง การเล่นหมากขุม การเล่นซ่อนหา การเล่นซ่อนหา และการเล่นว่าว)
 - วันสำคัญและประเพณีวัฒนธรรม (วันรายออีดิลฟิตรี และวันรายออีดิลอัฮฮา)
 - สำนวนสุภาษิตคำสอนของคนในท้องถิ่น (เกี่ยวกับการทำความดี)

แบบสัมภาษณ์หลังการทดลองโครงการวิจัยเรื่อง (ฉบับปรับปรุง)

“การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษ กับเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์ ของ
ชุมชนมุสลิมในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4
เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอน
ศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา”

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนรู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยากไหม
3. กิจกรรมใดที่นักเรียนคิดว่าชอบมากที่สุด
4. กิจกรรมใดที่นักเรียนเรียนแล้วไม่ชอบ
5. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร
6. นักเรียนมีความสุขหรือไม่เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
7. นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากน้อยแค่ไหน
8. นักเรียนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอะไรบ้าง

ภาคผนวก ง

หนังสือเชิญและแบบตอบรับการเข้าร่วมโครงการสัมมนา

21 ธันวาคม 2558

อัสลามุอะลัยกุมวาเราะฮุมมาตุลลอฮิอะบะเราะกาตุฮ

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมโครงการสัมมนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. กำหนดการโครงการ
2. แบบตอบรับเพื่อเข้าร่วมโครงการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรัทธาพิทยา

ด้วย อาจารย์ นูริยะห์ แมกกอง อาจารย์ประจำศูนย์ภาษาอังกฤษ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ซึ่งได้ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา” สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มีความประสงค์จะจัดโครงการสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียนปี 2558” ในวันจันทร์ที่ 4 มกราคม 2559 ตั้งแต่เวลา 08.00-12.30 น. ณ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัย อิสลามยะลา (ปารามิแด)

ในการนี้ทางสถาบันฯ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านและขอความอนุเคราะห์จัดส่งครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนของท่านจำนวน 2 คน เพื่อเข้าร่วมโครงการตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าวโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียน พร้อมส่งแบบตอบรับการเข้าร่วมโครงการมายังสถาบันฯ ภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2558 ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสามารถเบิกจ่ายจากต้นสังกัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายอับดุลรอฮมาน วอเดร์)

ผู้อำนวยการสถาบันภาษานานาชาติ

มหาวิทยาลัย ฟาฏอนี

แบบตอบรับการเข้าร่วม

โครงการสัมมนาเพื่อเผยแพร่โครงการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ
ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา”

๑. ชื่อ - สกุล (นาย/ นาง/
นางสาว).....

๒. หน่วยงานและสถานติดต่อ
.....
.....
.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

มือถือ.....email:.....

๓. การเข้าร่วมโครงการ

สามารถเข้าร่วมโครงการตาม วัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวได้

ผู้ที่สามารถเข้าร่วมโครงการ

๑.....มือถือ.....

๒.....มือถือ.....

๓.....มือถือ.....

ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการสัมมนาได้
.....

กรุณาส่งแบบตอบรับการเข้าร่วมสัมมนากลับมาภายในวันพุธ ที่ 30 ธันวาคม 2558

ส่งมาทางแฟกซ์หมายเลข 073361559 หรือแสกนส่งมาทาง email: nureeyahmae@gmail.com

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 0936385414

กำหนดการสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยเรื่อง

“การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของ
ชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียน

เอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา”

ณ สถาบันภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี (ปารามิแด)

วันจันทร์ ที่ 4 มกราคม 2559

เวลา	กิจกรรม
08.00-08.30	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมโครงการ
08.30-09.00	เปิดพิธีโดย ผู้อำนวยการสถาบันภาษานานาชาติ
09.00-10.30	นำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้: กรณีศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา อิสลาม จังหวัดยะลา” โดย หัวหน้าโครงการวิจัย อาจารย์ นูรีย๊ะห์ แมกกอง
10.30-11.00	พักรับประทานอาหารว่าง
11.00-12.00	วิพากษ์หัวข้อ “การบูรณาการแบบเรียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ ของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา” ดำเนินการโดยอาจารย์มะพลี แมกกอง
12.00-13.30	ปิดพิธี พักรับประทานอาหารเที่ยง ละหมาดซุฮรี

*** ไม่มีค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียน

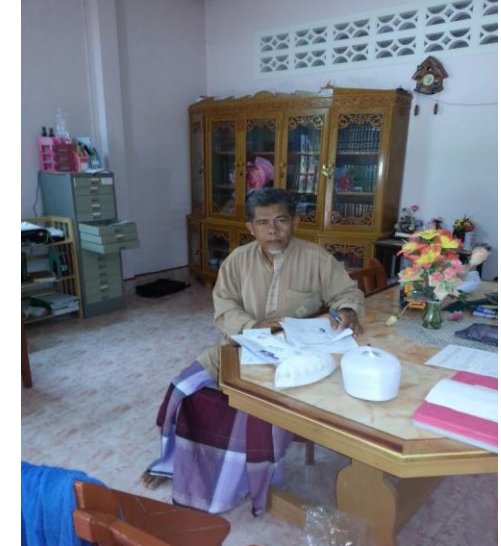
ภาคผนวก
ประมวลภาพกิจกรรม

กิจกรรมส่วนที่ 1

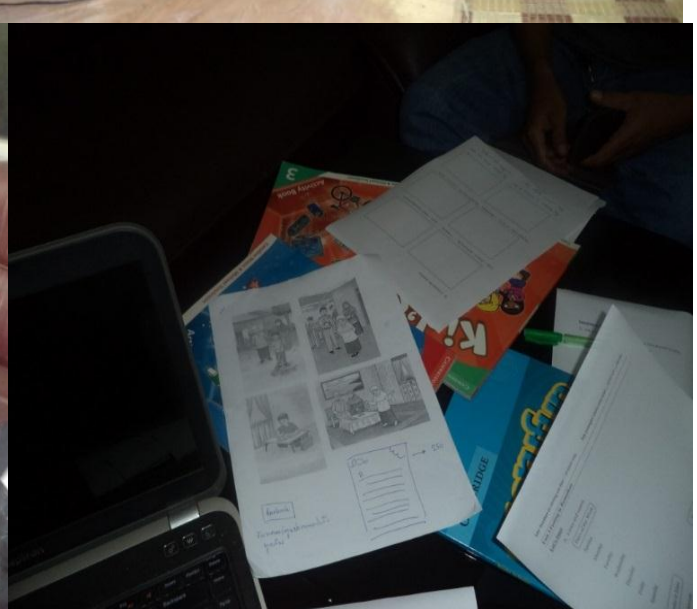
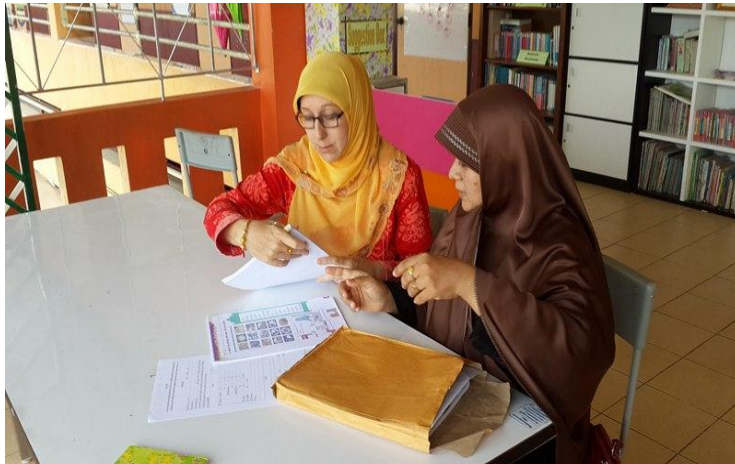
กิจกรรมจัดเวทีเสวนา

กิจกรรมลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์

กิจกรรมตรวจทานแก้ไขแบบเรียนภาษาอังกฤษและเตรียมความพร้อมในการทดลอง

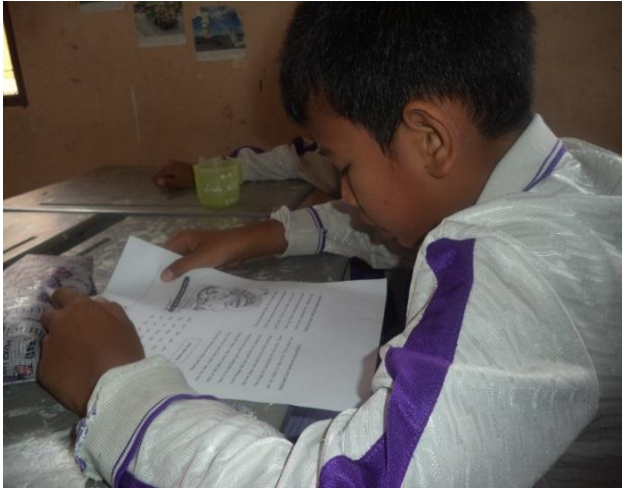

กิจกรรมลงพื้นที่ Pilot Study แบบเรียนฯ

กิจกรรมลงพื้นที่ ทดลองแบบเรียนฯ สังเกตการณ์และสัมภาษณ์

ตัวอย่างแบบเรียนบูรณาการฯ

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ENGLISH

through Melayu Life

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

บุรียะห์ แมกกอง และคณะ

Unit 1: Assalamualaikum

Let's Start

A. Read and Match. Practice asking and answering.

Daria

Hazwaneer

Hakeem

Basir

Amir

What is your name?
 What's her name?
 How old are you?
 How old is she?
 Have you got any brothers or sisters?
 Has he got any sisters?

- Assalamualaikum. I'm nine years old. I have got a brother. His name is Hakeem. I like reading story books.
- Assalamualaikum. I'm ten. I've got four sisters and three brothers. I have got a big cat. He is called Bobo.
- Assalamualaikum. I'm ten. I've got three brothers and two sisters. I like flying kite.
- Assalamualaikum. I'm six. I've got two younger sisters. I like riding bicycle. I've got a beautiful bicycle.
- Assalamualaikum. I am eleven years old. I have got a sister. Her name is Hazwaneer. I like reading Al-qur'an.

1

Learning Conversation

A. Read the conversation.

1: Assalamualaikum everybody.
 2: How are you?
 3: Waalaikumussalam teacher.
 4: Alhamdulillah. I'm fine.
 3: What does it mean? "Assalamualaikum".
 4: Excuse me teacher. What does Alhamdulillah mean?
 3: It means "Peace be upon you".
 4: It means "thank you, Allah".

B. Practice speaking in pairs.

What does "Assalamualaikum" mean?
 It means "Peace be upon you".

How do you say "Wa" in English?
 It is a kite. This is my kite.

2

C. Read the story and answer the questions.

Basir and Amir

Basir and Amir are good friends. They play at the farm everyday. They like to see the creations of Allah, such as, fish in the river, birds in the sky and the mountains around us.

Basir has got a big cat. It is white and orange. Basir likes playing with the cat at the farm. Amir has got a green and yellow kite. Amir likes flying a kite at the farm.

Basir's grandfather comes to the farm and say "Assalamualaikum", what are you doing?. Now it is time to pray Asri. Basir and Amir stop playing, and Amir says "Waalaikumussalam", I am flying a kite". They go to the Masjid to pray Asri with the grandfather.

Where do Basir and Amir like to play?
 What does Amir like to do at the farm?

4

Learning Conversation

A. Read the conversation.

1 Can you recite the Al-Qur'an?
No, I can't.

2 Are you learning Qira'ati?
Yes, I'm learning Qira'ati.

3 What are you doing?
I'm recite the Al-Qur'an.

4 Masha Allah, very good boys. Allah will give both of you rewards in this world and the Hereafter.
I'm learning Qira'ati.

B. Practice speaking in pairs.

Can you recite the Qur'an?
Yes, I can.

Can you pray?
No, I can't.

10

Unit 2 : Reciting Al-Qur'an

Let's Start

A. Listen and cross the words.

book, pot, clock, eraser, ruler
bed, rug, pin, scissor, ruler
frog, spoon, comp, bag, sock

B. Listen and repeat.

a black, black, black
can, cat, fan

e red, red, red
pen, bed, leg

i pink, pink, pink
pin, ring, kick

o orange, orange, orange
clock, box, frog

u run, run, run
rug, duck, jug

9

Learning to Read

A. Practice the phonics. Listen and repeat.

Long Vowel Sound

a (a-e) cake bake grape
(ay) pray day play

e (ee) tree bee green
(ea) read teach beach

i (i-e) bike five ride
(igh) night fight bright

o (oa) boat goat coat
(o-e) close rose nose

u (ue) Tuesday cue due
(u-e) tube pure cube

B. Listen and circle the words.

ride nose time read
rain bike pray see
bake shine road close
tube right boat rose

11

C. Read the story and tick (✓) or cross (X) in the box.

Amin can ride a bicycle. He rides his bike after coming back from school. He rides his bike with his friends on the road in front of his house.

Hakeem can recite the Qur'an. He likes to recite the Qur'an after he prays Maghrib. He recite the Qur'an with his father. After finished reciting the Qur'an, he prays Isha with his father at the Masjid.

Hazwaneh, his sister, can't recite the Qur'an but she can recite Qira'ati books. She likesto read story books. Her mother gives her many story books. Hazwaneh also can draw pictures. She likes to draw pictures of flowers.

1. Hakeem can recite the Qur'an.

2. Hakeem likes to ride his bike before going to school.

3. Hazwaneh can't recite the Qur'an.

4. Hazwaneh doesn't like to read story books.

5. Hazwaneh likes to draw pictures of animals.

12